

ÚTERÝ, 21. ŘÍJNA 2008

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ DIANA WALLIS

Místopředsedkyně

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:00)

2. Předložení dokumentů: viz zápis

3. Texty smluv dodané Radou: viz zápis

4. Následný postup na základě usnesení Parlamentu: viz zápis

5. Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu (oznámení předložených návrhů usnesení): viz zápis

6. Výzvy v oblasti kolektivních dohod v EU (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva Jana Anderssona jménem Výboru pro zaměstnanost a sociální věci o výzvách v oblasti kolektivních dohod v EU (2008/2085(INI)) (A6-0370/2008).

Jan Andersson, zpravodaj. – (SV) Paní předsedající, doufám, že se zástupci Komise dostaví brzy. Ještě nedorazili.

Chci začít tím, že promluvíím o zprávě obecně. V Evropském parlamentu jsme při mnoha příležitostech hovořili o tom, jakou politiku provádět v globalizované společnosti. Neměli bychom usilovat o špatně placená zaměstnání, nýbrž abychom uspěli, měli bychom mít dobré pracovní podmínky, měli bychom se soustředit na lidský kapitál, lidi a investice a další věci. Rovněž jsme při mnoha příležitostech diskutovali o rovnováze mezi otevřenými hranicemi a silně sociálně zaměřenou EU a souhlasili jsme s tím, že je tato rovnováha důležitá.

Kromě toho jsme často diskutovali o otázce a významu rovného zacházení s lidmi bez ohledu na jejich pohlaví, etnický původ nebo národnost a dospěli jsme k názoru, že by rovné zacházení a nediskriminace měly zvítězit.

Zpráva pojednává o tom, že potřebujeme otevřené hranice. Výbor se přimlouvá za otevřené hranice bez omezení nebo přechodných období, ale současně bychom měli mít sociálně zaměřenou EU, kde si nebudeme navzájem konkurovat vynucováním nižších platů, horších pracovních podmínek a tak dále.

Zpráva se rovněž zabývá zásadou rovného zacházení, to jest rovným zacházením s pracovníky a jejich nediskriminací bez ohledu na jejich státní příslušnost. Nesmí se stávat, aby se s občany Lotyšska, Polska, Německa, Švédska nebo Dánska zacházelo v rámci stejného pracovního trhu odlišně. Z toho také vycházejí návrhy obsažené v této zprávě. Nejdůležitější návrhy se týkají směrnice o vysílání pracovníků, protože se vysílání pracovníků týkají tři rozsudky. Je velmi důležité, abychom směrnici o vysílání pracovníků nezměnili na minimální směrnici.

Je pravda, že směrnice obsahuje deset minimálních podmínek, které mají být splněny. Tyto podmínky musí být zahrnuty, nicméně základní zásadou je rovné zacházení. Proto se musíme vyjádřit jasně. Musí existovat rovné zacházení, nehledě na státní příslušnost. Na jednom pracovním trhu, například na pracovním trhu německé spolkové země Dolní Sasko, se zde uplatňované podmínky musí týkat všech pracovníků, bez ohledu na to, odkud pocházejí. Jedná se o důležitou zásadu, která musí být ještě jasnější po vynesených rozsudcích.

Druhým důležitým bodem je, že máme různé modely pracovních trhů. Když dojde k realizaci, musí mít všechny tyto modely stejnou platnost. Ve směrnici je určitě třeba změnit další věci. Kromě toho musíme

učinit zcela zřejmým, že právo na stávkou je základním ústavním právem, jež nemůže být podřízeno svobodě pohybu. To se uplatní jak na novou Smlouvu, tak různými způsoby v rámci vnitrostátního práva.

Zatřetí nesmí být právo ES v rozporu s úmluvami Mezinárodní organizace práce. Případ Rüffert se týká úmluvy MOP o zadávání veřejných zakázek. V tomto případě se uplatní podmínky platné v místě, kde je práce vykonávána. To je důvod, proč byly předloženy tyto návrhy. Budu poslouchat rozpravu a současně bych rád využil příležitosti a poděkoval všem zúčastněným, například stínovému zpravodaji, za naši konstruktivní spolupráci.

(Potlesk)

Vladimír Špidla, člen Komise. – (CS) Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych se na úvod omluvil za krátké zdržení, protože bohužel se mi nepodařilo včas odhadnout, jaký bude provoz na silnici.

Dámy a pánové, rozsudky nedávno vydané Soudním dvorem ve věcech Viking, Laval a Rüffert podnítily na úrovni EU a v členských státech širokou debatu ohledně ochrany práv pracovníků v souvislosti se zvýšenou mírou globalizace a pracovní mobility. Aby evropský trh práce dobře fungoval, je třeba stanovit vhodná pravidla. Směrnice o vysílání pracovníků je základním nástrojem k dosažení tohoto cíle. Připomínám, že cílem uvedené směrnice je sladit na jedné straně vhodnou ochranu pracovníků dočasně vysílaných do jiného členského státu a na druhé straně volný pohyb služeb na vnitřním trhu.

Komise hodlá zajistit, aby základní svobody podle Smlouvy nebyly v rozporu s ochranou základních práv. Komise vyjádřila přání zahájit otevřenou debatu se všemi dotčenými stranami s cílem společně analyzovat důsledky rozsudků Soudního dvora. Tato debata je nesmírně významná, neboť musí vyjasnit právní stav a konečně členským státům umožnit, aby zavedly přiměřenou právní úpravu. Komise uspořádala dne 9. října 2008 k tomuto tématu fórum, jehož se zúčastnily všechny zainteresované strany. Toto fórum by se mělo stát výchozím bodem pro debatu, kterou nezbytně potřebujeme.

Komise souhlasí s tím, že vyšší mobilita pracovníků v Evropě přinesla nové výzvy, pokud jde o fungování pracovních trhů a regulaci pracovních podmínek. Komise věří, že sociální partneři mohou tyto výzvy nejlépe vyhodnotit a navrhnout možná zlepšení. Proto Komise vyzvala evropské sociální partnery, aby se zaměřili na důsledky zvýšené mobility v Evropě a rozsudků Evropského soudního dvora. Jsem potěšen, že evropští sociální partneři tuto výzvu přijali. Komise jejich práci podpoří, jak jen to bude potřeba.

Komise poukazuje na to, že členské státy, jichž se rozsudky Soudního dvora nejvíce dotýkají, právě v současné době provádějí takovou právní úpravu, jež zajistí soulad s judikaturou Soudního dvora. Komise nemůže souhlasit s návrhem, aby byl ve směrnici pro vysílání pracovníků rovněž odkaz na volný pohyb. Takové rozšíření by nutně vedlo k nedorozumění, pokud jde o oblast působnosti směrnice, protože by stíralo rozdíl mezi dvěma odlišnými kategoriemi pracovníků, totiž vysílanými pracovníky a migrujícími pracovníky. Zdůrazňuji vysílání pracovníků a migrující pracovníky, to je samozřejmě rozdíl.

Komise souhlasí s Parlamentem, pokud jde o potřebu zlepšit provádění a prosazování směrnice o vysílání pracovníků. A v této souvislosti mi dovoluji připomenout, že Komise v dubnu 2008 přijala doporučení o větší správní spolupráci, které vyzývá členské státy k nápravě stávajících nedostatků. Komise větší spolupráci dále podpoří tím, že v budoucnosti zřídí výbor odborníků z členských států. Komise rovněž věří, že v rámci navržené Lisabonské smlouvy dojde k velmi podstatnému posílení sociálních práv mimo jiné prostřednictvím nové sociální doložky, díky níž by se ve všech ostatních politikách Evropské unie mělo přihlížet k sociálním otázkám, a také vzhledem k zavedení právně závazného odkazu na Listinu základních práv.

Małgorzata Handzlik, navrhovatelka stanoviska Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů. – (PL) Paní předsedající, zpráva, o níž zde dnes hovoříme mění směrnici o vysílání pracovníků na výzvu ke kolektivním dohodám. Mohu uznat, že rozsudky Evropského soudního dvora nemusí přivítat všechny členské státy. Měly by však zajistit vyváženost všech cílů směrnice, zejména rovnováhu mezi volným pohybem služeb, dodržováním práv pracovníků a zachováním zásad rovné hospodářské soutěže. Ráda bych zdůraznila, že zachování této rovnováhy je pro nás *sine qua non*.

Hlavním problémem týkajícím se řádného uplatňování směrnice je její nesprávný výklad ze strany členských států. Proto bychom se měli soustředit spíše na výklad směrnice než na její ustanovení. Kvůli tomu je nutná především komplexní analýza na úrovni členských států. To umožní určit obtíže v důsledku rozsudků a případné výzvy, před nimiž stojíme. Proto jsem přesvědčena, že bychom v této fázi měli upustit od požadavku na změnu směrnice. Je důležité myslet na to, že vysílání pracovníků je neoddelitelně spojeno s volným

pohybem služeb. To je základní zásadou společného evropského trhu. Za žádných okolností by to nemělo být chápáno jako omezování kolektivních dohod.

Tadeusz Zwiefka, *navrhovatel stanoviska Výboru pro právní záležitosti*. – (PL) Nehledě na dotčené rozsudky si myslím, že je nepřijatelné kritizovat rozhodnutí Evropského soudního dvora. Jedná se o nezávislou a nestrannou instituci, životně důležitou pro fungování Evropské unie. Nemusíme souhlasit s právem, můžeme mít samozřejmě možnost jej změnit, ale těžko mohu přijmout kritiku Soudního dvora. Ten se vždy řídí platnými právními předpisy.

Rád bych zdůraznil dva důležité body týkající se otázky, o níž dnes diskutujeme. Zaprvé, rozhodnutí soudu nemají žádný dopad na svobodu uzavírání kolektivních dohod. Zadruhé, podle vysvětlení Soudního dvora nesmí členské státy zavádět minimální standardy v jiných oblastech než v těch, které jsou uvedeny ve směrnici 96/71/ES o vysílání pracovníků. Soudní dvůr jasně uznal právo na kolektivní akci jakožto základní právo, jež tvoří součást obecných zásad právních předpisů Společenství. Současně, a společně s ostatními svobodami vnitřního trhu, představuje zásada volného pohybu služeb důležitý základ evropské integrace.

Pokud se týká důsledků této zprávy, zpravodaj požaduje přezkum směrnice o vysílání pracovníků a tvrdí, že výklad Soudního dvora odporuje záměrům zákonodárce. S tímto názorem zcela nesouhlasím.

Jacek Protasiewicz, *jménem skupiny PPE-DE*. – (PL) Paní předsedající, každý rok pracuje v Evropské unii zhruba jeden milion osob, jež jsou vyslány do jiné země, než je sídlo společnosti, která je zaměstnává.

V posledních letech se objevilo pouze několik problémů při výkladu ustanovení této směrnice a právních předpisů EU upravujících tuto oblast. Evropský soudní dvůr se těmito několika případy zabýval. Stručně řečeno zjistil, že tento problém nevyplývá z obsahu směrnice, ale spíše z toho, že jednotlivé členské státy tuto směrnici neuplatňují správně. To naznačuje, že právní předpisy EU vytvořené pro regulaci vysílání pracovníků jsou jasné a dobře navržené. Jediný možný problém se týká jejího uplatňování v jednotlivých členských státech.

To samozřejmě neznamená, že jsou právní předpisy tak dobré, jak by mohly případně být. Je však třeba poznamenat, že stávající směrnice zaprvé chrání základní práva pracovníků tím, že stanoví minimální záruky ohledně mzdy a ochrany zdraví a bezpečnosti při práci. Zadruhé směrnice neznemožňuje uzavírání výhodnějších dohod, než jsou minimální pracovní podmínky stanovené kolektivními dohodami. Tuto skutečnost chci zdůraznit. Současně směrnice dosahuje výborné rovnováhy mezi volným poskytováním služeb a ochranou práv pracovníků vyslaných do jiné země za účelem poskytování služeb. Proto ve zprávě pana Anderssona souhlasíme s požadavkem na Komisi, aby se touto směrnicí znovu zabývala. Absolutně odmítáme názor, že je to špatná směrnice a že je proto naléhavě třeba realizovat radikální změny v evropských právních předpisech týkajících se této oblasti.

Stephen Hughes, *jménem skupiny PSE*. – Paní předsedající, blahopřeji panu Anderssonovi k vynikající zprávě. Rád bych začal citací části bodu 12 zprávy. Zde se říká, že „je přesvědčen, že záměr zákonodárce v případě směrnice o vysílání pracovníků a směrnice o službách neodpovídá výkladům Soudního dvora“. S tím souhlasím. Byl jsem mezi zákonodárci obou těchto směrnic a nikdy jsem neočekával, že – odhlédneme-li od Smlouvy – podle nich Soudní dvůr dospěje k názoru, že mají hospodářské svobody přednost před základními právy pracovníků.

Pokud k něčemu takovému už dojde, měl by zákonodárny orgán jednat tak, aby obnovil právní jistotu. Jsme spoluzákonodárci a toto usnesení jasně dokládá, co je podle našeho názoru třeba učinit. Pane komisaři, nemůžeme se ale zříci své odpovědnosti zákonodárců, dokud neuplatníte své právo na iniciativu. Na tomto místě jsem spolupředsedal a účastnil se schůzí odborové interskupiny. Ta zahrnuje všechny hlavní politické skupiny a umožnila mi kontakt s mnoha odboráři – nejen v Bruselu a Štrasburku, ale i v jiných regionech – mohu vám sdělit, že mezi nimi existuje rozšířený a rostoucí strach z nerovnováhy způsobené těmito rozsudky. Pane komisaři, to je s ohledem na evropské volby v příštím roce velmi závažné. Pokud se odbory jinde rozhodnou, že Evropa tvoří součást tohoto problému, namísto součásti řešení, mohlo by to poškodit všechny části této sněmovny i samotný demokratický proces.

Rád slyším, jak říkáte, že směrnice o vysílání pracovníků potřebuje vylepšení, protože jednou z věcí, o které usilujeme, je revize této směrnice, aby alespoň objasňovala, jak mohou být kolektivní dohody používány pro stanovení minimálních podmínek, a aby uváděla, jak může být kolektivní akce použito pro ochranu těchto práv.

Takže, pane komisaři, naslouchejte, prosím, tomuto přímo volenému orgánu. My nasloucháme pozorně. Využijte své právo iniciativy a ukažte, že chápete, že je třeba jednat.

Luigi Cocilovo, jménem skupiny ALDE. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, rovněž bych rád poděkoval panu Anderssonovi za jeho iniciativu a příspěvky všech skupin a zpravodajů ke konečnému znění přijatému ve výboru. Jsem přesvědčen, že stanovisko Evropského parlamentu je opravdu důležité. Dovolte mi to objasnit. Parlament nezpochybňuje ani nekritizuje samotné rozsudky Soudního dvora, ty jsou vždy legitimní, ale snaží se odpovědět na otázky výkladu směrnice o vysílání pracovníků zčásti způsobených těmito rozhodnutími.

Je nesprávné předpokládat, že tato odpověď skryje pochybnosti o určitých základních svobodách, například o volném poskytování přeshraničních služeb; tuto svobodu zamýšlíme zachovat v celém rozsahu, stejně jako zamýšlíme zaručit zásadu zdravé a transparentní hospodářské soutěže. Co není přijatelné, je ten druh hospodářské soutěže, který se zakládá na výhodě získané prostřednictvím dumpingu, hospodářská soutěž založená na iluzi, že je přijatelné porušovat určité základní zásady, například volný pohyb podnikání a nediskriminaci. Nezáleží na slovíčkaření ohledně výkladu, tato zásada vychází z jediné pravdy: v zemi, kde jsou služby poskytovány, by neměla existovat nerovnost v zacházení s pracovníky, ať již jsou vyslanými, nebo mobilními pracovníky, a neohledně na jejich státní příslušnost. Stejná pravidla, včetně práva na stávku by se měla uplatňovat u společností v zemi jejich činnosti a u těch, které vysílají pracovníky.

Jsmo přesvědčeni, že jakýkoli jiný model Evropy bude odmítnut a bude na něj pohlíženo s podezřením. Volný pohyb se rovněž uplatní na zásady a jakákoli odchylka od tohoto směru by neohledně na výklad konkrétní směrnice poškodila především Evropu.

Elisabeth Schroedter, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, rovné zacházení je základní zásadou Evropské unie. Členské státy musí být schopny zajistit, že toto rovné zacházení bude skutečně uplatňováno. Evropský soudní dvůr (ESD) nás v tomto případě postavil do velmi složité situace. Nemohu zakrýt skutečnost – která je samozřejmě velmi známá – že alespoň v jednom případě poskytla Komise podporu. Právo na stávku a právo na kolektivní vyjednávání dohod nemůže být prostě zpochybněno. Zde musíme reagovat. Rozhodnutí Soudního dvora vytváří negativní obraz Evropy, od níže se nyní mnoho lidí odvrací: nemůžeme prostě stát stranou a nechat to tak být.

Každý, kdo usiluje o podporu větší mobility v Evropě, musí zajistit, že bude existovat rovné zacházení. ESD nám v tomto poskytl medvědí službu, a tímto postupem poškodil sociální Evropu.

My jakožto zákonodárci musíme podniknout opatření, abychom čelili tomuto nepořádku, protože ESD rovněž odhalil slabinu směrnice o vysílání pracovníků: ukázalo se, že problém vzniká, pokud jsou pracovníci poskytovateli služeb. S pracovníky musí být zacházeno opět jako s pracovníky, a to je důvod, proč potřebujeme revizi této směrnice.

Zásada „stejná odměna za stejnou práci na stejném pracovišti“ musí být zaručena. Podle výkladu ESD se zdá, že ji směrnice o vysílání pracovníků nezaručuje. Potřebujeme tuto revizi, abychom obnovili důvěryhodnost Evropy, protože bez tohoto projektu nemůžeme vést volební kampaň. Jinak vznikne problém, že se svoboda zajištěná vnitřním trhem a rovné zacházení na jednom místě dostanou do potíží.

Jak řekl pan Cocilovo, je nepřijatelné, aby se hospodářská soutěž nezakládala na kvalitě, ale na sociálním dumpingu. Je třeba, abychom jednali. Ráda bych znovu požádala tuto sněmovnu, aby přijala Anderssonovu zprávu ve stávající podobě. Je to nanejvýš nutné, protože zpráva rovněž poskytuje velmi konkrétní strategii činnosti na revizi směrnice o vysílání pracovníků. Zásada rovného zacházení je zásadou sociální Evropy. Obnovení této sociální Evropy je důvodem, proč jsme byli zvoleni do této sněmovny, a proto také musíme tuto zprávu přijmout.

Ewa Tomaszewska, jménem skupiny UEN. – (PL) Paní předsedající, s politováním konstatuji, že ekonomická práva mají příliš často přednost před základními právy a svobodami. To se týká především rozsudků Evropského soudního dvora v případech Laval, Viking a dalších.

Je důležité vytvořit správné pořadí významu těchto práv a přihlídnout ke skutečnosti, že lidské bytosti jsou důležitější než peníze. Práva týkající se ekonomických svobod nesmí představovat překážku právům jednotlivců na sdružování a kolektivní obraně jejich práv. Zejména mají pracovníci právo zřizovat svá sdružení a kolektivně jednat o pracovních podmínkách. Systémy kolektivního vyjednávání a kolektivních dohod o pracovních podmínkách si zaslouží uznání a podporu. Kromě toho souhlas odpovědných sociálních

partnerů zajistí sociální harmonii a poskytne uzavřeným dohodám možnost uspět. Příkladem tohoto přístupu jsou úmluvy MOP.

Hlavní výzva, které nyní v oblasti kolektivních dohod čelíme, zahrnuje zohlednění skutečnosti, že migrujícím pracovníkům, vyslaným pracovníkům a pracovníkům zaměstnaným v domovské zemi musí být zaručena stejná práva. Zpravodaji patří poblahopřát.

Mary Lou McDonald, jménem skupiny GUE/NGL. – (GA) Paní předsedající, po celé roky vkládali pracovníci a odbory svou důvěru do Evropské unie, že zlepší a ochrání jejich pracovní podmínky.

, jménem skupiny GUE/NGL. – Pracovníci v celé Evropě mají právo na slušnou práci, na rovnost všech pracovníků. Mají právo se sdružovat, agitovat a vést kampaně s cílem zlepšit svoje pracovní podmínky. Oprávněně očekávají, že by právní předpisy měly tato práva uznat a ochránit.

Soubor rozsudků Evropského soudního dvora, které se mají řešit podle zprávy pana Anderssona, představují troufalý útok na tato základní práva. Tyto rozsudky Soudního dvora dávají zelenou širokému vykořisťování pracovníků. Rozsudky Soudního dvora odrážejí právní status quo, odrážejí skutečnost, že když se práva pracovníků střetávají s pravidly hospodářské soutěže, převahu získávají pravidla hospodářské soutěže. Tyto rozsudky ospravedlňují to, co nazýváme „závod o nejhorší podmínky“.

Touto zprávou jsem velmi zklamaná. Svěvolně se vyhýbá požadavku na změnu Smluv o EU, které jsou, jak všichni víme, pro ochranu pracovníků nezbytné. Tento požadavek na změnu Smlouvy o EU byl svěvolně a cynicky odstraněn z prvního návrhu této zprávy, přestože by měl být všeobecný požadavek odborového hnutí v celé Evropě na klauzuli o sociálním pokroku zahrnut do těchto Smluv.

Zranitelnost práv pracovníků byla jedním z hlavních důvodů, proč Irové hlasovali proti Lisabonské smlouvě, přestože vedoucí představitelé tuto nepříjemnou skutečnost z pohodlnosti raději přehlížejí. Pokud má být jakákoli nová smlouva přijatelná pro evropské občany, pak musí zajišťovat vhodnou ochranu pracovníků.

My poslanci Parlamentu máme možnost trvat na tom, aby Smlouvy zahrnovaly závaznou klauzuli nebo protokol o sociálním pokroku. Pokud takto zaměřené pozměňovací návrhy dnes neprojdou, pak Parlament učiní další krok a vzdálí se od lidí, které máme zastupovat, a v tomto případě nepochybuji, že irští pracovníci budou sdílet moje zklamání nad tím, že je Parlament opustil.

Hanne Dahl, jménem skupiny IND/DEM. – (DA) Paní předsedající, vývoj, který nyní pozorujeme na pracovním trhu s ohledem na dalekosáhlé rozsudky ve věcech Rüffert, Laval a Waxholm, ostře kontrastuje s přáním zavést model flexikurity jakožto ekonomický model pro Evropu, protože se zřejmě zcela zapomnělo, že tento model opravdové flexikurity vychází ze staletí dlouhé tradice pracovního trhu a práva sjednat pevné a nezávislé dohody. Proto nemůžete na evropském pracovním trhu zavést model flexibility a současně uplatňovat právní předpisy nebo schvalovat rozsudky, které odborům ztěžují realizaci a zachování systému založeného na kolektivních dohodách. Bude-li zavedena flexikurita a současně se bude schvalovat, že pravidla vnitřního trhu EU mají přednost před vyjednáváním o mzdách a bezpečnosti pracovního prostředí, konečný výsledek zruší úsilí v této oblasti za celé století. Anderssonova zpráva je náplastí na zranění způsobené Evropským soudním dvorem na sto letech úsilí v oblasti pracovního trhu a nezachází dostatečně daleko.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, tato zpráva je zcela jasně na dobré cestě, když upřednostňuje práci před ekonomikou a sociální práva před neomezeným podnikáním. V zásadě brání všeobecné pojetí sociálních zásad tvořících součást evropské tradice.

Je však třeba říci, že se tato zpráva nezabývá zásadní aktuální otázkou, kterou je výjimečně vysoký počet vysílaných nebo zahraničních pracovníků, kteří zaplavují vnitrostátní trhy. Proto je třeba, abychom věnovali pozornost „dumpingu“, který se objevuje v zemích, jako je Itálie, přičemž velký počet osob, například Rumunů, zaplavil pracovní trh. To se dá zcela jistě přičíst „dumpingu“, což má pozitivní dopad na velké podniky, avšak negativní na místní pracovníky.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (SV) Paní předsedající, rád bych zdůraznil to, co zpráva obsahuje, a to, co neobsahuje. Rád bych zpravodaji poděkoval. Chápal různé názory uvnitř výboru, a to znamená, pane špidlo, že zpráva neobsahuje žádné požadavky na zrušení nebo nový návrh směrnice o vysílání pracovníků. Zpráva především zahrnovala mnohá politování a kritiku týkající se Soudního dvora, ale to bylo odstraněno. To je to, o čem nyní mluvíme.

Abych tento bod zdůraznil, budu citovat v angličtině:

– Budu citovat z anglického znění bodu 27: „Vítá náznaky Komise, že je nyní připravena znovu přezkoumat dopad vnitřního trhu na práva pracovníků a kolektivní vyjednávání“ a „navrhuje, aby se tento nový přezkum týkal také částečné revize směrnice o vysílání pracovníků“ – podtrhuji „týkal také“.

– (SV) Paní předsedající, to znamená, že není třeba žádného dalšího pozměňovacího návrhu. Avšak je vítán přezkum Komise týkající se praktického fungování směrnice v různých členských státech. Pokud tento přezkum poskytne důvody pro změny, neměly by být vyloučeny.

Chtěl jsem toto říci, protože směrnice o vysílání pracovníků zastává velmi významnou úlohu. Jeden milion osob má příležitost pracovat v různých zemích. Týká se to rovněž rovného zacházení, rovného práva na práci ve všech částech Evropské unie, dokonce i když se dotčené osoby týká kolektivní dohoda z její domovské země. O tom to všechno je. Dokud budou lidé dodržovat pravidla směrnice o vysílání pracovníků, budou mít právo pracovat kdekoli v EU. To bylo například rovněž závěrem Soudního dvora ve věci Laval.

Pane komisaři, paní předsedající, kritika Soudního dvora již není v návrhu výboru obsažena, a proto není důvod rušit směrnici o vysílání pracovníků. Na to je důležité pamatovat při pokračování této rozpravy.

Magda Kósáné Kovács (PSE). – (HU) Děkuji vám, paní předsedající. Problém dnešní rozpravy ilustruje latinské přísloví: „Námořníkovi, který neví, do jakého přístavu pluje, nepomůže žádný vítr.“ Naneštěstí v dnešní rozpravě nevidíme žádný přístav, v němž bychom všichni chtěli spustit kotvy. Regulace volného pohybu byla vypuštěna z kompromisního znění směrnice o službách z roku 2006, ale problém přetrvává, jak dokládají reakce na rozsudky Soudního dvora, a nyní ho máme přímo před sebou. Podobně Maastrichtská smlouva, ústavní smlouva a klopýtající Lisabonská smlouva nemohou být odděleny od otázek týkajících se volného poskytování služeb, tedy od opakující se diskuse o dvou otázkách, jež si zaslouží silnější ochranu: čtyři základní svobody a sociální práva, i když jsou si navzájem na škodu.

Pravidla EU skutečně zaručují dočasnou konkurenční výhodu poskytovatelům služeb z nových členských států. Na druhé straně volný pohyb zboží a kapitálu vytvořil příznivé tržní podmínky pro rozvinutější členské státy. Domnívám se, že se jedná o dočasné rozdíly, protože se kvalita a podmínky trhů se zbožím a kapitálem a pracovních trhů a trhů se službami budou navzájem přibližovat. Proto naším prvním úkolem není přepisovat právní předpisy a stavět se proti rozhodnutím Soudního dvora, nýbrž uplatňovat stávající právní úpravu soudržně a efektivně. Nyní se války nevedou především zbraněmi, ale finanční krize podobná té současné může způsobit mnohem větší škody než válka. Doufám, že Parlament a všechna další rozhodovací fóra EU budou, s ohledem na naše poválečné přání zachovat mír a spolupráci, usilovat o spravedlivé řešení, které zajistí, že se staneme členy trvalého, prosperujícího, vzájemně nápomocného a soudržného společenství. Mezitím by měl být opuštěn krátkozraký protekcionismus. Děkuji vám, paní předsedající.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Paní předsedající, děkuji vám, pane Andersson, za důležitou zprávu. Hodně se přemítá o rozsudku ve věci Laval, kde zašly švédské odbory příliš daleko. Zpráva obsahuje mnoho věcí, které se mi nelíbí. Používá zvláštní tón při výkladu rozsudků Soudního dvora a na několika místech je patrné, o co pan Andersson původně usiloval – tedy o zrušení směrnice o vysílání pracovníků. Avšak to již není obsaženo v revidované zprávě, jak správně konstatoval pan Hökmark. Nyní je otázkou, zdali nevyložit částečnou revizi směrnice, což více odpovídá stanovisku Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, za nějž jsem odpovídal.

Doufám, že hlasování stanoví, že směrnici o vysílání pracovníků nebude třeba zrušit. Podívejte se prosím na návrhy 14 a 15 skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu.

Pan Andersson se mylí, švédský model nebude nejlépe zachován přes Brusel. Je to přesně naopak. Půjdeme-li bruselskou cestou, možná ohrozíme švédský model založený na odpovědných zúčastněných stranách a ve Švédsku dosáhneme právních předpisů a minimálních mezd. To přece nemůže být v zájmu švédských odborů.

Roberts Zile (UEN). – (LV) Děkuji vám, paní předsedající a pane Špidlo. Často jsou věci ležící v pozadí a jeví se jako pokus o ochranu pracovních norem a o poskytování rovných pracovních podmínek ve skutečnosti protekcionismem a jasným omezením svobodné a rovné hospodářské soutěže. Mzda jednotlivce by se měla odvíjet od jeho úspěchu a produktivity v práci, nikoliv od toho, co odsouhlasí sociální partneři. Důsledkem toho je, že na vnitřním trhu Evropské unie nyní ztrácejí všichni, protože konkurenceschopnost EU na světových trzích upadá. Nepotřebujeme měnit směrnici o vysílání pracovníků, abychom ji mohli uplatnit na systémy sociálního zabezpečení několika členských států. Základní povinnosti Evropské unie je, aby měly podniky ze starých a nových členských zemí stejná práva fungování na vnitřním trhu se službami.

Pokud se nám nelíbí rozsudky Evropského soudního dvora, změním právo. Nemyslím si, že to je věc, která učiní Evropskou unii srozumitelnější jejím občanů.

Gabriele Zimmer (GUE/NGL). – (DE) Paní předsedající, ráda bych začala námitkou proti duchu některých věcí, jež jsme před chvílí slyšeli, zejména to, že náš pracovní trh zaplavují zahraniční pracovníci.

Zadruhé čekala jsem od Výboru pro zaměstnanost a sociální věci raději jasnější a jednoznačnější zprávu. Důvěry v sociální soudržnost Evropské unie je možné dosáhnout pouze tehdy, budou-li základní sociální práva definována jako primární evropské právo. Měly bychom Radě, Komisi, členským státům a Evropskému soudnímu dvoru vyslat jasný signál, a nespokojit se pouze s požadavkem na rovnováhu mezi základními právy a volným pohybem na vnitřním trhu. To ke změně nepovede. Stejně jako svobody jsou základní sociální práva lidskými právy, která nesmí být omezována jakožto důsledek volného pohybu na vnitřním trhu.

Zde je důležité, že musíme bránit a zlepšovat evropský sociální model a že je nejvyšší čas, abychom zavedli klauzuli o sociálním pokroku jakožto závazný protokol ke stávajícím Smlouvám o EU. Je na čase, aby byla směrnice o vysílání pracovníků změněna tak, že bude bránit požadavkům na omezení minimálních platů a minimálních norem podle nejnižších požadavků.

Hélène Goudin (IND/DEM). – (SV) Paní předsedající, jedním z hlavních závěrů pana Anderssona je, že by měl být pracovní trh ochráněn změnou evropské směrnice o vysílání pracovníků. Pokud jde o Švédsko, bylo by nejlepší, kdyby namísto toho Smlouva o EU stanovila, že by se o těchto záležitostech mělo rozhodovat na vnitrostátní úrovni. Pokud jsme si z věci Laval vzali nějaké ponaučení, tak to, že by náš pracovní trh neměl být upraven všudypřítomnými právními předpisy EU.

Strana Junilistan obhájí švédskou výjimku z pracovního práva EU. Bylo by zajímavé slyšet, co si o tomto návrhu myslí pan Andersson. Jsou právní předpisy EU vždy pokrokem? Rozsudek ve věci Laval je důsledkem toho, že evropští sociální demokraté a pravicoví politici souhlasili se změnou Smlouvy o EU, čímž dali EU a Evropskému soudnímu dvoru více pravomocí nad politikou v oblasti pracovního trhu. Budeme samozřejmě hlasovat proti počtě pana Anderssona Lisabonské smlouvě.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – Paní předsedající, skupina PPE-DE nepodporovala zprávu pana Anderssona v jejím původním znění. Avšak v důsledku dobré práce našeho stínového zpravodaje, který spolupracoval s dalšími stínovými zpravodaji, na podstatné úpravě této zprávy, jsme tuto zprávu ve výboru s klidem podpořili. Naše skupina dnes dokonce navrhne podpořit ji ve stávající podobě. Proto existuje několik návrhů, u kterých bychom rovněž rádi viděli podporu. Doufám, že o tom bude uvažovat.

Rád bych vyzdvihl jeden velmi důležitý bod. Stephen Hughes zmínil skutečnost – u níž jsem si jist pravdivostí –, že se mezi odbory šíří strach ohledně případných omezení práva na stávku. Nebudu se o tom přít, ale domnívám se, že on se nebude přít se mnou, když řeknu, že se mezi pracovníky šíří strach ohledně případného omezení práva na práci. O tomto významném právu jsem toho příliš neslyšel – ani v této rozpravě, ani ve výboru. Samozřejmě, právo na stávku je základním právem, o tom není sporu. Ale právo na práci – svoboda pracovat – je rovněž velmi důležitým právem, a to je něco, co bychom my v této části sněmovny rádi viděli jako zdůrazněné.

Proinsias De Rossa (PSE). – Paní předsedající, vnitřní trh není sám o sobě cílem. Je to nástroj ke zlepšení životních a pracovních podmínek všech, a proto musí být slabá místa směrnice o vysílání pracovníků, jež mohou být použita pro usnadnění závodu o nejhorší podmínky, co nejnaléhavěji odstraněna.

Skupině socialistů se pro podporu těchto reforem podařilo získat výraznou většinu poslanců ve Výboru pro zaměstnanost a sociální věci. Jedinými skupinami stojícími mimo tento konsensus jsou krajní pravice a krajní levice, které upřednostňují hrát svou vlastní politickou hru, než aby usilovaly o nalezení politického řešení dotčených problémů.

My v tomto Parlamentu musíme Komisi a vládám členských států doručit jasný požadavek, že slušná mzda a slušné pracovní podmínky nesmí být obětovány na oltář jednotného trhu. Evropa může úspěšně konkurovat pouze na základě vysoce kvalitních služeb a zboží, nikoli na základě snižování životních standardů.

Vítám náznaky ze strany Komise, že je nyní připravena znovu přezkoumat směrnici o vysílání pracovníků, jež si žádá reformu, ale otázka, pane komisaři, zní: kdy? Kdy předložíte této sněmovně iniciativu jasně naznačující, jaké změny navrhuje ve směrnici o vysílání pracovníků?

Zcela jasně je třeba ochránit a posílit rovné zacházení a stejnou mzdu za stejnou práci na stejném pracovišti, jak je stanoveno v čl. 39 odst. 1 2 Smlouvy o Evropském společenství. Svoboda pohybu služeb nebo svoboda usazování, státní příslušnost zaměstnavatele, zaměstnance nebo vyslaného pracovníka nesmí sloužit jako ospravedlnění odlišných pracovních podmínek, mzdy nebo výkonu základních práv, jako je například právo pracovníků na kolektivní akci.

Anne E. Jensen (ALDE). - (DA) Paní předsedající, chci říci: zastavme útoky na Evropský soudní dvůr a směrnici o vysílání pracovníků. Jsou to členské státy, kdo by měl vyvíjet úsilí. V důsledku rozsudku ve věci Laval v Dánsku provádíme změnu práva, s čímž souhlasí obě strany průmyslu. Devět řádků legislativního textu zajistí, že odbory budou mít možnost podniknout protestní akce pro zajištění pracovních podmínek, jež jsou v konkrétní oblasti normou. Švédové rovněž patrně zkoumají, jak uplatňovat směrnici o vysílání pracovníků v praxi. Nesmíme směrnici měnit. Musíme být lépe informováni, aby měli zaměstnanci lepší znalosti o svých právech a zaměstnavatelé o svých povinnostech. Je třeba tuto směrnici lépe uplatňovat v praxi.

Jan Tadeusz Masiel (UEN). - (PL) Paní předsedající, za pár měsíců se znovu obrátíme na občany Evropské unie a požádáme je, aby si zvolili své zástupce do Evropského parlamentu. A znovu nebudou občané chápat, proč k tomu byli vyzváni, k čemu tento Parlament slouží. Proto bude volební účast znovu nízká.

Dnešní rozprava o směrnici o vysílání pracovníků a rozsudku Evropského soudního dvora ukazuje, že jedním z jeho účelů je ochrana občanů před určitými politikami obhajovanými jejich vládami. Tyto politiky mohou být krátkozraké a nevyvážené. V tomto případě jsou rovněž nepřiměřeně liberální. Evropský parlament a Evropský soudní dvůr v současné době upřednostňují obranu pracovních práv před obranou podnikání. Není možné odporovat zásadě rovného zacházení s pracovníky v celé Unii. V obchodech musíme platit všichni stejné ceny, a proto v celé Unii požadujeme stejnou mzdu za stejnou práci.

Thomas Mann (PPE-DE). - (DE) Paní předsedající, jedním z úspěchů Evropského parlamentu, který přitahuje největší pozornost, je změna „Bolksteinovy směrnice“ nahrazením zásady země původu zásadou volného pohybu služeb. Zaměstnanci potřebují rovné pracovní podmínky a společnosti, zejména malé a střední podniky, potřebují ochranu před konkurencí snižující ceny, jež ohrožuje jejich přežití. Postaráme se, aby byl výsledek zajištěn na dlouhou dobu.

Jak právě odhalila tato rozprava, nedávné rozsudky ve věcech Viking, Laval a Ruffert to zpochybňují. Je pravda, že Evropský soudní dvůr považuje volný pohyb služeb za důležitější než ochranu pracovníků? Považuje právo na stávku za podřízené svobodě pohybu? Jelikož je přijatelné zpochybňovat jednotlivé rozsudky, je rovněž přijatelné zpochybňovat nezávislost a legitimitu této instituce.

Objasnění nevyžaduje změnu směrnice o vysílání pracovníků, ale namísto toho soudržné uplatňování v členských státech. Tím je nezbytná rovnováha mezi zachováním svobody pohybu a ochranou pracovníků. Zásada „stejná odměna za stejnou práci na stejném pracovišti“ nesmí být oslabována.

Pracovní podmínky přesahující minimální úroveň nebrání konkurenci a kolektivní vyjednávání nesmí být za žádnou cenu omežováno. Musíme říci jasně „ne“ sociálnímu dumpingu a jasně „ne“ pokusům o vytváření společností typu „poštovní schránky“ zaměřených na vyhýbání se minimálním normám v oblasti mezd a pracovních podmínek. Sociální zásady nesmí být podřízeny ekonomickým svobodám.

Pouze pokud budou v Evropské unii existovat rovné a spravedlivé podmínky, můžeme dosáhnout naléhavě potřebného přijetí konceptu sociálně-tržní ekonomiky ze strany společností a malých a středních podniků.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Vážení kolegové, pane komisaři, to, co patří k cenným kvalitám této sněmovny, je úspěch při dosahování konzistentních postojů. Nesouhlasím se zpochybňováním směrnice o vysílání pracovníků. To, co je třeba, je naopak důsledně ji dodržovat. Také rozsudky Evropského soudního dvora dávají jasný směr. Tato zpráva týkající se kolektivních smluv napadá tyto rozsudky a také kompromis dohodnutý při jednáních o směrnici o službách v Evropském parlamentu. To nemohu podpořit. To, co umožňuje dumping, je nelegální zaměstnávání a obcházení směrnice. Proto prosím, kolegové, podpořte naše pozměňovací návrhy, které se odvolávají na platnou legislativu. Podnikatelé mají právo poskytovat služby přeshraničně za podmínek platné směrnice a souhlasím s tím, že je potřeba, aby o tom lidé, zaměstnanci, vůbec věděli.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Strašidlo polského instalatéra bylo nyní nahrazeno hrozivým stínem lotyšského stavebního dělníka. Opakující se nevhodná debata výrazně poškodila celou EU. Někteří lidé rozezvánějí poplašný zvonec ohledně sociálního dumpingu, neomezené invaze pracovníků z nových

členských států. To skutečně není pravda. Buďme realisty. Nestrašme voliče takovými prohlášeními. Dvanáct nových členských států nemá skoro žádnou konkurenční výhodu. Jedna z těchto výhod, relativně levná práce, bude mít trvání pouze několik let. Naštěstí mzdy rostou i v našich zemích. Žádám vás, abyste, když hovoříte o rovném zacházení – to je další zvláštní aspekt této záležitosti –, rovně zacházeli s novými i starými členskými státy. Pokud omezíme potenciál vlastní hospodářské soutěži na vnitřním trhu, pokud omezíme svobodu podnikání, poškodí to celou EU. Avšak pro mě je velmi důležité rovněž sociální hledisko. Děkuji vám.

Marian Harkin (ALDE). - Paní předsedající, nedávná debata o Lisabonské smlouvě v Irsku, otázky související s věcmi Laval a Viking byly hlavním bodem mnoha rozprav a přispěly ke skutečné nejistotě a neklidu. Dnes dopoledne jsem zde slyšela mnoho svých kolegů, jak opakují tyto názory, a proto jsem potěšena dnešní prací tohoto Parlamentu.

Uklidnila mě slova pana komisaře, když říkal, že Komise souhlasí s Parlamentem ohledně nezbytného zlepšení a správného provádění směrnice o vysílání pracovníků.

Stanovisko Parlamentu je docela zřejmé. V bodu 33 znovu potvrzuje, že základní sociální práva nejsou v hierarchii základních svobod podřízena ekonomickým právům, a také se ve zprávě zdůrazňuje, že volný pohyb služeb neodporuje ani není žádným způsobem nadřazen základnímu právu na stávku. Tato prohlášení jsou zcela jasná a naznačují postoje Parlamentu a nyní spoléháme na Komisi, že převezme štafetový kolík a bude pokračovat.

Začala jsem Lisabonem a také s ním skončím: ratifikace Listiny základních práv a začlenění sociální klauzule do Lisabonské smlouvy by zlepšilo situaci pracovníků v celé EU.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). - (GA) Paní předsedající, odbory přicházejí o svá práva vyjednávat lepší mzdy a podmínky pro své členy. Vládám se brání ve zlepšování životů pracovníků.

Souhlasím se svými kolegy, kteří dnes vystoupili, že závazná klauzule o sociálním pokroku vložená do Smluv o EU je minimálním požadavkem potřebným k zajištění, že se toto nestane.

Kromě toho zpráva pana Anderssona nejde k jádru věci. Může být posílána několika pozměňovacími návrhy. Evropský soudní dvůr rozhoduje v souladu se Smlouvami. Dokud budou Smlouvy umožňovat omezování práv pracovníků a snižování mezd a podmínek, nemůže Soudní dvůr rozhodovat jinak.

Luca Romagnoli (NI). - (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, vítám Anderssonovu zprávu, protože se zaměřuje na zásady, jimiž by se měl řídit vnitřní trh s ohledem na rovnováhu mezi volným pohybem služeb a nezczitelnými právy pracovníků.

Pokud bude v praxi tato otázka řešena na vnitrostátní úrovni, bude na druhé straně nutné zasáhnout zde v boji proti negativním sociálním a politickým dopadům volného pohybu pracovníků. Musíme proto přezkoumat směrnici o vysílání pracovníků, sumarizovat sociální klauzule Montiho směrnice a směrnice o službách a schválit směrnici o dočasných zaměstnancích, na něž by se měla vztahovat stejná pravidla jako na stálé pracovníky.

Konečně je naléhavé přijmout vhodná opatření pro boj proti společnostem typu „poštovní schránky“ vytvářených pro poskytování služeb mimo území státu, kde jsou usazeny, a obcházejí platná pravidla o mzdách a pracovních podmínkách ve státě, v němž vyvíjí svou činnost. Závěrem tuto zprávu, s několika výjimkami, podporuji.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Paní předsedající, jak již řekli jiní, rozsudky ve věci Laval a další způsobily určitou kontroverzi v irské diskusi ohledně Lisabonské smlouvy, a v tomto ohledu byly využívány a zneužívány.

Tato zpráva se zabývá především zásadami vnitřního trhu, ale požaduje také rovné zacházení a stejnou odměnu za stejnou práci, čímž bychom se dnes měli řídit. Sociální dumping vzbuzuje velké obavy, ale mohla bych pouze podotknout, že se v Evropě dostaneme do jedinečné a podivné situace, kde by země, jako je Irsko, kam míří pracovníci ze zahraničí, mohly ještě zažít změnu této situace? Je v zájmu nás všech, aby naši pracovníci, ať se již v Evropské unii nacházejí kdekoli, měli správná a rovná práva.

Mohla bych rovněž připomenout, že Evropa stojí před mnohem závažnějším problémem: přesun celých podniků a společností mimo Evropskou unii, samozřejmě proto, aby přesouvaly práci a ekonomiku mimo naše hranice, zatímco my budeme jednoduše přijímat výsledky? To je problém, který musíme řešit.

Costas Botopoulos (PSE). - (EL) Paní předsedající, považuji Anderssonovu zprávu za odvážný krok ze strany Evropského parlamentu, protože dosažení rovnováhy mezi právními zásadami a politickými představami se týká nejen životů pracovníků, nýbrž všech občanů.

Není neštěstím, že případy, o nichž dnes diskutujeme způsobily námitky právních kruhů – věřte mi, jsem právník a vím to – a všech občanů Evropské unie, kteří se domnívají, že jim Evropská unie nerozumí. Jak jsme slyšeli, byly jedním z hlavních důvodů, proč irští občané odmítli Lisabonskou smlouvu.

A kromě toho, jakkoliv je to podivné, avšak pravdivé, Lisabonská smlouva by v tomto případě byla nejpravděpodobnějším řešením, protože by výklad odpovídajících ustanovení uvedla do nových souvislostí. Sociální klauzule a zvláštní klauzule Listiny základních práv by s největší pravděpodobností přiměly Soudní dvůr k jinému názoru.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). - (DA) Paní předsedající, moje dánská kolegyně ze skupiny Aliance demokratů a liberálů pro Evropu před chvílí řekla, že problém, kterému čelíme po rozsudku ve věci Vaxholm, byl v Dánsku vyřešen. Musím říci, že to není pravda. Lidé si mohou myslet, že ten problém vyřešili, ale jakékoli řešení vlastně záleží na rozhodnutí Evropského soudního dvora. A to je samozřejmě přesně ten problém: o otázce, jestli mají lidé v různých členských státech právo na stávku, se právě rozhoduje u Evropského soudního dvora. Proto bychom měli tuto Smlouvu revidovat, aby bylo konkrétně stanoveno, že tento stav věcí nemůže být správný. Zpráva pana Anderssona to bohužel nespecifikuje. Obsahuje některé konstruktivní pasáže, ale vůbec se nezmiňuje o této konkrétní otázce. Rovněž v ní chybí jasný požadavek, že by měla být změněna směrnice o vysílání pracovníků, a proto bych rád požádal, abyste hlasovali pro ty pozměňovací návrhy, jež tyto záležitosti objasňují, takže bychom mohli získat jasnou politiku Evropského parlamentu.

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, dovoluji mi říci ještě několik slov k tomuto tématu.

Svoboda pohybu je jedním z největších úspěchů Evropské unie. Musíme však rovněž objasnit – a některé země s nižšími standardy to brzy pochopí, protože se jejich standardy zvýší –, že důsledkem svobody pohybu nesmí být druh hospodářské soutěže, který se stává normou a který zahrnuje vzdání se dosažených sociálních standardů. Evropa nesmí podporovat rušení sociálních práv pracovníků, za která se tak dlouho bojovalo. Proto bychom měli zdůraznit, že toto nikdy nebyla naše politika a že je to politika, kterou nikdy nebudeme realizovat.

Je-li práce vykonávána v rámci jedné země, měla by být stejně ohodnocena. Nesmí existovat třídní společnost se zahraničními pracovníky s nižšími mzdami. To je nespravedlivé pro obě strany, a to bychom měli objasnit.

Yannick Vaugrenard (PSE). – (FR) Paní předsedající, úvodem bych rád pochválil práci svého kolegy pana Anderssona. Co přesně však chce Evropská unie? Jednotný trh vydaný napospas bezuzdné hospodářské soutěži ničí kolektivní práva jako celek, nebo regulovaný jednotný trh, který umožní občanům vykonávat slušnou práci v celé Evropě?

Vzkazy od Evropského soudního dvora, často od Komise a někdy od předsednictví Rady, nejsou ani jasné, ani vždy soudržné. Společnost nemá hodnotu a nepřežije, pokud se na tom sama nedohodne. Deregulace, přístup „každý sám za sebe“, povede k další deregulaci a následně ke zhroutilí systému.

To nechceme. Ano, opravdu chceme vnitřní trh, ale trh, který slouží ke zlepšení životních a pracovních podmínek našich spoluobčanů. Lisabonská smlouva stanoví několik zásad, včetně práva na sjednávání kolektivních dohod. Zajistíme, že tuto zásadu bude dodržovat Evropská unie i všechny členské státy.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Paní předsedající, nestačí pouze kritizovat nepřijatelná stanoviska přijatá v rámci rozsudků Evropského soudního dvora, která představují závažný útok na nejzákladnější práva pracovníků. Musíme zajít dále a celkově změnit Smlouvy o EU, aby se zabránilo opakování této situace.

Odmítnutí takzvané Evropské ústavy a návrhu Lisabonské smlouvy v referendech představují jasný důkaz nespokojenosti občanů s touto Evropskou unií, jež devalvuje pracovníky a nerespektuje jejich důstojnost. Vyjadřují politování nad skutečností, že tato zpráva nedošla ke stejným závěrům ohledně obrany práv pracovníků, přestože kritizuje stanoviska přijatá v rozsudcích Soudního dvora. To však nestačí.

Vladimír Špidla, člen Komise. – (CS) Dámy a pánové, dovoluji mi, abych poděkoval zpravodaji a vám za debatu, která se otevřela, protože je to debata nad tématem mimořádně citlivým a hlubokým. Myslím si, že v debatě zazněla celá řada názorů, se kterými lze polemizovat, a stejně tak zazněla celá řada názorů, které si

protiřečily. To mimo jiné zdůrazňuje význam a obtížnost této debaty. Chci zdůraznit několik základních myšlenek. Za prvé, soud v Lucemburku svými rozsudky neoslabil a nezaútočil na základní práva. Nic takového není pravda. Chci také konstatovat, že soud v Lucemburku mimo jiné svou jurisprudencí poprvé konstatoval, že právo na stávku je základním právem. To nebylo doposud v jurisprudenci a v našem právním systému formulováno.

Chci také konstatovat, že v debatě často zaznívala představa, že vysílání pracovníků je záležitost na hranici nových a starých zemí. Konstatuji, že nejvíce pracovníků vysílá Spolková republika Německo. Druhá země, která vysílá velmi mnoho pracovníků, je Polsko, třetí zemí v této řadě je Belgie, čtvrtou Portugalsko. Čili ona idea, že se jedná o pohyb z východu na západ, od nových ke starým, není pravdivá. Stejně tak není pravdivá idea, že součástí vysílání je implicitně sociální dumping. Chci dále také konstatovat, že základní politikou Komise je odmítání a účinné vystupování proti jakémukoliv formě dumpingu, sociální dumping nevyjímaje. Stejně tak je politikou Komise zajistit sociální standardy, které byly dosaženy, a nikoliv je oslabovat pod jakoukoliv záminkou a jakoukoliv technikou.

Chci také konstatovat, že na debatě, která byla otevřena na semináři, většina členských států, kterých se týkají rozsudky v případech Laval, Ruffert, nebyla toho názoru, že je správné měnit směrnici. Naprostá většina z nich hledá řešení v rámci aplikace národního práva a řada z nich v této aplikaci postoupila velmi daleko. Chci konstatovat Dánsko, Lucembursko, chci také konstatovat, že podle informací, které mám ze Švédska, by k poměrně významnému rozhodnutí mělo dojít do asi patnácti, čtrnácti dnů, ta otázka je velmi důkladně a velmi důsledně diskutována mezi sociálními partnery a vládou.

Chci také konstatovat, byť je to maličkost, že tzv. zdánlivé firmy založené na poštovní schránce nejsou projevem vysílání pracovníků nebo volného pohybu. Najdete stovky takovýchto případů v rámci vnitřního trhu jednotlivých zemí a je to podle mého názoru otevřená otázka. Další velmi podstatnou věcí, kterou chci zdůraznit, je, že dosavadní rozsudky lucemburského soudu jsou odpovědí na předběžnou otázku. Definitivní rozhodnutí je u národních soudů a u národních soudních autorit.

Dámy a pánové, myslím, že je naprosto nutné zdůraznit, že toto je velmi podstatná otázka. Komise ji sleduje z těch hledisek, o kterých jsme hovořili, a je připravena ke všem krokům, které umožní tuto situaci řešit a které naleznou odpovídající konsensus, protože jak znovu chci zdůraznit, ani v této debatě nebylo zřejmé, jaká je převažující linie. Čeká nás ještě velmi mnoho práce a dovoluji mi, abych konstatoval a zdůraznil, že význam sociálních partnerů v tomto směru je nepominutelný.

Jan Andersson, zpravodaj. – (SV) Paní předsedající, rád bych pronesl několik krátkých poznámek:

Mezi úkoly Soudního dvora a námi, jakožto zákonodárci, existuje rozdíl. Soudní dvůr se vyjádřil. Jako zákonodárci musíme nyní jednat, pokud zjistíme, že Soudní dvůr nevyložil právní předpisy, jak bychom si přáli. Ve zprávě tvrdíme, že bychom měli společně s Komisí podniknout opatření. Neměli bychom vyloučit změnu směrnice o vysílání pracovníků, na což také upozorňujeme. Neexistuje konflikt mezi volným pohybem a dobrými sociálními podmínkami. Právě naopak.

Několik slov k pozměňovacím návrhům předloženým skupinou Evropské lidové strany (Křesťanskými demokraty) a Evropskými demokraty. Naneštěstí si při hledání kompromisů často protiřečí. Na jedné straně kritizují jednostranná stanoviska Rady a na straně druhé tato stanoviska vítají. Protiřečí si i hodně jejich pozměňovacích návrhů. Odmítám výjimky pro určité zvláštní země, protože se jedná o evropské problémy, které bychom měli řešit společně. Různé pracovní trhy by měly fungovat vedle sebe.

Souhlasíme s novou Smlouvou, protože problémy s rozsudky vyplývají ze staré Smlouvy. Neodmítám opatření na vnitrostátní úrovni. Taková opatření jsou nezbytná například ve Švédsku a Německu, ale potřebujeme rovněž opatření na evropské úrovni.

Konečně bych rád řekl, že je nyní na Komisi, aby jednala. Nebude-li Komise naslouchat Parlamentu, a zejména hlasům občanů Irsko, Německa, Švédska a dalších členských států, bude evropský projekt značně poškozen. Jedná se o jednu z nejdůležitějších otázek týkajících se evropských občanů. Volný pohyb – ano, ale dobré sociální podmínky a žádný sociální dumping. Na tom musíme pracovat, a proto musí být Parlament vyslyšen.

(Potlesk)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN PÖTTERING*Předseda*

Předseda. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční ve středu 21. října 2008.

Písemná prohlášení (článek 142)

Ole Christensen (PSE), písemně. – (DA) Mobilita na evropském pracovním trhu se musí zvýšit. Proto je třeba zaměřit se více na rovné zacházení a nediskriminaci.

Je jediné správné, aby každý, kdo se stěhuje za prací z jedné země do druhé, pracoval za podmínek platných v nové zemi.

Země by měly sledovat, jak uplatňují směrnici o vysílání pracovníků, což bude mít za následek větší jasnost.

Avšak vyžadují rovněž evropská řešení.

– Právo na stávkou nesmí být upraveno pravidly, podle nichž se řídí vnitřní trh.

– Směrnice o vysílání pracovníků musí být přizpůsobena původním záměrům, z nichž vychází. Je třeba, aby měly země možnost vytvářet lepší podmínky pro vysílané pracovníky, než jsou podmínky minimální. Tak zvýšíme mobilitu a rovné zacházení se zaměstnanci a také kolektivní dohody obsahující právo na kolektivní akci.

Richard Corbett (PSE), písemně. – Zpráva pana Anderssona je užitečným příspěvkem k této kontroverzní a z právního hlediska velmi složité diskusi. Zejména jsou vítána doporučení z této zprávy, že by měly členské státy řádně prosazovat směrnici o vysílání pracovníků, a požadavek, aby Komise předložila legislativní návrhy pro řešení právních mezer způsobených rozsudky a pro zabránění jakýchkoli konfliktů ve výkladu práva. Musíme zajistit, aby směrnice o vysílání pracovníků neumožňovala sociální dumping a aby nebyly kolektivní dohody nabourávány pracovníky z jiných zemí EU, kteří by snižovali mzdy a pracovní podmínky v hostitelské zemi.

Neměli bychom obviňovat Soudní dvůr, který pouze objasňuje, co stanoví právní předpisy – koneckonců Soudní dvůr rovněž vydává řadu rozsudků příznivých ze sociálního hlediska –, raději bychom měli zaměřit naši pozornost na nápravu výchozího právního stavu. Sama Komise letos v dubnu prohlásila, že základní právo na stávkou a sdružování v odborech nepřeváží nad právem poskytování služeb.

Je klíčové, aby tato zpráva neznamenal konec diskuse. Bude-li to nutné, měli bychom využít naší pravomoci a vetovat novou Komisi, pokud do svého prvního pracovního programu nezahrne nezbytné legislativní návrhy.

Gabriela Crețu (PSE), písemně. – (RO) Ráda bych něco objasnila. Pracovníci z východní části se sociálního dumpingu neúčastní, ani ho nechťejí. Nechťejí se prodávat levně. Naneštěstí náklady na obnovení a opětovný rozvoj pracovní síly jsou na východě i západě srovnatelné. Některé náklady jsou dokonce v Rumunsku vyšší než v jiných oblastech, ale také zde je třeba platit úcty.

Odpovědnost za vytvoření této nebezpečné situace na pracovním trhu a za zhoršování pracovních podmínek v Evropské unii nenesou pracovníci, ale ti, kdo vyvíjejí maximální tlak na zrušení stávajících záruk pracovního práva, a to s jediným cílem: maximalizovat zisk za každou cenu, včetně obětování všech hodnot a zásad, jež považujeme za společný přínos evropských společností.

V tomto případě je naší povinností chránit nárok pracovníků z východní Evropy na základní právo: na stejnou odměnu za stejnou práci. Je třeba, aby především socialisté a odbory nevytvářeli falešné rozdělení v rámci skupiny těch, kteří těchto práv dosáhnou pouze za zachování solidarity. Kromě solidarity jim nic nepomůže.

Marianne Mikko (PSE), písemně. – (ET) Volný pohyb pracovníků je jednou ze čtyř svobod vnitřního trhu. Přejeme-li si, aby se Evropa rychleji integrovala, je zásadní, abychom utišili obavy západních pracovníků z pracovníků z Východu, aniž bychom současně pracovní trhy uzavřeli. Naneštěstí přání mnoha západoevropských odborových organizací, tedy opětovné uzavření pracovních trhů novým členským státům, sjednocení Unie neprospěje. Z hospodářského hlediska je nekompetentní dezinformovat pracovníky, vytvářet nedůvěru, a neodpovídá to ani duchu mezinárodní solidarity.

Pohyb pracovních sil je jedním z řešení, jimiž lze překonat její nedostatek v určitých odvětvích. Jsou oblasti, kde je velká potávka po řidičích autobusů, a oblasti, kde je nedostatek kvalifikovaných lékařů. Takový pohyb nesmí být zastaven.

Protože je rovné zacházení jednou ze základních zásad Evropské unie, měl by se volný pohyb pracovníků odehrávat za rovných podmínek. Rozšířená zásada, že jsou zahraniční pracovníci placeni méně než občané hostitelské země, výše uvedenému principu neodpovídá. Souhlasím se zásadou zdůrazněnou v této zprávě – rovné zacházení a stejná odměna za stejnou práci.

Při vysílání pracovníků v rámci Evropské unie je nezbytné zajistit aspoň minimální platy.

Mechanismy ochrany pracovníků se v jednotlivých částech Evropy historicky liší. Je však čas, abychom praxi v této oblasti změnili. Budou-li nyní pracovníci pouze bránit své národní zvláštnosti, dobrovolně se vzdají. Je velmi obtížné vysvětlit nemožnost změny občanům nových členských států za předpokladu, že například Estonsko bylo schopno provést celé *acquis communautaire* v méně než šesti letech. Ochrana pracovníků je dostatečně vznešeným cílem a měli bychom vyvinout veškeré úsilí o dosažení konsensu.

Siiri Oviir (ALDE), písemně. – (ET) Spontánní zpráva, o níž diskutujeme, je nevyvážená a má protekcionistické sklony. Nikdo nezpochybňuje právo na stávkou, ale nesmí toho být dosaženo za cenu, že bude ohrožena konkurenceschopnost poskytovatelů služeb.

Dnes jsme diskutovali o konkrétních rozsudcích Evropského soudního dvora, zejména o věcech Laval, Rüffert a Viking Line. Ráda bych upozornila na skutečnost, že žádný z výše uvedených rozsudků neovlivňuje obsah jakékoli kolektivní dohody, která by mohla být podepsána v členských státech, nebo právo na uzavření takové dohody. Právo podniknout kolektivní opatření náleží do působnosti úpravy Smlouvy o založení Evropského společenství, a proto musí být odůvodněny významným veřejným zájmem a být přiměřené.

7. Zasedání Evropské rady (15.–16. října 2008) (rozprava)

Předseda. – Dalším bodem je zpráva Evropské rady a prohlášení Komise o zasedání Evropské rady (15.–16. října 2008).

Pane úřadující předsedo Rady, pane Sarkozy, pane předsedo Evropské komise, pane Barroso, v několika uplynulých týdnech jsme v Evropské unii čelili několika velmi obtížným situacím, v nichž Evropská unie, pod vaším předsednictvím, prokázala svou schopnost jednat. Kdyby evropské země nenalezly společné řešení, kdyby neexistovala dohoda mezi evropskými partnery a kdyby nebylo euro, nacházeli bychom se nyní v katastrofální situaci.

Návrhy Eurokupiny staré deset dní, rozhodnutí Evropské rady z minulé středy a závazky uzavřené tento víkend na summitu v Camp Davidu představují řadu úspěchů, které odráží skutečnou koordinaci jednání a úsilí při provádění reformy potřebných k účinné reakci na problémy globální ekonomiky. Avšak vlády by neměly být jediné, kdo bude na krizi reagovat. Evropská rada pod vaším vedením a ve spolupráci s Evropskou komisí a Evropským parlamentem zajistila, že Evropská unie sehrála zásadní úlohu, pokud jde o dobré životní podmínky všech našich občanů, za které jsme všichni zodpovědní.

V dobách krize Evropská unie často prokazovala svou skutečnou sílu, a to díky vám, pane Sarkozy, a díky vám, pane předsedo Komise, pane Barroso. Evropská akce je společnou akcí. Proto bych před zahájením dnešní dopolední rozpravy vám rád poblahopřál, pane úřadující předsedo Rady a pane předsedo Komise.

Nicolas Sarkozy, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedo, dámy a pánové, je pro mě ctí vystoupit znovu před Evropským parlamentem, abych podal zprávu o činnosti evropského předsednictví v pro Evropu tak významné době. Smím-li, budu hovořit velmi otevřeně, jak je jediné správné a patřičné v této sněmovně, která leží v srdci demokratické Evropy, o níž všichni usilujeme.

Čeho jsme chtěli dosáhnout? Zprvu předsednictví chtělo, aby byly evropské instituce jednotné při reakci na krizi, kterou musíme zvládnout. Bylo mým přáním zapojit Evropský parlament vždy, když jsme zažívali významné události, a rád bych poděkoval předsedům všech vašich skupin, jakéhokoliv politického názoru, kteří se tohoto dialogu účastnili a spolupracovali s předsednictvím Rady.

Bylo rovněž mým přáním, abychom spolupracovali s Komisí, a zejména s jejím předsedou, protože nehledě na rozdíly nebo odlišnosti mezi všemi, kteří zasedají v této sněmovně, každý velmi dobře ví, že rozdíly mezi evropskými institucemi Evropu oslabují a že povinností těch, kdo na sebe vzali odpovědnost, je spolupracovat.

Posuneme Evropu kupředu, pokud Evropský parlament, Komise a Rada naleznou cestu ke konsensu v hlavních otázkách, a tím zajistí, že bude hlas Evropy slyšet.

(Potlesk)

Především jsme chtěli, aby Evropa vystupovala jednotně – a nebylo snadné toho dosáhnout. Chtěli jsme, aby myslela sama za sebe, protože svět potřebuje evropské myšlení, a aby byla aktivní. Pokud má Evropa něco říci, nechceme, aby to pouze řekla, ale aby to udělala.

Zaprvé jsme zažili válku s naprosto nepřiměřenou reakcí Ruska během konfliktu v Gruzii. Slova mají význam. Používám slovo „nepřiměřenou“, protože to, jak Rusové zasáhli v Gruzii bylo nepřiměřené.

(Potlesk)

Avšak používám slovo „reakce“, protože, byla-li tato reakce nepřiměřená, je tomu tak proto, že jí předcházelo zcela nepřípadné jednání. Evropa musí být spravedlivá a neměla by se bát vystoupit z ideologických rámců, aby přinesla poselství míru.

Krise začala 8. srpna. Dne 12. srpna jsme byli v Moskvě s Bernardem Kouchnerem, abychom dosáhli příměří. Neříkám, že to bylo ideální, pouze říkám, že se Evropě podařilo během čtyř dnů dosáhnout příměří. Na začátku září Evropa získala závazek o návratu linií na úroveň před začátkem krize dne 8. srpna. Během dvou měsíců Evropa zajistila konec války a stažení okupačních jednotek.

Na tuto záležitost existovalo mnoho názorů. Někteří říkali – a měli pro to důvod –, že byl dialog bezúčelný a že by odpověď na ozbrojenou agresi měla být vojenská. Co je to za šílenství. Evropa zažila pád berlínské zdi a konec studené války, Evropa se nesmí stát součástí nové studené války probíhající pouze kvůli nedostatku klidu.

(Potlesk)

To byl problém, který jsme překonali s našimi spojenci z USA, kteří byli přesvědčeni, že naše návštěva Moskvy byla nevhodná. Přese všechno jsme s našimi americkými spojenci spolupracovali. Jejich stanovisko se lišilo od našeho. Pokoušeli jsme se pracovat raději s nimi než proti nim a upřímně, vzhledem k dnešnímu stavu našeho světa, skutečně nevěřím, že potřebujeme krizi mezi Evropou a Ruskem. To by bylo nezodpovědné. Proto můžeme hájit své zájmy týkající se suverenity, dodržování integrity Gruzie, lidských práv a rozdílů s vedoucími představiteli Ruska, ale bylo by nezodpovědné vytvářet podmínky pro konflikt, který v žádném případě nepotřebujeme.

V Ženevě byly zahájeny diskuse o budoucím postavení částí Gruzie, jimiž jsou Osetie a Abcházie. Bylo mi řečeno, že jejich zahájení bylo obtížné, ale kdo by si mohl představovat, že by tomu mohlo být jinak? Důležité však je, že byly zahájeny. Musím rovněž říci, že prezident Medveděv dodržel sliby, které dal předsednictví Komise a předsednictví Rady, když jsme na začátku září cestovali do Moskvy.

Evropa přinesla mír. Evropa zajistila stažení okupační armády a usilovala o mezinárodní jednání. Jsem přesvědčen, že již dlouhou dobu nehrála Evropa tak významnou úlohu v konfliktu tohoto druhu.

Přirozeně vidím všechny nejednoznačnosti, všechny nedostatky, všechny kompromisy, které musely být učiněny, ale jsem rozhodně přesvědčen, že jsme dosáhli všeho, čeho jsme dosáhnout mohli, a především, pane předsedo, že pokud by Evropa nezajistila, aby byl slyšen hlas dialogu a hlas rozumu, už by tak neučinil nikdo. Kromě toho, když jsme s Bernardem Kouchnerem cestovali do Moskvy a Tbilisi, všechny mezinárodní sdělovací prostředky dobře věděly, že jsou Rusové 40 kilometrů od Tbilisi a že jejich cílem je svržení Saakašviliho režimu. Tak se věci měly. Byli jsme velmi blízko katastrofě, ale díky Evropě – rozhodně Evropě – k této katastrofě nedošlo, přestože, pane Pötteringu, je samozřejmě ještě třeba vykonat hodně práce pro snížení napětí v této části světa.

Můj druhý bod se týká krize, systémové, neuvěřitelné, nepravděpodobné finanční krize, která propukla – přízně si pravdu – dne 15. září, nikoli 7. srpna 2007. Dne 7. srpna 2007 začala krize, která byla závažná a znepokojivá, ale odvážím se říci, že běžná. Dne 15. srpna 2008 jsme vstoupili do další krize, co se stalo 15. srpna 2008? Zkrachovala společnost Lehman Brothers – a svět 15. srpna 2008 s ohromením zjistil, že banky mohou zkrachovat.

Není na nás, a není ani na mně, abych schvaloval rozhodnutí, která učinila, nebo neučinila, vláda USA. Všechno, co říkám, a za tím si stojím, je, že 15. září 2008 se závažná krize stala systémovou krizí, přičemž zkolaboval finanční systém USA, poté evropský finanční systém a postupně další burzy a finanční systémy.

Jaké pokusy byly tehdy učiněny? Jednalo se o první Paulsonův plán, který nefungoval. Nekritizuju, když to říkám, popisuji skutečný stav. Tehdy jsme se společně s předsedou Komise pokoušeli vypracovat společnou evropskou odpověď, nejprve v rámci eurozóny. Pane předsedo, hovořil jste o tom; ať se to lidem líbí, či nikoliv, skutečností zůstává, že v eurozóně máme stejnou banku a stejnou měnu, a proto stejnou povinnost jednat ve shodě.

Dosáhnout společného stanoviska nebylo jednoduché. Začali jsme návrhem na setkání čtyř evropských zemí, které jsou členy G8. Nechci se nikoho dotknout, když říkám, že například vliv Spojeného království ve světovém finančním systému převyšuje některé státy sedmadvacítky. Říkám, že pokud bychom s určitou dávkou představitosti dosáhli dohody mezi Spojeným královstvím, Německem, Itálií a Francií, neuškodilo by to ostatním evropským zemím, ale naopak by jim to prospělo.

Stanoviska se samozřejmě liší a kdo by nám to mohl mít za zlé? V prvních dnech krize jsme neznali nejlepší odpověď na krizi, jejíž rozsah dějiny ekonomie nikdy nepoznaly, nebo alespoň ve 20. století. Takže jsem si řekl: jakmile se tato čtyřka sejde, měli bychom se rovněž sejít se zeměmi Eurokupiny a se Slovenskem, které se k nám brzy připojí. Tento výjimečný týden nám umožnil najít společné řešení, které dovolí bankám pokračovat v jejich práci: v půjčování peněz. Avšak nacházeli jsme se v situaci, kdy si banky už nepůjčovaly navzájem, protože již na to neměly peníze, a celý systém se zhroutil. Ve Spojeném království byly banky znárodněny, v Belgii krachovaly, islandský systém – mimo Evropu, ale blízky Evropě – se hroutil, přicházely velmi špatné zprávy ze Švýcarska a nákaza pozvolna postupovala: Německo, Francie, smetla všechny. V rámci Eurokupiny jsme uspěli s dohodou na obrovském plánu – 1 800 miliard EUR –, který našim finančním institucím umožní dále fungovat a uklidní evropské střadatele a podnikatele.

Dále jsme pokročili k Evropské radě, která přijala stejnou strategii, a poté jsme mohli uklidnit trhy v celé Evropě. Zažili jsme příjemné překvapení: pak přišel plán Paulson II a každý mohl vidět, že v mnohém vychází z evropského plánu. Z toho neplyne žádná sláva, je to prostě záležitost reakce na skutečnost, že je krize globální, takže odpovědnost může být také pouze globální. Je třeba, aby Spojené státy a Evropská unie jednaly ve shodě.

Avšak to se vše týká krizového řízení, pane předsedo, nic více, nic méně. Pokud bychom to udělali, co by se stalo?

Stále musíme reagovat správně. Jak se to všechno vlastně mohlo stát? Jak můžeme zabránit tomu, aby se to již neopakovalo? Má kromě toho Evropa myšlenky, které bude podporovat, nebo politiky, které navrhne? V této souvislosti se stalo, že jsem jménem Evropy na začátku září na zasedání Valného shromáždění OSN navrhl uspořádání nového mezinárodního summitu, který by položil základy nové konferenci v Bretton Woods s odkazem na to, co se odehrálo na začátku druhé světové války, aby došlo k vytvoření nového celosvětového finančního systému. Tato myšlenka je pokroková. Co musí být cílem Evropy na tomto summitu? Evropa musí podporovat myšlenku radikální reformy globálního kapitalismu.

Co se stalo, byla zrada hodnot kapitalismu, nikoliv zpochybnění tržní ekonomiky. Nebyla dostatečná pravidla a zažili jsme zisky spekulantů na úkor podnikatelů. Musíme podporovat myšlenku nové regulace. Evropa musí a bude tyto myšlenky navrhovat. Zaprvé, pane předsedo, žádná banka pracující s veřejnými finančními prostředky by neměla mít možnost fungovat v daňovém ráji.

(Potlesk)

Žádná finanční instituce by neměla mít možnost fungovat, aniž by se jí týkala finanční regulace; obchodníkům by měl být vypočítáván a organizován systém jejich odměn, aby se tak nepouštěli do zbytečných rizik, jako jsou ta, jež jsme viděli; účetní pravidla našich bank by neměla jít závažnost krize, ale spíše nám ji pomoci zmírnit, a v rámci finančního systému by se mělo uvažovat o pevných nebo žádných směnných kursech mezi měnami. Zkousíme úplně všechno. Můžeme my, zbytek světa, nést další deficity největší světové mocnosti bez jediného slova? Odpověď je zřejmá: ne.

(Potlesk)

Kromě toho nemá smysl ukazovat prstem na kohokoli, musíme prostě nalézt způsoby a prostředky, jak zajistit, že se to již nebude opakovat. Pokročím dále, ale mohl bych toho říci mnohem více, ale především bych byl rád, kdyby se Evropa zabývala globální správou věcí veřejných ve 21. století. Neměli bychom být překvapeni, že nefunguje. Žijeme ve 21. století, ale máme instituce z 20. století. Prezident USA a Evropa proto navrhli několik summitů, které začnou v polovině listopadu, jež se budou zaměřovat na nové formy regulace, nové způsoby globální správy. Doufám, že Evropa bude mít možnost tuto záležitost prodiskutovat.

Budu mít příležitost navrhnout schůzku svým partnerům, vedoucím představitelům vlád, abychom se na tyto summity připravili. Otázka radikální reformy našeho kapitalistického systému a našeho mezinárodního systému má stejný význam i pro Evropský parlament, který to musí prodiskutovat a který musí předložit své nápady. Evropa však musí mluvit jedním hlasem, chce-li být slyšet.

Kdo se tohoto summitu zúčastní? Je tu řada možností. Myslím, že nejjednodušší variantou je G8, která je nepostradatelná – přirozeně společně s Ruskem –, k ní bychom mohli přidat G5, která je rovněž nepostradatelná a která by mohla umožnit zejména Číně a Indii, aby se této zásadní diskuse účastnily. Přesvědčit asijské mocnosti k účasti na této radikální reformě bude také cílem méj cesty do Číny s předsedou Barrosem.

Pane předsedo, během tohoto předsednictví vyvstala ještě třetí otázka, která se ukázala jako velmi obtížná: budoucnost energetického a klimatického balíčku. Je mi dobře známo, že tento Parlament a některé z jeho skupin jsou rozděleny v otázce postupu. Dovolte mi vyjádřit pevné přesvědčení a oznámit politiku, kterou zamýšlím navrhnout. Energetický a klimatický balíček, jakkoli je ambiciózní, vychází z přesvědčení, že se svět řítí do katastrofy, nezmění-li způsob své výroby. Taková je jeho charakteristika.

(Potlesk)

Nevidím jeden jediný argument, který uvádí, že si svět vede z ekologického hlediska lépe, protože je zde krize. Když jsme se rozhodli pro naši práci na energetickém a klimatickém balíčku, učinili jsme tak s vědomím naší odpovědnosti vůči našim dětem a vůči budoucnosti naší planety. Je to strukturální politika, je to historická politika a bylo by tragické tuto politiku opustit na základě toho, že se objevila finanční krize.

(Potlesk)

Bylo by to tragické a bylo by to nezodpovědné. Proč by to bylo nezodpovědné? Bylo by to nezodpovědné, protože by tak Evropa dala najevo, že se nerozhodla jednat tak, jak v této oblasti slíbila, a pokud se Evropa podle toho nezachová, naše šance na přesvědčení ostatního světa o nutnosti zachovat globální rovnováhu přestane existovat. Proto není jednoduše otázkou, zdali Evropa nepřevzme odpovědnost sama za sebe, ale zdali nepřevzme odpovědnost za celý svět, o jehož životní prostředí se jedná. Pokud Evropa nepůjde příkladem, její hlas nebude slyšet, nebude respektována či brána na vědomí, a pokud tak Evropa neučiní, nikdo to za ni neudělá. Zmeškáme naši schůzku s dějinami.

(Potlesk)

Co to znamená „zmeškáme schůzku“? Podle mě to znamená dvě věci: zaprvé musíme přezkoumat cíle „třikrát dvacet“ a zadruhé musíme znovu projednat harmonogram, jinými slovy konec roku. Ale mým záměrem vůbec není narušit spolurozhodování a, smím-li doplnit, nikdy jsem neměl pravomoc a ani nebylo mým přáním, abych tak učinil. Kromě toho je velmi nečestné přisuzovat mi takové myšlenky, přestože přisuzování myšlenek mi docela lichočí, Dany. Nicméně jsme v této záležitosti v Evropské radě bojovali po boku předsedy Barrosa, abychom měli tomu odpovídající cíle a abychom měli odpovídající harmonogram. Nebylo to jednoduché. Proto máme jen pár týdnů, abychom přesvědčili mnoho našich partnerů, jejichž zájmy chápu, protože kompromisní podmínky nemohou být vytvořeny, aniž bychom se pokusili pochopit to, co bylo řečeno těmi, kdo s vámi nesouhlasí.

Existují některé ekonomiky, jež jsou z 95 % závislé na uhlí. Nemůžeme po nich žádat věci, které by je srazily na kolena, když již teď mají závažné problémy. Proto se chystáme nalézt způsoby a prostředky řešení, jež budou pružné, a současně budeme zachovávat dvě červené linie, které jsem navrhl Radě: soulad s cíli a soulad s harmonogramem.

Pane předsedo, třeba budu mít příležitost, abych to sám lépe vysvětlil na jiných fórech, ale nebudu pokoušet vaši trpělivost. Avšak, rád bych vám řekl: musíme o toto usilovat a doufám, že bude v silách každého to podpořit.

Rád bych se několika slovy zmínil o čtvrté otázce, o paktu o přistěhovalectví. Pakt je dobrým příkladem evropské demokracie a přes původní rozdíly byli všichni schopni dosáhnout dohody o selektivní přistěhovalecké politice schválené v zemích emigrace, takže máme přínos ze schengenského prostoru ve třech čtvrtinách evropských zemích. Kromě toho jsme mezi sebou navzájem zrušili vízové požadavky, nicméně je pouze správné, že země, jejichž občané nepotřebují víza pro cestu z jedné země do druhé, mají stejný názor, pokud se týká podpory evropské přistěhovalecké politiky.

Než ukončím svůj projev, zmíním se ještě o dvou bodech. Prvním je, že nás finanční krize zavedla do hospodářské krize. Hospodářská krize je tady. Nemá smysl nyní předpovídat, kdy ji překonáme. Osobně bych rád řekl, přičemž jsem si plně vědom nesouhlasu mezi určitými zeměmi, že si nedovedu představit, jak mi někdo vysvětluje, že tváří v tvář finanční krizi potřebujeme jednotnou evropskou reakci, ale že tváří v tvář hospodářské krizi stejnou jednotnou evropskou reakci nepotřebujeme.

Rád bych řekl něco k významu pojmu „jednotný“. „Jednotný“ neznamena stejnou reakci. Pro finanční krizi jsme navrhli soubor nástrojů, cestovní mapu, harmonizaci a koordinaci. Jsem přesvědčen, že stejný soubor nástrojů potřebuje i hospodářská politika. To neznamena, že bychom všichni reagovali stejně, ale přinejmenším to znamená, že máme povinnost o věcech jednat, povinnost vzájemně se informovat a v určitých otázkách povinnost vzájemných konzultací. Vzniklo několik iniciativ. Dovolte mi uvést jednu myšlenku: akciové trhy jsou na historicky nízké úrovni. Nechtěl bych, aby se obyvatelé Evropy po pár měsících probudili jen proto, aby zjistili, že evropské podniky nyní patří neevropskému kapitálu, který je skupil za nejnižší tržní cenu akcií – tedy skoro zadarmo – a převzal jejich vlastnictví. Evropští občané se pak otočí a zeptají se: „Co jste to udělali?“

Chtěl bych požádat, aby každý z nás reagoval na možnost, kterou můžeme mít, pokud také my všichni vytvoříme suverénní fondy ve všech našich zemích, a možná pokud by tyto národní suverénní fondy mohly být čas od času kontrolovány, aby poskytovaly průmyslovou odpověď na krizi. Chtěl bych dodat, že jsem s velkým zájmem sledoval americký plán pro automobilový průmysl: 25 miliard USD z úroků za nepřekonatelné ceny, aby se před bankrotem zachránili tři výrobci automobilů z USA.

Rád bych požádal, abychom se touto otázkou v Evropě chvíli zabývali. Požadujeme po našich výrobcích – a je to tak správně – aby nyní vyráběli ekologické automobily, aby zcela změnili své výrobní systémy. Z tohoto důvodu, díky ekologickým bonusům, bude v mé zemi 50 % prodaných automobilů ekologických. Může být evropský průmysl ponechán v situaci závažně narušené hospodářské soutěže se svými konkurenty z USA, aniž by byla položena otázka, jaké existují evropské odvětvové politiky k ochraně evropského průmyslu?

To neznamena zpochybnění jednotného trhu. Neznamena to zpochybnění zásady hospodářské soutěže. Neznamena to zpochybnění zásady státní podpory. Znamená to, že Evropa musí reagovat jednotně a že tato odpověď nesmí být naivní, když čelíme konkurenci z ostatních hlavních oblastí světa. Naší povinností je zajistit, že v Evropě budeme nadále vyrábět letadla, lodě, vlaky a automobily, protože Evropa potřebuje silný průmysl. Za touto politikou si bude předsednictví stát a bude za ni bojovat.

Můj závěrečný bod se bude týkat institucí. Nevím, jestli je to povzdech úlevy, protože uzavírám svůj projev, nebo byla-li předchozí témata méně důležitá. Instituce nejsou v Evropě jediným tématem a bylo by velmi špatné, kdybychom se zabývali pouze touto otázkou a vyloučili vše ostatní. Avšak instituce jsou tématem. Chtěl bych vyjádřit své pevné přesvědčení, že si tato krize žádá reformu evropských institucí. Za krize je nutné, aby Evropa mohla reagovat stejně silně a stejně rychle jako všechny ostatní světové mocnosti, například Spojené státy, tváří v tvář tragédii představované finanční krizí.

Jsem jedním z těch, kdo věří, že by bylo velmi vážnou chybou, kdybychom naše instituce nereformovali. Velmi vážnou. Nejen proto, že se zdá, že není příliš rozumné měnit předsednictví každých šest měsíců pro projednávání složitých otázek jako v případě Gruzie a Ruska, finanční krize a hospodářské krize. Nehledě na výsledky minulých voleb vám musím upřímně říci: pokud máme Evropu rádi a pokud chceme, aby Evropa mluvila jedním hlasem, nezdá se mi příliš citlivé, aby se předsednictví Rady měnilo každých šest měsíců. Proto musíme s panem předsedou Barrosem vytvořit na prosinec plán, abychom věděli, jak reagovat na irskou otázku. Zcela určitě zamýšlím před tím, než opustím Radu, navrhnout tento plán a určit, na základě konsensu, způsoby a prostředky pro překonání vzniklé situace.

Ještě bych rád uvedl jednu poslední věc, a tou je, že eurozóna nemůže pokračovat bez jasně určené hospodářské vlády. Nemůžeme dále pokračovat jako dosud. Chtěl bych vzdát hold práci Evropské centrální banky. Rád bych vyjádřil své pevné přesvědčení, že Evropská centrální banka musí být nezávislá, ale pokud se má realizovat celý potenciál její činnosti, musí být schopna jednat v rámci hospodářské vlády. Takový byl duch Smlouvy. Duchem Smlouvy je dialog, demokracie a nezávislost na obou stranách, a kromě toho, podle mého názoru, skutečná hospodářská vláda Euroskupiny znamená Euroskupinu, která se setkává s vedoucími představiteli států a vlád na vládní úrovni. Byl jsem ohromen zjištěním, že když jsem svolával toto setkání, bylo to poprvé, co se takové setkání konalo za celou dobu existence eura.

Abych byl upřímný, vytváříme měnu, máme centrální banku a máme jednotnou měnovou politiku, ale nemáme hospodářskou vládu, která by si tento svůj název zasloužila. Pane komisaři Almunio, úsilí, jež se skládá z volby předsedy ministrů financí bylo přínosem a já jsem se na tomto rozhodnutí podílel, protože

jsem byl tehdy ministrem financí. Kromě toho bych chtěl rovněž ocenit práci Jeana-Clauda Junckera a vaši vlastní práci. Chtěl bych však podotknout ještě jednu věc: pokud krize předpokládá přiměřená opatření, např. taková, jaká jsme viděli, schůzka ministrů financí sama o sobě neodpovídá závažnosti krize. Když jsme navíc museli zvýšit finanční částky, což jsme udělali, nebyli to jen ministři financí, na koho jsme se museli obrátit, ale byli to vedoucí představitelé států a vlád, kteří sami představovali demokratickou legitimitu pro přijetí tak závažných rozhodnutí.

Dámy a pánové, mohl bych toho říci mnohem více. Závěrem bych prostě rád řekl, že svět potřebuje silnou Evropu. Tuto odpovědnost neseme my, nese ji Komise a nese ji Rada. Rád bych vám všem řekl, že pro předsednictví bylo velmi užitečné, když přes rozdíly cítilo solidaritu Evropského parlamentu, jenž od počátku analyzoval závažnost krize a jenž byl ochoten – a za to vám patří pochvala – překonat naše rozdílné tendence, aby byly vytvořeny podmínky pro sjednocení Evropy. Chtěl jsem vám to říci, neboť jsem o tom hluboce přesvědčen.

(Potlesk)

José Manuel Barroso, předseda Komise. – (FR) Pane předsedo, pane úřadující předsedo Rady, dámy a pánové, minulý týden se Evropská rada s bezpříkladnou intenzitou věnovala překonání hospodářské krize v Evropě. Zrušila nekoordinovaná ad hoc opatření, abychom se dopracovali k jednotnému postoji zaměřenému na obnovení stability evropského finančního systému. Rád bych ocenil prezidenta Sarkozyho, jehož dynamika a neocenitelná rozhodnost umožnily dát nezbytný podnět k akci týkající se společných cílů a zásad sedmadvacítky.

Jsem rovněž hrdý na příspěvek Komise, která – jak uvedl prezident Sarkozy – vždy spolupracovala s francouzským předsednictvím, a kromě toho vždy zdůrazňovala, že pouze celoevropská reakce bude mít dopad na požadované úrovni.

Podnětem, který jsme sledovali na zasedání Evropské rady a který nám kromě toho umožnil přijmout velmi důležitý pakt o přistěhovalectví, se navíc musíme řídit při řízení evropské agendy ještě před prosincovým zasedáním Evropské rady.

Zejména je třeba, abychom vypracovali plán pro Lisabonskou smlouvu a abychom tak byli řádně připraveni na volby v roce 2009.

V případě energetického a klimatického balíčku bude třeba velkého úsilí, aby byla dohoda podepsána do konce roku. Komise bude úzce spolupracovat s předsednictvím na nalezení řešení týkajících se zájmů všech členských států. Při dojednávání dohody spoléháme na trvalou podporu Parlamentu.

Dnes bych však rád zaměřil svůj projev na to, co musí být naším bezprostředním primárním zájmem: evropskou ekonomiku. Potřebujeme pracovat na třech tématech: zaprvé musíme podniknout neprodlená opatření na evropské úrovni, abychom překonali finanční krizi, zadruhé reformovat mezinárodní finanční systém a zatřetí posílit takzvanou „reálnou ekonomiku“, abychom minimalizovali dopady finanční krize a vytvořili podmínky pro obnovení růstu a zaměstnanosti.

Jsem opravdu přesvědčen, že je Evropa v situaci, kdy může dát prostřednictvím svých rozhodnutí pocítit svou přítomnost při mezinárodní odpovědi na krizi. Summit v Camp Davidu minulý týden velmi naznačil, čeho může Evropa dosáhnout, pokud bude jednotná. Abychom to objasnili, nejednalo se o samozřejmý výsledek. Před měsícem či dvěma nebylo možné mít po svém boku amerického prezidenta. Avšak nyní jsme uspěli a máme své přátele z USA mezi sebou a já věřím, že vytvoříme podmínky pro zásadní reformu celosvětového finančního systému.

Žijeme skutečně v bezpříkladné době, takové, která vyžaduje stejně bezpříkladnou úroveň koordinace. Pro tuto mezinárodní reakci potřebujeme čistě evropskou odpověď. Evropa musí formovat mezinárodní reakci na mezinárodní problémy. Vláda globalizace přesně odpovídá zásadě otevřenosti a vzájemné závislosti. Namísto toho, aby globalizaci trpěla, musí ji Evropa formovat prostřednictvím svých hodnot a rovněž hájit své zájmy. Velmi mě těší, a jsem na to hrdý, že během této krize sleduji, že Evropa ukazuje, jak se s těmito výzvami vyrovnává.

, předseda Komise. – Pane předsedo, detailněji pohovořím o naší reakci na krizi.

Naší první prioritou bylo sehrát naši úlohu, jakožto Komise, při záchraně finančních institucí v nesnázích. Při tom jsme mohli spoléhat na výjimečnou spolupráci členských států a Evropské centrální banky.

Naším dalším krokem bylo předložit soubor přesných, cílených opatření k řešení konkrétních nedostatků kapitálových požadavků, pojištění vkladů nebo účetních pravidel. Zásadní byla rychlost a my jsme odpověděli zrychlením naší práce. Stejně tak jsem velmi potěšen rychlostí, s níž byl tento Parlament schopen uzavřít své projednávání změn účetních pravidel. Víím, že plně uznáte, že jsou další návrhy stejně naléhavé.

Rovněž musíme prozkoumat, co bude z ostatních návrhů potřebné pro aktualizaci a vyplnění mezer stávajících regulačních režimů.

Příští měsíc budeme jednat o návrhu o ratingových agenturách. Předložíme iniciativu týkající se odměňování vrcholných zaměstnanců vycházející z přezkumu našeho doporučení z roku 2004. Přezkoumáme druhotnou regulaci. Budeme konstruktivně spolupracovat s Evropským parlamentem na následných opatřeních k vašim posledním usnesením a projednáme důsledky pracovního programu Komise na rok 2009. Tomuto přezkumu neunikne žádná oblast finančních trhů.

Jedním z důležitých příspěvků pro budoucí opatření budou výsledky setkání skupiny na vysoké úrovni, jejímž řízením jsem pověřil pana Jacquese de Larosière a která má přezkoumat evropský přeshraniční finanční dohled. S potěšením vám dnes mohu oznámit složení této skupiny. Budou ji tvořit Leszek Balcerowicz, Otmar Issing, Rainer Masera, Callum McCarthy, Lars Nyberg, José Pérez Fernández a Ono Ruding. Požádám tuto skupinu, aby předložila své první výsledky v době před jarním zasedáním Evropské rady a dnes odpoledne budu hovořit s vaší Konferencí předsedů o tom, jak zajistit zapojení Parlamentu do této práce.

Ale jak jsem uvedl dříve, musíme rovněž podpořit reformu celosvětového finančního systému. Poslední měsíce ukázaly, že brettonwoodské instituce neudrží krok s integrací světových finančních trhů.

Spolupráce mezi Evropskou unií a Spojenými státy bude zásadní: jak víte, podíl Evropské unie a Spojených států na velkoobchodních finančních trzích činí skoro 80 %. Tato spolupráce je důležitá nejen proto, že nás vyvede z této krize, ale také proto, že dokonce zabrání další krizi. Proto byla debata, které jsem se minulý víkend zúčastnil společně s prezidentem Bushem, významným krokem vpřed.

Ale to ještě není vše. Musíme spolupracovat s dalšími významnými aktéry. Tento týden se vydám do Číny, kde na summitu organizace ASEAN položím společně s prezidentem Sarkozym tuto otázku čínskému prezidentovi a ministerskému předsedovi a rovněž dalším asijským partnerům. Potřebujeme, aby se zapojilo rozhodující množství partnerů.

Cílem by mělo být vytvoření systému celosvětové finanční vlády přizpůsobené výzvě 21. století v oblastech účinnosti, transparentnosti a zastoupení.

Evropa vytyčuje cestu. Na to můžeme být společně hrdí a chci spolupracovat s tímto Parlamentem na účinném příspěvku Evropy k této mezinárodní diskusi.

Ale existuje i takzvaná reálná ekonomika a všichni víme, že den po dni narůstají důkazy, že čelíme závažnému hospodářskému poklesu. Dopad pocítujeme na pracovních místech, příjmech domácností a knihách objednávek velkých i malých podniků.

Jedna věc musí být jasná: z této krize neexistuje cesta pro každý stát odlišná – naše ekonomiky jsou příliš propojeny. Poplujeme, nebo se potopíme společně. Nesmíme podlehnout volání sirén po ochraně, nesmíme se odvrátit od globalizace, nebo ohrozíme náš jednotný trh. To zůstane hnacím soukolím růstu Evropské unie.

Ani nemůžeme pokračovat dosavadním způsobem. Evropské hospodářství potřebuje podporu pro obnovu, pro další růst, pro vytváření pracovních míst. Především v Evropě. Budeme muset zdvojnásobit naše úsilí, abychom lépe řešili dlouhodobé otázky a byli lépe připraveni na řešení výzev ležících před námi, přičemž učiníme z Evropy znalostní ekonomiku, budeme více investovat do výzkumu a vývoje a inovací. Revidovaný Pakt růstu a stability ponechává rozpočtům členských států dostatečnou pružnost pro reakci na stávající výjimečné podmínky a pro podporu růstu a zaměstnanosti.

Ale musíme se rovněž dívat za naše hranice. V posledních letech je obchod klíčem k evropskému hospodářskému růstu. Nyní je čas pro aktivitu, pokud se týká přístupu k trhům, protože obchodní bariéry neprospejí nikomu. Doufám, že jsme se poučili z toho, že protekcionismus obnovu pouze ztěžuje.

Evropský průmysl potřebuje podporu. Malé a střední podniky potřebují volnost, aby se mohly soustředit na své trhy. Proto jsme například navrhli, aby byla z našich nejmenších podniků sňata nadměrná zátěž v podobě účetních pravidel a statistického výkaznictví.

Rovněž velké podniky potřebují pomoc. Chci mít jistotu, že co nejlépe využíváme našich evropských programů, jako jsou například program pro konkurenceschopnost a inovace a rámcový výzkumný program. Potřebujeme posílit synergie mezi naší Lisabonskou strategií pro růst a zaměstnanost a naší klimatickou a energetickou agendou.

Podpora investic do nízkouhlíkových technologií a energeticky účinných opatření současně podpoří naši konkurenceschopnost, zajištění našich dodávek energie a naši agendu v oblasti změny klimatu. Evropská investiční banka bude v tomto úsilí cenným partnerem.

Podporu potřebují rovněž evropští občané, zejména ti zranitelnější. Je nanejvýš důležité, abychom v době rostoucí nezaměstnanosti zachovali investice do odborné přípravy, rozvíjeli nové dovednosti a připravovali lidi na to, aby získali výhodu, až se příležitosti vrátí. Rozvoj naší sociální agendy pro přístup k příležitostem a solidaritu je důležitější než kdy jindy. Přezkoumáme úlohu, kterou může hrát Fond pro přizpůsobení se globalizaci.

Ve všech těchto oblastech musíme vědět, jak postupovat. Z každého našeho kroku toho musíme vytěžit co nejvíce. Inteligentní opatření znamená trefit dva terče jedinou ranou. Například pomůžeme našemu stavebnímu průmyslu, ano, uděláme to, ale prostřednictvím podpory energeticky účinného bydlení. Použijeme státní podporu tam, kde je třeba, ano, ale v souladu s pokyny usměrňujícími státní podporu na pomoc a výzkum a vývoj v oblasti ochrany životního prostředí. Pomůžeme klíčovými odvětvími, například automobilovému – proč ne? – ale připravíme je na trh budoucnosti sestávající z ekologických automobilů. Inteligentní podpora: to potřebuje náš průmysl, nikoliv protekcionismus. To bych chtěl velmi jasně zdůraznit.

Naše Lisabonská strategie dokončená v prosinci bude příležitostí, jak spojit tyto rozdílné prvky. Neexistuje kouzelná hůlka, která obrátí ekonomiku Evropské unie. Musíme využít každé možnosti, prozkoumat každý možný způsob, kterým může Evropská unie pomoci chopit se každé příležitosti pro to, aby se Evropa vydala na cestu růstu. To bude náš úkol v nadcházejících týdnech. Na to se připravujeme a to je úkol, který chci řešit společně s Evropským parlamentem.

Žijeme skutečně v historické době, určité příležitosti, kdy krize zpochybňuje všechny jistoty a lidé jsou otevření změnám. Jsou to velmi zvláštní okamžiky, které se nestávají každý den. Musíme pochopit, že se jedná o jeden z okamžiků, kdy existuje větší tvárnost a poté, co budeme mít možnost uskutečnit opravdovou změnu, jsou to okamžiky, kdy víme, že dnešní rozhodnutí budou mít rozhodující dopad na realitu zítřka. Nyní potřebujeme změnu. Změnu nikoli návratem k minulým řešením, ale k nalezení řešení budoucnosti, řešení 21. století v globalizovaném světě.

Dnes může Evropa navrhnout zásady a pravidla formující nový světový řád. Máme příležitost předložit návrhy vycházející z evropských hodnot, z otevřené společnosti a otevřených ekonomik. Jak jsem uvedl tento víkend v Camp Davidu, otevřené společnosti potřebují právní stát a demokracii. Otevřené ekonomiky rovněž potřebují pravidla – pravidla transparentnosti, citlivé regulace a citlivého dohledu.

Evropa se v krizi jeví v pravém světle. V Gruzii byla Evropa schopna zastavit válku. Za finanční krize vytyčuje Evropa cestu ke globálním řešením. V příštích několika týdnech musíme ukázat naši schopnost nadále vést boj proti změně klimatu a vytvářet energetickou politiku budoucnosti, protože to dlužíme našim občanům, našim ekonomikám a našim partnerům na celém světě a také budoucím generacím Evropanů.

(Potlesk)

Joseph Daul, jménem skupiny PPE-DE. – (FR) Pane předsedo, pane úřadující předsedo Rady, pane předsedo Komise, dámy a pánové, letos v létě Evropa a celý svět čelily významným krizím. Dvakrát Evropa ukázala, že s politickou vůlí a ve vzájemné jednotě není pouze schopna přijímat silná a rychlá stanoviska, ale rovněž ovlivňovat a vést své partnery ve světě, například Gruzii.

Za svou skupinu bych chtěl v této sněmovně ocenit výjimečnou práci francouzského předsednictví a francouzského prezidenta pana Sarkozyho během těchto dvou závažných krizí. Neměl žádné volno, neustále pracuje od začátku předsednictví. Stávající předsednictví Unie dělá Evropě a Evropanům velkou službu. Dokazuje, že Evropa může mít své místo na mezinárodní scéně...

(Šepot)

Pane předsedo, byl bych však rád, kdyby mě lidé poslouchali.

Ukazuje se, že si Evropa zaslouží budovat a zaslouží si být zkušena. Kromě toho byly na posledním zasedání Evropské rady jednomyslně potvrzeny pokyny pro země eurozóny – ať již v oblasti opatření pro zavedení

regulačních mechanismů, monitorovacích mechanismů či etických pravidel bránících zlatým padákům. To vše je správné.

Finanční krize samozřejmě není za námi, ale právě v krizových situacích můžeme a musíme přijmout pravidla pro budoucnost. Slyšel jsem výroky, tady i jinde, že zažíváme zhroucení kapitalismu a že je to chyba volného trhu. I přes to, že se volný trh osvědčil, je situace taková, že je potřeba doplnit ho o pravidla – a samozřejmě tato pravidla nejsou dostatečná, nebo nebyla dostatečně řádně uplatňována. O tom to je a o nevíím jakých ideologických výzvách, na kterých musíme pracovat s pomocí centrálních bank a celého mezinárodního společenství.

Stále k tomuto tématu; vítám iniciativu předsednictví shromáždit naše partnery za účelem definování nového světového ekonomického a finančního řádu. Je třeba zajistit, že úsilí drobných střadatelů nepřijde přes noc vniveč. Je třeba, abychom zajistili, že podnikatelé, a zejména malé a střední podniky, budou moci nadále za rozumných sazeb financovat svou činnost – zdroj zaměstnanosti a růstu.

Naše skupina bude podporovat jakékoliv opatření zaměřené na zajištění evropského modelu solidarity a sociálně-tržní ekonomiky, významné hodnoty, kterou plně oceňujeme v časech krize. Pokud jde o Lisabonskou smlouvu, rád bych znovu vyzval ty členské státy, které ji ještě neratifikovaly, aby tak co nejdříve učinily, a my tak měli celkový přehled o závěrečném stadiu ratifikace.

Pokud to žádáme, je tomu proto, že si uvědomujeme jak by bylo pro Evropu obtížné fungovat efektivně bez jednotných pravidel a stabilního předsednictví. Doufáme, že prosincové zasedání Rady rozhodne o plánu a o realistickém, ale ambiciózním harmonogramu k ukončení krize. Rovněž bych rád dodal, že pokud bude v nadcházejících měsících nadále platit Niceská smlouva, měla by platit rovněž pro Evropský parlament, stejně jako pro Evropskou komisi. Proto vyzývám všechny v této sněmovně, aby převzali svou odpovědnost. Komise, která nastoupí na podzim 2009 a jejíhož předsedu jmenuje Parlament dne 15. července, bude mít méně komisařů než členských států. Tak to je a existuje rovněž Niceská smlouva a Parlament s menším počtem křesel a menšími pravomocemi a Komise s méně komisaři.

Evropská rada přijala Evropský pakt o přistěhovalectví. To je velký úspěch, ale čeká nás mnoho nových a různých výzev: klima, energetika, obrana, abych jmenoval aspoň některé. Spolehlivé a udržitelné odpovědi můžeme budoucím generacím poskytnout pouze prostřednictvím práce na základě našeho společenského modelu a konsolidací naší sociálně tržní ekonomiky. Pane Sarkozy, žádám o pokrok v naší práci. V rámci Parlamentu se musíme co nejvíce snažit, abychom zajistili, že do konce roku budeme mít i v této oblasti důvěryhodnou vizi pro svět a pro budoucnost našich dětí a našich vnoučat.

Martin Schulz, jménem skupiny PSE. – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, o víkendu jsme viděli skutečně historický obraz. Viděli jsme obraz nejhoršího prezidenta Spojených států v dějinách orámovaný úřadujícím předsedou Evropské unie a předsedou Evropského parlamentu, který postupně zjišťoval, o co jde v evropské politice vnitřního trhu.

To byl skutečně historický okamžik a skutečně obrovská příležitost pro Evropu, aby získala své oprávněné místo v mezinárodní politice. Politika Bushovy administrativy, tedy totální deregulace světových trhů, úplný přístup *laissez faire*, kdy může každý kdekoliv přijmout jakékoli opatření, je nyní v troskách a Evropa má příležitost vyplnit výsledné vakuum v Evropě i ve světě novým, sociálnějším hospodářským řádem. Tento úkol leží před námi a je to úkol vskutku historický.

(Potlesk)

Pane Sarkozy, první kroky byly správné. Přijal jste opatření nezbytná v krizi, a proto vás v tomto ohledu naše skupina podporuje. Nezastírám skutečnost, že jsme ohromeni, včetně vašich rozhodnutí a – jak vysvětlím – rozhodnutí samotného pana Barrosa, přestože nikoliv rozhodnutími Komise.

Když hovořím o tématu využívání příležitostí, musíme před opatřeními, která učiníme, předesílat slova „nikdy více“. Co se stalo na těchto trzích, se nesmí nikdy opakovat. Za katastrofou na mezinárodních finančních trzích a krizí reálné ekonomiky, která ji spustila, je třeba udělat tlustou čáru. Už se to nesmí stát.

Abychom to zajistili, potřebujeme nová pravidla. Je třeba, aby tato nová pravidla pocházela i od vás, pane Barroso. Za minutu můj kolega pan Rasmussen konkrétně popíše, co od vás očekáváme. Návrhy, které jste uvedl, očekáváme do konce roku. Protože je třeba, abychom jednali rychle. Nemáme moc času.

Budeme-li jednat rychle, dostanou se pravidla na ústřední pozici: nikoliv pouze pravidla pro banky, ale rovněž nezbytná pravidla pro záruční fondy a soukromý kapitál. O tom jsme zde před pár týdny velmi jednotně rozhodli.

Dnes jsem slyšel sociálnědemokratický projev: Nicolas Sarkozy, dlouholetý předseda UMP, konzervativní francouzský prezident, hovořil jako skutečný evropský socialista.

(Potlesk)

Pan Barroso, v pozdním záchvěvu své trockistické, své maoistické minulosti, promluvil jako opravdový levičák. I od pana Daula jsem slyšel čistou sociální demokracii. Přihlášky do Skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu naleznete u vchodu.

(Všeobecné veselí)

Nyní budu citovat, poslouchejte pozorně, pánové.

(Křik „dámy“)

„V minulých desetiletích se některé z našich národů a Evropská unie jako celek staly příliš regulovanými a ochránářskými [...] Tato nadměrná regulace [...] narušuje konkurenceschopnost...“ Cituji z manifestu Evropské lidové strany z roku 2006, který podepsali pan Nicolas Sarkozy, pan Barroso i pan Daul. Pánové, opozdili jste se, ale hlavní je, že jste přišli.

(Potlesk)

(Křik „pan Pöttering také“)

Když s vámi diskutuji, ptám se sám sebe: kde jsou ve vašich projevech obyčejní občané Evropské unie? Kdo mluví o daňových poplatnících, kteří nesou rizika této katastrofy? Kdo hovoří o kupní síle nezbytné ke znovuoživení vnitřního trhu?

Vstupujeme do období nebezpečné recese, pokud se už v recesi nenacházíme. Potřebujeme větší kupní sílu. Nepotřebujeme pouze společenskou ochranu pro banky, ale rovněž, a především, ochranu běžných občanů před riziky, pokud naše plány – a jiná alternativa neexistuje – selžou, budou to zejména běžní občané Evropské unie, pracující, kdo bude muset platit. Proto chceme vytvořit pro běžné občany stejnou ochranu, jako jsme to učinili v případě velkých bank, a to prostřednictvím většího počtu pravidel, rozsáhlejšího dohledu a vlastně také ochranou ze strany států. To je ústřední požadavek, především v členských státech.

(Potlesk)

Rád bych parafrázoval slova Angely Merkelové ze stranické konference CDU v roce 2000: stát musí v oblastech hospodářské a sociální politiky ustoupit do pozadí. S tím nesouhlasím: stát by neměl ustupovat do pozadí, měl by zasahovat více, měl by vykonávat rozsáhlejší dohled v ekonomických záležitostech. Jsem zavázán panu Barrosovi a panu Sarkozymu za to, že potvrdili nezbytnost většího počtu pravidel, ne menšího; potřebujeme více dohledu, nikoliv méně. Jdete správnou cestou. Proto vám říkám, že budete rovněž na správné cestě – a my vás v tom podpoříme –, když nedovolíte, aby byl klimatický balíček, který má opravdový potenciál pro vytváření pracovních míst a umožňuje udržitelné ekonomické řízení, stavěn v současné situaci proti finanční krizi.

Jak správně uvedl Jean-Claude Juncker, finanční krize pomine, ale klimatická krize, naneštěstí, zůstane. Proto je velkou chybou stavět jedno proti druhému. Avšak máte pravdu pane Sarkozy, i toto musí být řešeno na základě vzájemné solidarity silnějších se slabšími a rovněž na základě spolupráce nás všech, v Parlamentu i v Radě.

Pane předsedo, dámy a pánové, rád bych vyjádřil své srdečné poděkování, a také panu předsedovi za to, že mě nechal mluvit o minutu déle. Jasné stanovisko skupiny PSE zůstává, že v krizi jsou nyní na pořadu jednání hodnoty, u nichž nám bylo vždy v této sněmovně znemožněno získat většinu. Jestliže nás nyní podpoříte, nakonec se poučíte, ale musíte uznat, že to je především díky chybám, jichž jste se dopustili vy, že stále nemáme pravidla, která potřebujeme.

(Potlesk zleva, protesty zprava)

Graham Watson, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedo, směřuji své poznámky na úřadujícího předsedu Rady. Pane úřadující předsedo, vaše slova na zasedání Rady minulý týden nás potěšila a povzbudila. Řekl

jste, že Rada a Parlament musí spolupracovat ruku v ruce – „*travailler main dans la main*“ – ale naše práce je čist malé písmo.

Proč závěry Rady odkazují pouze na spolupráci Rady a Komise?

(Potlesk)

Proč není v žádném z bodů o změně klimatu ani zmínka o Evropském parlamentu? V bodu 16 tohoto dokumentu jste měl ke spolupráci s vámi vyzvat Evropský parlament, nikoliv pouze Komisi, a uznat, že rozhodovat budou Rada a Parlament, nikoliv samotná Rada. Kromě toho, pane úřadující předsedo, zjistíte, že Evropský parlament potřebujete, protože se některé členské státy pokouší porušit řádně sjednané dohody. Evropa se musí držet dojednaných cílů. Je nečestné, když některé vlády prohlašují, že nová hospodářská situace znemožnila realizaci těchto dohod. Nové emisní cíle pro automobilový průmysl nevstoupí v platnost před rokem 2012: návrhy na sdílení emisní zátěže se uplatní až po roce 2013, dlouho poté, co se světová ekonomika podle předpovědí zvedne. Pokud nyní nic nepodnikneme, usnadní to klimatickou katastrofu a zaplatíme o hodně více. Potřebujeme více, než na čem se Rada shodla minulý víkend.

Pane úřadující předsedo, správně uznáváte sílu trhu. Od pádu Berlínské zdi se z chudoby dostalo 50 milionů Evropanů, protože volný pohyb zboží, služeb a osob jsou klíčem k evropské prosperitě. A co více, jsou životně důležité pro naši svobodu. Dnes vidíme, co se stane, když trhu chybí odpovědnost. V posledních týdnech zírám světový finanční systém do propasti a potřebujeme koordinovanou akci, abychom ho dostali zpět. Proto má skupina vítá konsolidaci opatření schválených eurozónou, kterou provedla Rada. Byl zmírněn tlak na mezibankovní trhy. Nyní potřebujeme snížit úrokové sazby, abychom zmírnili hospodářský pokles.

Vítáme rovněž návrh Komise o kapitálových požadavcích, nové účetní standardy a plány na kontrolu ratingových agentur. Evropa musí rovněž hrát klíčovou roli při vyjednávání o světovém systému finanční správy. Stejně jako jsou nezbytná pravidla, jsou nezbytné i prostředky k jejich prosazování. Summit se nedohodl na účinném režimu kontroly evropského finančního systému. Vyzval jsem evropský orgán pro finanční služby a říká se, že úřadující předseda rovněž upřednostňuje přísnou kontrolu na evropské úrovni. Snažme se všemi prostředky společně s Američany dosáhnout světové dohody, ale pokračujme bez nich, pokud nebudou hrát s námi. Kontrola odvětví finančních služeb zůstává posledním chybějícím dílem skládačky.

Pane úřadující předsedo, jste muž činu. Vaše činy podporují myšlenku stálého předsedy Rady. Upozorňujete na naše úspěchy. V srpnu Evropa zachránila Tbilisi před tanky. Tento měsíc zachránila Evropa banky. Má-li v prosinci Evropa jednat o záchranu planety, pak by i ti největší skeptici měli uznat, že potřebujeme Lisabonskou smlouvu.

(Potlesk)

Daniel Cohn-Bendit, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Pane předsedo, pane úřadující předsedo Rady, pane předsedo Komise, jsem ten poslední člověk, který by neuznával, že v politice je třeba energie a vůle, a je pravda, že francouzské předsednictví ukázalo hodně energie a vůle, což Evropě prospělo.

Pouze jsem se někdy cítil jako ve snu. Cítil jsem se jako ve snu, když se hovořilo o krizi, protože všechny krize – finanční krize, ekologická krize, hlad ve světě – jsou navzájem propojeny a nemůžeme vyřešit jednu krizi, aniž bychom vyřešili ostatní. Proto je špatně říkat, že krize začala v červenci, září nebo srpnu! Začala před lety – a kousek sebekritiky od bývalého francouzského ministra financí, kousek sebekritiky od této Komise, která před rokem odmítla veškerou evropskou regulaci finančních toků, by je nicméně učinila důvěryhodnějšími v budoucnu...

(Potlesk)

Je to jako ve snu! Je to jako by současná finanční krize byla přírodní katastrofou, kterou nebylo možné předvídat. Ne, to není pravda – a na tomto základě je debata možná.

Logika krizí je následující jednoduchá logika: více a více, co nejrychleji. To stvořilo finanční krizi, to vytváří ekologickou krizi a to způsobuje nárůst hladu ve světě. Proto přestaňme hovořit o nekontrolovaném růstu... jinými slovy, jedná se o obsah změny, která je důležitá. Připadá mi zajímavé, že každý hovoří o radikální reformě kapitalismu, ale dnes jsem neslyšel, jaké jsou důvody pro tuto radikální reformu. Potřebujeme ekologickou tržní ekonomiku a sociálně tržní ekonomiku, jinými slovy, je třeba, abychom zpochybnili každý základní kámen našich výrobních metod, našeho způsobu života. Nebudeme-li klást tyto obtížné, velmi obtížné, otázky, staneme znovu tváří v tvář katastrofě.

Proto například tehdy, pane Sarkozy, když říkáte, že je třeba pomáhat znovu oživit automobilový průmysl, nerozumím tomu, že si současně Němci přejí uplatňovat slevy u automobilového průmyslu podle emisí CO₂, což ve skutečnosti znamená právní předpisy pro zlevňování a to, že dostanou více peněz. Automobilový průmysl. Zejména německý automobilový průmysl, který je nejziskovější za posledních deset let. Tento průmysl je jedním z těch, jež investují finanční prostředky v daňových rájích. Takže se chystáme dát peníze Mercedesu, BMW a Audi, aby je převedly do daňových rájů. S tím nesouhlasím.

(Potlesk)

Je tomu tak, protože pane Schulzi, když jste nyní promluvil ke svým kolegům zprava, já jsem hovořil ke svým kolegům zprava i zleva – sociálním demokratům, a stejně tak křesťanským demokratům –, kteří souhlasí s lobbováním německého automobilového průmyslu za omezení klimatických kritérií. Ano, pane Schulzi, to je skutečně pravda.

(Potlesk)

Proto... skutečně ano, mám úplnou pravdu. Můžete se skrývat za tuto otázku, pane sociální demokrate, můžete se skrývat, ale vaší politice to neprospívá.

Rád bych v tomto tématu ještě pokračoval, rád bych pokračoval velmi závažnou otázkou, kterou je růst (*hovoří mimo mikrofon*). Buďte zticha, teď hovořím jen já. Domnívám se, že když říkáte „růst“, je důležité nyní hovořit o druhu růstu a jak ho dosáhnout. Protože stát nyní získal podíly v bankách – částečně znárodněním atd. – diskuse by se nyní měla týkat toho, jak budeme investovat. Jak a proč budeme investovat?

To je obsahem debaty. Budeme-li investovat do poškozeného životního prostředí, dobrá, budeme dělat to, co dříve. Proto, jak jste správně uvedl, musíme diskutovat o plánu obnovy Evropy, ale o plánu obnovy evropského životního prostředí, což skupina Zelených / Evropské svobodné aliance nazývá Zeleným údělem, a nikoliv o nějaké staré věci.

Závěrem bych rád zmínil dvě záležitosti. V případě daňových rájů – byl jste ministrem financí – povinnost podávat prohlášení musí být obrácena. Tím myslím, že když jakákoli osoba, společnost nebo banka chce investovat peníze v daňovém ráji, musí daňový ráj deklarovat zemi původu peníže, které byly investovány. Obrácené nikoliv... Transparentnost je výchozím bodem, pokud se týká společností využívajících daňové ráje. Je to důležité rozhodnutí, které nás posune vpřed.

Konečně bych se také rád zmínil o klimatickém balíčku. Pane Sarkozy, pan Watson má pravdu, zorganizoval jste institucionální puč. A to tím, že požadujete, aby byl přijat Evropskou radou, která tak musí učinit jednomyslně. Otevřel jste plechovku s červy německých, italských a polských vet, namísto toho, abyste nechal věci tak, jak jsou, tedy na hlasování v parlamentních výborech, přičemž Komise přijme stanovisko, a na Radě ministrů životního prostředí. Měli bychom mít možnost rozhodnout o klimatickém balíčku spolurozhodováním, hlasováním kvalifikovanou většinou. Prosincovým zamítnutím jste eliminoval spolurozhodování a hlasování kvalifikovanou většinou. Za to zaplatíte velmi vysokou cenu, protože jste nyní vydán na milost vetům mnou právě zmíněných zemí.

Proto bych chtěl podpořit vaši vůli týkající se Evropy, vaši energii ohledně Evropy, ohledně skutečnosti, že se potřebujeme posunout kupředu a že Evropa musí být nezávislá, ale současně se naše názory stále velmi výrazně liší, zejména pokud jde o otázky „jak“, evropské demokracie a environmentálního obsahu potřeby přežít.

(Potlesk)

Cristiana Muscardini, jménem skupiny UEN. – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, chtěli bychom vyjádřit svou plnou podporu tomu, co říkal pan prezident. Oceňujeme práci předsednictví v těchto obtížných měsících a vítáme předložené návrhy. Avšak chtěli bychom připomenout předsedovi Komise, že při některých tvrzeních, která můžeme podpořit, předpokládá odpovědnost za kurz přijatý některými komisaři, včetně komisaře pro hospodářskou soutěž, jejichž poznámky k otázce parafinu jistě nepomohly zlepšit bezpečnost nebo uklidnit trhy.

Rovněž bychom si přáli, aby Komise rychleji reagovala ohledně derivátů, výrobků, jež sráží mnoho našich občanů na kolena, stejně jako mnoho úředníků a členských států EU. Poznámky pana Sarkozyho souhlasí s poznámkami těch z nás, kteří nechceme, aby se předseda Evropské unie měnil každých čest měsíců, ale kteří chceme předsedu, jenž bude jednat jako představitel opravdu sjednocené – nikoliv homogenní, ale jednotné – Evropy schopné pracovat jednotně na určování problémů a tvorbě strategií pro boj proti nim, a

zejména pro jejich řešení. Krize je bezpochyby systémová a je třeba, abychom navrhli nový systém a – se vši úctou k vám, pane prezidente Sarkozy – přetvořili světový kapitalismus.

Pravděpodobně bychom toho měli uvést více. Měli bychom říci, že volný trh neznamená extrémní liberalismus a že v dnešním světě musí být systém snažící se vycházet z kapitalismu schopný kombinovat sociální a liberální myšlenky. Existují zkrachovalé banky a existují krachující banky. O kolik více by toho mohla učinit Evropská centrální banka, pokud bychom uvedli v platnost váš návrh, pane prezidente, před začátkem vašeho mandátu na vytvoření těsnějšího vztahu mezi politickým směrem a řídicími silami ekonomiky. Pro ekonomiku je nemožné, aby bez politické vize určovala cíle, jichž je třeba dosáhnout.

Doufáme, že v budoucnu bude mít ECB větší kontrolu nad kvalitou finančního systému, ale nechceme, aby se uzavřel do skvělé izolace. Pane prezidente, na závěr bych ráda uvedla, jak jsem potěšena přijetím paktu o přistěhovalectví a azylu. Konečně máme společná pravidla v oblasti, která se týká nás všech a v níž bychom měli postupovat obzvláště jednotně. Doufáme, že trestněprávní i občanskoprávní postihy mohou být v určitých naléhavých otázkách harmonizovány, aby se tak bojovalo proti spekulantům a těm, kdo ohrožují bezpečnost spotřebitelů, a tím stabilitu ekonomiky. Děkuji vám, pane prezidente, přejeme vám úspěch ve vaší práci.

Francis Wurtz, jménem skupiny GUE/NGL. – (FR) Pane předsedo, pane úřadující předsedo Rady, pane předsedo Komise, nikdy v dějinách Evropského parlamentu jsme nemuseli reagovat na vícerozměrnou krizi takového rozsahu a takové závažnosti a můžeme se pouze bát, že to nejhorší teprve přijde.

Zprvč několik jižních zemí, v podstatě partnerů Evropské unie, stojí na pokraji propasti: kromě potravinové, environmentální a energetické krize je zde také krize finanční. Tyto země s ní nemají nic společného, ale postihuje je velmi tvrdě. Pokles příjmů, pokles investic, klesající růst: ty mezinárodní úsilí přehlídí, a to tak, že byl generální ředitel Organizace pro výživu a zemědělství pan Diouf nucen prohlásit, že dosud bylo přiděleno pouze 10 % tísnových finančních prostředků slíbených hlavními subjekty v červnu. Práce těch, kdo usilují o vyčištění kapitalismu, je správné a opravdu jasně vymezená.

Rozvíjející se ekonomiky jsou zasaženy krizí, ale ještě není možné vyhodnotit její sociální důsledky. Nedaleko od nás jeden stát, Island, ještě nedávno představoval úspěšný model a nyní mu hrozí bankrot. V Unii nové členské státy, například Maďarsko – které již nemohou investovat vládní obligace –, zápasí s velmi závažnými problémy, jejichž výsledkem budou značné oběti jejich obyvatel. Nápadný zvrat nastal rovněž v zemích, jako je Spojené království, Irsko a Španělsko, které zde byly uvedeny jako příklad. Šok je však závažný všude. Ten nastane také ve Francii, pokud recese dále vystupňuje již tak napjatou sociální situaci, přičemž velmi výrazně ubudou pracovní místa, dojde ke snížení veřejného financování a o finance budou ochuzeny místní orgány a veřejné privatizační projekty.

Můžete namítnout, že to je něco jiného. Není, protože pokud bude každá z našich zemí ohrožena sociální krizí nepředstavitelných rozměrů, je to kvůli modelu rozvoje, za který dnes naši občané platí vysokou cenu. Tento model byl vytvořen ve Spojených státech a Spojeném království, ale Evropská unie ho přijala za vlastní, přičemž se před dvaceti lety zvrátila mezinárodní rovnováha sil. Od té doby nám tento model podsouvala Komise, měsíc po měsíci, a je to model, který převažuje v našich smlouvách, judikatuře Soudního dvora a v mnoha našich politikách.

Proto, pane Sarkozy, nemohu souhlasit s vaší diagnózou hrozného zla požírajícího naše společnost. Jiskra, která zapálila tento požár, může být vysledována do New Yorku, ale palivo, jež tento oheň živí, se nachází v Evropě i ve Spojených státech, a všichni ti politici, kteří pracovali na strategické změně Evropy v posledních 20 letech, dluží našim spoluobčanům vysvětlení. Nesmí si myslet, že jsou dnes z obliga, když přijímají opatření – třebaže nezbytná opatření – týkající se norem pro podávání zpráv, finančního dohledu nad ratingovými agenturami nebo zlatých padáků.

Za tím vším se však nalézá jádro systému, které je třeba změnit: peníze pro zisk a zisk pro peníze, tato ošklivá spirála způsobuje znehodnocení práce, deflaci mezd, omezování sociálních výdajů a plýtvání celosvětovými zdroji, stejně jako marginalizaci velké části světové populace. Indexy nelžou: pouhá 2 % dnešních finančních transakcí se týká produkce zboží a služeb, 98 % se týká financí. Bojovat od nynějška proti kořenům zla znamená útok na stále drastičtější kritéria finanční návratnosti, jež jsou zcela neslučitelná s nediskriminační podporou lidských kapacit a se skutečně udržitelným rozvojem.

Stejně tak cílem schůzky Bretton Woods II hodné svého jména musí být zavedení společné kontroly celosvětové tvorby peněz, to jest nahrazení falešné mezinárodní společné měny, kterou je dolar, opravdovou mezinárodní společnou měnou, která by měla sloužit jako páka k napravení netolerovatelných nerovností

destabilizujících svět a přispívat k vyváženému rozvoji lidstva a celé planety. Jsme od toho tak vzdáleni, že by nyní bylo lepší, abychom se v této fázi vyvarovali nadměrných superlativ nad praktickými radikálními reformami, dokud je náhlá vůle evropských vedoucích představitelů po změně inspirovaná heslem prince Saliny z filmu *Gepard*: „Všechno se mění tak, že se nic nemění.“ Avšak zanedlouho jim hrozí hrubé probuzení.

(Potlesk)

Nigel Farage, jménem skupiny IND/DEM. – Pane předsedo, adresuji své poznámky úřadujícímu předsedovi Rady. Pane prezidente Sarkozy, byla to vaše vlastní energie, dynamika a iniciativa, jež jste vyslal směrem ke Gruzii a Rusku, aby se snažily a uzavřely dohodu. Udělal jste to sám za sebe. Nejednal jste jménem Evropské unie. Kdo si zde myslí, že tomu tak nebylo, klame sám sebe. Nekonal se žádné zasedání Rady, nebylo přijato žádné usnesení a neexistoval žádný mandát. Učinil jste tak jako francouzský prezident, a bylo to správné.

Pokud však navrhuje, abychom se podle tohoto modelu řídili v našich budoucích zahraničních vztazích – myšlenka, že o směřování zahraniční politiky nás všech bude bez vazby na vnitrostátní vlády a parlamenty rozhodovat stálý předseda nebo stálý ministr zahraničí – musí odpověď znít: ne, děkujeme mnohokrát.

Pokud se týká finanční krize, jsem potěšen, že se rozpadl váš původní plán, aby všichni složili dohromady své finanční prostředky. Bylo dobře, že vystoupili Irové, Řekové a Němci a jednali ve svých národních zájmech. Na summitu se toho stalo mnohem více, než že se spolu jednotlivé státy dohodly – což je dobře, a velmi mě to těší.

Dnes jsem neslyšel, že by kdokoli uznal finanční krizi za důsledek především selhání regulace. Regulace nebylo málo: díky akčnímu plánu finančních služeb nás během posledních 10 let zahrnul příval regulace. Poškozuje hospodářskou soutěž na místech, jako je Londýn, a nechrání jednotlivé investory. Takže prosím, více regulace není odpovědí. Musíme se znovu zamyslet nad tím, co děláme.

Domnívám se, že je třeba, abychom začali jednat podle svých národních zájmů. Skutečnost, že v příštích pěti letech nemohou naše banky vyplácet dividendy, zatímco švýcarské ano, dokazuje, že pokud by existovala pružnost a přizpůsobivost, která je za hranicemi Evropské unie, mohli bychom mnohem lépe odolávat finančním krizím a neuvízli bychom uprostřed.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pane úřadující předsedo Rady a prezidente Francouzské republiky, hovoříme o paliativní léčbě, ale příliš mlčíme o příčinách nemoci. Jak to, že žádná instituce EU neviděla přicházející současnou krizi? Ani Rada, ani Komise, ani centrální banka, a dokonce, dámy a pánové, náš Parlament, stejně jako žádná z vlád členských států. Je pravda, že krizi předpokládala pouze hrstka ekonomů, například nositel Nobelovy ceny Maurice Allais, a politických činitelů, zejména těch, kteří zastávají stejné názory jako my, také včetně Jeana-Marie Le Pena. Naneštěstí se jednalo o „hlas volajícího na poušti“.

Je to však zcela jasně krize euro-internacionálního systému, nekontrolovaného volného obchodu a strašlivého odtržení finanční fikce našich klesajících ekonomik a průmyslových odvětví od reality, což by v budoucnu mohlo být cílem nezávislých fondů ze třetích zemí profitujících ze současné situace. Dokonce i vaše činnost, pane prezidente Sarkozy, vypovídá o špatném nastavení Unie: setkání 4. října, nikoliv 27. v sobotu 4. října, dvoustranná schůzka s Německem dne 11. října, schůzka pouze 15 členů euroskupiny, setkání s prezidentem USA, jehož cílem bylo přesvědčit jej o uspořádání dalšího setkání teoreticky zamýšleného k radikální reformě celého systému, na které bylo pozváno, pokud jsem správně pochopil, pouze 6 z celkových 27 členských států, Spojené státy, Japonsko, Rusko, Indie a Čína.

Nezpochybnuji užitečnost těchto setkání. Říkám, že se jedná o návrat k dvoustranné nebo vícestranné diplomacii, což dokládá, že vzhledem k neschopnosti reagovat, rozšíření byrokratických pravidel a nutkání po moci, kterou nemůže vykonávat, měla Unie jakožto rámec svůj den. Čteme-li mezi řádky, zpráva Evropské rady to potvrzuje. Schvaluje vaše iniciativy, oklikou žádá centrální banku, aby uvolnila smrtelný stisk maastrichtských kritérií, ale o ničem nerozhoduje.

Zmínil jste situaci v Gruzii a vaše úsilí, ale jak můžete přehlížet, že jednostranné uznání nezávislosti Kosova vydláždilo cestu nezávislosti Abcházie a Jižní Osetie? Jak odůvodníte neurčité rozšíření NATO, když se rozpustila Varšavská smlouva?

Pane Sarkozy, způsoby řešení leží jinde. Mezi ně patří radikální ukončení internacionálního systému a úplné zpochybnění takzvaných přínosů univerzálního promísení lidí, zboží a kapitálu. Jednoznačná ochrana naší nezávislosti a naší identity neznamená naši izolaci, spíše je podmínkou znovuzískání našeho vlivu ve světě.

Nicolas Sarkozy, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane Daule, děkuji vám za podporu. Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů vždy věřila v Evropu, která chrání, a sám jste se účastnil dialogu s našimi ruskými sousedy. Byla to vizionářská pozice: Rusko má energii, Evropa technologie. Rusko čelí závažným demografickým problémům – ročně mu ubývá okolo 700 000 osob na území dvakrát větším než Spojené státy. Nepovažuji Rusko za nesmiřitelného nepřítele Evropy, spíše naopak; jsem přesvědčen, že v budoucnu bude nezbytně nutné položit základy společného hospodářského prostoru mezi Ruskem a Evropskou unií, což bude také nejlepším způsobem, jak jej přiblížit hodnotám dodržování lidských práv a demokracie, kterých si Evropa tak cení.

Chtěl bych dodat, pane Daule, že důvodem, proč jsme chtěli podpořit banky, byla ochrana strádatelů. Existovalo několik strategií. Některé země – vrátím se k tomu později – chtěli chránit bankovní produkty a ručit za ně. Usiloval jsem o ochranu a záruky za samotné banky, abychom je pak mohli nechat vykonávat jejich činnost, a podpora vaší skupiny pro nás byla zásadní.

Na závěr bych rád řekl, že váš požadavek na ratifikaci Lisabonské smlouvy byl zcela správný, a kromě toho je sotva agresivní žádat lidi, aby byli konzistentní: nemůžete prohlásit, že jste nehlasovali, protože jste báli ztráty komisaře, pokud jste při odmítnutí hlasovat nuceni zachovat smlouvu, která stanoví snížení velikosti Komise. Respektuji všechny názory, ale nemohu souhlasit s nesoudržností. Nemůžete být největšími obhájci evropského rozšíření a současně bránit Evropě ve zřizování institucí pro rozšíření. Víme, kolik Evropu stálo rozšíření, aniž by bylo vzato v potaz prohloubení; nesmíme ty samé chyby opakovat.

Pane Schulzi, říkáte, že mluvím jako evropský socialista. Může být, ale musíte uznat, že opravdu nemluvíte jako francouzský socialista.

(Potlesk)

Zcela upřímně, v socialistickém rozštěpení bych si vybral pana Schulze, bez milosti a lítosti. Rád bych však uvedl ještě jednu věc – hlavním znakem Evropy je, že nás nutí ke kompromisům. To nyní dělám společně s panem Schulzem. Evropa, její instituce a její politiky budou jednoho dne přijaty a uplatňovány levicovými i pravicovými vládami – to je právo změny. Evropská myšlenka nemůže být – a to ji činí tak velkou – jednoduše omezena na otázku levice a pravice.

Naštěstí, pane Schulzi, jsou lidé jako vy schopni uznat, že se lidé nestojící na jejich politické straně nemusí nutně mýlit jen proto, že nestojí na jejich straně. A rovněž bych vám rád řekl, pane Schulzi, vám i vaší skupině, že jako úřadující předseda Rady, přestože náležím ke straně PPE, velmi oceňuji smysl socialistické strany pro odpovědnost, pokud musí jednat určitým způsobem. Omezení Evropy pouze na debatu mezi levicí a pravíci, přestože tato debata existuje, je hříchem proti evropskému kompromisu, proti evropské myšlence. Proto si nemyslím, že se vzdáváte svých zásad, když podporujete předsednictví, stejně jako se jich nevzdávám já, když oceňuji podporu Skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu.

Zašel bych ještě dále. Pan Schulz říká, že se jedná o historickou úlohu, a má úplnou pravdu. Stejně jako pan Daul říká, že krize může představovat příležitost. Máte úplnou pravdu. A když říkáte: „nikdy více“, máte znovu pravdu. Není to otázka křesťanského demokrata nebo sociálního demokrata, je to otázka zdravého rozumu. Kdo nás sem dostal? Na druhé straně bych zde nesouhlasil s názorem, že během posledních 30 let chybovaly pouze pravicové vlády a levicové měly vždy pravdu: to by bylo přepisování bolestné historie na obou stranách.

S ohledem na vaše poznámky týkající se paní Merkelové bych chtěl dodat, že chápu, že se v Německu konaly volby, a proto bych její slova považoval za předvolební projev. Já sám jsem byl potěšen solidaritou a přátelstvím paní Merkelové a chtěl bych znovu poděkovat za její činnost, když řídila předsednictví. Šestiměsíční předsednictví na sebe navazují a velmi jsem těžil z práce svých předchůdců, zejména paní Merkelové.

Pane Watsone, velmi si vážím vás i vašich myšlenek, ale pokud umíte číst malé písmo, podle všeho bez brýlí, zdá se, že jste tak dnes neučinil, protože co se říká v textu? Výslovně odkazuje na závěry ze zasedání Evropské rady v březnu 2007 a březnu 2008. A co říkají tato dvě rozhodnutí Rady? Říkají, že klimatický balíček bude přijat spolurozhodováním s Evropským parlamentem. Texty na sebe navazují, pane Watsone.

O co jsem se tedy pokoušel? Možná to byla chyba. Chtěl jsem zastavit Evropskou radu ve vydávání 50stránkových komuniké, která nikdo nečte, a proto jsem navrhl osmistránkové komuniké. Chcete-li se držet kratšího komuniké, je lepší nesledovat obvyklý postup shrnutí závěrů z předchozích zasedání, což má maskovat nedostatek rozhodnutí stávající Rady. Proto se domnívám, že se postupu spolurozhodování týkaly

odkazy na dvě předcházející zasedání Rady. Chcete, abych to potvrdil, a to s potěšením udělám, ale mohu jít ještě dále, pane Watsone.

Pokud se týká balíčku o energetice a změně klimatu, je mi známo, trvám na tom a věřím, že budeme potřebovat velký závazek Evropského parlamentu, abychom ho prosadili. Jednu věc jsem chtěl udělat již v říjnu, a tím byla snaha o zachování konsensu v rámci Rady, protože jak sami uznáte, kdybych přišel do Evropského parlamentu s rozhodnutím Rady, které v zásadě říká, že bychom měli za všech okolností dosáhnout dohody do prosince, zcela správně byste mi řekli, že jsem „porušil rozhodnutí Rady z let 2007 a 2008“. Aniž bych zpochybňoval balíček o energetice a změně klimatu, bojoval jsem za něj, a aniž bych zpochybňoval spolurozhodování, trvám na něm. Kromě toho jsme o tom s předsedou Barrosem hodně sdělili svým kolegům v Evropské radě.

Pane Cohn-Bendite, jste opravdu ve vynikající formě. Pětkrát jste se mnou souhlasil a pouze dvakrát nesouhlasil – mívám horší skóre. Abych byl spravedlivý, vaše podpora týkající se směřování předsednictví a některých jeho akcí je přínosná. Rovněž bych vám chtěl říci, pane Cohn-Bendite, že se o předsednictví Rady a Komise domnívám, že si jejich závazek obhajovat balíček o energetice a změně klimatu zaslouží podporu skupiny Zelených. Nedohodneme se na všem, ale vy Zelení určitě nebudete bojovat proti předsednictví Komise a předsednictví Rady, jež jsou zcela oddány přijetí balíčku pro energetiku a změnu klimatu. Určitě můžeme jít spolu alespoň část cesty. Vy jste volený zástupce, já jsem volený zástupce a není hanbou uznat, že pokud potřebuji vás, vy potřebujete mě; pro vás je to pravděpodobně bolestivější než pro mne, ale tak to je. Rovněž jste mne vyzval, abych byl trochu sebekritický. Určitě máte pravdu, určitě to potřebuji, ale nejsem v tom sám.

(Smích a potlesk)

Konečně pokud se týká institucionálního puče, odpověděl bych stejně jako panu Watsonovi. Pan Cohn-Bendit mi to nebude mít za zlé. Na druhé straně, mohou být krize a ochrana životního prostředí příležitostí k růstu? Myslím, že máte zcela pravdu – nazýváte to „zeleným růstem“, já tomu říkám „udržitelný růst“, ale je to nepopíratelné. Rád bych vám, řekl, že to prokázaly ekologické bonusy na automobily. Francie je jediným státem, kde se automobilový průmysl nezmenšuje. Proč? Protože nám ekologický bonus pomáhá prodávat čistší automobily namísto těch znečišťujících. Zelené asi spojení „čistý automobil“ šokuje, ale pro nás je výjimečně důležité. Grenelle Environment, o kterém doufám, že bude ve Francii jednomyslně přijato, včetně socialistů, ukazuje, že je Francie silně odhodlána jít touto cestou. Opravdu se domnívám, že by bylo historickou chybou, kdyby si Evropa tímto balíčkem o energetice a změně klimatu nechala ujet vlak.

Paní Muscardiniová, děkuji vám za podporu. Zmínila jste pakt o přistěhovalectví, a jsem za to rád, protože nikdo nehovoří o vlacích, které jezdí na čas, ale pro Evropu je velkou novinkou, že se všech 27 z nás dokázalo na tomto paktu dohodnout. Samozřejmě existuje několik nejednoznačností, ale přesto bychom měli chtít pokračovat. Kdo by mohl předvídat, že vy všichni byste byli rozumní, včetně států, a souhlasili s Evropským paktem o přistěhovalectví pár měsíců před evropskými volbami? Věřte mi, je to jediný způsob, jak zabránit extremistům ze všech našich zemí, aby převážili v tématu, jež vyžaduje inteligenci, humanitu a důkladnost. Proto vám velmi děkuji, paní Muscardiniová, že jste se o této otázce zmínila.

Pane Wurtzi, řekl jste, že nesouhlasíte s diagnózou, a to je určitě pravda. Vaše vystoupení bylo jako vždy ve svém znění odměřené, ale ve svém jádru velmi přehnané. Věci nebudou o nic méně šokující, když je podáte měkčeji, pane Wurtzi: důležitá nejsou slova, ale to, co stojí za nimi. Stejně jako jsem přesvědčen, že kapitalismus je třeba reformovat, řeknu vám, pane Wurtzi, že kapitalismus nikdy nepůsobil tolik škod na společnosti, demokracii nebo životním prostředí jako kolektivistický systém, který již mnoho let podporujete. Nejzávažnější ekologické katastrofy, pane Wurtzi – měl byste naslouchat panu Cohnovi-Benditovi, když hovoří o sebekritice – nejzávažnější ekologické katastrofy nepůsobil tržní ekonomika, ale kolektivistický systém. Společenské katastrofy, pane Wurtzi, způsobil kolektivistický systém a kolektivistický systém udržoval Berlínskou zeď, ztrátou svobody fyzicky trpěly miliony lidí. Proto zůstávám oddán tržní ekonomice, volnému obchodu a hodnotám kapitalismu, avšak nikoliv zradě kapitalismu.

(Potlesk)

Můžeme se oba podívat na 20. století a můžete si být jist, že verdikt nebude ve prospěch myšlenek, které po desetiletí loajálně sledujete. Říkáte mi, abych se probudil, ale, ve vši přátelskosti, pane Wurtzi, obával bych se vám radit, abyste nepřemýšlel příliš o tom, co se stalo ve dvacátém století, protože seriózní lidé, jako jste vy, by pak zjistili, že podporují systém, které je tak vzdálený ideálům jejich mládí.

Pane Faragi, neměl jsem mandát – to je nesporné – ale, zcela upřímně, neměly ho ani ruské jednotky vstupující do Gruzie.

(Potlesk)

Jste jedním z těch lidí, kteří již několik let odsuzují Evropu za nedostatek politické vůle. Měl jsem na výběr: mohl jsem se všech zeptat na názor a nic neudělat, nebo jednat a pak si zjistit, jestli ostatní souhlasí. Raději jednám. Konečně, pane Faragi, Evropa, která vypadá, jak jste chtěl. Opravdu, jsem to já, kdo je horší, ale ve svém jádru je to Evropa, v kterou jste doufal a kterou jste žádal. Chtěl bych dodat, že jsem společně s Bernardem Kouchnerem demokraticky zajistil, aby Evropská rada potvrdila rozhodnutí, která jsme přijali.

Jeden bod na závěr: pokud Irové – a nesoudím je, vzhledem k tomu, jak je krize závažná – přijali rozhodnutí zaručit se za všechny produkty svých bank, s výjimkou evropských bank a odvětví, bylo dobré, že se toho účastnila Komise, aby provedla korekce. Co se stalo? Během 24 hodin ztratila celá City likvidní aktiva, protože se zcela přirozeně všechna likvidní aktiva přelila do bank se zárukami Irska, které se na vlastní pěst rozhodlo ručit až do výše 200 % HDP. Můžete jasně vidět, že se navzájem potřebujeme: kdybychom nekoordinovali naši reakci, všechny země by se dostaly do spirály „kdo se zaručí víc“ a úspory lidí by na úkor ostatních putovaly do země, která poskytne největší záruky. Jste tak oddaným obhájcem Spojeného království – dobrá, byla to Evropská unie, která obnovila rovnováhu v City, nikoliv Spojené království.

(Potlesk)

Konečně, pane Gollnisch, jste jediný na světě, kdo si myslí, že Evropa nemá užitek. Existují dvě možnosti: buď se svět mylí a vy máte pravdu, nebo je zde nějaká jiná cesta. Obávám se, že tu bude ta jiná cesta.

(Hlasitý potlesk)

José Manuel Barroso, předseda Komise. – (FR) Pane předsedo, právě jsme byli svědky určitých ideologických debat, a byly velmi zajímavé. Za sebe se domnívám, že nyní není doba pro moji účast v této rozpravě, ale domnívám se, že se tak stane později. Dosud se zaměřuji více na bezprostřední, naléhavé reakce na krizi.

V každém případě bych rád uvedl toto: naše analýza příčin této krize jasně ukazuje, že zde existují určité regulační nedostatky, zejména ve Spojených státech. Některá odvětví na trhu nebyla regulována, a to zažehlo krizi. Avšak naše analýza také dokládá, že zásadní příčina krize se bezpochyby týká určitých základních nerovnováh vyskytujících se jak v ekonomice USA, tak v celosvětové ekonomice.

Pravda – jak zdůrazňovali mnozí ekonomové a stále tak činí – je taková, že by bylo obtížné udržovat takový schodek veřejných financí, jaký pozorujeme ve Spojených státech, a že země s největším schodkem jsou největšími spotřebiteli, zatímco státy s nejvyššími rezervami spotřebovávají nejméně.

Zde existují zásadní problémy týkající se nerovnováhy veřejných schodků, veřejného deficitu. Zkrátka, pokud by Spojené státy měly pakt stability a růstu, tato finanční krize by se možná neodehrála: jsou-li makroekonomické základy pevné, máme větší šanci odolat těmto problémům s mezerami, nedostatky, v regulaci.

Je pravda, že existovaly rovněž regulační problémy. Nejen kvůli tomu, že finanční trhy nebyly regulovány – právě naopak, jedná se o pravděpodobně nejvíce regulované odvětví ekonomiky, dokonce i ve Spojených státech. Nikoliv proto, že v Evropě postrádáme regulaci – naopak, toto odvětví je regulováno hodně. Je však pravda, že existovaly nedostatky v kontrolních mechanismech, které, jak bychom neměli zapomínat, jsou především vnitrostátními systémy.

Jedná se o oblast, kde Evropská komise a Evropská centrální banka nemají skutečně žádné pravomoci – kontrolní mechanismy jsou ze své povahy zásadně vnitrostátní. Je také pravda, že bychom se měli zabývat tím, co můžeme udělat z legislativního hlediska, a proto vítám práci Evropského parlamentu. Je pravda, že Evropský parlament po mnoho let předkládá k některým z těchto otázek vynikající zprávy a jsme připraveni s vámi spolupracovat.

Je dobré nezapomínat, že stejně jako „žádný člověk není ostrov“, není ostrovem ani žádná instituce a Komise na těchto otázkách spolupracuje s Parlamentem i Radou. Řekněme si to jasně: před několika týdny – nikoliv roky, nikoliv měsíci, ale před pár týdny – by nebylo možné některá z těchto pravidel změnit, protože jak dobře víte, některé členské státy by byly zásadně proti. Taková je pravda v této záležitosti.

Proto je třeba, abychom pochopili, že musíme za stávajících podmínek provést určité změny – konsensuální změny, jak doufám –, nejen pro reformu Evropy, ale pro prosazení globálních reforem finančního systému.

Druhá otázka se týká „klimatického balíčku“ a měl bych vám poděkovat, dámy a pánové, za vaše poznámky a vaši podporu. K otázce institucí, především – domnívám se, že to již pan prezident Sarkozy srozumitelně objasnil, ale dovoluji mi promluvit za Komisi – nejsme jednotní v dodržování vytvořených rozhodovacích postupů, zejména spolurozhodování a ústřední úlohy Evropského parlamentu, přičemž je zapotřebí opravdového konsensu mezi členskými státy ohledně něčeho tak důležitého, jako je klimatický a energetický balíček. Tyto dva aspekty nejsou ani neslučitelné, ani si neodporují, ale doplňují se. Mohu vás společně s předsednictvím ujistit, že aktivně a neúnavně pracujeme na dosažení ambiciózního, ale vyváženého kompromisu s Parlamentem.

Musím k vám být naprosto upřímný a mohu vám říci, že kdyby nebylo vedení prezidenta Sarkozyho a – domnívám se, že to mohu prohlásit – také přispění Komise, nedosáhli bychom konsensu v Evropské radě ohledně cílů, které jsme schválili před rokem.

Pravda je taková, že s ohledem na finanční situaci, v níž se nacházíme, jsou vlády – zcela přirozeně, jak bych řekl – defenzivnější, opatrnější. Pravděpodobně se stáhnou na méně ambiciózní pozice. A jedná se o výzvu, které musíme čelit společně, protože se skutečně domnívám, že by bylo pro Evropu tragédií, kdyby se vzdala svých cílů v oblasti boje proti změně klimatu.

Bylo by to tragické, protože hlavní námitkou některých lidí vůči balíčku je to, že se budeme muset obětovat, aniž by to učinili i ostatní. Chceme-li, aby nás ostatní následovali, nesmíme v této fázi naznačit, že ustupujeme ze svých cílů. Nyní nastala přesně ta doba, kdy se potřebujeme držet cílů „tříkrát dvacet“ stanovených loni, a proto musí být poselství velmi silné. Chtěl bych ocenit úlohu prezidenta Sarkozyho a také všech členů Evropské rady, rovněž bych rád poděkoval paní kancléřce Angele Merkelové. Za jejího loňského předsednictví jsme tyto cíle přijali a doufám, že naše ambice nyní neoslabíme.

Mohu to také prohlásit, jak víte – je to zajímavé, pane Schulzi. Nemohu než souhlasit s tím, co zde zaznělo. Opravdu si myslím, že mezi námi mohou existovat politické rozdíly a různé ideologie, ale že – zejména v situacích, jako je tato – musíme být jednotní, nikoliv se od sebe vzdalovat.

Nemyslím si, že by si jakákoli politická síla mohla nárokovat monopol na evropské myšlenky. Po celou evropskou historii vytvářely politickou Evropu příspěvky křesťanských demokratů, socialistů, liberálů a dalších zleva, zprava a z politického středu.

Rozumím této politické diskusi a určitě nechci snižovat význam ideologické debaty, avšak domnívám se, že v situaci, jako je tato, by bylo dobré, kdyby každý, kdo věří v ideály Evropy a kdo se domnívá, že je třeba, aby Evropa hrála stále významnější úlohu ve světě, vytvářel základ pro konsensus. Koneckonců, svět – nejen Evropané, ale celý svět – očekává, že Evropa předloží nějaká řešení.

Podle mě si můžete být jisti, že je v duchu tohoto konsensu – samozřejmě s ohledem na různé politické síly, ale, smím-li to tak říci, mimo různé stranické názory –, abychom my, tyto tři instituce, Komise, Parlament a Rada, byli schopni spolupracovat na posílení naší Evropy.

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, dnes dopoledne správně zaznělo, že Evropská unie prokázala svou schopnost jednat ve dvou velkých krizích. To vzbudilo důvěru ve zbylém světě a důvěru v úlohu Evropské unie a umožnilo to znovu získat důvěru našich občanů. A to hlavně díky úřadujícímu předsedovi Rady. Pane prezidente Sarkozy, je to úspěch, na který můžete být oprávněně hrdí.

Samozřejmě není těžké si představit, že by prezident Sarkozy jednal energicky a s představitostí, i kdyby nebyl předsedou Rady. Avšak skutečnost je taková, že je předsedou Rady, a proto jeho činnost prospívá Evropské unii. Tak by to mělo být.

Nepochybně bychom neměli zapomínat, jakým je štěstím, že zrovna on je v současnosti úřadujícím předsedou Rady. Ale schopnost Evropské unie řešit krize nemůže záviset na štěstí. To znamená, že potřebujeme Lisabonskou smlouvu. To je další argument pro uvedení této smlouvy v platnost a jsem přesvědčen, že ji podporuje velké většina tohoto Parlamentu.

Kvůli překážkám jsme to dosud neřekli nahlas a srozumitelně, ale jsem přesvědčen, že je čas objasnit podporu Lisabonské smlouvy ze strany tohoto Parlamentu, a bylo by dobré, kdyby Parlament schválil její platnost ještě před evropskými volbami. Není to v naší moci, ale myslím si, že je to náš názor.

Pan Schulz analyzoval finanční rizika, odhalil příčiny v systému a bez dalších okolků obvinil konzervativce, liberály a křesťanské demokraty. Pane Schulzi, tak zjednodušený obraz světa předkládáte, nepochybně kvůli volbám. Velmi dobře víte, že úroveň prosperity Evropy, o které se velké části světa ani nezdá, vysoká úroveň

sociálního zabezpečení, bezpříkladná úroveň ochrany životního prostředí, související technologický pokrok a v neposlední řadě míra osobní svobody související se všemi těmito úspěchy, to vše vychází ze sociálně tržní ekonomiky, nejen pouze ze socialistických myšlenek. Je třeba, abychom si to uvědomili. Sám systém nezklamal, ale zklamali některé subjekty tohoto systému, a ti musí být pohnáni k odpovědnosti. Abychom to mohli učinit, potřebujeme novou regulaci.

Chtěl bych učinit jednu poznámku k energetickému a klimatickému balíčku. Rád bych také za svou skupinu řekl, že cíle tohoto balíčku jsou neoddiskutovatelné, ale potřebujeme hovořit o metodách. Během doby, kdy bude obchodování s emisemi podle výpočtů Komise stát mezi 70 a 90 miliardami EUR ročně, které musí zúčastněné subjekty sehnat, si nemůžeme vážně myslet, že celou tuto strukturu nezasáhne finanční krize a krize reálné ekonomiky. Proto bychom měli prohlásit, že náš závazek k těmto cílům opravdu trvá. Domnívám se však, že je třeba, abychom tento dokument pečlivě a komplexně projednali a prodiskutovali, abychom se vyhnuli jakýmkoli legislativním pochybením, a především, aby byly zahrnuty všechny zúčastněné strany. Proto potřebujeme čas a musíme si tento nezbytný čas zajistit.

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Pane předsedo, dámy a pánové, žijeme v době instalatérů: byl to polský instalatér, kdo ovlivnil francouzské odmítnutí Ústavní smlouvy, a instalatér Joe rozhodl mezi Obamou a McCainem. Instalatérstvím se zabývají dokonce vedoucí představitelé našich států a vlád, aby zapojili trvale praskající potrubí mezinárodního finančního systému, jež se nachází ve stavu naprostého zhroutilí. Naše vlády se vybavily sadou náradí jako z obchodu IKEA, náradím, které každému státu umožňuje sestavit konkrétní řešení jednotlivých situací. Jak ví každý kutil, plánky IKEA jsou zcela primitivní: rizikem metody IKEA použité na mezinárodní finance je, že nebude stačit. Předsednictví udělalo, co mohlo, jinými slovy krizové řízení, jak zde zdůraznil prezident Sarkozy. Naše vlády utěsnily některé trhliny v mezinárodním finančním systému, který je tak vzájemně propojený, že se jeho chyby staly globálními.

Avšak instalatérství má svá omezení: je třeba, abychom vyřešili architekturu mezinárodních financí. Chceme-li přetvořit finanční svět tak, aby sloužil reálné ekonomice, není třeba vytvářet další skupinu na vysoké úrovni; úplně by stačila skupina na nízké úrovni odpovídající za záznamy návrhů Fóra finanční stability. Například v roce 2001 fórum doporučilo poskytovat lepší krytí rizik, které přijímají banky. Evropský parlament při několika příležitostech poukázal na zjevnou hloupost mezinárodních finančních institucí, ale nebyl vyslyšen. Evropský summit požadoval rozhodnost při poučení se z krize a aby všechny zúčastněné subjekty finančního systému jednaly odpovědněji, včetně plateb a dalších pobídek. Chystá se mezinárodní konference, kde se o tom všem bude jednat. Takže skončíme s novým Bretton Woods? Pochybuji. Již zaznívají hlasy, také v rámci předsednictví, které varují před nadměrnou regulací. Komisař McCreevy provokuje ještě více: nechce regulační stropy pro investiční fondy. Zatímco Komise chce regulovat úžasné bonusy zlatých hochů, pan McCreevy vkládá své peníze do seberegulace, kterou jsme zažívali v praxi v posledních letech. Zatímco pan Paulson požaduje lepší regulaci trhů, komisař McCreevy se domnívá, cituji: „existuje skutečné riziko, že se dobře míněná přání pro řešení selhání trhu zvrtnou v překotnou, neobratnou a kontraproduktivní regulaci.“ McCreevyové tohoto světa nás již připravují na další bublinu spekulací, která se podle mého předpokladu vytvoří kolem druhotného trhu systému pro obchodování s emisemi. Mezitím, pane Sarkozy, vstoupí reálná ekonomika do recese. Nyní není doba, abychom ustupovali od svých cílů v oblasti ochrany životního prostředí, ale není ani doba pro jednostrannou změnu jediného evropského průmyslového odvětví otevřeného mezinárodní konkurenci.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Pane předsedo, v době současné světové finanční krize podniká Evropa své první kroky jako politický činitel; a pod vaším předsednictvím, pod francouzským předsednictvím, činí vedoucí představitelé států a vlád správná rozhodnutí. Rovněž se domnívám, že je evropský plán promyšlenější než Paulsonův plán, a doufám, že bude schopen omezit škody.

Samozřejmě, že je třeba, abychom pokročili dále. Reforma světového finančního systému, v níž všichni doufáme a kterou požadujeme, bude možná pouze tehdy – jak jsem zcela přesvědčena –, pokud bude Evropa v pozici, kdy bude její vliv cítit, a proto potřebujeme nalézt nové prostředky. Je třeba, abychom vytvořili evropský orgán pro finanční trhy a Evropský bankovní výbor. Potřebujeme evropský regulační orgán, který bude v tomto ohledu schopen jednat s regulačními orgány USA, a musíme být schopni ukončit existenci daňových rájů na našem kontinentu, pokud chceme, aby naše úsilí bránilo tuto myšlenku na světové úrovni bylo důvěryhodné.

Stejně tak, pokud máme čelit hospodářské a sociální krizi, budeme potřebovat evropskou reakci. Potřebujeme společný akční plán, který pomůže našim občanům, abychom mohli zítra investovat do nepřeložitelných činností – například těžké infrastruktury nebo plánů na přiblížení budov environmentálním normám. Budeme potřebovat hospodářskou správu eurozóny – určitě již je čas. Kromě toho bude v budoucnu třeba,

abychom se zamysleli, definovali, podpořili a podnítili model evropského rozvoje, který bude v každém smyslu slova etický, humánní, sociálně odpovědný a udržitelný.

Konrad Szymański (UEN). - (PL) Pane předsedo, jsem potěšen, že jsme si vyhradili více času na přijetí vyváženějšího rozhodnutí o snížení emisí oxidu uhličitého. Systém navržený Komisí rozdělil náklady na zavedení omezení velmi nerovnoměrně. To znamená, že země, které vyrábějí energii především z uhlí, by na sebe měly vzít náklady v řádu miliard eur ročně. Tyto země jsou převážně nejchudšími zeměmi Unie. To je například případ Poláků, kteří nechápou, proč by měli tak draze platit. Je důležité nezapomínat, že stěží půjdeme dobrým příkladem, když budeme jediní na světě, kdo zavádí takový systém, kterým oslabíme základy vlastní ekonomiky.

Kromě toho nesmí finanční krize sloužit jako záminka pro odsunutí situace v Gruzii na vedlejší kolej. Měli bychom si připomenout, že Rusko udržuje ve sporných oblastech více než třikrát více vojáků než dne 7. srpna. Rusko sleduje ve vztahu k mezinárodnímu statusu Osetie politiku *fait accompli* a neuplatňuje mírovou dohodu. Tím se samo připravuje o právo být partnerem Evropské unie.

V odlehčeném duchu a na závěr bych uvedl, že čím častěji se účastníte zasedání Evropského parlamentu, pane Sarkozy, tím méně jsem si jist, zdali mám raději naslouchat vám, nebo vaší ženě. Avšak musím říci, že i když někdy nesouhlasím s tím, co říkáte, určitě tato vaše vystoupení Parlament oživují. Blahopřeji k tomuto úspěchu.

Philippe de Villiers (IND/DEM). - (FR) Pane předsedo, mám pouze minutu, ale chtěl bych říci, že se vám během této finanční krize pomohlo zvrátit institucionální dogmata: Brusel, Frankfurt, hospodářská soutěž, maastrichtská kritéria, celosvětový systém volného obchodu, zákaz státní podpory podnikům, především bankám, atd.

Před chvílí jste hovořil o otázce nezávislých fondů, která je velmi závažná pro budoucnost, a to kvůli záchraně našich podniků, pokud spadnou na samé dno, nebo raději pokud jsou na dně, protože ony se tam nacházejí. Avšak, pane Sarkozy, za současného stavu Lisabonská smlouva – kterou se evropští vůdcové, a vy především, pokoušíte oživit – by vám zabránila udělat to, co právě činíte. Zabrání jakémukoli omezení pohybu kapitálu, zabrání všem intervencím a politickému vlivu na centrální banku, a především zabrání tomu, aby všechny podniky získaly státní podporu.

Otázka je jednoduchá: co si vyberete, pane Sarkozy? Budete mít svázané, nebo volné ruce? Abyste měl volné ruce, potřebujete Lisabonskou smlouvu, ale smlouvu, která zohlední to, co se právě společně učíme.

Sergej Kozlík (NI). - (SK) Souhlasím se závěry ze zasedání Evropské rady, že Evropská unie musí se svými mezinárodními partnery usilovat o úplnou reformu finančního systému. Tato záležitost se zpozdila nejméně o 10 let a za všechny chyby zaplatí občané. Urychleně se musí přijmout rozhodnutí o transparentnosti, globálních regulačních normách v oblasti přeshraničního dohledu a o krizovém řízení.

Státní podpora v rámci jednotlivých zemí nesmí narušovat hospodářskou soutěž, například diskriminací poboček těch bank, které mají centrální banku v jiném státě Unie. Nesmí však docházet ani k nepřiměřenému přelévání likvidity ze zahraničních poboček do mateřských bank. Podporuji urychlené posílení pravidel činnosti ratingových agentur a dohledu nad nimi. Potřebné je i rychlé rozhodnutí o úpravě pravidel o bezpečnosti vkladů v zájmu vyšší ochrany spotřebitelů.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE-DE). - (ES) Pane předsedo, uvedu body, v nichž s předsednictvím souhlasím a nesouhlasím, a rovněž uvedu, co podle mého názoru ve vystoupení předsednictví chybělo.

Souhlasím s tím, že se příčina krize neomezuje pouze na finanční krizi ve Spojených státech. Souhlasím se zásadou toho, co nyní Alan Greenspan nazývá „iracionální hojností“. Souhlasím s tím, že trhy selhaly kvůli selhání regulace a že vlády musí pomoci. Souhlasím s tím, že se jedná o globální krizi, a proto souhlasím s potřebou Bretton Woods, kterou někteří nazývají číslo II a jiní číslo III. Odkaz prezidenta Sarkozyho na stávající systém mi určitě velmi připomíná to v čem neuspěl generál de Gaulle před první konferencí v Bretton Woods, před „prohlášením“ z Fort Knox, kdy se prezident Nixon rozhodl zrušit zlatý standard dolaru.

Proto je třeba, abychom vytvořili evropskou diplomacii, diplomacii eura, v jejímž rámci bude Evropa hovořit jedním hlasem a „dá svůj dům do pořádku“. Avšak „dům v pořádku“ znamená pokračovat v rozvoji finančních trhů – v tomto případě maloobchodních trhů, aby dosáhly patřičné velikosti – zohlednění právního rámce.

Pokud se týká Evropské centrální banky, souhlasím s tím, že si vede dobře. Jedná rychle, ale také chybuje. Třikrát změnila pravidla splatnosti a záruk, zatímco banky potřebují při svém financování jistotu.

Zadruhé je měnová politika – věřitel poslední záchrany – stále centralizovaná. Avšak bankovní dohled je stále decentralizovaný.

Pane prezidente, nenastal čas rozhodnout, zdali chceme zdokonalit článek 105 Smlouvy, který stanoví větší pravomoci Evropské centrální banky v oblasti dohledu?

Zcela souhlasím v otázce hospodářského řízení. Zatímco se účastníme tohoto ideologického tance, neměli bychom zapomínat na to, co řekl Marx, tedy že pokud se změní hospodářská základna, musí se změnit také politické nadstavby.

Vytvořili jsme Maastricht, ale nevyřešili jsme institucionální architekturu.

Před Lisabonem musíme určit, jaké metody nám umožní pokrok v této otázce.

Zatřetí, a to je velmi důležité, mám jeden velmi konkrétní požadavek. Finanční ekonomika musí být srovnána s reálnou ekonomikou. Neopouštějte předsednictví, pane prezidente, aniž byste Komisi pověřil konkrétním úkolem vytvořit agendu Lisabon+, která musí vstoupit v platnost dne 1. ledna 2011 a která musí zahrnovat revizi finančních rámců.

Mám poslední citaci. K tomuto ideologickému tématu jednou jeden španělský filozof – Unamuno – prohlásil, že byl proti církvi při obraně církve. Já jsem proti úplné deregulaci trhu. V tomto ohledu jsem přesvědčen, že jsem s předsednictvím ve shodě.

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). - Pane předsedo, této krizi šlo předejít: není nevyhnutelným přírodním zákonem. Je to dlouhý příběh a nemám čas, abych se do toho pouštěl, ale nyní je jedna věc jistá: poučme se z našich zkušeností a spolupracujme. Zachovejme hybnost.

Pane prezidente Sarkozy, jste tak plný energie, ale nyní si tuto energii zachovejte, protože jako je naléhavé zabránit krachu našich bank, je nyní stejně naléhavá lepší regulace a zabránit prohlubování této recese. Dnes vás vyzývám, stejně jako předsedu Komise, abyste se zavázali k následujícímu.

Zaprvé: dejte nám předvánoční dárek, pane předsedo Barroso – konkrétní návrhy lepší regulace. Jsem si jist, že by se mnou úřadující předseda Rady, prezident Sarkozy, když vás požádal, abyste se dnes zavázal k odpovědi na zprávu Evropského parlamentu s následujícím konkrétním návrhem: nejedná se pouze o regulaci bank, ale také o regulaci záručních fondů a soukromého kapitálu. To je první závazek.

Pane prezidente Sarkozy, velmi mě potěšilo, když jste na začátku schůzky v Camp Davidu zmínil tuto prostou skutečnost, protože záruční fondy a soukromé kapitálové společnosti se nám nyní pokouší vyprávět příběh, že nemají s finanční krizí nic společného. To jednoduše není pravda. Fungovaly s nadměrným zadlužením a chamtivostí po mnoho let, takže mi dnes, prosím, slibte, že budou regulovány všechny subjekty, jinak se z našich zkušeností nepoučíme.

Zadruhé: mohl bych uvést mnoho podrobností, ale chci pouze odpověď od předsedy Komise Barrosa – prosím, zavažte se k dodržování návrhů tohoto Parlamentu týkající se regulace trhu.

Poslední poznámka je adresována panu prezidentovi Sarkozymu. Vy i já – a my všichni – se domníváme, že pro Evropskou unii nastal osudový čas. Nepodsouvejte běžným občanům dojem, že je Unie neschopná předejít recesi, která zasáhne miliony a miliony nevinných pracovníků. Proto chci zopakovat vaše vlastní slova: udělejme to společně. Mám výpočty, a domnívám se, že bychom měli požádat Komisi, aby je potvrdila, pane prezidente Sarkozy, že pokud budeme spolupracovat a každý rok z následujících čtyř let investujeme pouze o 1 % více do infrastruktury, vzdělání, politiky v oblasti pracovního trhu a do investic v soukromém průmyslu, získáme dalších 10 milionů pracovních míst. Domnívám se, že to je cíl, který stojí za námahu, a upřímně doufám, pane prezidente, že se do prosince zavázete k jeho realizaci. Je to teď, nebo nikdy.

Annemie Neyts-Uyttebroeck (ALDE). – (FR) Pane předsedo, pane Barroso, pane Sarkozy, měla jsem již dvakrát příležitost, ve Výboru pro zahraniční věci, abych vyjádřila, jak moc si vážím vašeho jednání během krize mezi Ruskem a Gruzii, a dnes to říkám znovu. Stejně tak obdivuji vaše jednání během finanční krize a hospodářských důsledků, které s sebou nese.

K Rusku mi však dovolte říci, že si nejsem zcela jista, když v závěrech ze zasedání Rady čtu, že bylo zjevně rozhodnuto o pokračujícím jednání o novém paktu nebo strategickém spojení, a to bez ohledu na to, co se stane, dokonce i když budou zohledněny závěry Rady a Komise. Z toho vůbec nemám pocit jistoty, protože i když jsem na jedné straně přesvědčena, stejně jako vy, pane prezidente, o nutnosti pokračovat ve

vztazích s Ruskem, rovněž si nemyslím, že by z nás Rusko mělo mít dojem – myslím, že to také nechcete –, že se nic nestalo a všechno bude jako obvykle.

Jsem si jista, že se budete snažit, a jménem své skupiny vás nyní žádám, abyste na moskevském summitu Rusům řekl, že nic určitě nebude jako obvykle a že budeme v tomto ohledu velmi ostražití.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Pane předsedo, Robert Gwiazdowski, odborník v Institutu Adama Smithe, je na indexu, protože napsal, že Monty Kaczyńskiho létající cirkus přiletěl z Bruselu, ale že nebylo zcela jasné, proč letěl zrovna tam. Náklady polských daňových poplatníků na cestu prezidenta do Bruselu činily zhruba 45 000 EUR. Chtěl bych se vás tedy zeptat, pane předsedo. Proč jste dovolil politikovi, který není členem polské vládní delegace, aby se účastnil jednání? Nikdo neví, co tam ta osoba přesně dělala. Kromě toho získal pan Kaczyński velkou podporu od polských extremistických seskupení. Tato dotčená seskupení mohou být dokonce označena jako fanatická. Kromě toho, pokud je mi známo, pan Kaczyński hovoří pouze polsky. Není schopen vyjádřit své myšlenky v jakémkoli cizím jazyce. Proto mne velmi zajímá, jak se vám povedlo se s ním domluvit, pane předsedo. Mohl byste prosím této sněmovně vysvětlit, co přesně dělal Lech Kaczyński na zasedání Evropské rady a o čem jste s ním hovořil?

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pane předsedo, hovoříme o pasti globalizace, *le piège de la mondialisation*, již více než 12 let a nyní sklapla. Pane úřadující předsedo Rady, chtěl bych vám něco praktického navrhnout. Navrhuji, abyste zřídil vysokoškolskou katedru dějin finančních trhů. To by nám umožnilo podrobný výzkum příčin, proč se nacházíme v současné situaci. V duchu toho, co říkal Martin Schulz: „nikdy více“, čímž pravděpodobně myslel „už nikdy“, jinými slovy něco, co se již nesmí opakovat. „Nikdy více“ by mohlo znamenat: ještě jednou, až se to skoro stane. A to se stát nesmí.

Tato katedra by nám mohla umožnit určit, do jaké míry leží vina na konzervativcích jednajících podle přehnaného amerického neoliberalismu, a do jaké míry na sociálních demokratech, kteří dostatečně tvrdě neprosazovali sociální rovnováhu. Využijte příležitosti poučit se z historie, abychom mohli vytvořit skutečně odvážnou evropskou sociální demokracii a nespokojit se s triviálními přínosy, které nám údajně zajistí Lisabonská smlouva, nehledě na to, že ani to není pravda.

Margie Sudre (PPE-DE). – (FR) Pane předsedo, konflikt mezi Gruzii a Ruskem a finanční krize byly příležitostmi pro Evropskou unii, aby dala pocítit svou přítomnost jakožto plnohodnotného politického aktéra první kategorie na světové scéně.

Díky vaší rozhodnosti, pane Sarkozy, se Evropě podařilo společně dospět ke koordinovaným, účinným a rychlým reakcím. Tváří v tvář krizi Evropa ukázala, že opravdu existuje, a prokázala svou předanou hodnotu.

Pokud jde například o přistěhovalectví, přístup „každý za sebe“ již není moderní. Přijetí paktu o přistěhovalectví a azylu ze strany Evropské rady, z podnětu francouzského předsednictví, představuje výrazný pokrok.

V oblasti boje proti změně klimatu je třeba, aby si Evropa stanovila konkrétní cíle a šla příkladem svým světovým partnerům. O tom jste již hovořil, pane Sarkozy, ale doufáme, že tato dohoda bude co nejvíce vyvážená, protože je třeba, aby zohledňovala hospodářskou situaci našich zemí, která je v současnosti velmi nestabilní. Ale je také nutné, abychom přezkoumali otázku, jaký druh růstu si vybereme pro budoucnost.

Abychom mohli čelit problémům, které se objeví před tím, Evropská unie nyní potřebuje Lisabonskou smlouvu více než kdy jindy. Rozumíme obavám Irů, ale zachování *statu quo* není volbou. Irsko potřebuje, aby bylo během prosincového zasedání Rady navrženo řešení: požaduje to mnoho z nás.

V posledních týdnech jsme s pýchou hleděli na silnou politickou Evropu, sjednocenou v neštěstí, představující rozhodnou frontu vůči svým partnerům a slyšitelnou na mezinárodní scéně. Doufáme, že se tato nová evropská mentalita stane pravidlem a přetrvá. Lisabonská smlouva je nejlepším řešením k tomu, aby se nám to podařilo.

Martin Schulz (PSE). – (FR) Pane předsedo, nevím, jaká část jednacího řádu mě nyní opravňuje vystoupit, ale děkuji, že jste mi dal příležitost.

Pane prezidente Sarkozy, měl jsem dojem, že jste zde vystoupil ze svého titulu předsedy Evropské rady, a já odpovídal ze svého titulu předsedy skupiny v Evropském parlamentu. Neměl jsem dojem, že hovořím k prezidentu Francouzské republiky, protože vás mohu ujistit, že jinak by bylo moje vystoupení zcela odlišné, protože neexistuje rozdíl mezi mnou a mými francouzskými socialistickými kolegy.

Nicolas Sarkozy, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedo, především bylo zcela přirozené, že pan Schulz reagoval. Jak to chápu, učinil tak sám za sebe. Můj drahý Martine, jestli jsem vás urazil přirovnáním k francouzským socialistům, omlouvám se.

(Potlesk)

Podle mne nešlo o urážku, ale otevřeně připouštím, že je důležité, co si myslí adresát. Proto, pane Pötteringu, stahuji svou poznámku. Pan Schulz může rovněž hovořit jako francouzský socialista.

Pane Nassauere, děkuji vám za podporu. Ano, potřebujeme Lisabonskou smlouvu a já sám budu bojovat do poslední minuty francouzského předsednictví, abych přesvědčil občany, že je třeba, aby Evropa budovala instituce pro 21. století. Politik je osoba, jež nese svou odpovědnost. Podporuji lisabonský proces a budu bojovat, abych zajistil jeho úspěšné dokončení; a chtěl bych vás ujistit o jedné věci: Nebudeme-li mít Lisabon, budeme mít Nice, a to je konec pro nová rozšíření, což by bylo velmi politováníhodné. Doufejme tedy, že každý převezme svou odpovědnost.

Pane Nassauere, ohledně vaší poznámky, že je třeba více práce v oblasti klimatického balíčku. Velmi dobře o tom vím, ale nesmíme se vzdát našich cílů, přičemž jsem přesvědčen, že je snazší dosáhnout kompromisu ohledně velkého cíle než u malého. Nalézt kompromis u skutečně ambiciózního návrhu bude jednodušší než u omezenějšího návrhu a bylo by chybou, kdybychom se ve snaze uspokojit všechny spokojili se zcela nesrozumitelnou evropskou politikou. Toto riziko musíme mít na paměti.

Pane Goebbelsi, hovořil jste o instalatérech a architektuře a já se skutečně spoléhám na podporu z Lucemburku, aby mohla být tato finanční architektura zcela přetvořena, a to jak na našem kontinentu, tak mimo něj.

Avšak pane Goebbelsi, toto není kritika a už vůbec ne útok: je to pouze poznámka.

Paní De Sarnezová to řekla velmi dobře: nemůžeme bojovat proti některým způsobům mimo náš kontinent, a na našem je stále tolerovat. To je vše. Ti, kdo si myslí, že se jich to týkalo, si toho myslí opravdu hodně; nemyslel jsem tím nikoho konkrétního, a ani se mi o tom nezdá.

Paní De Sarnezová, děkuji vám, že jste uvedla, že jsme přijali správná rozhodnutí. Mohu říci, že osobně podporuji váš návrh na vytvoření evropského regulačního orgánu: je o rozumné. Proč se nám to nepodařilo okamžitě? Protože si některé menší země myslí, že obranou vlastního regulačního systému brání vlastní národní identitu. Neobviňuji nikoho. Proto se domnívám, paní De Sarnezová, že nakonec budeme potřebovat evropský regulační orgán, a než se tak stane, musíme koordinovat činnost evropských regulačních orgánů. To je cesta, kterou navrhuje společně s Komisí, a domnívám se, že je to reálné, protože jinak se dostaneme do slepé uličky.

Rovněž jste zmínila potřebu evropské hospodářské správy a evropský hospodářský plán. Je to tak správné, ale v souvislosti s vaším vystoupením bych rád uvedl námitku, nikoliv vaši, přirovnávající jakoukoliv evropskou hospodářskou iniciativu k nárůstu schodku. Důrazně říkám: co je moc, to je moc. Máme právo mluvit otevřeně. Je možné podporovat evropskou hospodářskou politiku, aniž bychom podporovali zvýšení schodku, a nebudeme schopni koordinovat evropské politiky pouze prostřednictvím oživení na požádání.

My – neříkám „vy“ – si nesmíme vzájemně vkládat slova do úst, jako jsme to dělali dříve, s těmi, kdo se odvážili mít názor na měnovou politiku: je možné obhajovat jinou měnovou politiku bez zpochybnění nezávislosti ECB. Řeknu to tak: je možné podporovat evropskou strukturální hospodářskou politiku bez podpory nárůstu schodku. Přestaňme říkat, že někdo má pravdu, a někdo ne. Naopak, evropská diskuse musí být skutečnou diskusí a nikdo nemá monopol na pravdu.

Někdy je třeba, abychom odbočili – a to je asi jediný bod, kde souhlasím s panem de Villiersem – někdy musíme odbočit od dogmat, která tak poškozují myšlenku Evropy, dogmata často nedostatečně legitimní kvůli tomu, že rozhodnutí nebyla často činěna demokratickými, a tedy legitimními, orgány. Můj evropský ideál je dostatečně silný pro to, aby byla evropská demokracie skutečnou demokracií. Skupinové myšlení, dogmata, návyky a konzervatismus napáchaly mnoho škod a využijí příležitosti a řeknu o tom více v souvislosti s jiným tématem.

Pane Szymański, rád bych řekl, že dobře rozumím polským problémům, zejména až 95% závislosti polské ekonomiky na uhlí, ale domnívám se, že Polsko potřebuje Evropu pro modernizaci svého těžebního průmyslu a že můžeme s Polskem bez problémů dosáhnout dohody o čistém uhlí. Kromě toho při modernizaci svého těžebního průmyslu Polsko potřebuje celou Evropu. My potřebujeme Polsko a Polsko potřebuje Evropu.

Protože budeme společně s panem Barrosem usilovat o kompromis s našimi polskými a maďarskými přáteli a některými dalšími, kteří se obávají o svůj růst.

Pane de Villiersi, jak jste řekl, zvrátil jsem dogmata, protože věřím v pragmatismus, ale upřímně nepřipisujte Lisabonu, smlouvě, nedostatky, které nemá. Ze své funkce bych měl vědět, že Lisabonská smlouva není žádný zázrak. Není bezchybná, ale bez ohledu na Vendée, pane de Villiersi, neexistuje nic jako bezchybná věc, zejména pokud slučujeme 27 zemí s různými vládami a rozdílnou historií. Je třeba, abyste se vzdal ideální smlouvy – dobře víte, že nic takového nebude. Evropané jsou pragmatičtí, rozumní lidé, kteří budou upřednostňovat nedokonalou smlouvu, jež zlepší situaci, než bezchybnou smlouvu, jež nebude nikdy existovat, protože ohledně této ideální myšlenky nikdy nedojde k dohodě.

O tom je Evropa: pokračovat každý den, protože jsme chtěli ukončit válku a protože chceme vytvořit prostor demokracie. Domnívám se, pane de Villiersi, že byste se měl zaměřit na jiný boj, protože tento podle všeho spočívá ve vaší představě jasného imaginárního nepřítele, na současnou krizi, kdy lidé rozumí, že spolupráce je síla, nikoliv slabost. I někdo tak silný a nadaný jako vy bude bezmocný, když bude sám čelit této krizi. Bylo by lepší dosáhnout vhodného kompromisu s celou Evropou, než sedět ve svém koutě a vědět, že máte pravdu.

Co se týče tématu „volných rukou“, pane de Villiersi, moje odpověď se týká vás, je to odpověď svobodného člověka, a to i v rámci francouzské politické debaty. A myslím si, že je pro nás nejdůležitější, abychom přestali váhat, a myslím si, že se upřímní lidé sledující vlastní myšlenky mohou dohodnout a že problém evropské politické debaty spočívá v nedostatku myšlenek, což se týká nás všech, všech politických skupin, jako bychom byli paralyzováni myšlenkou přijít s něčím novým. Když se Evropa pohnula kupředu, bylo to proto, že v daném okamžiku muži a ženy objevili nový prostor; a sebekritika, po které voláte, je něco, co bychom měli dělat všichni. V Evropě dlouho jednáme tak, jako bychom byli nehybnými objekty. Následujeme otce zakladatele, ale nenásledujeme jejich příkladu: neobjevujeme nové cesty, nepřicházíme s novými myšlenkami. Jsem pevně přesvědčen, že je nyní třeba, abychom ukázali určitou představivost, protože největší riziko nakonec dnes představuje nicnedělání a to, že nebudeme odvážní tváří v tvář úplně nové situaci.

Pane Kozlíku, transparentnost je zcela klíčová. Ohledně otázky ratingových agentur si myslím, že tvořily nejskandálnější součást krize. Tyto agentury v pátek označily produkty hodnocením AAA a v pondělí ho snížily na BBB. Nemůžeme pokračovat v monopolu tří ratingových agentur, z nichž většina je ze Spojených států. Otázka ratingových agentur, jejich nezávislosti s ohledem na určité skupiny, a existence evropské ratingové agentury bude určitě jednou ze zásadních otázek na prvním summitu týkajícím se budoucí regulace. K tématu hospodářské soutěže bych vám rád řekl – všem, kdo hovoří o hospodářské soutěži, – že věřím v hospodářskou soutěž, ale mám dost lidí, kteří z ní chtějí udělat cíl, když se ve skutečnosti jedná o prostředek k dosažení cíle. Hospodářská soutěž je prostředkem růstu; není samotným cílem a vynaložím veškeré úsilí, abych toto pojetí vrátil do nové evropské politiky.

Věřím ve svobodu, věřím ve volný obchod a věřím v to, že bychom měli odmítnout protekcionismus, ale hospodářská soutěž musí být prostředkem růstu. Hospodářská soutěž jako konečný cíl je chyba: myslel jsem si to před krizí a budu si to myslet i po krizi.

Pane Garcío-Margallo, máte pravdu, že potřebujeme nové Bretton Woods, protože, jak právě řekli pánové Daul a Schulz, na mezinárodním summitu nebude o čem mluvit, pokud jedině, co uděláme, bude lepení náplastí. Chceme-li změnit polovinu systému, nemá to cenu.

Zmínil jste účetní standardy, ale podívejte se na naše banky. Začnu tím, že se diktatura amerických účetních standardů stala netolerovatelnou. Zadruhé, částky, které mohou banky půjčovat, závisí na jejich vlastních finančních prostředcích a aktivech. Podíváme-li se na aktiva oceňovaná podle tržní hodnoty, na základě trhu, který již neexistuje, a jež byla zcela destabilizována, ozebračíme banky, která pak budou mít méně možností k výkonu své činnosti. Změnu účetních standardů, jak o ní hovořil předseda Komise, jsme plně podpořili – bylo to naléhavé. Rovněž bych rád, pane předsedo, ocenil schopnost Evropského parlamentu reagovat, protože byl schopen pro tuto změnu hlasovat, neboť jsme překvapivě rychle dosáhli jednomyslnosti v procesu spolurozhodování, což Evropská rada přivítala.

Pane Rasmussen, mohli jsme se vyhnout krizi? Než o tom rozhodneme, musíme se dohodnout na tom, co jí způsobilo. Co se stalo? Spojené státy americké, naši spojenci a naši přátelé, si žily minulá tři desetiletí nad svoje možnosti. Federální banka sledovala měnovou politiku, která zahrnovala udržení nízkých úrokových sazeb, což umožňovalo přístup k finančním prostředkům všem, kdo si chtěli půjčit. Posledních 20 nebo 30 let jsme s sebou nesli úžasné dluhy největší světové velmoci a nyní je na celém světě, aby tyto dluhy vyrovnal.

Za této situace musí Američané převzít svou odpovědnost a spolu s námi přijmout následky, ale nevím, jak bychom je my sami mohli přesvědčit, aby tuto strategii zastavili. Chtěl bych dodat, že některé z našich bank již nevykonávají svou činnost: činností banky je půjčovat jednotlivcům a podnikům, podporovat jednotlivce v růstu jejich rodin a podporovat podniky při jejich projektech a po stanoveném období vydělat peníze. Naše banky se změnilly v to, čemu říkají burzovní sály, které jsou místem spekulací, a po mnoho let se domnívaly, že je výhodnější vydělat peníze spekulacemi než investicemi.

Chtěl bych dodat, že vzájemné přebírání rizik znamená, že se naše banky chovají slušně. V Evropě je 8 000 bank, 44 z nich operuje mezinárodně. Pokud bychom převzali riziko, že necháme banku padnout, jak se stalo v USA v případě Lehman Brothers, celý systém by se zhroutil. Nevím, jak bychom mohli předejít krizi, pane Rasmussene, ale domnívám se, že kdybychom nereagovali tak, jak jsme reagovali, krize by nás pohřbila: o tom jsem velmi silně přesvědčen.

Říkáte, že potřebujeme návrhy do Vánoc, ale vlastně je potřebujeme do poloviny listopadu. Opravdu zamýšlím chopit se společně s předsedou Barrosem iniciativy, abychom zajistili, že my Evropané budeme na summitu mluvit jednohlasně, a pokusíme se ještě o jednu věc, pane Rasmussene: je třeba, abychom se shodli nikoliv na nejmenším společném jmenovateli, ale na nejvyšším, protože konsensus obsahuje riziko, že při snaze o prosazení umělé dohody můžeme slevit z našich cílů. Je to riziko. Doufám, že zůstaneme ambiciózními a přilíš z našich cílů neslevíme a že stále budeme hovořit jedním hlasem.

Nepominu záruční fondy; již jsem řekl, že potřebují regulaci. Žádná finanční instituce, veřejná či soukromá, by neměla regulaci uniknout.

Paní Neyts-Uyttebroecková, ptala jste se, zdali budou jednání s Ruskem pokračovat bez ohledu na události. Samozřejmě ne, ale zkuste si představit sama sebe na našem místě. Rusko zastavilo své tanky 40 km před Tbilisi, jak jsme ho my v Evropě požádali. Rusko stáhlo své jednotky za hranice před krizí ze dne 8. srpna. Rusko umožnilo rozmístění pozorovatelů, zejména evropských, a Rusko se zúčastní ženevských rozhovorů, třebaže jim příliš nepřeje. Pokud bychom vzhledem k tomu všemu zrušili summit EU-Rusko, kdo by mohl pochopit evropskou politiku? Nikdo.

Chtěl bych dodat, že jsme byli společně s předsedou Barrosem opatrní, abychom summit nezrušili, ale odložili. Jaký je rozdíl? Pokud bychom rozhodli o zrušení summitu, potřebovali bychom jednomyslné rozhodnutí Evropské rady, abychom mohli pokračovat, a bylo by to podle mého názoru politicky trapné. Rozhodnutí o odložení nám umožňuje, abychom pokračovali, aniž bychom rozdali nezasloužená vyznamenání. Proto jsem přesvědčen, že tato strategie ukazuje vyrovnanost a že je klidná a přehledná. Nemyslím si, že bychom mohli dělat něco jiného, a zůstávám přesvědčen, že Rusko zůstane partnerem, s nímž je možné vést dialog, se kterým můžeme jednat upřímně, ale při rozhovorech jej můžeme pouze vyzvat k pokračování. Jednak pokud s Ruskem nebudeme mluvit, bude se cítit v obklíčení a naše myšlenky budou mít menší dopad. Jsem o tom přesvědčen, ale to se samozřejmě v budoucnu může ukázat jako nepravdivé. Je to tedy otázka přijetí naší odpovědnosti.

Pane Wojciechowski, není na úřadujícím předsedovi Rady, aby rozhodl, kdo bude zastupovat Polsko. Polsko má dvě křesla v Evropské radě a bylo na něm, aby rozhodlo, kdo na nich bude sedět. Představte si Evropu, kde by předseda Evropské rady říkal: „Ne, vy se nemůžete zúčastnit a vy ano.“ Jaká Evropa by to potom byla? Polsko má prezidenta – kterého zcela jistě nepodporujete – a má ministerského předsedu; je na nich, aby jednali jako státníci a Evropané a rozhodli, kdo bude Polsko zastupovat. Nakonec se nám to podařilo zvládnout a na začátku prosince budu mít příležitost cestovat do Polska a řeknu polskému prezidentovi: „Musíte držet slovo. Slíbil jste, že podepíšete Lisabonskou smlouvu ratifikovanou vaším parlamentem, a tento slib musíte dodržet.“ To je spolehlivost státníka a politika.

(Potlesk)

Dostatečně věřím v polský význam v Evropě, aby to bylo řečeno bez námitek.

Pane Martine, potřebujeme odvážnou evropskou demokracii. Vím o vaší kampani, vaší kampani proti korupci a za plně funkční demokracii. Máte úplnou pravdu, ale mohu vám říci, že jsme s předsedou Barrosem ukázali, že umíme být odvážní. Kromě toho se v této sněmovně nachází lidé, kteří si myslí, že jsem jednal bez mandátu. Kdybych měl čekat, až dostanu mandát jednat, určitě bych jednal méně často.

Paní Sudreová, i vám děkuji za podporu. Evropa existuje dnes a máte úplnou pravdu, že *status quo* nepředstavuje volbu. Na tom bychom se mohli podle mého názoru všichni shodnout. Nejhorším možným výsledkem by bylo, kdyby bouře přešla a my bychom pokračovali, jako by se nic nestalo. To by znamenalo konec evropské myšlenky a nemáme právo tuto příležitost zmeškat.

Někteří lidé jsou tedy překvapeni: proč se koná summit tak rychle? Tady je důvod. Protože jsme si řekli, že pokud bychom čekali příliš dlouho, zejména pokud bychom čekali na zvolení nového prezidenta USA, situace by se mohla zhoršovat a neměli bychom jak reagovat. Nebo by se mohla situace zlepšit, a poté by na to do příštího jara všichni zapomněli a nic by se nezměnilo. Proto bychom potřebovali, aby se summit, nebo každopádně první summit, konal v listopadu, bez ohledu na harmonogram USA.

Dámy a pánové, myslím, že jsem odpověděl všem řečníkům. Jsem rovněž vázán harmonogramem předsednictví a tiskovou konferencí, již musím uspořádat s předsedou Komise a předsedou Evropského parlamentu. Chtěl bych se tedy omluvit dalším řečníkům, pokud jsem neodpověděl všem. Není to proto, že bych nechtěl, ale proto, že musím dodržet denní program. Snažil jsem se, jak nejlépe jsem uměl, a samozřejmě budu mít příležitost vrátit se do vašeho Parlamentu v prosinci, budete-li si přát, abych odpovídal déle na otázky všech, kteří vystoupí.

Předseda. – Pane úřadující předsedo Evropské rady, je jasné jak z vystoupení, tak nyní z potlesku, že vás Evropský parlament podporuje.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Chtěl bych stručně reagovat na otázku, kterou mi položil pan Rasmussen. Musím také požádat o prominutí, protože se musím zúčastnit tiskové konference. Komisi bude zastupovat komisař Almunia.

Jak jsem uvedl ve svých předchozích vystoupeních, žádná z finančních oblastí neunikne našemu přezkumu. Chtěl bych vám opravdu poděkovat za příspěvky, které jste vy osobně – a mnoho poslanců Evropského parlamentu – učinil ve své zprávě. Všechny tyto možnosti projednáme. Jak právě řekl pan prezident Sarkozy, musíme stát v čele tohoto celosvětového úsilí. Jsme přesvědčeni, že některé z těchto návrhů budeme mít možnost realizovat do Vánoc, jak jste požadoval, ale některé jsou technicky velmi komplikované. Přijmeme rozhodnutí a budeme podporovat mezinárodní debatu o všech těchto záležitostech, ale jsem přesvědčen, že musíme mít rovněž technicky kvalitní návrhy. Jsem si jist, že jste zaregistroval, že jsme vám sdělili vše, co bylo dohodnuto v rámci rady Ecofin – finanční plán. Tvrzení, že jsme se v rámci této Komise z legislativního hlediska nezabývali finančními službami, není přesné. Od zahájení činnosti této Komise se dvě třetiny legislativních opatření přijatých postupem spolurozhodování nebo postupem projednávání ve výborech týkalo finanční oblasti, z nichž 19 bylo přijato postupem spolurozhodování. Další budou následovat v příštích týdnech a měsících, a jako první bude na začátku příštího měsíce návrh týkající se ratingových agentur.

Dovolte mi uvést příklad týkající se těchto agentur. Buďme v této otázce velmi otevření. Osobně jsem několikrát hovořil s mnoha vládami o potřebě regulace ratingových agentur. Odpovědí bylo jednoznačné odmítnutí. To je pravda. Proto vás žádám – některé z těch, kdo kritizují Komisi: možná byste mohli využít svého vlivu na své vlády nebo strany, jež jsou ve vašich vládách zastoupeny. To by bylo nejužitečnější, protože když jsme o tom před několika měsíci diskutovali – a v této oblasti komisař McCreevy podporoval regulaci ratingových agentur –, byl nejambicióznějším návrhem projednávaným některými vládami kodex chování.

Můžete říci, že je to všechno velmi dobré, že na to má Komise právo. To je pravda, ale v záležitosti finančních služeb není situace taková jako jinde – jak víte. Když jsme procházeli krizí – a vrchol této krize nastal letos v září (ale již od srpna loňského roku jsme měli tento plán) –, tak nám mnohé naše vlády důrazně radily, abychom nepředkládaly návrhy, které by mohly zvýšit zděšení nebo které by vytvořily nějaký druh panické reakce. To je věc, u níž se domnívám, že Komise musí být přísná. Ve velmi citlivých otázkách týkajících se finančních trhů nemůžeme vydávat prázdna oznámení. Nemůžeme pouze vydávat prohlášení. V této záležitosti je velmi důležité zachovat koordinaci mezi Parlamentem, Komisí a Radou. Rád bych řekl, že v Evropské radě, už ze své podstaty, podporujeme evropský rozměr regulace a dohledu. Říkám to velmi upřímně. Pokud Komise nevypracovává návrhy z toho, co jste právě předložili, není to vždy proto, že bychom spali, nebo kvůli ideologické zaujatosti. Je to z důvodu analýzy situace, která ukázala, že možnost dosažení cílů je rovná nebo blízká nule. Velmi upřímně, toto vám chci sdělit. Budeme mít čas podívat se na všechny příčiny a všechny fáze tohoto procesu, ale domnívám se, že je pro vás důležité, abyste to při rozpravě věděli.

Zcela upřímně, před dvěma týdny některé vlády stále tvrdily, že nebudeme potřebovat evropskou reakci. Pravděpodobně jste si všimli, že jsem v evropském tisku zveřejnil článek, v němž žádám – obhajuji – evropskou reakci, a některé naše vlády říkaly: „Ne, to můžeme udělat na vnitrostátní úrovni. Nepotřebujeme evropský rozměr.“ Jednejme společně. Podívejme se na sebe kriticky, což všichni potřebujeme udělat, ale pokusme se vyhnout zjednodušené odpovědi na tuto velmi složitou otázku. Jsme připraveni konstruktivně spolupracovat s Evropským parlamentem a Radou, abychom našli řešení dobrá pro Evropu a případně pro okolní svět.

(Potlesk)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ ROURE*Místopředsedkyně*

Gilles Savary (PSE). – (FR) Paní předsedající, velmi lituji, že mi pan Pöttering neudělil slovo, když jsem jej o to žádal, protože jsem jej pouze žádal o právo na odpověď a dával bych přednost tomu, aby se tak stalo za přítomnosti předsedy Rady.

Jem podrážděn, jak se zde z francouzských socialistů udělali fackovací panáci. Nikdy, nikdy jsem nezažil, aby úřadující předseda Rady zpochybnil jakoukoli politickou stranu. Nikdy jsem nezažil, aby francouzský prezident zpochybnil své spoluobčany na mezinárodní scéně, jako se tomu stalo v tomto případě, a proto to považuji za urážlivé, a rád bych, aby se francouzská vláda formálně omluvila.

(Předsedající řečníka přerušila)

Robert Atkins (PPE-DE). - Paní předsedající, procesní námitka. Máme zde další příklad absurdně špatného řízení této sněmovny. Je nejvyšší čas, aby předsednictvo pochopilo, že se hlasování má konat v ohlášeném čase, a nikdo není důležitější než výkon našeho demokratického práva během hlasování. Proto vás žádám, abyste, prosím, na předsednictvu sdělila, jak jsou naše záležitosti řízeny, aby mohlo dojít ke zlepšení a abychom hlasovali ve správnou dobu a aby měla vystoupení správnou délku.

(Potlesk)

Předsedající. – Pane Atkinsi, pokud dovolíte, budeme pokračovat v rozpravě.

Dámy a pánové, chtěla bych vás požádat, abyste striktně dodržovali čas přidělený pro vaše vystoupení. Nebuďte překvapeni, když vás přeruším.

Linda McAvan (PSE). - Paní předsedající, mrzí mě, že úřadující předseda Rady odešel, protože pro něj mám jeden vzkaz, ale doufám, že se ho ujme pan Jouyet.

To, co dnes dopoledne řekl o změně klimatu, je velmi důležité a bylo správné, že upozornil pana Nassauera, že nyní není vhodná doba, abychom se vzdali našich cílů v oblasti změny klimatu a oslabili návrhy, které máme před sebou.

(Potlesk)

V Parlamentu a Radě existuje silná lobby. Začalo to před vypuknutím finanční krize v letošním létě: začalo to loni. V Berlíně stěžil zaschl inkoust, když se někteří lidé začali snažit o jejich oslabení.

Prezident Sarkozy požádal o účast Parlamentu. Chce získat mnohem víc než účast: chce nás zapojit do spolurozhodování. Nevím, proč vůbec hovoříme o významu spolurozhodování: bez spolurozhodování tohoto Parlamentu nebude žádný klimatický balíček.

Chceme se dohodnout do Vánoc. Skupina sociálních demokratů se vám může zavázat. Nejsem si jista protistranou – pan Sarkozy asi požádá svoje lidi. Skupina sociálních demokratů chce závazek do Vánoc, ale nikoliv nějakou dohodu. Chceme spolehlivou dohodu; chceme dohodu, která bude vyvážená z hlediska životního prostředí, pracovních míst a konkurenceschopnosti.

Avšak nechceme dohodu, která bude nejmenším společným jmenovatelem. Prezident Sarkozy nás upozornil, co se stane, pokud budete usilovat o nejmenší společný jmenovatel. Víme, že jednotlivé země mají problémy – a můžeme o nich hovořit –, ale potřebujeme balíček, který bude důvěryhodný pro mezinárodní rozhovory a nebude vycházet z kompenzací v jiných zemích, protože by se potom nejednalo o důvěryhodný balíček a balíček, který ruší systém pro obchodování s emisemi a zničí cenu uhlíku. Pane úřadující předsedo, doufám, že tento vzkaz předáte panu Sarkozymu.

Pan Nassauer hovořil o nákladech klimatického balíčku. Dnes přihazujeme miliardy a miliardy na finanční krizi, jíž čelí naše banky. Samozřejmě se jedná o cenu, kterou pro balíček vypracovala Komise, ale nechci se za pár let vrátit mezi naše občany a prohlásit, že jsme tady a teď nejednali o změně klimatu, a proto bude třeba nalézt další miliardy. Horší než tyto finanční prostředky je, že budou zničeny životy na celé naší planetě. Buďme politicky odvážní na všech stranách této sněmovny; pojďme kupředu a dohodněme se s Radou a udělejme to do Vánoc v průběhu mezinárodních rozhovorů.

(Potlesk)

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). - (LT) Ráda bych řekla ještě jednu věc. Předseda Komise uvedl, že reakce Evropské unie na krizi byla nedostatečná. Ve skutečnosti byla reakce silná. Členské státy reagovaly, ale evropské instituce byly na reakci příliš pomalé. To přesně dokládá dnešní dění v této sněmovně – když odešel pan Sarkozy, odešli všichni novináři. O nás se nikdo nezajímal. Důvodem je především naše neschopnost reformovat svůj způsob práce. V Evropské komisi a Evropském parlamentu se nachází spousta skvělých lidí, ale byrokratický systém znehybňuje jakoukoliv iniciativu. Byli jsme schopni reagovat na tsunami v Asii, ale zítra budeme diskutovat o rozpočtu, který byl sestaven tak, že nezohledňuje skutečnost, že v Evropě prožíváme ekonomickou tsunami. Něco bychom mohli udělat – přidělit našemu rozpočtu jiné priority. Mohli bychom také stanovit priority v našich parlamentních výborech, což by nám mohlo pomoci krizi přežít a naplnit očekávání občanů. Evropská komise by měla být reformována. Chtěla bych zdůraznit, že je třeba oddělit strategické a technické funkce Komise, aby pak mohla pracovat efektivněji.

John Bowis (PPE-DE). - Paní předsedající, úřadujícímu předsedovi, přestože není teď přítomen, bych chtěl sdělit: dnes dopoledne jste výmluvně hovořil o výzvách naší ekonomické budoucnosti, které jsou zcela správně na předním místě naší agendy, ale stejně správně a neméně výmluvně jste na summitu i znovu dnes objasnil, že vaším záměrem je dodržet harmonogram a cíle boje proti změně klimatu. Vaše slova jsou zásadní a správná. Řekl jste, že klimatický balíček je tak důležitý, že ho prostě nemůžeme ztratit kvůli finanční krizi.

Bylo velmi důležité, že kancléřka Merkelová, nehledě na reálné obavy její země a dalších zemí, objasnila, že Německo podporuje provádění cílů v oblasti změny klimatu a nalezení řešení před prosincovým summitem. Je-li to výzva, kterou jste nám uvedl, jsem přesvědčen, že bude Parlament reagovat účinně a včas.

Ale pozornost se nyní, jak musím říci, upírá na Radu. Abychom toho dosáhli, potřebujeme záruky pro země se skutečnými problémy, například pro Polsko a jeho uhlí. Budeme muset mít jasno ohledně kritérií pro mírnější dopad, o nichž víme, že budou stanovena pro omezený počet odvětví a sektorů se skutečnými problémy s úniky. Musíme mít rovněž jasno v tom, že naše podpora biopaliv v dopravě bude záviset na rozvoji paliv z obnovitelných zdrojů. Bez toho bychom způsobili neopravitelné škody na našem životním prostředí a obydlích lidí a stanovištích volně žijících živočichů a rostlin.

Stanovili jsme si obrovský úkol, ale nemůžeme si dovolit neuspět. Ekologická katastrofa by z našich současných ekonomických problémů udělala nicotnou záležitost.

Jak řekl prezident Sarkozy, tyto dvě politiky musí fungovat souběžně. Ale musíme zajistit – pan prezident musí zajistit –, aby Parlament nebyl odsunut stranou kvůli neschopnosti Rady následovat jeho vedení.

Bernard Poignant (PSE). - (FR) Paní předsedající, jsem první francouzský socialista, který se zapojil do rozpravy. Lituji, že úřadující předseda Evropské rady odešel, když považoval za vhodné vtipkovat na účet nejsilnější strany ve své velké zemi. Měl plné právo tak učinit, ale rovněž měl povinnost zde zůstat, aby si vyslechl odpověď: proto si na něj takto stěžuji. Stejně tak si nemyslím, že je dobré, aby se úřadující předseda Evropské rady snažil zasít rozkol do jedné z největších parlamentních skupin. Pan Schulz mu odpověděl. Když se posmívá francouzskému socialismu, měli byste se zamyslet nad tím, čemu se posmívá. Zapomíná, že francouzský socialismus dal Evropě Françoise Mitterranda, zapomíná, že nám dal Jacquese Delorse...

(Potlesk)

... a zapomíná, že v zájmu toho, aby byl sám v Evropě důvěryhodný, dokonce si dva socialisty půjčil, Bernarda Kouchnera a Jeana-Pierra Jouyeta.

Lena Ek (ALDE). - (SV) Paní předsedající, důležité jsou dvě věci. První je finanční krize. Je důležité, abychom z Evropy mluvili jedním hlasem. Když jsme naposledy řešili krizi společně s USA, bylo to při diskusích o terorismu. Dovezli jsme mnoho pravidel, které se dnes zdají velmi cizí evropskému názoru na ochranu soukromí. Je třeba, abychom ke krizi přistupovali evropsky, a proto potřebujeme společná pravidla a normy například pro transparentnost, solidaritu a druhu použitých finančních nástrojů na evropském trhu. Pakt stability by byl pro tento účel vynikající.

Druhou je klimatický balíček. Hlasovali jsme o něm ve dvou hlavních výborech a velkou většinou jsme rozhodli o linii podpory návrhu Komise. Nechceme na tom nic měnit kvůli cílům nebo harmonogramu. Pokud předsednictví myslí podporu cílů i harmonogramu, počkáme na oznámení, kdy budeme mít možnost k setkání a konkrétnímu projednání této záležitosti. Pokud se týká Parlamentu, využijeme naší síly spolurozhodování a postupu spolurozhodování v rámci interinstitucionální rovnováhy.

(Potlesk)

Alexander Radwan (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, také bych rád hovořil přímo k panům Sarkozymu a Barrosovi, zejména proto, že bych se chtěl obrátit na předsedu Komise, protože někteří komisaři nebyli v posledních letech příliš úspěšní.

Občané očekávají, že se Evropa bude sama zabývat důležitými záležitostmi, nikoliv podružnostmi. Pan Schulz, který právě odešel ze sněmovny, hodil všechny konzervativce do jednoho pytle. Lidé neočekávají, že budou vychováni v méně významných otázkách. Namísto toho chtějí větší uvolnění regulace malých a středních podniků a občanů a více činnosti ve významných otázkách. Chtěl bych zdůraznit, že Evropský parlament již od roku 2003 do současnosti vyzývá Komisi, aby předložila návrh o ratingových agenturách. Mezitím se Komise překvapivě dověděla o termínu záruční fond, přestože se to nepochybně netýká všech komisařů. Předseda Komise se touto oblastí nyní zabývá.

Pan Schulz si věci velmi zjednodušil tím, že hodil vinu pouze na konzervativce. Ve skutečnosti to byla Rada, která po mnoho let bránila jakémukoliv pokroku v oblasti dohledu. Byli to němečtí ministři financí, pánové Eichel a Steinbrück. Chtěl bych Parlamentu připomenout, že osobou, která byla pravidelně zodpovědná za zpomalení na evropské úrovni – a chtěl bych požádat socialisty, aby to sdělili svému předsedovi – byl pan Koch-Weser, který má nyní dobré místo v Deutsche Bank.

V budoucnosti očekáváme, že Evropa uplatní v rámci regulace finančních trhů své morální hodnoty a priority. To znamená udržitelnost, nikoliv pouhou maximalizaci rizik za účelem maximálního zisku. Rovněž to znamená zaměřit se na základní prvky, jako to dělají malé a střední podniky. Toto musíme zavést v mezinárodním kontextu. Nepostačuje pouze konat mezinárodní konference. Evropa musí být jednotná, aby na mezinárodní úrovni zajistila, že se již nic podobného nebude opakovat.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Paní předsedající, když se dívám na závěry Rady, něco mne zarazilo. Hovoří se zde o otázce plateb, a zcela správně protože se jedná o významnou otázku, kterou musíme řešit společně a převzít za ni odpovědnost. Avšak je zde ještě otázka daňových rájů, a v tomto ohledu mám dojem – i když to možná špatně chápu –, že i mezi řádky text mlčí.

Úřadující předseda Rady prohlásil, že bychom měli být ambiciózní a nesledovat pouze nejmenšího společného jmenovatele; ráda bych ho vyzvala, aby dodržel stejnou linii i v otázce daňových rájů. Rovněž chci vyzvat předsedu Barrosa, aby kvůli řešení krize eventuálně zvýšil počet členů svého týmu o komisaře Kovácse, pokud chce tyto problémy skutečně zvládnout.

Konečně bych chtěla vyzvat Komisi, aby požádala členské státy o revizi jejich národních akčních plánů. Proč máme koordinovat hospodářské politiky na základě vnitrostátních programů, které nezohlednily předpovědi recese, jíž budeme muset čelit? Pokud bere hospodářské řízení vážně, je třeba, aby Komise požádala členské státy o revizi jejich plánů s ohledem na reálnou hospodářskou situaci, s níž se budou muset potýkat.

Konečně všichni řekli svoje a nakonec musíme mít určitou evropskou spolupráci, ale to nestačí. Máme historickou příležitost poskytnout státům nástroje k ovlivnění reality hospodářských politik a hospodářských a průmyslových strategií, takže toho udělejme většinu. Je třeba, abyste jménem Komise převzal iniciativu a stanovil rámec pro způsob znárodnování bank ze strany členských států, aby je proměnily v nástroje dlouhodobého financování investic, které potřebujeme...

(Předsedající řečnici přerušila)

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – (FR) Paní předsedající, pane Jouyete, Evropská rada věnovala část svých závěrů zabezpečení dodávek energie, ale tato otázka sešla ze zřetele a je v rozpravách přehlížena. Nyní je důležitější než kdy jindy. Podporuji závěry Rady, ale neměly by být přehlíženy podrobnosti, a zejména ty podrobnosti a konkrétní záležitosti, které chybí. Rád bych dvě z nich uvedl.

První je klíčová otázka vztahů mezi EU a zeměmi původu a tranzitními zeměmi. Myšlenka vystupňování naší energetické diplomacie je zcela oprávněná, ale na straně členských států vždy chybí vůle shodnout se na poselství, které vysíláme třetím zemím, a soudržnost našich politik na vnitrostátní úrovni týkajících se společných zájmů Unie. Stručně řečeno – chybí nám společná zahraniční politika a společná politika v oblasti zabezpečení dodávek energie. Nejmenší společný jmenovatel, konkrétně koordinace našich postojů vůči našim dodavatelům a tranzitním zemím, zdaleka není dosažen a uplatňován. Namísto jednoho hlasu se platná politika řídí heslem „každý sám za sebe“, což dokládá řada dvoustranných dohod, které oslabují naši vyjednávací pozici a poškozují obraz naší jednoty vůči okolnímu světu.

Druhým problémem jsou chybějící evropské projekty. Není zde ani zmínka o projektech ropovodů a plynovodů, které jsou klíčové, pokud máme zajistit naši energetickou bezpečnost, a osud Nabucca se nyní zdá nejistý, přestože byl označen za projekt s vysokou prioritou.

Je rovněž třeba, abychom se ohledně zabezpečení dodávek energie poučili z gruzínské krize a vytvořily účinný systém ochrany stávající infrastruktury v tranzitních zemích během období války nebo nestability.

Na závěr připomínám hesla Rady: odpovědnost a solidarita. Nyní je na nás, abychom toho učinili více, jinak bude existovat nebezpečí, že otázka zabezpečení dodávek energie nebude nikdy vyřešena.

Dariusz Rosati (PSE). – (PL) Paní předsedající, protože vystupuji v rozpravě o závěrech Evropské rady, měl bych zmínit dvě otázky.

První se týká finanční krize. Ta bezpochyby prokázala, že systém regulatorního dohledu nad bankami potřebuje nutně modernizaci. Změny by měly být zaměřeny na zlepšení posuzování rizik u aktiv a úpravu preventivních opatření pro nové finanční nástroje. Rovněž jsou však potřeba změny vedoucí k odstranění cyklické povahy rozhodnutí o hypotékách. Počet hypoték narůstá s cenou nemovitostí, a stejně tak i klesá, když klesá i cena. Je to přesně ten mechanismus, který přispívá k tvorbě spekulativních bublin.

Druhá otázka, kterou uvedu, se týká klimatického balíčku. Vítám rozhodnutí Rady usilovat o kompromis v rámci systému prodeje povolenek pro emise CO₂. Existují členské státy, kde se 90 % energie vyrábí z uhlí. Pokud by tyto země měly povinnost nakupovat 100 % svých povolenek již od roku 2013, melo by to katastrofální dopad na jejich hospodářství. Zdravý rozum a zásada rovného zacházení vyžadují zavedení přechodných období.

Avril Doyle (PPE-DE). - Paní předsedající, v březnu 2007 za německého předsednictví, a znovu v roce 2008 za předsednictví slovinského, se evropští vedoucí představitelé zavázali k dosažení cíle snížení emisí skleníkových plynů o alespoň 20 % do roku 2020, což není příliš ambiciózní. Nedělejme si iluze: abychom v Kodani zajistili mezinárodní dohodu o klimatu platnou po roce 2012, budeme muset vyslat jasný a jednoznačný signál prostřednictvím našich právních předpisů.

Současná mezinárodní krize finanční likvidity a hospodářský pokles umožnily, že jsou mnozí opatrní ohledně dlouhodobých cílů v oblasti emisí CO₂ nebo k závazkům průmyslu týkajícím se dosažení nezbytného snížení emisí skleníkových plynů, a tím i přiblížení Evropy nízkouhlíkové a udržitelné ekonomice, jež tak zoufale potřebujeme a která, s čímž souhlasím, zažehne třetí průmyslovou revoluci, přičemž bude mít Evropa vzrušující výhodu v tom, že se pohne jako první v celé oblasti nových technologií.

Avšak na cíle EU po roce 2012 by nemělo být nahlíženo s ohledem na současnou hospodářskou krizi. Jsem přesvědčena, že je naše vlády budou schopny vyřešit v kratším termínu, a musíme jednat nyní, aby budoucí generace neunesly zátěž – včetně ekonomického zatížení – jakéhokoliv zpoždění klimatického a energetického balíčku. Nemůžeme v budoucnu platit vyšší cenu za naši neschopnost jednat nyní, jinak k nám nebude historie přívětivá – neboli jak řekl pan prezident Sarkozy: zmeškáme naši schůzku s historií.

Evropský parlament mi dal, jakožto jednomu ze zpravodajů pro klimatický balíček, silný mandát pro vedení jednání s Radou v rámci trialogu a já беру tento úkol vážně. Musíme zachovat cíle a harmonogram a, jak řekl pan Sarkozy, hlavní cíl s některými kompromisy bude na pořadu dne. Očekávám velmi úzkou spolupráci s Komisí i Radou pod francouzským předsednictvím. Jsem přesvědčena, že společně můžeme nalézt účinnou a fungující dohodu o klimatickém a energetickém balíčku do letošního prosince a že se nám to podaří...

(Předsedající řečníci přerušila.)

Ieke van den Burg (PSE). - Paní předsedající, je zajímavé pozorovat, že se v Radě stává dohled nad finančním trhem *Chefsache*. Oceňuji vytvoření skupiny na vysoké úrovni s panem Jacquesem de Larosièrem, kterou jsme v Evropském parlamentu požadovali několik let.

Chci uvést toto jasné poselství: samotná koordinace nestačí. Skutečně potřebujeme institucionální řešení. Dobrovolná koordinace vnitrostátních orgánů dohledu na základě systémů „stížnost nebo vysvětlení“, například Solvency II, a návrhy směrnice o kapitálových požadavcích nepostačují, stejně jako Fórum finanční stability, které nemá žádnou odpovědnost a na němž jsou zastoupeny pouze velké země a jejich národní zájmy. To není jasný hlas Evropy. Potřebujeme jednotnou architekturu podobnou evropskému systému centrálních bank, jež je výborná jako vnitřní arbitr a má silný hlas na mezinárodní scéně.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, především bych rád poblahopřál Radě k její dohodě o třetí cestě týkající se klimatického a energetického balíčku. Je to rozumné řešení, jež nám umožní zabránit povinnému nákupu energetických společností, ale nicméně zajistí soudržnou hospodářskou soutěž.

Druhou věcí, kterou chci uvést, je to, že téma CO₂ je v kontextu finanční krize samozřejmě velmi významné, protože aukcemi znovu podstupujeme riziko ocházení reálné ekonomiky a vytvoření nového spekulativního finančního nástroje, které odvede energeticky náročný průmysl z Evropy. Proto vás chci opětovně požádat, abyste velmi pozorně zvážili, zdali by bezplatné přidělování certifikátů na emise s jasným 20% zvýhodněním nebylo rozumnější než sebrat finanční prostředky podnikům, jež je potřebují pro investování do inovací a výzkumu, aby dosáhly snížení o 20 %.

Je třeba, abychom podporovali investice, zejména u malých a středních podniků. Proto také požadují výraznější rozvoj transevropských sítí, především v oblasti energetiky, a rozvoj strategií pro efektivní opatření v oblasti energetické účinnosti, protože to je obzvláště významné pro naše malé podniky, zaměstnanost a čistou mzdu v Evropě.

Konečně bych rád požádal komisaře Kovácse, aby zvážil, jak bychom mohli znovu rozhýbat ekonomiku pomocí daňové politiky, a zejména pomocí nových a krátkodobějších příležitostí pro amortizaci a vhodná zvýhodnění. Realizaci nových daňových politik a pobídek je možné podpořit evropskou ekonomiku.

Giles Chichester (PPE-DE). - Paní předsedající, nebylo by nepřipadné přirovnat krizi na finančních trzích k hurikánu: jakmile vítr zeslábně, nastane iluze klidu, ale zkáza zůstane a náprava bude trvat mnoho let, a tak to bude i s hospodářskými a sociálními důsledky otrěsů, které právě zažíváme.

V rámci měnící se situace musíme dosáhnout rovnováhy mezi kontinuitou a přizpůsobením. Pokud se týká energetické politiky, jedná se o udržitelnost a konkurenceschopnost a současně musíme zvážít, jestli potřebujeme změnit taktiku, prostředky. Energie je klíčová pro náš způsob života a životní standard. Je to dlouhodobé odvětví, kde vybudování nových kapacit trvá 5, 10 nebo 15 let, a samozřejmě nemůže existovat krátkodobá odpověď na takové krátkodobé výzvy, s nimiž se potýkáme. Stejně tak je dlouhodobý i boj proti změně klimatu a neexistuje žádná kouzelná hůlka nebo jednoduché řešení.

Pokud se týká taktiky, existují lidé, kteří mají výhrady vůči rozsahu a načasování cílů v tomto balíčku. Jsou zde ti, kteří se obávají unikání uhlíku nebo odlivu evropských pracovních míst již před finanční krizí. Možná se budeme muset znovu zabývat podrobnostmi, když ne samotnou zásadou.

Avšak moje hlavní obavy se nyní týkají toho, co bychom udělat neměli, tedy abychom nespadli do pastí nadměrné regulace, protože nadměrná regulace může urychlit něco mnohem horšího: pokles jako ve třicátých letech. Jsem si dobře vědom významu správné regulace pro dobré fungování trhu, ale nezabíjeme husu, která sedí na zlatém vejci.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Díky úsilí prezidenta a ministerského předsedy mé země, Polska, zvítězil na bruselském summitu zdravý rozum a bylo vysláno vhodné poselství týkající se klimatického balíčku. Podle dohod na summitu, za něž děkujeme evropským vedoucím představitelům, se snížilo riziko nadměrných environmentálních omezení, jež by mohla dopadnout zejména na nové členské státy. Avšak zcela nezmizela.

Summit se také zabýval finanční krizí. Kuriózně byl několik dnů před tím uspořádán menší summit, jehož se zúčastnily největší země Evropské unie. Tento menší summit připomínal politbyro Komunistické strany Sovětského svazu. Nejsilnější členské státy Unie nemají právo vnucovat svá řešení ostatním zemím. Kromě toho je znepokojující použití dvojích norem. Odkazují na skutečnost, že to je akceptovatelné pro financování bank v členských státech, ale nikoliv pro pomoc polským loděnicím. V tomto ohledu není Evropská unie nepodobná *Farmě zvířat* George Orwella, kde jsou si zvířata rovna, ale některá jsou si rovnější.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Diskuzi o míře a tempu zvyšování ekologických, sociálních a dalších standardů a revizi evropské regulace, to já považuji za klíč k řešení ekonomické recese, které bude nyní čelit evropské hospodářství. Pan Schulz tady citoval s posměchem závazek Komise a Rady, ale i Parlamentu snížit přeregulovanost Unie. A přitom to je ta přidaná negativní hodnota, která zhoršuje konkurenceschopnost EU na globální úrovni. Automobilový, elektronický, sklářský, textilní a další průmysly potřebují nikoliv finanční injekce, ale rozumnou míru regulace. Finanční krize není důsledek malé regulace, ale selhání kontrolních mechanismů. A to je to, co neochránilo investice a ohrožuje zaměstnanost. A totéž se týká i pravidel na globální úrovni. Krize a globální ekonomická recese je příležitostí, jak důsledněji kultivovat pravidla pro globální trhy, nejen ty evropské s ohledem na trvale udržitelný a ekologický i sociálně přiměřený

rozvoj. To je to prostředí, které musíme pro Evropany vytvářet i na globální úrovni. Jinak vítám dohodu Rady o energetickém balíčku.

Stavros Lambrinidis (PSE). - (EL) Paní předsedající, to, co dnes potřebujeme, je nová hospodářská a sociální dohoda, „new deal“. Pokud toho Evropská unie nedosáhne, pak bude tržní nenasytost dále podněcovat ke kontraproduktivním investicím zadlužujícím její budoucnost a budoucnost jejích pracovníků a občanů.

Co podle nás znamená new deal? Potřebujeme nový systém hospodářského řízení, novou úlohu Evropské centrální banky, nové pojetí sociálního státu, nikoliv jako přívěsku volného trhu, ale jako klíče k rozvoji. Potřebujeme nové evropské financování, fond pro ekologický rozvoj, skutečný globalizační fond a samozřejmě větší evropský rozpočet a potřebujeme nový sociální Maastricht pro zaměstnanost a růst.

Marios Matsakis (ALDE). - Paní předsedající, mnoho evropských občanů – včetně některých z těch, jež zastupuji – se chce zeptat pana Barrosa a pana Sarkozyho, zdali považují za vhodné, aby náklady finanční krize nesli řádní občané, namísto bankovních manažerů ve Spojených státech či v Evropě, které vydělaly miliony na nedbalém jednání – v některých případech dokonce trestném – a kteří si užívají svých milionů v daňových rájích, nebo je mají uloženy na bezpečných účtech. Rovněž by se chtěli zeptat pana Barrosa a pana Sarkozyho, jestli je spravedlivé, že když se americká ekonomika nachladí, nebo dostane rakovinu, měli by to být evropští občané, kdo podstoupí chemoterapii. „Ano“ spolupráci s Američany, ale „ne“ závislosti.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). - (FR) Paní předsedající, pane Jouyete, byla jsem v Tbilisi, když tam přijel pan prezident, aby vyjednal mírový plán, a samozřejmě bych jej ráda ocenila za rychlou akci k zastavení této války. Válka však byla zčásti způsobena i naším selháním: po 14 let jsme byli příliš opatrní; pozorovali jsme situaci v klidu, i když se provokace v separatistických regionech stupňovaly. Je pravda, že tato válka byla pro Evropu budíčkem, který ji konfrontoval s jejími úkoly, ale požár na Kavkazu stále doutná a my musíme učinit vše, abychom mohli v zájmu bezpečnosti celé Evropy ukončit všechny nevyřešené konflikty.

Pane Jouyete, je mi rovněž známo, že jsou evropské země rozděleny ohledně vstupu Gruzie do NATO; já sama jsem proti tomu. Něco vám navrhuji: žádám Evropskou unii, aby pro tyto kavkazské země navrhla neutralitu. Pouze neutralita utiší napětí s Ruskem a definitivně ochrání tento subregion před novými konflikty. Neutralita zajistí bezpečnost těchto nových demokracií a pomůže zajistit naši vlastní bezpečnost.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). - (PL) Jednou z hlavních otázek vznesených na summitu v souvislosti s klimatickým balíčkem byla globální finanční krize. Je správné, že se Rada na tento problém zaměřuje. Avšak znepokojivé je, že klíčová rozhodnutí byla přijata dříve, na summitu zástupců pouhých čtyř zemí. Stanovisko bylo posléze upevněno v rámci tzv. euroskupiny a Evropské radě pouze předneseno. Tento postup vzbuzuje hluboké obavy, zdali je Evropská rada skutečně brána vážně, nebo je jen fórem, které razítkuje rozhodnutí malých skupin vedoucích představitelů. Máme si myslet, že pro všechny záměry a účely nyní existuje třírychlostní Evropa?

S ohledem na globální krizi je rovněž důležité přezkoumat dřívější rozhodnutí o omezení emisí oxidu uhličitého. Jejich rychlá realizace by mohla dále zintenzivnit recesi, zejména v zemích střední a východní Evropy, jako je Polsko, s nepříznivými dopady na celou evropskou ekonomiku. Proto musí být přijat samostatný balíček pro země, jejichž hlavním zdrojem energie je uhlí.

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. - (FR) Paní předsedající, s ohledem na právě přednesené reakce budu stručný.

Rád bych řekl paní McAvanové, že s ní zcela souhlasíme a nový balíček by měl být ambiciózní, dále doufáme, že s případnou pomocí Parlamentu budeme schopni dosáhnout dohody před Vánocemi a že souhlasíme s tím, aby se nejednalo jen tak o nějakou dohodu. Proto zcela sdílíme vaši filozofii a doufáme, že se nám podaří dosáhnout správné rovnováhy mezi hospodářskou soutěží a udržitelným rozvojem.

Paní Starkevičiūtėové bych chtěl sdělit, že je již zřejmý závažný dopad finanční krize. Musíme, a to bych chtěl říci i ostatním řečníkům, si zachovat svůj kurz, a proto se držíme energetického a klimatického balíčku. K tématu rozpočtu EU budeme jednat zítra, a to v souvislosti s vaším prvním čtením. Jsem přesvědčen, že se návrh Komise zaměřuje na růst a udržitelný rozvoj a že od toho nesmíme ustoupit, ale k tomu se vrátíme v průběhu zítřejší rozpravy.

Pokud se týká poznámek pana Bowise, je jasné, že nemůžeme dát v sázku naše cíle týkající se klimatického a energetického balíčku kvůli finanční krizi – to již bylo zdůrazněno. Musíme však zohlednit rozdíly ve vnitrostátních zdrojích energie a v sektorální rovnováze.

Pánům Poignantovi a Savarymu bych chtěl říci, že uznávám významný příspěvek francouzských socialistů k rozpravám v Evropském parlamentu, a zadruhé, že se považuji za jednoho z těch, kdo ví nejvíc o tom, kolik Evropa dluží Jacquesi Delorovi a Françoisovi Mitterrandovi. Rovněž si myslím, že to Francouzská socialistická strana musí někdy říkat hlasitěji, aby se předešlo některým nejasnostem: „Evropa není záležitostí pravice nebo levice. Je to evropská záležitost.“ To jsem se naučil od Jacquese Delorse a vím, že s tím budou pánové Savary a Poignant souhlasit.

K vystoupení paní Ekové – cíle a harmonogram samozřejmě bereme vážně. Musíme jednat, abychom zajistili připravenost balíčku pro mezinárodní výzvy, jimž bude muset Evropa čelit.

Pokud se týká poznámek pana Radwana a dalších ohledně finanční krize – zřetelně provádíme opatření pro ochranu našich občanů, pro ochranu střadatelů a abychom zajistili, že osoby z různých institucí odpovědné za krizi za to budou muset zaplatit. Již jsme uvedli, že by se v tomto případě měla uplatnit zásada řádného výkonu činnosti. Vložené finanční prostředky musí být použity k ochraně občanů a střadatelů; nejsou určeny jako dárek pro subjekty primárně zodpovědné za finanční krizi, ať již ve Spojených státech, nebo v Evropě, protože vsadily příliš mnoho na spekulace.

Paní Berèsová má pravdu, když zdůrazňuje, jak již bylo řečeno, boj proti daňovým rájům v EU i za jejími hranicemi. Tato záležitost není v závěrech Evropské rady patřičně projednána, ale jak řekl úřadující předseda Rady, budou další evropská zasedání – a „evropská“ je to správné slovo. Neexistuje dvou, tří nebo čtyřrychlostní Evropa: konají se evropská zasedání, kde můžeme společně navrhovat mezinárodní finanční předpisy – nové mezinárodní finanční předpisy –, které vydláždí cestu lepšímu dlouhodobému financování ekonomiky. Souhlasím s tím, co zaznělo na adresu potřeby rozmanitosti v rámci poradní skupiny vytvořené Komisí.

Pan Saryusz-Wolski má pravdu a přednesl velmi důležitou poznámku: dostatečně nezdůrazňujeme závěry Rady týkající se zabezpečení dodávek energie. Výsledky z posledního zasedání Evropské rady ohledně zabezpečení dodávek energie jsou velmi důležité. Současně je třeba, abychom dali praktický rozměr tomu, co bylo řečeno o vztazích mezi zeměmi původu a tranzitními zeměmi. Je nám zcela jasné, jaké poselství musíme vyslat třetím zemím, a samozřejmě to musíme mít na paměti během dialogu s Ruskem. Rovněž je třeba, abychom tyto závěry zformovali pomocí podpory projektů diverzifikace zdrojů dodávek, například těch uvedených, a zejména projektu Nabucco. Samozřejmě tímto způsobem vznikl na posledním zasedání Evropské rady určitý druh energetické Evropy.

K poznámkám pana Rosatiho – jak jsme již uvedli, musíme zohlednit konkrétní povahu energetické situace v Polsku, zejména pokud se týká uhlí, ale je zřejmé, že Polsko bude mít rovněž odpovědnost za plnění v kontextu příprav na poznaňský summit, který se uskuteční v průběhu tohoto roku.

Konečně zcela souhlasím s tím, co uvedla paní Doyleová. Musíme mít smysl pro odpovědnost. Kvůli finanční krizi nesmíme zapomínat na nezbytnou reakci na ekologickou krizi a nesmíme se schovávat za krizi finanční.

Pokud se týká požadavku paní van den Burgové, skutečně potřebujeme lepší institucionální koordinaci na úrovni dohledu. Je třeba, abychom rozlišovali mezi dohledem a regulací, a pokud se týká orgánů dohledu, potřebujeme lepší koordinaci na institucionální úrovni.

Jsem stejně jako pan Rübig potěšen dohodou o „třetí cestě“ energetického návrhu. Je to, podle mého názoru, zcela uspokojivý kompromis. To vám mohu říci za sebe. Důležité jsou rovněž daňové pobídky pro úspory energie: s tímto názorem souhlasím.

Vrátím se k tomu, co říkal pan Chichester – je pravda, že potřebujeme strukturální řešení jak pro finanční krizi – to bude úkolem následujících summitů –, tak pro změnu klimatu, a musíme mít především k dispozici dobrou regulaci, nikoliv nadměrnou regulaci.

Konečně k poznámkám pana Czarneckiho – je zřejmé, že s ohledem na určité průmyslové problémy potřebujeme v některých zemích přezkoumat možnosti pro přizpůsobení. To se týká Polska a jeho loděnic; dobře o tomto problému víme.

A závěrem k tomu, co říkala paní Isler Béguinová – víme, že řešení problému na Kavkazu bude velmi vleký proces a že Evropa musí rovněž přijmout preventivní opatření. Souhlasím s ní, že musíme také myslet dopředu, pokud se týká statusu těchto regionů a sousedů Ruska.

Joaquín Almunia, člen Komise. – (FR) Paní předsedající, musím vystoupit se čtyřmi poznámkami během pěti minut. Zaprvé, Evropa konečně reagovala jednotně. Nezačali jsme jako „jednotní“, ale na setkáních euroskupiny a Evropské rady jsme reagovali jednohlasně, a musíme v tom pokračovat. To je poselství, které,

jak doufám, přijmou všichni. Jednota, jež se pohybuje od koordinace balíčků pomoci po koordinaci bankovních systémů. Tyto systémy je zcela nezbytné koordinovat na evropské úrovni, aby v určitých zemích nevznikaly problémy. Jednota v Evropě vytvořená pro světové řízení měnového a finančního systému. To bylo na úrovni Rady několikrát, vskutku mnohokrát, opakováno. Kromě toho v případech účasti několika členských států se jedná o nové poselství, které nesmí být příští týden zapomenuto.

Zadruhé, zcela souhlasím – a to říkali předseda Komise a úřadující předseda Rady – s tím, že kvůli řešení nové fáze lepší regulace finančního systému na evropské úrovni musí Evropa po příštích několik let převzít vedoucí úlohu na celosvětové úrovni tam, kde se taková regulace uplatňuje. Zcela souhlasím s těmi z vás, kdo rozhodně podporují institucionalizaci, nikoliv pouze koordinaci, evropského dohledu.

Zatřetí, beze zbytku souhlasím s těmi z vás, kdo hovořili o nutnosti přizpůsobit národní programy reforem a lisabonských strategií výzvám dnešní a budoucí reálné ekonomiky. Navíc je to práce, která dosud probíhá a kterou vám, Parlamentu i Radě, Komise představí v prosinci. Kromě toho je v případech týkajících se tohoto nového rozměru a přizpůsobení lisabonské strategie nezbytné zohlednit průmyslovou skladbu, a zejména malé a střední podniky, jež jsou hlavními oběťmi nedostatku úvěrů způsobeného krizí v bankovním systému.

Konečně rozpočet. Je samozřejmě nezbytné využívat rozpočet a rozpočty států tak, abychom pro budoucnost nevytvářeli problémy s udržitelností. Namísto toho je třeba pro manévrování ve fiskální a rozpočtové politice třeba využít rezervy, a to v rámci Paktu stability a růstu revidovaného v roce 2005. Zde existuje velký prostor pro pružnost, ale je rovněž třeba – a vy jste společně s Radou rozpočtovým orgánem – zahájit sestavování evropského rozpočtu. To je navíc také předmětem skutečné debaty.

(Potlesk)

Předsedající. - Rozprava je ukončena.

Obdržela jsem šest návrhů usnesení⁽¹⁾ v souladu s čl. 103 odst. 2 jednacího řádu.

Hlasování se bude konat zítra, ve středu 22. října 2008.

Písemná prohlášení (článek 142)

Roberta Alma Anastase (PPE-DE), písemně. – (RO) Rozhodnutí přijatá v rámci zasedání Evropské rady ve dnech 15. a 16. října 2008 mají strategický význam pro budoucnost Evropy. Především vítám diskuse o ratifikaci Lisabonské smlouvy. Je třeba, aby Evropská unie provedla institucionální reformy stanovené touto smlouvou, aby se zajistilo fungování její organizace účinným, soudržným způsobem mnohem otevřenějším evropským občanům. Proto je nejdůležitější prioritou, aby proces ratifikace Lisabonské smlouvy pokračoval a byl co nejdříve dokončen ve všech 27 členských státech.

Zadruhé, jako zpravodajka pro regionální spolupráci v černomořské oblasti a členka Výboru pro zahraniční věci bych chtěla zdůraznit význam aspektů zahraniční politiky. Chci připomenout naléhavost rozvoje společné evropské politiky v oblasti energetiky, jejímž cílem bude podpora zabezpečení dodávek energie a evropské jednoty, stejně jako diverzifikace dodávek energie prostřednictvím silné podpory strategických projektů, jako je například ropovod Nabucco.

Konečně, ale nikoliv v neposlední řadě vítám rozhodnutí o posílení vztahů EU s jejími východními sousedy, v tomto případě Moldavskou republikou, prostřednictvím podpisu nové rozsáhlé dohody o spolupráci. Kromě toho je třeba, aby EU pokračovala v aktivní účasti v Gruzii a na řešení všech konfliktů v černomořské oblasti.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Především bych měl poblahopřát francouzskému předsednictví Evropské unie vedenému panem Sarkozym, prezidentem Francouzské republiky, za energii, odhodlání a vizi, s nimiž se zhostil svého mandátu. Ať se již jedná o válku na Kavkazu, které bylo zabráněno, nebo opatření přijatá pro řešení finanční a hospodářské krize, předsednictví ukázalo, jak moc potřebujeme silnou a jednotnou Evropskou unii a stabilní předsednictví k prosazování našich hodnot ve světě, který se velmi rychle mění a který je stále složitější. Pokud jde o finanční krizi a potřeby řádného fungování ekonomiky, podporuji, aby členské státy využily svého finančního vlivu a zasáhly za účelem obnovení důvěry. V soukromé sféře členské státy využívají prostředky, jež se neobjevují v účetních rozvahách; jinými slovy záruky. V tomto ohledu bych podporoval myšlenku projednat vytvoření světového veřejného nástroje pro hodnocení států. Patřil by do

(1) Viz zápis.

Mezinárodního měnového fondu (MMF) a jeho řízení by bylo nezpochybnitelné a nezávislé. Taková globální agentura pro hodnocení států by byla velmi užitečná pro zajištění řádného fungování světových financí a světové ekonomiky, a díky tomu by bylo také dosaženo patřičného sociálního pokroku.

Katerina Batzeli (PSE), písemně. – (EL) Dohoda vyjádřená Evropskou radou ve dnech 15. a 16. října je začátkem, ale nestačí.

Je třeba, abychom v souvislosti s rozvojovými a sociálními politikami opětovně vyvážili Evropskou měnovou unii. Abychom obnovili základní rovnováhu ekonomiky v eurozóně, potřebujeme jednotnou politiku Společenství a novou institucionální a hospodářskou správu.

V důsledku přímých opatření přijatých pro řešení úbytku úvěrových zdrojů je třeba od základu přehodnotit vytvoření společného evropského fondu a je třeba vyjasnit, že daňoví poplatníci nemohou být zatěžováni dlouhodobě. Přístup, dosud uplatňovaný na vnitrostátní úrovni, aby se nedostatek úvěrových zdrojů reguloval sám, obsahuje riziko nacionalizace hospodářských a sociálních politik a vzniku vícerychlostní Evropy. Je třeba předejít rozštěpení institucionálního profilu EU.

Evropa má jedinečnou historickou příležitost a musí vytvořit svůj nový model hospodářského a sociálního rozvoje. Až hospodářská krize pomine, měla by být EU na politické a institucionální úrovni mnohem silnější, sociálnější a měla by zaujímat čelní postavení v politikách v oblasti změny klimatu.

Titus Corlăţean (PSE), písemně. – (RO) Chtěl bych přivítat závěry ze zasedání Evropské rady ve dnech 15. a 16. října 2008, které se týkají toho, že je zpotřebí nově definovat politiku Evropské unie vůči jejím východním sousedům, zejména vůči Moldavské republice. Evropská unie musí opravdu zařadit černomořský region, a samozřejmě Moldavskou republiku, na seznam svých politických priorit.

Je třeba, abychom určili jasný mandát pro jednání o nové dohodě o zlepšené spolupráci s touto zemí, avšak s velmi jasnou podmínkou, že bude třeba zaznamenat zřejmý pokrok, že bude komunistická vláda v Kišiněvě přísně dodržovat demokratické normy a statutární normy evropského práva a že bude třeba, aby tato vláda respektovala nezávislost soudnictví a právo tisku na svobodu slova. Pro podepsání této dohody jsou základními podmínkami překonání protidemokratického zneužívání a excesů komunistických orgánů a zrušení ustanovení, jež brání občanům s dvojitým nebo vícenásobným občanstvím přístup k veřejným orgánům a pozicím, a úprava volebního zákona podle norem členských států Evropské unie.

Rumunsko je a bude hlavním zastáncem budoucí integrace Moldavské republiky do Evropy a očekávám, že moldavské orgány přijmou v tomto ohledu konkrétní opatření.

Daniel Dăianu (ALDE), písemně. – Nový Bretton Woods musí být dobře připraven.

Významní politici stále častěji podporují uspořádání celosvětové konference, která bude řešit strukturální problémy současných světových financí a modernizaci mezinárodní architektury v této oblasti. Není pochyb, že setkání starých a nových hospodářských velmocí je pro tento historický úkol velmi důležité. Ale celosvětová konference (nový Bretton Woods!) musí být dobře připravena. Především je třeba definovat analytickou podporu rekonstrukce světových financí. Keynes a Dexter White vedli své odborníky po dlouhou dobu, přestože to bylo za války, aby vypracovali funkční plán. Musíme zajistit, aby byl takový plán k dispozici do doby, kdy bude učiněno rozhodnutí. V tomto ohledu by mohl hodně pomoci tým vedený Jacques de Larosierem. Z druhého je třeba, aby se hospodářské velmoci setkaly a projednaly tyto klíčové otázky. A tady je to složitější. Budu velmi doufat, že EU převezme vedoucí úlohu ve spojování úsilí o modernizaci mezinárodního finančního systému a přezkoumání regulačního a dohledového rámce, aby finanční prostředky opravdu sloužily ekonomice.

Proinsias De Rossa (PSE), písemně. – Evropa, včetně Irska, potřebuje Lisabonskou smlouvu, pokud máme rozvíjet soudržné a účinné politiky pro boj proti celosvětové krizi rozpadu finančního systému, změně klimatu a nedostatečnému rozvoji většiny světa.

Ekonomický nacionalismus tyto globální výzvy vyřešit nemůže. Ani nedá finančním institucím nebo nadnárodním společnostem volnou ruku, aby si dělaly, co chtějí, a současně přepokládaly, že je v případě krize zachrání daňoví poplatníci.

Potřebujeme systém globální správy, který bude zahrnovat nadnárodní regulaci finančních trhů. A to včetně možnosti zdanit tyto instituce způsobem, který jim zabrání upřednostňovat jednu zemi před druhou.

Jinými slovy, nezaznělo nic o konci kapitalistických politik...

Gábor Harangozó (PSE), písemně. – Vzhledem k současným výjimečným tržním okolnostem je třeba konkrétních opatření, aby se zajistila dostatečná pružnost uplatňování paktu stability. Bezprecedentní události odhalily omezení evropského systému finanční integrace v konfrontaci s krizí tohoto rozsahu. Při reformě paktu stability nikdo nemohl tušit takové finanční otřesy a zdá se, že je pružnost tohoto paktu v případě hospodářského poklesu s ohledem na nedávné události nedostatečná. Musíme zachovat rozpočtovou disciplínu, ale je třeba vytvořit větší pružnost, která umožní novým členům vstoupit do eurozóny co nejdříve. Stávající pravidla by mohla skutečně novým členům zabránit, aby vstoupili do eurozóny podle plánu. Ekonomická racionalita podepírající konstrukci evropského směnného mechanismu by měla být znovu přizpůsobena stávajícím finančním okolnostem, aby se vytvořily podmínky pro udržitelné finanční trhy v zemích přistupujících k eurozóně. Urychlení procesu umožněním individuálních cest pro přijetí eura v každé přistupující zemi v závislosti na jejích hospodářských podmínkách by mohlo být řešením, protože v krizi je důležité, aby byly přistupující země zakotveny v eurozóně.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), písemně. – (PL) Současná krize se jeví jako finanční kolaps, ale týká se rovněž energetiky a potravin. Je to špička ledovce a vychází zčásti ze zhroucení základních morálních zásad a také částečně z lidské naivity. To je důkaz spekulací a nejasných investic.

Ve fyzice ani ekonomice neexistuje nic takového jako nepřetržitý pohyb. Co to je za lidi, jejichž triky vedly ke zhroucení světových financí? Sami jsme dovolili, aby nás obloudili lidé, kteří budují majetek na podvodech. Nyní se čeká, že bankovní sektor zachrání daňová poplatníci. Je pravděpodobné, že to bude stát více, než činí celý rozpočet Evropské unie. Finanční šok jako první zaznamenaly Spojené státy, ale jeho důsledky dopadly na celý svět. Některé země, například Island, se ocitly na pokraji totální katastrofy. Lavinový efekt jistě způsobí další škody. Může z toho vzniknout něco pozitivního? Možná ano. Možná pochopíme, že není správné stavět na písku z deziluzí, na základě falešných slibů, a že je třeba pevného základu spolehlivosti a solidarity. Nejde o to, aby rčení „bezpečný jako banka“ znovu získalo svůj původní význam. Jde o naši budoucnost a budoucnost našich dětí. Je třeba, aby tržní ekonomika, neboli kapitalismus, fungovala na základě jasných a trvalých zásad, z nichž jednou je poctivost.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), písemně. – (FI) Paní předsedající, především bych chtěla poděkovat úřadujícímu předsedovi Rady za to, co považuji za správnou argumentaci: zájmy v oblasti životního prostředí by měly mít vysokou prioritu v dobrých i zlých časech. Vaše odpovědi pánům Wurtzovi, Cohnovi-Benditovi a Schulzovi byly rovněž trefné.

Chci vyjádřit své obavy zejména o osud obchodování s emisemi. Když se zamyslíte nad tím, co se v tomto Parlamentu odehrálo letos na podzim, nemůže být stanovisko Parlamentu považováno za výsledek demokratického procesu. Má příchuť přílišného spěchu a výbory nevěděly, o čem hlasují. Zde předložené pozměňovací návrhy jsou určitým způsobem podvod a my jsme manipulováni a podváděni. Náš zpravodaj a koordinátor naší skupiny zradil všechny tím, že neproběhlo hlasování, ve kterém rozhoduje skupina. To se v Parlamentu nikdy před tím nestalo.

Jedním z viníků je Komise. Předložila obrovský balík právních předpisů příliš pozdě a pak varovala před jejich změnou ve jménu mezinárodní shody v otázce změny klimatu. Výsledkem je nedokonalý model obchodování s emisemi, který v případě své realizace zvýší náklady a ohrozí evropská pracovní místa. Jakákoliv jednostranně uplatňovaná dražba je prostě dalším daňovým zatížením. Nevidím jakýkoliv přínos životnímu prostředí, pokud by evropské produkty, vyrobené nejekologičtěji na celém světě, měly nést tuto zátěž kvůli boji proti změně klimatu.

Dražba prostě odstraní znečištění z Evropy, odloží jej někde jinde a přináší nám nezaměstnanost. Není to dobré ani pro odpovědnou politiku ochrany životního prostředí. Potřebujeme účinnější politiku ochrany klimatu.

Emise musí být sníženy podle našich závazků. Naše alternativa si rovněž zaslouží projednání v Parlamentu. Mnoho členských států ji podporuje, stejně jako Evropská unie průmyslových a zaměstnavatelských svazů a celé evropské odborové hnutí. Další čtení by mohlo odstranit demokratický deficit, který je nyní v této sněmovně.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), písemně. – (RO) Krize, která souběžně s finanční krizí panuje mezi Ruskem a Gruzii, poskytuje nejen teoretický, ale také praktický důkaz o nutnosti reformovat evropské instituce. Evropská jednota, vyjádřená společným hlasem, je jedinou odpovědí na situace tohoto druhu. Realizace Lisabonské smlouvy je skutečnou nutností. Je třeba, aby od prosince Rada předložila řešení tohoto

problému, nikoliv pouze záležitosti možných důsledků. Finanční, energetická a politická bezpečnost, stejně jako konsolidace základních hodnot evropských projektů může být zaručena pouze prostřednictvím úzkého partnerství s našimi sousedy.

Iniciativa Východní partnerství přidává nový rozměr vztahům s našimi sousedy, přičemž doplňuje a podporuje právě probíhající projekty v černomořské oblasti pomocí institucionálního rámce, který pomáhá aktualizovat dohody o liberálnějším vízovém režimu, vytvářet oblast volného obchodu a strategická partnerství s našimi východními sousedy.

S ohledem na rozšíření Evropské unie panuje zřejmý pocit „únavy“, ale nemůžeme držet země jako Moldávii nebo Ukrajinu mimo Evropskou unii příliš dlouho. Je potřeba, aby Východní partnerství obsahovalo jasný signál, plán pro tyto země, který otevře možnost přistoupit k EU, pokud samozřejmě dosáhnou požadované úrovně ve všech oblastech.

Esko Seppänen (GUE/NGL), písemně. – (FI) Summit EU diskutoval o tom, jak čínský syndrom ekonomiky USA, tedy zhroutil jádra finanční ekonomiky na Wall Streetu, zamořilo svou radioaktivitou rovněž evropské trhy. V důsledku toho se svět dostává do postamerické éry. Její autorita zkolabovala, když loď jménem Kapitalismus najela na mělčinu ideologie hyperliberálů.

Doufejme, že nová chudoba této země a její potíže při získávání úvěrů urychlí stažení Ameriky z jejích vojenských operací v zemích, které okupuje. S ohledem na to, jakou jsou Spojené státy okupační mocností, je určitě velká pozornost věnována zveličeným ruským vojenským operacím v Jižní Osetii. Musíme být spokojeni s výsledky jednání vzhledem k tomu, že extremistické země v EU a američtí fundamentalisté nezískali podporu pro své požadavky na izolaci Ruska.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE), písemně. – (HU) Nyní musíme umožnit Evropě, aby zaplatila cenu za finanční krizi a spekulace, které mají původ ve Spojených státech. Běžní občané nesmí trpět dopady krátkozrakosti bank a chamtivosti spekulantů.

Soubor opatření přijatý Evropskou radou snad finanční tsunami zastaví. Evropské unie a vlády jejích členských států musí hlavně vyvinout veškeré úsilí, aby se zmírnily sociální a ekonomické dopady krize a aby se zabránilo dlouhodobému poklesu a ochránily se investice.

Je třeba, abychom pro ochranu našich občanů zřídili rezervy. Proto jsou evropské země nuceny zavést tísňová opatření, snižovat rozpočtové výdaje, dočasně pozastavit plánované snížení daní, a dokonce daně zvýšit. To se děje od Fracie po Spojené království, od Itálie po Lotyšsko. Avšak jediným způsobem, jak toho efektivně dosáhnout, je vnitrostátní konsensus; každý, kdo jde proti, ohrožuje vnitrostátní finanční stabilitu.

Je třeba přehodnotit základy tržní ekonomiky. Společenská kontrola tržních procesů je neoddiskutovatelná, nikoliv pro zamezení hospodářské soutěži, ale pro to, aby se dostala pod regulační dohled. Evropský parlament podporuje myšlenku evropského orgánu dohledu nad finančním a kapitálovým trhem, který v minulosti navrhl maďarský ministerský předseda Ferenc Gyurcsány.

Je nepřijatelné, aby viníci unikli, aniž by byli pohnáni k odpovědnosti. Zmrazení jejich mnohamilionových platů není žádný trest. Trest musí být vykonán, včetně zabavení majetku a zmrazení aktiv těch, kdo mohou za vyvolání mezinárodní finanční krize.

8. Hlasování

Předsedající. - Dalším bodem je hlasování.

(Pro výsledek a další podrobnosti o hlasování: viz zápis)

*

* *

Jan Andersson, zpravodaj. – (SV) Paní předsedající, máme nyní zpoždění. Musíme projednat ještě mnoho zpráv a zpráva, za kterou jsem zodpovědný, je poslední na hlasovacím seznamu. Protože je možné, že mnoho poslanců opustí sněmovnu, rád bych vás požádal, abychom odložili hlasování o Andersonově zprávě na zítra. Chtěl bych rovněž slyšet, zdali to ostatní politické skupiny podpoří.

(Potlesk)

Předsedající. - To se mi jeví jako rozumné.

Jsou nějaké námitky?

Je tedy rozhodnuto.

Hlasování o Andersonově zprávě (A6-0370/2008) je odloženo na 22. října 2008)

*

* *

8.1. Řešení problému vyšších cen ropy (hlasování)

8.2. Dohoda ES/Nový Zéland o vědeckotechnické spolupráci (A6-0367/2008, Angelika Niebler) (hlasování)

8.3. Protokol o spolupráci mezi Mezinárodní organizací pro civilní letectví a Evropským společenstvím týkající se bezpečnostních auditů a inspekcí a souvisejících záležitostí (A6-0374/2008, Paolo Costa) (hlasování)

8.4. Pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel (kodifikované znění) (A6-0380/2008, Diana Wallis) (hlasování)

8.5. Jednoduché tlakové nádoby (kodifikované znění) (A6-0381/2008, Diana Wallis) (hlasování)

8.6. Dodatková ochranná osvědčení pro léčivé přípravky (kodifikované znění) (A6-0385/2008, Diana Wallis) (hlasování)

8.7. Použití protokolu o postupu při nadměrném schodku, připojeného ke Smlouvě o ES (kodifikované znění) (A6-0386/2008, Diana Wallis) (hlasování)

8.8. Kategorie dohod a jednání ve vzájemné shodě v odvětví letecké dopravy (kodifikované znění) (A6-0379/2008, Diana Wallis) (hlasování)

8.9. Systém vlastních zdrojů Společenství (A6-0342/2008, Alain Lamassoure) (hlasování)

8.10. Evropský důkazní příkaz pro potřeby řízení v trestních věcech (A6-0408/2008, Gérard Deprez) (hlasování)

8.11. Obnova stavů tresky (A6-0340/2008, Niels Busk) (hlasování)

8.12. Uvolnění prostředků z Fondu solidarity Evropské unie (A6-0399/2008, Reimer Böge) (hlasování)

8.13. Opravný rozpočet č. 7/2008 (A6-0412/2008, Kyösti Virrankoski) (hlasování)

8.14. Uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (A6-0405/2008, Reimer Böge) (hlasování)

8.15. Založení globální aliance pro změnu klimatu mezi Evropskou unií a chudými rozvojovými zeměmi, které jsou změnou klimatu nejvíce ohroženy (A6-0366/2008, Anders Wijkman) (hlasování)

8.16. Vládnutí a partnerství na národním, regionálním a projektovém základě v oblasti regionální politiky (A6-0356/2008, Jean Marie Beaupuy) (hlasování)

8.17. Zlepšení tvorby právních předpisů v roce 2006 podle článku 9 Protokolu o uplatňování zásad subsidiarity a proporcionality (A6-0355/2008, Manuel Medina Ortega) (hlasování)

8.18. výroční zpráva Komise o kontrole uplatňování práva Společenství (A6-0363/2008, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (hlasování)

8.19. Strategie pro budoucí dohodu o institucionálních aspektech regulačních agentur (A6-0354/2008, Georgios Papastamkos) (hlasování)

8.20. Zatýkácí rozkaz na Josepha Konyho s ohledem na jeho proces před Mezinárodním trestním tribunálem (B6-0536/2008) (hlasování)

8.21. Program Erasmus Mundus (2009-2013) (A6-0294/2008, Marielle De Sarnez) (hlasování)

8.22. Bezpečnostní pravidla a normy pro osobní lodě (přepracované znění) (A6-0300/2008, József Szájer) (hlasování)

8.23. Geneticky modifikované mikroorganismy (přepracované znění) (A6-0297/2008, József Szájer) (hlasování)

8.24. Statistické vykazování přepravy zboží a cestujících po moři (přepracované znění) (A6-0288/2008, József Szájer) (hlasování)

8.25. Statistiky Společenství o obchodu mezi členskými státy (A6-0348/2008, Eoin Ryan) (hlasování)

8.26. Právní předpisy použitelné v manželských věcech (A6-0361/2008, Evelyne Gebhardt) (hlasování)

– Před hlasováním

Panayiotis Demetriou, jménem skupiny PPE-DE. – Paní předsedající, chci předložit následující pozměňovací návrh: „Manželé se mohou dohodnout na právu rozhodném pro rozvod a odluku, pokud je toto právo v souladu se základními právy definovanými ve Smlouvách a Listině základních práv Evropské unie a se zásadou veřejného zájmu.“

Tento ústní pozměňovací návrh omezuje právo manželů na výběr práva podle článku 20. Jsem přesvědčen, že je to uspokojující pro politiku skupiny PPE-DE, která chce omezit výběr práva tak, aby bylo v souladu, jak bylo řečeno, se základními právy a také s veřejným zájmem. Takže soudce, v případě, kdy bude řešit tuto žádost manželů o použití zahraničního práva, rozhodne a řekne, že ji nepřijímá, protože odporuje veřejnému zájmu nebo základním právům.

Evelyne Gebhardt, zpravodajka. – (DE) Paní předsedající, mohu přijmout tento pozměňovací návrh, protože je zcela evidentní. Rozhodné právo musí samozřejmě odpovídat zásadám v našich smlouvách a s Listinou základních práv. S tímto pozměňovacím návrhem nemám problém.

Předsedající. - Je někdo proti tomuto ústnímu pozměňovacímu návrhu?

Nikoho nevidím.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

Carlo Casini (PPE-DE). – (IT) Paní předsedající, samozřejmě nemohu nesouhlasit s tím, že při výběru práva musí být dodržována základní práva. To není problém. Problémem je, že pokud mají manželé možnost výběru práva – chtěl bych zdůraznit, že výběr práva je výjimkou ve všech právních systémech –, tak jestli toto právo musí patřit mezi práva 27 států Unie, nebo se může jednat o právo jakékoliv země.

Proto nejsem proti tomuto pozměňovacímu návrhu, ale domnívám se, že to nemůže zabránit hlasování o souvisejících pozměňovacích návrzích skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů, které stanoví, že může být použito pouze právo jedné z 27 zemí Evropské unie.

Bruno Gollnisch (NI). - (FR) Paní předsedající, z této rozpravy je zřejmé, že tato záležitost není ještě zcela vyřešena. Proto mám to potěšení a žádám vás v souladu s jednacím řádem, abyste tuto zprávu vrátila výboru.

(Žádost o vrácení do výboru byla zamítnuta)

- po hlasování o pozměňovacím návrhu č. 32

Evelyne Gebhardt, zpravodajka. – (DE) Paní předsedající, dohoda mezi skupinou Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů, Skupinou sociálních demokratů v Evropském parlamentu, skupinou Zelených / Evropské svobodné aliance a skupinou Aliance liberálů a demokratů pro Evropu byla následující. Pokud přijmeme tento ústní pozměňovací návrh skupiny PPE-DE, všechny další pozměňovací návrhy této skupiny budou staženy. Očekávám, že tak skupina PPE-DE učiní.

Panayiotis Demetriou, jménem skupiny PPE-DE. – (EL) Paní předsedající, je pravda, že dotčená dohoda obsahovala tuto podmínku. Pan Casini měl jiný názor. Jsem přesvědčen, že pozměňovací návrhy PPE-DE jsou zahrnuty do ústního pozměňovacího návrhu, který jsem přeložil a který byl schválen, a proto není třeba hlasovat o těchto pozměňovacích návrzích, jež byly předloženy právě pro podporu požadavku na omezení práva.

Předsedající. - Pozměňovací návrhy č. 32 až 37 včetně proto nebudou brány v potaz.

Budeme proto pokračovat. Skupina chce něco uvést.

- Před hlasováním o legislativním usnesení

Cristiana Muscardini (UEN). - (FR) Paní předsedající, občas je třeba nasadit si brýle, aby bylo vidět, jestli nějaký poslanec chce, v souladu s jednacím řádem, promluvit s předsednictvem.

Jak víte, jedna skupina může přijmout pozměňovací návrhy, které jiná skupina zamítne. Pokud se týká vystoupení pana Casiniho, netěší nás to. Budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu skupiny Unie pro Evropu národů.

Předsedající. - Paní Muscardiniová, právě jsem řekla, že pozměňovací návrhy nebudou brány v potaz. Jakmile nejsou brány v potaz, nemůže se o nich hlasovat.

8.27. Řízení rybářského loďstva zapsaného v nejvzdálenějších regionech Společenství (A6-0388/2008, Pedro Guerreiro) (hlasování)

9. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

– Zpráva Anderse Wijkmana (A6-0366/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Vítám návrh na vytvoření globální aliance pro změnu klimatu mezi Evropskou unií a nejméně rozvinutými zeměmi a malými ostrovními rozvojovými státy. Na přizpůsobení se změněnému klimatu je prý třeba až 80 miliard dolarů, protože klíčové by bylo samozřejmě zastavit odlesňování tropických pralesů. Těch našich vyčleněných 60 milionů eur, necelé 1 %, má přesto svůj význam pro neohroženější země, pokud budou efektivně využity. Aliance je šance, pokud bude působit jako referenční a metodologické místo pro preventivní řízení rizik přírodních hrozeb, které klimatické změny nejchudším zemím přinášejí. Největší slabinou je totiž nekoordinovanost nadměrného množství aktivit. Aliance by neměla suplovat humanitární pomoc, ale pomáhat minimalizovat rozsah očekávaných katastrof poskytováním podpory inovativním programům, posilováním správních struktur na celostátní i místní úrovni a také proškolením obyvatelstva ohrožených ostrovních států.

Bogdan Pęk (UEN). – (PL) Paní předsedající, hlasoval jsem proti, protože jsem přesvědčen, že celý koncept drastických omezení emisí oxidu uhličitého podle návrhu Komise, Evropského parlamentu a Evropské Rady je v zásadě špatný a nemá vhodný právní základ. Kromě toho, pokud bude tato politika uplatněna v Polsku, moje země ztratí více, než získala ve formě přímých plateb, nepřímých subvencí a grantů a ještě bude muset doplácet. Proto by tato politika byla katastrofální pro ekonomiky mnoha rozvojových zemí. To by nebyl dobrý příklad pro okolní svět, podle něhož by se tato zásada měla realizovat na globální úrovni a podle evropských výsledků. Pokud by však byla tato politika uplatňována pouze v Evropě, naprosto zbytečně by se vyplývalo 500 miliard EUR.

– Zpráva Jeana-Marie Beaupuye (A6-0356/2008)

Victor Boştinaru, jménem skupiny PSE. – Paní předsedající, tato zpráva se týká budoucnosti politiky soudržnosti. Bylo obtížné nalézt pragmatické odpovědi pro všech 27 členských států a jejich různé vládní a partnerské systémy. Zpravodaj se podařilo předložit opravdu konkrétní návrhy. Ohledně vládnutí bych chtěl zdůraznit dva prvky. Je třeba, abychom zařídili lepší dělbu úkolů mezi regionální a místní orgány. Rovněž je nanejvýš důležité řešit nedostatek odborných a administrativních kapacit, které by se zabývaly fondy a projekty na regionální a místní úrovni. K partnerství – zpráva správně trvá na centralizaci procesu otevřeného všem a úplné realizaci. Je třeba, abychom zapojili co nejvíce možných zúčastněných stran do všech politik a fází realizace, a proto potřebujeme minimální povinné normy.

Jsem velmi spokojen se způsobem práce zpravodaje se všemi našimi příspěvky a obavami a ještě jednou mu blahopřeji k jeho vynikající práci.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Vycházejíc ze zkušeností získaných v samosprávě, pokládám zásadu partnerství, stejně jako pan zpravodaj Jean Marie Beaupuy, za klíčový prvek politiky soudržnosti EU. V hlasování jsem zprávu podpořila.

Úspěšné partnerství vyžaduje určitou investici na začátku procesu, později je však úsporou v oblasti času, peněz a efektivity. Vytvoření programu Erasmus pro místní volené zástupce by přispělo k výměně osvědčených postupů v oblasti správy věcí veřejných v rámci EU.

Vyzývám zodpovědné instituce, hlavně evropské 12, do níž patří i moje země, Slovensko, aby v tomto programovém období 2007–2013 důsledným uplatňováním zásady partnerství využily historickou šanci nejrychleji setřít rozdíly mezi regiony. Regionální politici dobře znají specifika svého území a dokáží neúčinněji vyřešit problémy svých měst a obcí, proto vyzývám členské státy, aby při uplatňování politiky soudržnosti EU přistoupily k decentralizaci pravomocí z centrální na regionální úroveň.

– Zpráva Marielle De Sarnezové (A6-0294/2008)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Stejně jako další vyšší vzdělání vítám druhou fází programu Erasmus Mundus. Jsem si jist, že nikdo nepotřebuje přesvědčovat, že integrace chytrých mladých lidí z různých částí světa je klíčovým prvkem budování a zachování míru, a to nejen na našem kontinentě, ale na celém světě. Studentské horizonty se rozšiřují a učí se dívat se na problémy z jiných úhlů. To vše se děje v důsledku přímých kontaktů, výuky cizího jazyka a stykem s jinými kulturami. Studenti se stávají otevřenějšími a tolerantnějšími. Proto důrazně podporuji nové pojetí obsažené v dokumentu k programu Erasmus Mundus.

Philip Claeys (NI). – (NL) Paní předsedající, hlasoval jsem proti zprávě paní De Sarnezové, protože je pro mne nepřijatelné, aby byl tento program rozšířen bez jakýchkoliv podstatných změn ohledně diskriminace evropských studentů v porovnání s jejich mimoevropskými protějšky při využívání grantů. Mimoevropský

student získá 21 000 EUR, zatímco evropští studenti, kteří chtějí studovat mimo Evropskou unii, obdrží prostřednictvím tohoto programu pouze 3 100 EUR. Protože nepoměr tohoto rozsahu nemůže být objektivně vysvětlen nebo obhájěn, nemůže tato diskriminace, vlastně ani nesmí, nadále přetrvávat.

– Zpráva Jozsefa Szajera (A6-0297/2008)

Gyula Hegyi (PSE). – (HU) Jako zpravodaj, nebo v tomto případě navrhovatel stanoviska Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin pro zprávu o uzavřeném nakládání s geneticky modifikovanými mikroorganismy, si přeji znovu zdůraznit, že Evropský parlament musí získat větší úlohu v kontrolních postupech. Evropští občané se obávají netransparentního použití GMO a dohled Parlamentu znamená otevřenost a transparentnost. Nedůvěru je možné rozptýlit pouze úplnou otevřeností. Také v případě geneticky modifikovaných organismů by mělo být cílem povinné zapojení Evropského parlamentu do záležitostí zdraví a ochrany životního prostředí. Jsem potěšen, že moje návrhy, jednomyslně podpořené Výborem pro životní prostředí, nyní přijal rovněž Evropský parlament.

– Zpráva Evelyne Gebhardtové (A6-0361/2008)

Carlo Casini (PPE-DE). – (IT) Paní předsedající, domnívám se, že musím podrobněji objasnit, proč nesouhlasím a proč považuji za nesprávné, aby byly pozměňovací návrhy předložené skupinou Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů v rámci zprávy paní Gebhardtové prohlášeny za zrušené, protože se hlasovalo o zcela odlišné věci.

Jednou věcí je říkat, že je možné vybrat si právo jakékoliv země na světě, pokud neporušuje lidská práva, a úplně něco jiného je říkat, že si lze vybrat mezi právy členských států Evropské unie. Tyto dvě věci se liší, a proto jsem přesvědčen, že je nesprávné, aby byly pozměňovací návrhy k poslední uvedené otázce staženy.

Avšak schvaluji – a doufám, že v průběhu této rozpravy bude můj argument přijat – úsilí o vytvoření evropského právního prostoru pomocí evropské harmonizace. Nedávalo by smysl použít například čínské právo nebo právo nějakého vzdáleného tichomořského státu v tak delikátní záležitosti, jako jsou manželské vztahy, kde je namísto toho naléhavou potřebou sjednocení 27 zemí Unie.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Bohužel rozvody patří ke stinné stránce evropské civilizace a přibývá tzv. mezinárodních rozvodů. Kdo vždy nejvíce trpí, jsou děti. U přeshraničních rozvodů vznikají navíc tahanice o to, ve které zemi bude probíhat řízení, které rozhoduje o dalším osudu dětí. Podpořila jsem toto nařízení, které poskytne jasnější pravidla pro mezinárodní manželské páry žádající o rozvod, neboť bude možné, aby si obě strany na základě dohody vybraly příslušný soud a tím právo členského státu, ke kterému mají nějaký vztah. To je důležité zejména v situaci, kdy manželské páry žijí v jiné zemi, než je občanství kteréhokoliv z nich. Právní normy se v členských státech podstatně liší a tak dalším zlepšením je to, že Evropský parlament do nařízení doplnil úkol pro Komisi, aby vybudovala veřejný internetový informační systém se všemi podrobnostmi. Je třeba zdůraznit, že přeshraniční rozvody se týkají bohužel už sto sedmdesáti tisíců párů a jejich dětí ročně.

David Sumberg (PPE-DE). – Paní předsedající, děkuji vám, že jste mě vyzvala. Konzervativní delegace v Parlamentu a já jsme hlasovali proti zprávě paní Gebhardtové. Před tím, než jsem přišel do Parlamentu jsem vykonával povolání právníka ve Spojeném království a občas jsem se zabýval rozvodovým právem. Domnívám se, že toto by byl krok zpět. Je věcí každého státu, aby určil, jaké právo by mělo být v takových záležitostech použito.

Zásahu Evropské komise nebo jakéhokoliv jiného evropského orgánu není vůbec zapotřebí. Všechny naše země mají rozdílné tradice, různé názory na rozvod, rozdílná vyznání, různá náboženství, jiné výchozí podmínky a je správné a vhodné, aby je každý jednotlivý stát zohledňoval. Neměli bychom souhlasit s nařizováním jakéhokoli nadřazeného orgánu, který nám bude říkat, co máme dělat.

Děkuji vám, že jste mi poskytla tuto příležitost a umožnila dosáhnout paměťhodného okamžiku v mé politické kariéře, kdy mohu po pravdě říci, že jsem hovořil, mimo vás, paní předsedající, k úplně a naprosto prázdné sněmovně.

Písemná vysvětlení hlasování

– Zpráva Angeliky Nieblerové (A6-0367/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), *písemně*. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu (A6-0367/2008) paní Nieblerové o dohodě ES/Nový Zéland o vědeckotechnické spolupráci, protože Nový Zéland je jedinou mimoevropskou průmyslově vyspělou zemí, s níž dosud nebyla sepsána dohoda o vědě a technice.

V současnosti spolupráce mezi Společenstvím a Novým Zélandem vychází z neformální dohody o vědeckotechnické spolupráci mezi Komisí a vládou Nového Zélandu, která byla podepsána a vstoupila v platnost dne 17. května 1991. Avšak tato dohoda nestanoví institucionální koordinaci spolupráce, ani neobsahuje konkrétní pravidla pro úpravu a ochranu práv duševního vlastnictví. Má poslední cesta na Nový Zéland mi poskytla příležitost hovořit s některými nejvyššími představiteli této země, kteří mi potvrdili svůj zájem na posílení spolupráce prostřednictvím rámcového programu pro potravinu, zemědělství a biotechnologie, informační a komunikační technologie, zdraví, životní prostředí a mobilitu výzkumných pracovníků.

Tato odvětví zcela odpovídají těm, jež Komise považuje za odvětví nejvyššího zájmu a která jsou pro EU největším příslibem za účelem budoucí spolupráce, jež nám umožní zcela využít výhodu potenciálu spolupráce s touto průmyslově vyspělou zemí.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark a Anna Ibrisagic (PPE-DE), *písemně*. – (SV) Švédští konzervativci podporují návrh Komise na vytvoření zvláštního programu, který pomůže málo rozvinutým zemím v jejich přípravě a přizpůsobení se dopadům změny klimatu. Rovněž podporujeme hlavní část parlamentní zprávy k návrhu Komise, a proto jsme se rozhodli pro tuto zprávu hlasovat.

Jsme však proti požadavku na navýšení rozpočtu ze stávajících 60 milionů EUR na 2 miliardy EUR v roce 2010, které má financovat globální alianci pro změnu klimatu. Jsme také proti návrhu na přidělení alespoň 25 % budoucích příjmů z dražeb v rámci systému pro obchodování s emisemi pro navýšení tohoto rozpočtu.

Duarte Freitas (PPE-DE), *písemně*. – (PT) Nařízení (ES) č. 639/2004 stanoví několik odchylek od režimu vstupu/výstupu podle článku 13 nařízení (ES) č. 2371/2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky.

Avšak opožděné přijetí právního nástroje Komise umožňujícího dotčeným členským státům rozdělovat státní podporu a omezenou kapacitu loděnic znemožňuje splnění lhůty týkající se zařazení plavidel využívajících státní podporu pro renovaci do loďstev do 31. prosince 2008, jak stanoví nařízení (ES) č. 639/2004.

Evropský parlament, konkrétně Výbor pro rybolov, ve své zprávě obhajuje prodloužení lhůty pro státní podporu renovace a registrace plavidel jak ve vztahu k platnému nařízení, tak k návrhu předloženému Evropskou komisí, podle kterého by měla být lhůta prodloužena pouze o rok, tedy do 31. prosince 2009.

Prodloužení státní podpory pro obnovu loďstev v nejbližších regionech a možnosti registrace plavidel do 31. prosince 2009 představuje klíčovou pomoc, pokud se týká dříve uvedených omezení.

Proto jsem hlasoval pro tuto zprávu.

Zita Pleštinová (PPE-DE), *písemně*. – (SK) Ve dnech 19.–27. července 2008 jsem jako členka 11členné delegace Evropského parlamentu navštívila Nový Zéland. Tato vyspělá a bohatá země s evropským duchem je od Slovenska vzdálená více než 27 000 km. Velmi podnětné bylo setkání se studenty Evropského institutu na univerzitě v Aucklandu a na Canterburské univerzitě v Christchurchi. Diskutovali jsme o sedmém rámcovém programu Evropského společenství v oblasti výzkumu, technického rozvoje a demonstrací a o možnostech spolupráce mezi EU a Novým Zélandem v oblasti vědy a výzkumu. Z tohoto důvodu v rámci konzultačního postupu podporuji uzavření Dohody o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropským společenstvím na jedné straně a vládou Nového Zélandu na straně druhé, proto jsem hlasovala pro zprávu zpravodajky Angeliky Nieblerové.

Nový Zéland patří k nejméně znečištěným zemím na světě, na což je právem hrdý. Novozélandčané se řídí heslem „Green, clean and safe“, což v překladu znamená zelený, čistý a bezpečný. 2/3 elektrické energie pocházejí z vodních elektráren. Obrovské zásoby horké vody slouží rovněž k výrobě elektrické energie. Jaderná energie se zde vůbec nevyrábí.

Jsem přesvědčena, že oboustranná spolupráce v boji proti změně klimatu, hledání společných postupů v oblasti vědy, výzkumu a inovace bude přínosná pro obě strany.

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro zprávu paní Nieblerové o uzavření dohody mezi Evropským společenstvím a vládou Nového Zélandu o vědeckotechnické spolupráci. Jak je zřejmé z návrhu rozhodnutí Rady, Nový Zéland je jedinou průmyslově vyspělou mimoevropskou zemí, s níž není sepsána formální dohoda o vědě a technice. Proto a kvůli rostoucí složitosti technologické inovace a rychlosti technologického pokroku se domnívám, že je více než kdy dříve vhodné, aby Společenství formalizovalo stávající dohodu o spolupráci, aby mohla být posílena spolupráce, zejména v odvětvích, jež jsou důležitější než v minulosti, například zdraví, biotechnologie a informační a komunikační technologie.

Jsem přesvědčen, že to Společenství umožní zcela využít výhodu možné spolupráce s Novým Zélandem na základě zásady účinné ochrany duševního vlastnictví a spravedlivému rozdělování práv duševního vlastnictví.

– Zpráva Paola Costy (A6-0374/2008)

Bogusław Liberadzki (PSE), *písemně*. – (PL) Pane předsedající, hlasoval jsem pro zprávu o stanovisku k návrhu rozhodnutí Rady o uzavření protokolu o spolupráci mezi Mezinárodní organizací pro civilní letectví a Evropským společenstvím týkající se bezpečnostních auditů a inspekcí a souvisejících záležitostí (KOM(2008)0335 – C6-0320/2008 – 2008/0111(CNS)).

Zpravodaj pan Costa správně zdůraznil, že podle cílů politiky Společenství v oblasti civilního letectví protokol o spolupráci posílí vztahy mezi Společenstvím a organizací ICAO. Je obzvláště důležité nezapomínat, že uplatňování sjednaného protokolu usnadní lepší využití vždy omezených prostředků v oblasti monitorování a shody s předpisy. Uplatňování rozhodnutí by mělo podstatný přínos pro členské státy.

Luís Queiró (PPE-DE), *písemně*. – (PT) Návrh protokolu o spolupráci, jehož se tato zpráva týká, se zaměřuje na podstatné omezení jednotlivých auditů prováděných v členských státech Mezinárodní organizací pro civilní letectví (ICAO). Proto ICAO posoudí kontrolní systém bezpečnosti letectví Evropské komise.

Proto v souladu s cíli politiky Společenství v oblasti civilního letectví protokol o spolupráci posílí vztah mezi Společenstvím a ICAO a umožní lepší využití omezených prostředků členských států v oblasti monitorování shody.

Členských států se dosud týkaly dva systémy pro monitorování shody se stejným cílem a – převážně – stejným rozsahem. Hlavním cílem tohoto opatření bude znovu racionálnější využití dostupných prostředků.

Konečně, aby se s důvěrnými informacemi EU zacházelo správně, musí ICAO splnit pravidla Společenství a Komise má pravomoc na místě ověřit, která ochranná opatření organizace ICAO uplatňuje.

Proto jsem hlasoval pro Costovu zprávu.

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro Costovu zprávu o uzavření protokolu o spolupráci mezi Mezinárodní organizací pro civilní letectví a Evropským společenstvím týkající se bezpečnostních auditů a inspekcí. Podle mého názoru podléhat dvěma systémům pro monitorování shody se stejným cílem a převážně stejným rozsahem je nejen neefektivním přidělováním prostředků ze strany příslušných orgánů, ale také, což je důležitější, zátěží pro členské státy, pokud jde o náklady a využití omezených prostředků, jež mají k dispozici. Proto vítám návrh spolupráce mezi ICAO a Evropskou komisí týkající se této oblasti.

– Zpráva Diany Wallisové (A6-0380/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), *písemně*. – (FR) Hlasoval jsem pro legislativní usnesení schvalující návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrole povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění, a to na základě zprávy mé kolegyně ze Spojeného království paní Wallisové. Tento návrh vychází z přání konsolidovat právo Společenství, o čemž se hovoří – podle mého názoru nesprávně – jako o kodifikaci. Je to chvályhodné přání, ale vyjadřuji politování nad tím, že vzhledem ke složitosti dokumentů Komise nepřezkoumala svůj postoj ze dne 1. dubna 1987 a dále instruuje své služby, aby pokračovaly a kodifikovaly všechny legislativní akty před jejich desátou modifikací a současně zdůrazňuje, že se jedná o minimální pravidlo a že v zájmu srozumitelnosti a správného pochopení právních předpisů Společenství mají její služby kodifikovat dokumenty, za něž jsou odpovědné, ve stále kratších intervalech. V tomto konkrétním případě kodifikujeme různé směrnice z let 1972, 1983, 1990, 2000 a 2005 společně s texty, které je pozměňují. Domnívám se, že politika konsolidace práva Společenství by měla být jednou z priorit Evropské komise.

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LT) Musíme usilovat o zjednodušení a o větší srozumitelnost práva Společenství, čímž se stane pochopitelnějším a přístupnějším všem občanům, aby mohli využít nových příležitostí a výhod konkrétních práv, jež jsou jim zaručena.

Tento cíl bude nedosažitelný, pokud mnoho předpisů, často mnohokrát podstatně změněných, zůstane roztrženo do různých aktů, takže se některé z nich nachází v původním aktu a jiné v pozdějších pozměňovacích aktech. Proto abychom našli pravidla platná v určitý okamžik, musíme hodně hledat a porovnávat různé právní akty.

Proto, pokud chceme, aby bylo právo Společenství srozumitelné a transparentní, je důležité mnohokrát změněné předpisy kodifikovat.

– Zpráva Diany Wallisové (A6-381/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro návrh legislativního usnesení, kterým se schvaluje návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady týkající se jednoduchých tlakových nádob, a to na základě zprávy mé kolegyně ze Spojeného království paní Wallisové. Tento návrh vychází z přání konsolidovat právo Společenství, o čemž se hovoří – podle mého názoru nesprávně – jako o kodifikaci. Je to chvályhodné přání, ale vyjadřuji politování nad tím, že vzhledem ke složitosti dokumentů Komise nepřezkoumala svůj postoj ze dne 1. dubna 1987 a dále instruuje své služby, aby pokračovaly a kodifikovaly všechny legislativní akty před jejich desátou modifikací a současně zdůrazňuje, že se jedná o minimální pravidlo a že v zájmu srozumitelnosti a správného pochopení právních předpisů Společenství mají její služby kodifikovat dokumenty, za něž jsou odpovědné, ve stále kratších intervalech. V tomto konkrétním případě kodifikujeme různé směrnice z let 1987, 1990 a 1993 společně s texty, které je pozměňují. Domnívám se, že politika konsolidace práva Společenství by měla být jednou z priorit Evropské komise a že současný stav není v pořádku, zejména s ohledem na členské státy a Evropany.

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LT) Členské státy musí vynaložit veškeré prostředky nezbytné k zajištění toho, že budou tlakové nádoby uváděny na trh a že jejich použití bude povoleno pouze tehdy, pokud budou bezpečné pro lidi, domácí zvířata a majetek a pokud budou řádně instalovány, udržovány a využívány v souladu se svým účelem. Výrobci musí zajistit, že nádoby odpovídají typu uvedenému v certifikátu ES o přezkoušení typu a postupu výrobního postupu, musí označit zařízení označením CE a předložit prohlášení o shodě. Tato směrnice se použije pro tlakové nádoby vyráběné v sérii a neuplatní se u nádob konkrétně určených pro jaderný provoz, pro zařízení pohonu lodí a letadel a u hasicích přístrojů.

Účelem tohoto návrhu je kodifikace směrnice Rady 87/404/EHS ze dne 25. června 1987 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se jednoduchých tlakových nádob. Nová směrnice změní různé akty, jejichž ustanovení do ní byla začleněna. Tento návrh nemění obsah kodifikovaných právních aktů, pouze tyto akty spojuje v důsledku nezbytných pozměňovacích návrhů pro kodifikaci.

– Zpráva Diany Wallisové (A6-385/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro návrh legislativního usnesení, kterým se schvaluje návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o dodatkových ochranných osvědčeních pro léčivé přípravky, a to na základě zprávy mé kolegyně ze Spojeného království paní Wallisové. Tento návrh vychází z přání konsolidovat právo Společenství, o čemž se hovoří – podle mého názoru nesprávně – jako o kodifikaci. Vyjadřuji politování nad tím, že vzhledem ke složitosti dokumentů Komise nepřezkoumala svůj postoj ze dne 1. dubna 1987 a dále instruuje své služby, aby pokračovaly a kodifikovaly všechny legislativní akty před jejich desátou modifikací a současně zdůrazňuje, že se jedná o minimální pravidlo a že v zájmu srozumitelnosti a správného pochopení právních předpisů Společenství mají její služby kodifikovat dokumenty, za něž jsou odpovědné, ve stále kratších intervalech. V tomto konkrétním případě konsolidujeme nařízení Rady z roku 1992 a čtyři texty, které ho modifikují, z let 1994, 2003, 2005 a 2006. Domnívám se, že politika konsolidace práva Společenství by měla být jednou z priorit Evropské komise a že současný stav není v pořádku, zejména s ohledem na členské státy a Evropany.

– Zpráva Diany Wallisové (A6-386/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), - (FR) Hlasoval jsem pro návrh legislativního usnesení, kterým se schvaluje návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o použití protokolu o postupu při nadměrném schodku, připojeného ke Smlouvě o ES, a to na základě zprávy kolegyně ze Spojeného království paní Wallisové. Tento návrh vychází z přání konsolidovat právo Společenství, o čemž se hovoří – podle mého názoru nesprávně – jako o kodifikaci. Vyjadřuji politování nad tím, že vzhledem k vývoji a složitosti dokumentů

Komise nepřezkoumala svůj postoj ze dne 1. dubna 1987 a dále instruuje své služby, aby pokračovaly a kodifikovaly všechny legislativní akty před jejich desátou modifikací a současně zdůrazňuje, že se jedná o minimální pravidlo a že mají její služby kodifikovat dokumenty, za něž jsou odpovědné, ve stále kratších intervalech. V tomto konkrétním případě konsolidujeme nařízení Rady z roku 1993 a tři texty, které ho modifikují a pocházejí postupně z let 2000, 2002 a 2005. Domnívám se, že politika konsolidace práva Společenství by měla být jednou z priorit Evropské komise a že současný stav není v pořádku, zejména s ohledem na členské státy a Evropany.

– Zpráva Diany Wallisové (A6-379/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro návrh legislativního usnesení, kterým se po konzultačním postupu schvaluje návrh nařízení Rady týkající se použití článku 81 Smlouvy v odvětví letecké dopravy, a to na základě zprávy mé kolegyně ze Spojeného království paní Wallisové. Tento návrh vychází z přání konsolidovat právo Společenství, o čemž se hovoří – podle mého názoru nesprávně – jako o kodifikaci. Vyjadřuji politování nad tím, že vzhledem ke složitosti dokumentů Komise nepřezkoumala svůj postoj ze dne 1. dubna 1987 a dále instruuje své služby, aby pokračovaly a kodifikovaly všechny legislativní akty před jejich desátou modifikací a současně zdůrazňuje, že se jedná o minimální pravidlo a že mají její služby kodifikovat dokumenty, za něž jsou odpovědné, ve stále kratších intervalech. V tomto konkrétním případě konsolidujeme nařízení Rady z roku 1987 a pět textů, které ho modifikují, z let 1990, 1992, 1994, 2003 a 2004. Domnívám se, že politika konsolidace práva Společenství by měla být jednou z priorit Evropské komise a že současný stav není v pořádku, zejména s ohledem na členské státy a Evropany.

– Zpráva Alaina Lamassourea (A6-0342/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro legislativní usnesení, kterým se na základě pozměňovacích návrhů schvaluje návrh nařízení Rady, kterým se mění nařízení z roku 2000, kterým se uplatňuje rozhodnutí o systému vlastních zdrojů Společenství, a to na základě zprávy mého vynikajícího francouzského kolegy, bývalého ministra pana Lamassourea. Stejně jako většina poslanců se domnívám, že je dobré nezapomínat na to, že Rada požádala Komisi, aby vypracovala komplexní analýzu všech aspektů výdajů a prostředků Evropské unie a aby jí v letech 2008 a 2009 zaslala zprávu. Podle interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 týkající se rozpočtové disciplíny a jasného finančního řízení podporují skutečnost, že Parlament je zcela zapojen do všech fází analýzy. V této souvislosti by nikdo neměl zapomínat, že současný finanční výhled na období 2007–2013 byl schválen v rámci politického kompromisu určeného k přezkumu opravy příspěvku Spojeného království.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Zpráva pana Lamassourea o systému vlastních zdrojů Evropské unie má jasně ideologickou povahu. Nezapojuje se do, cituji: „podrobností ... zastaralého, nespravedlivého a netransparentního systému“, jehož hlavní chybou podle zpravodaje je, že o této záležitosti nerozhoduje Evropský parlament.

To je zcela správně, kromě toho, soudě z projevů v této sněmovně, nebude dlouho trvat a evropská daňová poplatníci budou platit další daň nařízenou přímo z Bruselu. Svobodný souhlas se zdaněním (občany nebo jejich zástupci) je základní zásadou právního státu, stejně jako možnost ukládat daně je výsadou státu.

V tom spočívá další problém. Evropská unie není státem a nemůže za žádných okolností sama sobě přidělit právo ukládat daně. Kromě toho tím, že Francouzi, Nizozemci a Irové odmítli Evropskou ústavu, jasně ukázali, že se málo zajímala o svobodný souhlas jednotlivých států. Naneštěstí upřednostňuje lži, manipulaci a dokonce donucování.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro zprávu pana Lamassourea o návrhu nařízení Rady o pozměňovacích návrzích k systému vlastních zdrojů Společenství. Souhlasím s důvody, z nichž vychází, a sdílím názor vyjádřený zpravodajem, když tvrdí, že poslední rozhodnutí Komise požadující aktualizaci uplatňování nařízení o vlastních zdrojích podle rozhodnutí Rady ze dne 7. června 2007 by v současném znění dále zkomplikovalo postup, přičemž by byly poskytovány trvalé výjimky a zvláštní podmínky pro některé členské státy.

Proto bych zastával názor, že by celkový přezkum fungování systému vlastních zdrojů, který je třeba uskutečnit, měl zohledňovat aktivní účast Evropského parlamentu při navrhování vhodných opatření zaměřených na dosažení větší transparentnosti.

- Zpráva Gérarda Depreze (A6-0408/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Na základě zprávy mého belgického kolegy pana Depreze jsem hlasoval pro legislativní usnesení, kterým se mění návrh rámcového rozhodnutí Rady o evropském důkazním příkazu k zajištění předmětů, listin a údajů pro účely řízení v trestních věcech. Stejně jako velký počet mých kolegů poslanců vítám návrh rámcového rozhodnutí Rady, které stanoví použití zásady vzájemného uznávání evropského důkazního příkazu k zajištění předmětů, listin a údajů pro účely řízení v trestních věcech. Tento evropský příkaz, dále uváděný jako evropský důkazní příkaz, usnadní podle závěrů Evropské rady rychlejší a účinnější právní spolupráci v trestních věcech a nahradí současný systém vzájemné právní pomoci v této oblasti, a to v souladu se závěry Evropské rady.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Kromě toho, že máme závažné výhrady k analýze určitých aspektů ve zprávě Evropského parlamentu, nesouhlasíme s harmonizací právních předpisů a přijetím společných postupů, zejména pokud se týká evropského důkazního příkazu, tedy iniciativy, která spadá pod vytvoření evropského prostoru pro vymáhání práva.

Evropská komise je proslulá předkládáním nesčetných návrhů k vytváření nadnárodní úrovně soudnictví EU, čímž ohrožuje základní aspekty suverenity členských států a jejich povinnosti chránit práva občanů.

V současném postupu konzultací Evropský parlament obhajuje přeshraniční shromažďování důkazů stejným zorným úhlem, jakým funguje evropský zatýkácí rozkaz. Většina Evropského parlamentu usiluje o zrušení „územní klauzule“ schválené Radou (která by členským státům umožňovala odmítnout za určitých podmínek evropský zatýkácí rozkaz), a tím o útok na suverenitu členských států.

V zásadě chce Evropský parlament, který je vždy „papežštější než papež“, uplatňovat navrženou Smlouvu, která byla již třikrát odmítnuta, zejména v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí, čímž vytváří tento „evropský prostor pro vymáhání práva“ a, jak uvedl zpravodaj, „[nenechává] otevřené dveře výkonu práv veta jednotlivých států.“

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro zprávu předsedy Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci pana Depreze o rámcovém rozhodnutí Rady o evropském důkazním příkazu. Souhlasím s cílem této zprávy a s názory, které obsahuje.

Usnadnění shromažďování přeshraničních důkazů je bezpochyby důležitým krokem na cestě k realizaci zásady vzájemného uznávání soudních rozhodnutí. Tato zásada tvoří základ soudní spolupráce, jejímž konečným cílem je poskytnout rychlejší, účinnější soudní pomoc všem členským státům. Rád bych zdůraznil, že pro to, aby se zajistilo vytvoření evropského právního prostoru a to, že soudní spolupráce bude mít žádoucí účinky, měl by být právní rámec uplatňován ve všech členských státech a nástroje by měly zjednodušit pomoc mezi různými soudními orgány, aniž by se samozřejmě zapomínalo na ochranu osobních údajů.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), písemně. – (PL) Zajištění bezpečnosti občanů členských států a rychlé a účinné fungování soudního systému by mělo být pro Společenství prioritou. To je důležité v souvislosti s dramatickým nárůstem organizovaného zločinu, zejména přeshraničního. Zvláštní pozornost by měla být věnována všem právním nástrojům, které mohou usnadnit trestní řízení a pomáhat soudit pachatele trestných činů.

Evropský důkazní příkaz stanoví automatické uznávání soudních rozhodnutí z jiných členských států. To je celkem problematické, neboť to znamená dalekosáhlé změny trestních řízení v členských státech. Uplatňování evropského důkazního příkazu je zatíženo problémy vzhledem k různým trestněprávním postupům a výrazným rozdílům mezi předpisy týkajícími se příkazů. Podle mě by se namísto zasahování do tak citlivých oblastí, jako jsou trestní řízení v konkrétních zemích, měly Komise a Evropský parlament zaměřit na dosažení nejvyšší možné úrovně spolupráce policejních sil členských států. Toho by mohlo být dosaženo pomocí orgánů, jako jsou Eurojust a Evropská policejní akademie.

- Zpráva Nielse Buska (A6-0340/2008)

Lena Ek (ALDE), písemně. – (SV) Rybářská politika EU není, a nikdy nebyla, založena na dobře promyšlených, společných rozhodnutích. Evropské populace ryb v posledních letech dramaticky klesají a pro změnu této situace toho bylo učiněno jen velmi málo. Rybářská politika, kterou by EU měla zastávat, musí být prostoupěna dlouhodobými a předvídatelnými myšlenkami.

Avšak zpráva pana Buska představuje v mnoha ohledech pozitivní změnu. Ve vysvětlujícím prohlášení se kromě jiného požaduje, aby se z obnovy populace tresky stala prioritní záležitost a aby byly použity nejlepší

metody pro úplný zákaz lovu tresky, i kdyby bylo toto opatření zamítnuto. Naneštěstí pozměňovací návrhy k této zprávě neodrážejí obavy pana Buska vyjádřené v jeho vysvětlujícím prohlášení.

Navržené pozměňovací návrhy jsou také příliš slabé, než aby měly nějaký skutečný význam. Je velmi nešťastné, že se otevírá možnost pro přezkum již nevyhovujícího nařízení ve chvíli, kdy se populace tresky „podstatně zvedla“. Je rozumné navrhnout, že by se pozornost měla zaměřovat spíše na zajištění obnovy ve větším rozsahu, než se tomu děje v současné době. Pouze pak můžeme začít mluvit o možném přezkumu. Zpráva proto vysílá zcela špatné signály v tom ohledu, že problém bude brzy vyřešen a že bychom měli začít s přezkumem systému. Ve skutečnosti je opak pravdou. Proto jsem hlasovala proti této zprávě.

Glyn Ford (PSE), písemně. – Nepodpořil jsem Buskovu zprávu. Všichni víme, jak je důležité, aby se populace tresky obnovila. Je zřejmé, že treska může být vedlejším úlovkem při lovu jiných druhů. Přesto je návrh na snížení celkové intenzity rybolovu v oblasti od Cornwallu k ústí řeky Severn drastický a dramatický. Jako poslanec Evropského parlamentu za dotčený region ještě nejsem přesvědčen – mohl bych být, kdyby bylo více důkazů – že je třeba zacházet tak daleko a tak rychle.

Duarte Freitas (PPE-DE), písemně. – (PT) Cílem této zprávy je „vyleštit“ evropskou strategii pro zachování populace tresky.

Od listopadu 2000, kdy Mezinárodní rada pro průzkum moří (ICES) upozornila na závažné nebezpečí, že prudce klesne populace tresky v Severním moři a na západ od Skotska, a taktéž Rada na svém zasedání v prosinci 2000, ministři pro rybolov a Komise vyjadřují své obavy ohledně kritického stavu této populace.

Vzhledem k odlišné situaci v různých rybolovech se tato zpráva Evropského parlamentu zaměřuje na zajištění větší pružnosti opatření, přičemž se zohlední různé podmínky rybolovu a populací v různých oblastech, kde se budou uplatňovat plány na obnovu tohoto druhu.

Zajištění větší účasti příslušných regionálních poradních sborů a členských států do efektivního řízení populace tresky je jednou z priorit této zprávy. Odkaz na regionální poradní sbory a členské státy v právních předpisech jasně naznačí, že to instituce EU se zapojením těchto zúčastněných subjektů do budoucího rozvoje systémů řízení rybolovu myslí vážně.

Hlasoval jsem pro tuto zprávu.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Stav populace tresky je nesmírně vážný a vyžaduje rychlou a rozhodnou akci. Avšak návrhy Komise jsou nedostatečné a obsahují chyby v mnoha oblastech.

Je rovněž zajímavé, že Parlament velmi rychle rozhodl, že se o této záležitosti bude jednat na vnitrostátní úrovni. Je to přesně ten případ, kdy usiluje o oslabení návrhu Komise ve prospěch průmyslového odvětví. Parlament chce prostě provést kvadraturu kruhu.

Z výše uvedených důvodů jsme hlasovali proti zprávě.

Bogusław Liberadzki (PSE), písemně. – (PL) Hlasoval jsem pro zprávu o návrhu nařízení Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 423/2004 týkající se obnovy populace tresky a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2847/93.

Podle Vědeckotechnického a hospodářského výboru pro rybářství se populace tresky v Severním moři nachází v kritickém stavu. Loví se příliš mnoho ryb, zejména příliš mnoho mladých ryb. Omezuje to možnosti tohoto druhu na obnovu populace.

Zpravodaj pan Busk zdůrazňuje, že je třeba monitorovat a kontrolovat dodržování pravidel. Rovněž tihne k názoru Komise na potřebu přezkumu úlovků, což zjednoduší systém řízení a sníží velikost vedlejších úlovků. Kvůli společenským a hospodářským dopadům nemůžeme rybolov zakázat, ale je třeba neprodlených opatření, aby byl plán obnovy populace tresky uplatňován.

James Nicholson (PPE-DE), písemně. – Vítám toto úsilí o řešení problému týkajícího se plánu obnovy populace tresky z roku 2004, který se jasně ukázal jako neúčinný. Přes různá opatření se tato populace obnovuje jen málo.

Nejdůležitější body této zprávy se týkají omezení vedlejších úlovků. Za stávající situace, kdy chybí potraviny a kdy rybáři zažívají problematické časy, to může být pouze označeno za zcela nelogické a za plýtvání.

Kvóta celkových přípustných odlovů je nízká a rybáři jsou nuceni vracet množství ryb zpátky do moře, nehledě na skutečnost, že tyto praktiky nijak nepřispívají k obnovení populace.

Samozřejmě musíme pokračovat v přijímání opatření, která ochrání naše populace tresky. Avšak měli bychom rovněž pamatovat na širší souvislosti. Změna klimatu a globální oteplování může ovlivňovat zmenšování populace více než rybáři, kteří se prostě snaží rybolovem uživit.

- Zpráva Kyösti Virrankoskiho (A6-0412/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Na základě zprávy mého finského kolegy pana Virrankoskiho jsem hlasoval pro usnesení o návrhu EU na změnu rozpočtu č. 7/2008, jež má být schváleno bez pozměňovacích návrhů a které se týká využití Fondu solidarity Evropské unie k uhrazení 12,8 milionů EUR pomocí položek závazků a plateb. Tato částka je přidělena na pomoc obyvatelům francouzských zámořských území Guadeloupe a Martiniku, které v srpnu 2007 utrpěly závažné škody v důsledku hurikánu Dean. Tento návrh rozpočtu je z rozpočtového hlediska zcela neutrální, protože stanoví odpovídající snížení položek plateb u linie 13.04.02 týkající se Fondu soudržnosti. Je důležité poznamenat, že tento návrh rozpočtu je první, který se zcela věnuje pouze Fondu solidarity, jak požadoval Evropský parlament.

- Zpráva Reimera Bögeho (A6-0399/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Na základě zprávy mého váženého německého kolegy pana Bögeho jsem hlasoval pro usnesení, kterým se schvaluje návrh rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o uvolnění prostředků z Fondu solidarity EU s ohledem na pomoc Francii, jejíž zámořská území Martinik a Guadeloupe byla v roce 2007 zasažena hurikánem Dean. Pro Francii by tedy měla být z tohoto fondu prostřednictvím položek závazků a plateb uvolněna částka 12,8 milionu EUR, a to prostřednictvím pozměněného rozpočtu na rok 2008 přijatého souběžně. Tato částka představuje 2,5 % výše přímých škod odhadovaných na 511,2 milionu EUR.

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LT) Fond solidarity a další konkrétní opatření nepředstavují v porovnání s rozpočtem Evropské unie významnou část a slouží výhradně k pomoci oblastem a lidem zasaženým přírodní katastrofou. Podporuji rozhodnutí přidělit Francii pomoc z Fondu solidarity určenou Martiniku a Guadeloupe, které byly v srpnu 2007 zasaženy hurikánem Dean. V případech, jak je tento, musím prokázat solidaritu.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Francie předložila žádost o uvolnění prostředků z Fondu solidarity v důsledku hurikánu Dean, který v srpnu 2007 zasáhl Martinik a Guadeloupe. Komise proto za účelem pomoci Francii rozhodla o uvolnění prostředků v celkové výši 12 780 000 EUR.

Strana Junilistan vítá jak národní, tak mezinárodní solidaritu a opatření pro pomoc zemím postiženým katastrofou.

Avšak domnívá se, že, zaprvé, předchozí zkušenosti naznačují, že EU není schopna efektivně řídit mimořádnou pomoc z fondů Společenství. Zadruhé hovoříme o příspěvku ve výši zlomku francouzského HDP. Není důvod se domnívat, že by měla EU zasáhnout a společně financovat projekty, u kterých to bohaté členské státy zvládnou samy.

Proto jsme se rozhodli hlasovat proti celé zprávě.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Komise navrhuje uvolnit ve prospěch Francie prostředky z Evropského fondu solidarity.

Interinstitucionální dohoda umožňuje uvolnit prostředky z tohoto fondu až do výše 1 miliardy EUR. Během roku 2008 byla uvolněna celková částka 260 411 197 EUR ve prospěch Spojeného království (162 387 985 EUR), Řecka (89 769 009 EUR) a Slovinska (8 254 203 EUR).

Francie požádala o pomoc v důsledku hurikánu Dean, který v srpnu 2007 postihl Martinik a Guadeloupe. Komise navrhuje uvolnit prostředky z Fondu solidarity EU ve výši 12 780 000 EUR, které budou přiděleny z položek nevyužitých v rámci Fondu soudržnosti.

Avšak jako v předchozích případech, zde musí být položena alespoň jedna očividná otázka: jak je možné právě nyní, více než rok poté, co obyvatelstvo zasáhla katastrofa, že jsou finanční prostředky EU k dispozici? Nemůže být pochyb, že je něco špatně...

Je třeba poznamenat, že předkládáme návrhy, jejichž cílem je urychlit postupy uvolňování prostředků z tohoto fondu a zajistit, že pro ně budou stále způsobilé regionální katastrofy. Tyto návrhy se zaměřují rovněž na uznání konkrétní povahy katastrof ve Středozeří, například sucho a požáry, v rámci tohoto fondu.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), písemně. – pozměňovací návrh č. 134

Jsme důsledně proti nuceným potratům, nucené sterilizaci a vraždám novorozeňat a považujeme to za porušování lidských práv.

Zdrželi jsme se ohledně pozměňovacího návrhu, protože fondy EU nikdy nebyly použity tímto způsobem a pozměňovací návrh nevysvětluje význam mezinárodní rozvojové činnosti důvěryhodných organizací při podpoře plánovaného rodičovství žen, konkrétně reprodukčního vzdělávání, reprodukčních zdravotních služeb a plánování rodiny a v boji za právo žen na zdravotní péči.

Pozměňovací návrhy č. 130, 131, 132, 133

Přestože budeme hlasovat pro tyto pozměňovací návrhy z důvodu významu této problematiky, domníváme se, že by bylo vhodnější vytvořit samostatnou rozpočtovou linii k právům dítěte, což by umožnilo projednat tuto otázku v rámci těchto pozměňovacích návrhů.

Andreas Mølzer (NI), písemně. – (DE) Dopady přírodních katastrof se liší a jsou obecně devastující. Kromě lidského utrpení, které způsobují, to jsou zejména hospodářské dopady zpomalující rozvoj těchto zemí o mnoho let, jak se stalo i v tomto případě. Základní infrastruktura je zničena a z finančních prostředků těchto zemí může být obnovena jen velmi obtížně.

Obhajované vytvoření Fondu solidarity by mělo umožnit rekonstrukční práce tohoto druhu prostřednictvím cílené finanční podpory, která bude rovněž vyžadovat pečlivé monitorování ve všech oblastech. Je pravda, že postižené oblasti potřebují rychlou pomoc, ale rovněž potřebné je spolehlivé monitorování investic do těchto projektů. Podle mého názoru je třeba věnovat této oblasti více pozornosti, a proto se zdržuji hlasování o této zprávě.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro zprávu pana Bögeho o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o uvolnění prostředků z Fondu solidarity EU, které požaduje Francie, aby byly poskytnuty pro mimořádnou situaci způsobenou hurikánem Dean na Martiniku a Guadeloupe v srpnu 2007. Souhlasím se zpravodajem a stanoviskem Výboru pro regionální rozvoj, že v tomto případě je použití tohoto fondu zcela v souladu s ustanoveními interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006.

Margie Sudre (PPE-DE), písemně. – (FR) Tento Parlament právě schválil pomoc ve výši 12,78 milionu EUR navrženou Evropskou komisí ve prospěch Martiniku a Guadeloupe a zaměřenou na pokrytí částí výdajů z loňského léta v důsledku hurikánu Dean.

Tato finanční pomoc bude vítána, zejména proto, že Martinik a Guadeloupe stále pocítují škody způsobené hurikánem Dean, především v oblastech bydlení a v odvětví banánů a cukrové třtiny.

Fond solidarity využitý v tomto případě v rámci žádosti o výjimku z obecných předpisů je obzvláště významný pro nejvzdálenější regiony, a to vzhledem k tomu, že jejich obyvatelstvo je velmi často pravidelně ohrožováno v době, kdy karibské ostrovy minulý týden znovu zasáhl hurikán Omar.

Od vytvoření tohoto fondu v roce 2002 jsem se velmi zasazovala o zajištění toho, že z tohoto druhu financování budou mít prospěch zámořská území. Zkušenosti francouzské vlády při předkládání žádosti společně s pochopením Komise, Evropského parlamentu a Rady dokládají schopnost Evropy stát v době závažných krizí při obyvatelích zámořských území.

– **Zpráva Reimera Bögeho (A6-0405/2008)**

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Na základě zprávy pana Bögeho jsem hlasoval pro návrh usnesení, kterým se schvaluje návrh rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o uvolnění částky 10,8 milionu EUR ze souhrnného rozpočtu Evropské unie prostřednictvím položek závazků a plateb v rámci Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci určených na pomoc automobilovému průmyslu ve Španělsku a textilnímu průmyslu v Litvě. V případě Španělska (kterému je navrženo 10,5 milionu EUR) se žádost týká 1 589 případů propouštění, z nichž se 1 521 odehrálo ve společnosti Delphi Automotive

Systems España, v Puerto Realu v andaluske provincii Cádiz. Je to výrobce dílů motorů a patří ke společnosti Delphi Automotive Systems Holding Inc., jejíž sídlo se nachází v Troy, v Michiganu ve Spojených státech. V případě Litvy (u níž je navrženo přidělení 0,3 milionu EUR) se požadavek týká 1 089 ztracených pracovních míst v Alytaus Tekstilė, textilní společnosti, která je v likvidaci po referenční období čtyř měsíců.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Španělsko předložilo žádost kvůli 1 589 případům propouštění, z nichž 1 521 se odehrálo ve společnosti Delphi Automotive Systems España a 68 u jejích dodavatelů. Požaduje příspěvek 10 471 778 EUR pro pokrytí části nákladů opatření pro pomoc, jejichž výše činí skoro 20,94 milionů EUR.

Litva předložila žádost s ohledem na 1 089 případů propouštění kvůli uzavření textilního podniku Alytaus Tekstile. Požaduje 298 994 EUR z celkových nákladů blížících se 0,6 milionu EUR.

Jak jsme uvedli dříve, tento fond nemůže být používán jako dočasný „polštář“ pro nepříjemné sociálně-ekonomické náklady způsobené přemístěním podniků a propouštěním nebo kvůli neúspěchu transformačních politik, jež jsou příčinou vyhoštění pracovníků, nejistoty a nezaměstnanosti. Je zásadní bránit přemístování podniků a trestat je a ukončit politiku liberalizace světového obchodu, k němuž podněcuje EU.

Státní podpora musí být udělována podle dlouhodobých závazků v oblastech zaměstnanosti a regionálního rozvoje. Podpora nesmí být udělována tam, kde může být využita jako pobídka k přemístění podniků.

Musíme posílit úlohu zástupců zaměstnanců v radách společností a při přijímání strukturálních rozhodnutí.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro zprávu pana Bögeho o uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci jako reakci na žádosti Španělska a Litvy z února a května 2008. Jsem přesvědčen, že je vhodné, aby byly prostředky uvolněny, protože tyto země vynaložily obrovské náklady na pomoc pracovníkům. Vzhledem k tomu, že tento fond existuje právě kvůli poskytování dodatečné podpory pracovníkům, kteří jsou ohroženi novými konkurenčními podmínkami a obchodními praktikami v dnešním obchodním světě, domnívám se, že se jedná o případ, kdy může být uvolnění prostředků schváleno bez dalších pochybností.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro návrh usnesení, které brání screeningu cestujících v důsledku utužování bezpečnosti civilního letectví. Bezpečnost cestujících je zásadní, ale přijímaná opatření by neměla porušovat základní práva občanů. Zavedení snímačů těla v podobě, jak jsou navržena v současnosti, nezaručuje dodržování práva na soukromí.

Jsem přesvědčena, že je třeba vypracovat studie, aby byly určeny dopady zavedení tohoto opatření na lidské zdraví, a také posouzení dopadů, které určí vhodnost těchto opatření. Rovněž se domnívám, že jsou velmi důležité postupy, které by měly být schváleny pro použití nasnímaných obrázků. Proto by měl evropský inspektor ochrany údajů vypracovat a zveřejnit své stanovisko, aby byla všechna opatření zaměřená na bezpečnost cestujících prováděna v souladu s předpisy týkajícími se osobních údajů.

Se zájmem čekáme na další údaje od Evropské komise týkající se opatření, která máme na mysli a která zlepší bezpečnost civilního letectví. Podporuji přijetí dnešního usnesení, protože základním právem evropských občanů je právo na ochranu.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), písemně. – (PL) Globalizace má pozitivní dopady na hospodářský růst a zaměstnanost. Může mít rovněž škodlivé dopady na nejcitlivější a nejzranitelnější pracovníky v některých odvětvích. Tyto negativní dopady se mohou týkat všech členských států, nehlédě na jejich velikost nebo délku členství.

Plánované změny podpory ze strukturálních fondů Evropské unie a jejich řízení v rámci podobných činností, jako je dlouhodobé celoživotní vzdělávání. Naproti tomu Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci poskytuje jednorázovou personalizovanou podporu po omezenou dobu. Jeho cílem je podpora pracovníků, kteří byli propuštěni v důsledku tržních změn. Evropská unie by měla tomuto fondu věnovat zvláštní pozornost.

– Zpráva Anderse Wijkmana (A6-0366/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro návrh usnesení následující po sdělení Komise o založení globální aliance pro změnu klimatu mezi Evropskou unií a chudými rozvojovými zeměmi, které jsou změnou klimatu nejvíce ohroženy, a to na základě zprávy z vlastního podnětu mého švédského kolegy

pana Wijkman. Nyní je zřejmé, že nejméně rozvinuté země a malé rozvojové ostrovní země budou dopady změny klimatu zasaženy nejdříve a nejhůře. Tyto země mají nejméně prostředků na to, aby se připravily na tyto otřesy a změnu svého způsobu života. Změna klimatu proto představuje nebezpečí dalšího zpoždění v dosahování rozvojových cílů tisíciletí v mnoha těchto zemích a vítám globální alianci pro změnu klimatu, kterou Evropská komise navrhuje založit mezi EU a málo rozvinutými zeměmi nejzranitelnějšími vůči změně klimatu, zejména nejméně rozvinutými zeměmi a malými rozvojovými ostrovními zeměmi a zeměmi AKT (Afrika, Karibik, Tichomoří). Ve shodě s většinou svých kolegů poslanců považují přidělený rozpočet ve výši 60 milionů EUR skoro za nedostatečný.

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu pana Wijkmana o založení globální aliance pro změnu klimatu mezi Evropskou unií, nejméně rozvinutými zeměmi a malými rozvojovými ostrovními zeměmi; jsem přesvědčen, že s ohledem na společné výzvy změny klimatu a snížení chudoby nemůžeme odkládat rozhodnější akci EU. Taková akce by představovala významný pokrok v realizaci akčního plánu EU pro změnu klimatu a rozvoj (z roku 2004) v závislosti na lepším porozumění skutečnosti, že změna klimatu musí změnit náš způsob přístupu k rozvojové pomoci.

Jako člen Výboru pro rozvoj jsem obzvláště vnímavý vůči tomuto rozhodnutí, které může být spojeno s mezinárodními jednáními o změně klimatu v Poznani v roce 2008 a Kodani v roce 2009. Musíme překonat nedůvěru mezi průmyslově vyspělými a rozvojovými zeměmi, která představuje jednu z nejzávažnějších překážek dohodě o změně klimatu pro období po roce 2012.

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LT) Rozvojové země ke změně klimatu přispívají nejméně, ale budou jejími dopady trpět nejvíce a budou je nejméně schopny zvládnout. Průmyslově vyspělé země jsou za změnu klimatu historicky odpovědné a mají morální povinnost přispívat k úsilí rozvojových zemí o přizpůsobení se následkům změny klimatu.

Přezkum akčního plánu EU pro změnu klimatu a rozvoj uskutečněný v roce 2007 dokládá, že toho dosud nebylo pro začlenění změny klimatu do rozvojové politiky EU vykonáno dost a že je práce obzvláště pomalá. Podporuji iniciativu Komise na založení globální aliance pro změnu klimatu. Avšak rozpočet ve výši 60 milionů EUR přidělený této alianci je jen stěží dostatečný, a proto je důležité, aby Komise stanovila dlouhodobé financování a do roku 2010 přidělila alespoň 2 miliardy, EUR a 5 miliard EUR do roku 2020. V současnosti se rozvojovým zemím zoufale nedostává finančních prostředků na přizpůsobení se změně klimatu. Tím, že pomůžeme rozvojovým zemím, pomůžeme i sobě.

Marie-Arlette Carlotti (PSE), písemně. – (FR) Ano, je naší povinností pomáhat rozvojovým zemím, a zejména nejméně rozvinutým zemím a malým rozvojovým ostrovními zemím, omezit dopad globálního oteplování, protože tyto země budou jeho prvními oběťmi, aniž by za něj byly zodpovědné.

V současnosti je Afrika v rámci jednání o klimatu „zapomenutým kontinentem“.

Úměrně tomu, co je v sázce, se tento cíl musí odrážet ve finančním závazku.

V tom spočívá problém.

Rozpočet 60 milionů EUR přidělený Evropskou komisí nepostačuje.

Cíl dlouhodobého financování by měl být mezi 2 miliardami EUR do roku 2010 a od 5 do 10 miliard EUR od nynějška do roku 2020.

Pro financování tohoto nárůstu musí Komise a členské státy využít alespoň 25 % výnosů ze systému Společenství pro obchodování s emisemi.

Požadujeme rovněž opatření týkající se finanční podpory, technické pomoci a přenosu technologií pro lepší využití technologií s nižšími emisemi skleníkových plynů.

Konečně je třeba odblokovat nové způsoby financování.

Nebudou-li znovu uvolněny rozvojové úvěry a prostředky z Evropského rozvojového fondu, dotčená aliance nebude ničím jiným než klamem.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), písemně. – (EL) EU zvyšuje současná nebezpečí plynoucí ze změny klimatu způsobené nezodpovědným využíváním přírodních zdrojů velkými společnostmi, přičemž neprosazuje podstatná opatření, aby jí zabránila, ale aby polekala lidi, zlepšila své konkurenční postavení

mezi ostatními imperialisty a aby našla řešení v oblasti nadměrného hromadění kapitálu zajištěním ještě větších zisků monopolů.

Zpráva Evropského parlamentu o založení globální aliance pro změnu klimatu mezi EU a rozvojovými zeměmi je otevřeným vměšováním do vnitřních záležitostí těchto zemí, pokud se týká uspořádání jejich ekonomiky, společnosti a správních mechanismů a nabízí skromnou finanční odměnu plutokracii v těchto zemích, nebo vyhrožuje vojenským zásahem v rámci své preventivní politiky pro řešení hrozeb a konfliktů souvisejících se změnou klimatu, čímž podporuje Solanovu zprávu k tomuto tématu.

Navrhuje aktivnější úlohu podniků prostřednictvím partnerství veřejného a soukromého sektoru, zejména v odvětvích jako jsou dodávky vody a energie a veřejné zdraví, a zavedení ekologických daní a vítá systém pro obchodování s emisemi, z něhož mají prospěch podniky a které je na úkor pracovníků a životního prostředí a přizpůsobení rozvojových zemí kapitalistické restrukturalizaci obchodu, zemědělství a bezpečnosti.

Lidé odmítnou imperialistické plány EU a budou požadovat lepší a zdravější životní prostředí.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Zpráva se zabývá návrhem Komise na založení globální aliance pro změnu klimatu. Naneštěstí jsou základní záměry zprávy okořeněny prohlášeními, která strana Junilistan nemůže podpořit, včetně požadavku na spojení závazku Evropské unie v oblasti životního prostředí se společnou zahraniční a bezpečnostní politikou a podrobných návrhů, jak by měla EU iniciovat investice v oblasti ochrany životního prostředí ve třetích zemích.

Na základě některých prohlášení obsažených ve zprávě může být na globální alianci na změnu klimatu pohlíženo rovněž jako na pokus EU rozšířit své pravomoci v otázkách lesnictví a v námořních otázkách. Tato metoda budování EU jakožto státu je něco, proti čemu opravdu důrazně stavíme.

Strana Junilistan velmi podporuje spolupráci EU zahrnující přeshraniční ekologické problémy. Avšak boj proti změně klimatu a podněcování úsilí pro překonání ekologických problémů na globální úrovni by se měly provádět v rámci OSN. Po pečlivém zvážení se tedy strana Junilistan rozhodla hlasovat proti této zprávě.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Změna klimatu na planetě se neodehrává pouze kvůli přírodním procesům, ale rovněž kvůli politice uplatňované průmyslovými zeměmi, které zintenzivňují využívání přírodních zdrojů. To zhoršilo změnu klimatu na úroveň, která nyní lidstvu působí závažné problémy.

Odpovědná opatření pro boj proti důsledkům závažného plýtvání s přírodními zdroji požaduje celkové zastavení kapitalistických politik.

Avšak podporovaným přístupem, s EU u kormidla, je společná odpovědnost všech zemí. To zahrnuje snahu o ukládání omezení „rozvojovým“ zemím, pokud se týká využívání jejich vlastních přírodních zdrojů, samozřejmě podle cílů velkých nadnárodních společností, které tyto přírodní zdroje využívají.

Kromě dalších aspektů neobsahuje dokument přijatý Evropským parlamentem pouze protimluvy, ale také tyto zásadní otázky zcela ignoruje. Namísto toho zpráva obhajuje „preventivní bezpečnostní politiku nebo reakci na bezpečnostní hrozby nebo konflikty související s klimatem“ pro zajištění a militarizaci mezinárodních vztahů.

Zpráva založená na zásadě spotřebitel platí rovněž obhajuje vytvoření ekologických daní (v protikladu k systému vycházejícímu z daní z příjmů), což otevírá dveře privatizaci veřejných služeb a soukromému využívání základních zdrojů vody.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Změna klimatu je skutečností, která se stává zajímavou diskusí, pokud dojde na hledání odpovědí. V tomto ohledu musíme opustit dogmata a nerozvážnost.

V protikladu k fatalistickému přístupu, který zjišťuje nárůst světové populace, zvýšenou spotřebu a nevyhnutelně i lepší životní podmínky pro miliony lidí a možnou přírodní katastrofu, bychom měli využít možnosti naší moderní vědy a obrovský pokrok, z něhož mám prospěch všichni, k nalezení vhodných odpovědí, jež zabrání vzniku nechtěných vedlejších efektů (jak se často děje při rozhodnutích, jež jsou úspěšná kvůli přání jednat rychle, ale bez řádného pochopení situace, na kterou musí tato rozhodnutí reagovat).

Avšak, ať je zvolen jakýkoliv přístup – nebo přístupy, vzhledem k tomu, že musí existovat více odpovědí –, musíme vzít na vědomí, že schopnost reakce některých zemí je nižší. Tyto země se nacházejí ve fázích rozvoje, jež znamenají. Že nemají nezbytné zdroje, a nachází se proto ve velmi zranitelné situaci. Ohled na

tyto země a jejich obyvatelé týkající se zmírnění nepříznivých dopadů změny klimatu a pomoci jejich přizpůsobení se musí být základním prvkem naší politiky.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro zprávu pana Wijkmana o založení globální aliance pro změnu klimatu. O tématu změny klimatu se jedná již mnoho let: bylo toho učiněno mnoho, ale pořád to nestačí. Cílem je vystupňovat boj proti změně klimatu za hranicemi EU. Porot je třeba, abychom podporovali politický dialog mezi EU a rozvojovými zeměmi, který podpoří začlenění faktorů souvisejících se změnou klimatu do plánů snižování chudoby na místní a vnitrostátní úrovni.

Tuto iniciativu podporuji; před tím, než bude pokračovat, bude samozřejmě čelit mnoha výzvám, například nedostatečné koordinaci na celosvětové úrovni, nedostatku financování apod. Rovněž souhlasím s poznámkami zpravodaje ohledně investic do rozvoje inovačních modelů partnerství veřejného a soukromého sektoru, v něž Evropa vkládá velkou důvěru. Představují budoucnost EU na vnitrostátní, regionální a místní úrovni.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) Již nějakou dobu je zřejmé, že globální oteplování nejvíce zasahuje nejméně rozvinuté země a že právě tyto země k němu přispívají nejméně. Jejich zranitelnost je dále zatáhne do propasti chudoby a vítám, že Wijkmanova zpráva tuto skutečnost empaticky zdůrazňuje.

Myšlenkou je vytvořit alianci, která bude bojovat proti změně klimatu, ale komise jí nepřiděluje dostatečné finanční prostředky. Náklady v oblasti změny klimatu se mohou vyšplhat až na 80 miliard EUR. Rozpočet stanovený Komisí na 60 milionů EUR je pro přípravu nejméně rozvinutých zemí na změnu klimatu nedostatečný. Nyní je na alianci, aby našla, nebo uvolnila, další finanční prostředky. To znamená, že jednotlivé členské státy Unie musí převzít svou odpovědnost. Musí vyčlenit větší částky, než se tomu děje dosud.

Evropský parlament rovněž pro alianci navrhuje využití alespoň 25 % výnosu EU ze systému pro obchodování s emisemi.

Zdá se, jako kdyby Unie s ohledem na změnu klimatu začínala uvažovat jinak o rozvojové spolupráci, což je třeba přivítat. Proto tuto zprávu podpořím.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro zprávu s názvem Založení globální aliance pro změnu klimatu mezi Evropskou unií a chudými rozvojovými zeměmi, protože tyto země jsou vůči změně klimatu nejzranitelnější.

Dříve uvedený přezkum Akčního plánu EU o změně klimatu a rozvoji z roku 2007 dokládá nedostatečný a příliš pomalý pokrok v začleňování změny klimatu do rozvojových politik Evropské unie.

Přestože si sama EU stanovila cíl stát se světovou vedoucí silou v boji proti změně klimatu, rozpočet prioritou poskytnutou těmto politikám neodráží. Mechanismus čistého rozvoje také dosud neodpovídá potřebám nejchudších zemí, pokud se týká investic do ekologických technologií.

Zpráva vyzývá EU, aby změna klimatu byla jádrem její politiky rozvojové spolupráce, a vyzývá Komisi k tomu, aby podrobně informovala o stávajících vnitrostátních a mezinárodních finančních mechanismech pro změnu klimatu a rozvoj. Komise by měla naléhavě navrhnout opatření požadovaná pro zvýšení finanční podpory EU v oblasti změny klimatu a rozvoje a zajistit nejlepší možnou koordinaci a doplňkovost se stávajícími iniciativami.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), písemně. – (PL) Ochrana životního prostředí by měla být bezpochyby prioritou všech členských států a celého Společenství. Pokud jde o iniciativu na založení globální aliance pro změnu klimatu, to nejlepší, co k ní lze říci, je, že nemá smysl. Utrácení peněz daňových poplatníků na další drahý politický orgán stav životního prostředí s největší pravděpodobností nezlepší. Spíše poskytne další lukrativní místa pro bruselské byrokraty. Rozvojové země produkují mnohem méně znečištění a jejich emise oxidu uhličitého jsou v porovnání s ekonomickými giganty bezvýznamné.

Chtěl bych zdůraznit, že se Spojené státy po mnoho let drží na špičce seznamu zemí produkujících toxické látky. Stále neratifikovaly Kjótský protokol. Jsem přesvědčen, že založení aliance zahrnující EU a rozvojové země ani v nejmenším nepřispěje ke snížení úrovně znečištění. Na druhou stranu mohou mít akce jako například rozhovory s vedoucími politickými představiteli uvedených zemí rozhodující význam. A to proto, že nejvíce přispívají k poškození životního prostředí.

– Zpráva Jeana Marie Beaupuye (A6-0356/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), *písemně*. – (FR) Hlasoval jsem pro usnesení o vládnutí a partnerství na národním, regionálním a projektovém základě v oblasti regionální politiky předložené na základě zprávy z vlastního podnětu mého francouzského kolegy Jeana Marie Beaupuye. Zcela souhlasím s myšlenkou, že kromě zjednodušení a účinnosti bude přezkoumána realita slučování různých fondů Společenství v rámci budoucí politiky soudržnosti po roce 2013.

Petru Filip (PPE-DE), *písemně*. – (RO) Chtěl bych přivítat podnět k sestavení této zprávy o dobrém místním a regionálním vládnutí, stejně jako význam představy partnerství mezi čtyřmi úrovněmi moci: místní, regionální, národní a evropskou. Jakékoliv setkání představitelů místních orgánů volených přímo lidmi ve většině případů zdůrazňuje rozdíly ve způsobu řízení evropských politik na této úrovni správy.

Bez vytvoření politiky opravdového partnerství mezi všemi těmito správními orgány, bez vlivu politického stranictví, které nemá nic společného se subsidiaritou, nedosáhne úsilí Evropského parlamentu a ostatních evropských institucí žádoucích konkrétních výsledků a účinnosti. Dobře víme o konfliktech a nepochopitelné rivalitě mezi zástupci různých politických stran řídicích různé úrovně správy, jejichž výsledkem ve většině případů je, že evropští občané jsou připraveni o přínosy evropských projektů, o nichž se rozhoduje na fóru Evropského parlamentu. Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože očekávám, že regionální politiky dostanou takovou pozornost, jakou si zaslouží.

Bruno Gollnisch (NI), *písemně*. – (FR) Zpráva pana Beaupuye je velmi poučná. Hovoří se v ní o řízení strukturální politiky a zjistili jsme, že kromě opětovného vyvážení úrovně rozvoje všech regionů Evropské unie je skutečným cílem regionální politiky řízené Bruslem radikální změna územního uspořádání členských států, a tím i jejich správních a politických struktur.

To vskutku není žádné překvapení. Nyní se v Evropě dělá vše pro to, aby se národní státy obešly nebo zničily udělením pravomocí evropskému superstátu, a to od základu podporou „regionu“, jakožto privilegované úrovně vnitrostátní organizace nebo zřízení v přeshraničních vnitrostátních oblastech způsobem, který odporuje tradicím některých členských států a proti vnitrostátnímu rozčlenění nebo hranicím identity oblastí – a to za cenu mnoha milionů eur. „Integrovaný přístup“ k tvorbě evropských právních předpisů zastávaný zpravodajem, který se skládá ze zahrnutí této úrovně do všech evropských politik, a to se všemi územními, hospodářskými a sociálními dopady, přispívá k tomuto vývoji.

Kromě volebních manipulací je třeba v rámci analýzy prozkoumat reformu navrhovanou panem Sarkozym.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), *písemně*. – (SV) Zpráva obhajuje zlepšenou spolupráci jednotlivých vnitrostátních správ. Je však důležité nezapomínat, že se jedná o výsledek soutěže mezi institucemi, kdy se zkouší nejlepší formy vládnutí a jejich odlišování od méně vhodných způsobů. Evropská rozmanitost ve způsobech vládnutí a výměna zkušeností mezi těmito správami je pravděpodobně dobrým příkladem.

Zpráva je plná dobře míněných prohlášení, ale velmi postrádá konkrétní návrhy, jak zlepšit řízení strukturálních politik kvůli nápravě nedostatků, jež existují s ohledem na kontrolu hospodářských aspektů strukturálních politik. Je důležité připomenout, že strukturální politiky EU představují její největší samostatnou položku výdajů na období 2007–2013 a že Evropský účetní dvůr ve své zprávě za finanční rok 2006 uvedl, že by nemuselo být vypláceno nejméně 12 % ze všech finančních prostředků vyplacených na strukturální politiky.

Zpráva také obsahuje odkazy na Lisabonskou smlouvu. Tato smlouva však byla demokraticky odmítnuta. Vyzvolávání Lisabonské smlouvy je tedy výrazem nepřijatelné arogance. Budoucnost této smlouvy – v době, kdy je tento text napsán – je tak nejistá, že by na její obsah nemělo být odkazováno. Z těchto uvedených důvodů se strana Junilistan rozhodla hlasovat proti celé zprávě.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Vzhledem k tomu, že jsme vždy obhajovali zásadní účast místních a regionálních orgánů a dalších veřejných orgánů, společenských a hospodářských organizací a široké veřejnosti na určování cílů a programů a na realizaci a kontrole využívání strukturálních fondů Společenství v každém členském státě, není samozřejmě pochyb o naší podpoře výše uvedeného.

Nemůžeme však připustit, aby byly pod záštitou těchto legitimních cílů sledovány cíle jiné, například slučování různých fondů Společenství (Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu, Fondu soudržnosti a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova). Tento návrh by mohl ohrozit žádoucí hlavní cíl rozpočtu Společenství, jinými slovy jeho funkci přerozdělovat bohatství mezi země „soudržnosti“

a „bohaté“ země, zejména proto, že by mohlo dojít k odstranění fondů, jež jsou určeny pouze pro první zmíněné země (kromě ohrožení financování „společných politik“, například v oblasti zemědělství a rybolovu, ze strany Společenství).

Nemůžeme souhlasit ani s návrhem podpory „partnerství veřejného a soukromého sektoru“, která jsou nástrojem k privatizaci veřejných služeb, jež jsou zásadní a strategické pro obyvatele a sociální a ekonomický rozvoj každého členského státu.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), písemně. – (RO) Zpráva pana Beaupuye určuje řádné vládnutí na úrovni dvou doplňujících se systémů: institucionálního systému, který rozděluje pravomoci a rozpočty mezi členské státy a regionální a místní orgány, a partnerského systému, který sdružuje různé veřejné a soukromé subjekty zabývající se stejnou problematikou na konkrétním území.

Partnerství může přinést přidanou hodnotu provádění politiky soudržnosti prostřednictvím lepší legitimacy, trvalé koordinace, zaručené transparentnosti a lepšího využití fondů. Účast partnerů může pomáhat rozvoji institucionálních nástrojů na odvětvové a územní úrovni. Nesmíme přehlížet skutečnost, že partneři mají nezbytné možnosti a prostředky, které mohou zvýšit účinnost programu zefektivněním postupů vybraných projektů.

Aby se legitimoval rozhodovací proces a vyvážení jakéhokoliv ovlivnění v rámci veřejných konzultací během přípravné fáze operačních programů, je velmi důležité, aby se zapojily místní a regionální orgány a rovněž občanská společnost. To usnadní využití rozsáhlých odborných znalostí a přispěje ke zlepšení rozvoje programu, jeho monitorování a posouzení.

Musíme vzít na vědomí, že nové členské státy nejsou na zásadu partnerství připraveny, které by proto mělo být podporováno jako výsledek nadnárodního a vnitrostátního úsilí.

Na základě právě vyjádřených argumentů v pozměňovacích návrzích, které jsme předložili a které byly přijaty a začleněny do konečného znění zprávy pana Beaupuye, vyjadřuji podporu této zprávě.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro zprávu pana Beaupuye o vládnutí a partnerství na národní a regionální úrovni a projektovém základě v oblasti regionální politiky. Je zřejmé, že úspěch jakéhokoliv regionálního rozvoje nezávisí pouze na dosažených výsledcích, ale rovněž na způsobu dosahování těchto výsledků, tedy na vládnutí. Proto je třeba, abychom rozvíjeli mechanismy, které zlepší systémy vládnutí, aniž by je brzdily rozdílné politiky.

Sdílím zpravodajovo nadšení pro zásadu partnerství: nové metody vládnutí by neměly nahrazovat veřejné instituce, spíše by měly spolupracovat. Rovněž schvaluji plán na reorganizaci správy v oblasti fondů Společenství, týkajících se různých územních dimenzí a samozřejmě Evropské unie. Zkušenosti s řízením projektů převzaté ze světa obchodu mohou být výborným nástrojem realizace nových forem vládnutí za účelem pokroku konkrétního rozvoje evropského systému.

– Zpráva: Manuel Medina Ortega (A6-0355/2008)

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose a Britta Thomsen (PSE), písemně. – (DA) Dánští poslanci Skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu hlasovali pro zprávu z vlastního podnětu o lepší regulaci, ale chtějí zdůraznit, že odstranění administrativní zátěže se může velmi zpolitizovat. Podporujeme cíl odstranění nadbytečné administrativní zátěže. Některá taková zátěž však může být velmi důležitá ze sociálního hlediska, přestože může být pocíťována jako překážka růstu a inovace společností. Domníváme se, že pro snížení administrativní zátěže je nezbytný vyvážený přístup.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Musíme-li diskutovat o „lepší tvorbě právních předpisů“ před rozpravou o obsahu evropských právních předpisů, pak bychom měli zvážit, jak moc tyto právní předpisy vlastně potřebujeme. Je pravda, že vytvoření společného trhu a jednotnostmi mezi zeměmi s rozdílnou historií a rozdílnými tradicemi, což se může často odrážet v podrobnostech jejich právních předpisů, vytváří potřebu harmonie, která pravděpodobně vyžaduje aktivnější tvorbu právních předpisů.

Avšak přesto se to nerovná uznání, že musíme především vytvářet právní předpisy, a to se musí odehrávat na evropské úrovni. Přestože jsem přesvědčen, že EU je často správným místem pro akci, je třeba rovněž poznamenat, že zásada subsidiarity je základním prvkem a často je odsouvána stranou ve jménu falešné účinnosti a nadbytečných výsledků.

Chceme-li, aby byla EU schopna reagovat na potřeby odůvodňující rozhodování na evropské úrovni, měli bychom se soudržně a moudře vyhnout zaplavení Evropy legislativními projekty a pravomocemi, které mohou být efektivně stanoveny na vnitrostátní úrovni. Tato obava, která se často objevuje ve Smlouvách, se naneštěstí méně objevuje v Bruselu a s nevyhnutelnými následky týkajícími se pokoušení byrokratů.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro zprávu pana Mediny Ortegy o Protokolu o uplatňování zásad subsidiarity a proporcionality. Evropská unie by se v právním rámci měla zaměřit na normy srozumitelnosti a účinnosti. Protože zlepšení legislativních postupů nám může pomoci k dosažení těchto cílů a vzhledem k tomu, že zásady subsidiarity a proporcionality jsou dvěma základními kameny Společenství, zejména v případech, kdy nemá výlučné legislativní pravomoci v konkrétní oblasti, oceňuji Výbor pro právní záležitosti za jeho neúnavnou práci při zajišťování, že se budou právní předpisy Společenství zakládat na kvalitě prostřednictvím zjednodušení *acquis communautaire*, a nikoliv na kvantitě.

Kromě toho také velmi pochybuji o postupech samoregulace a společné regulace; současná finanční krize na trzích jim může být zčásti připsána na vrub. Regulace zůstává nejjednodušším způsobem dosahování cílů Unie a přinášet právní jistotu společností i občanům.

– Zpráva: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A6-0363/2008)

Carl Lang a Fernand Le Rachinel (NI), písemně. – (FR) Komise právě zveřejnila svou 24. výroční zprávu o kontrole uplatňování práva Společenství členskými státy. Naprosto legitimní otázka může znít: jsou nějaké rozdíly, nebo došlo k pokroku v porovnání s předchozí zprávou? Zdá se, že nikoliv. Jako vždy jsou členské státy špatnými žáky Evropy. Jaké řešení navrhuje zpravodajka? Přísnější přístup k členským státům, v případě nutnosti více podání k Soudnímu dvoru a přísnější výkon rozhodnutí Soudního dvora. Stručně: více pravomocí v oblasti donucování a represe ve vztahu k členským státům pro evropské instituce.

Právní řád Společenství, již vytvořený smlouvami, které mají přednost před vnitrostátním právem, má nyní více utiskovat a ničit uvedené práva členských států. Tomu zcela odporujeme, protože závislost vnitrostátních práv a právních charakteristik jistě povede k závislosti členských států v evropském a federalistickém projektu.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro zprávu paní Geringer de Oedenbergové o kontrole uplatňování práva Společenství. Čísla jsou objektivní; mohou být různě vykládána, ale není možné o nich diskutovat: výrazný nárůst případů porušování povinností a nedodržování rozsudků Soudního dvora, či neprovádění směrnic ve stanovené lhůtě naznačuje, že ze strany Komise je třeba lepšího monitorování jednotlivých členských států.

Kromě toho jsem přesvědčen, že by měl Evropský parlament více spolupracovat s vnitrostátními parlamenty, aby se podpořila a skutečně dodala váha uplatňování práva Společenství na vnitrostátní, regionální a místní úrovni, regionální a místní úrovni. Rovněž schvaluji začlenění textu o otázce řízení strukturálních fondů: je třeba upozornit členské státy, že pokud chtějí mít prospěch z uvedených fondů ve finančním rámci 2007–2013, musí přizpůsobit své právní předpisy tak, aby vyhovovaly evropskému právu, především pokud se týká ochrany životního prostředí, a vhodně podporovaly hospodářský a sociální rozvoj na regionální úrovni.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Na dnešním zasedání Parlamentu jsem hlasoval pro výroční zprávu Výboru pro právní záležitosti o kontrole uplatňování práva Společenství. V roce 2006.

Dokument navržený zpravodajkou paní Geringer de Oedenbergovou zmiňuje neplnění lhůt pro provedení směrnic, neuspokojivou spolupráci mezi soudními systémy členských států a Evropským soudním dvorem a také kritiku metod řešení stížností.

Jedním z opravdu znepokojujících jevů je neochota vnitrostátních soudů uplatňovat zásadu nadřazenosti práva Společenství a využívat výhody předběžného soudního řízení.

Zpráva rovněž na zvýšení počet porušování povinností vyplývajících z toho, že členské státy neplní rozhodnutí Soudního dvora a že neplní harmonogram provádění směrnic.

S ohledem na výše uvedené je třeba zvýšit spolupráci mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty a zlepšit kontrolu uplatňování práva Společenství na vnitrostátní a regionální úrovni. To přiblíží Evropskou unii občanům a posílí její dmeokratickou legitimitu.

– Zpráva: Georgios Papastamkos (A6-0354/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro usnesení o strategii pro budoucí dohodu o institucionálních aspektech regulačních agentur, a to na základě zprávy z vlastní iniciativy mého vynikajícího kolegy a přítele, bývalého řeckého ministra pana Papastamkose. Je politováníhodné, že úsilí, že úsilí Parlamentu a Komise týkající se vytvoření právně omezujícího kontroly evropských regulačních orgánů nepřineslo žádný výrazný výsledek. Souhlasím s názorem většiny svých kolegů, kteří litují chybějící obecné strategie vytváření agentur v Evropské unii. Je naléhavé a nezbytné, aby Rada a Komise spolupracovaly s Parlamentem a vytvořily jasný, společný a soudržný rámec týkající se pozice agentur v budoucnosti v rámci evropské správy, přičemž je nezbytné vytvořit parlamentní kontrolu nad zřízením a činností regulačních agentur.

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LT) Nedávno byl zaznamenán podstatný nárůst v několika evropských i vnitrostátních regulačních agenturách. Mezi těmito dvěma úrovněmi existují podobné znaky i rozdíly. Rozdílnost těchto agentur, pokud se týká jejich struktury a fungování na evropské a vnitrostátní úrovni zavádá příčinu otázkám ohledně regulace, správného řízení a blízkosti institucí ve smyslu centralizace a decentralizace.

Evropské regulační agentury jsou z větší části decentralizované nebo nezávislé služby, a proto je nezbytné požadovat obzvláštní transparentnost a demokratickou kontrolu, pokud hovoříme o jejich financování a činnosti, protože bez regulačních a výkonných institucí s výlučnými právy, nárůst počtu v nejdůležitějších oblastech sociální činnosti může poškodit jméno institucí představujících Evropskou unii, odcizí je a velmi zvýší byrokracii.

Uplatňování parlamentní kontroly na strukturu a činnost regulačních agentur by měla odpovídat tradiční zásadě demokracie, která vyžaduje nárůst politické odpovědnosti ve všech institucích s výkonnými pravomocemi.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Evropská unie zahrnuje 29 agentur, opravdových evropských mikroinstitucí, jejichž náklady přijdou na více než 1 miliard EUR a jejichž užitečnost je důvodem k opatrnosti. Zpravodaj se tedy nemýlí, když požaduje větší transparentnost a odpovědnost při řízení velkého počtu agentur, opravdovou politickou kontrolu nad jejich činností, hodnocení těch existujících, moratorium na vytváření nových agentur a analýzu „výhody z hlediska nákladů“ provedenou před každým rozhodnutím.

Avšak opravdovým problémem je skutečná existence těchto agentur, další vrstvy evropské byrokracie, z nichž některé mají regulační pravomoci a jiné výkonné funkce, které narušují práci vnitrostátních orgánů, pokud ji neztěžují. Opravdovým problémem je nešíření a skutečnost, že se rozrůstají pro Evropě a křesla v nich jsou rozdávana jako „trafiky“. Opravdovým problémem je, že 40 % z nich je financováno podle článku 308 Smlouvy, což je známý článek, který umožňuje zvýšit pravomoci Bruselu tam, kde je výslovně nestanoví právo a právní předpisy.

Protože tato zpráva nic neřeší, nemůžeme ji schválit. Ale protože se jedná o pokus vnést trochu pořádku do tohoto zmatku, nemůžeme ji zamítnout. Proto se zdržíme.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Je zajímavé, že v bodě 5 návrhu zprávy je nyní konstatováno, že chybí strategie pro vytvoření agentur EU. Nové agentury se vytváří případ od případu, což vede k netransparentní struktuře regulačních agentur a dalších orgánů Společenství.

Je ještě zajímavější konstatovat, že většina v Evropském parlamentu vždy podporovala vytvoření nových agentur a teprve nyní se zjišťuje, že se celkový obraz ztratil.

Strana Junilistan podporuje hlavní myšlenky zprávy, ale kritizujeme způsob, jak se nyní Evropský parlament pokouší zabrat nové území pomocí regulačních agentur, které mají podávat výroční zprávy Parlamentu, a ředitelů těchto agentur, u kterých bude existovat možnost, že budou zváni před příslušný výbor Parlamentu před tím, než budou jmenováni. Ohledně těchto návrhů jsme skeptičtí. Zprv je vhodné, aby to byla Komise, kdo bude odpovědný za řízení těchto agentur, a zadruhé politické spory mohou ovlivnit jmenování ředitelů agentur, kteří by jako takoví měli být jediné úředníci.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro zprávu předloženou panem Papastamkosem o strategii pro budoucí dohodu o institucionálních aspektech regulačních agentur. Vítám plán Komise na vytvoření interinstitucionální pracovní skupiny, která bude odpovídat za určení funkcí regulačních agentur, a příslušné pravomoci všech orgánů Evropské unie týkající se k dotčeným agenturám.

Tento návrh by měl být přesto spíše začátkem než koncem, protože jeho cíle dalece překračují vytvoření interinstitucionální skupiny. Návrh na společný přístup, co nejvíce to bude možné, strukturování a fungování těchto agentur je opravdu zaměřen na omezení byrokracie, aby tyto orgány mohly řádně a účinně vykonávat svou legislativní úlohu. To alespoň zčásti umožní jejich kontrolu a to, aby plnily požadavky auditu a podpořily odpovědnost vyžadovanou pro úlohu takového významu.

– Návrh usnesení: Zatýkácí rozkaz na Josepha Konyho s ohledem na jeho proces před Mezinárodním trestním tribunálem (B6-0536/2008)

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Joseph Kony a Armáda božího odporu spáchali během posledních 20 let strašné zločiny, kvůli kterým ho chce nyní soudit Mezinárodní trestní tribunál.

Konflikt v oblasti Velkých jezer, Ugandě a Súdánu stále pokračuje a žádá si další civilní oběti. Je zřejmým úkolem mezinárodního společenství, aby tuto hroznou tragédii zastavilo.

Strana Jumilistan má obecně negativní názor na usnesení o zahraniční politice. Avšak toto se týká jedné organizace a jejího vůdce, kteří jsou obviněni Mezinárodním trestním tribunálem za zločiny proti lidskosti. Proto jsme se rozhodli toto usnesení podpořit.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, chtěl bych informovat sněmovnu, že jsem hlasoval pro návrh usnesení o obvinění Josepha Konyho a jeho předvedení před Mezinárodní trestní tribunál. Je zcela nepřijatelné, že se již více než tři roky usiluje o zatčení mezinárodního zločince, jako je Kony, pachatel a podněcovatel zločinů, včetně vražd, genocidy, znásilňování, rabování a podněcování ke znásilnění. Všechny tyto pokusy o jeho zatčení neuspěly kvůli trvalé neochotě ugandské vlády spolupracovat na zatčení tohoto zločince, na nějž Mezinárodní trestní tribunál vydal mezinárodní zatýkácí rozkaz.

Chtěl bych podotknout, že Uganda podepsala Římský statut, podle kterého se každý člen zavazuje ukončit beztrestnost za nejzávažnější trestné činy s velkým významem pro mezinárodní společenství a přispívat k prevenci těchto zločinů. Rovněž chci vyjádřit své obavy ohledně zcela chybějícího jasného závazku zaměřeného na zabránění odklonění mezinárodní pomoci (především od soudánské vlády) Armády božího odporu, kterou vede Kony a která ji může snadno využít pro vlastní financování.

– Zpráva: Marielle De Sarnez (A6-0294/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro legislativní usnesení, kterým se mění návrh rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se vytváří akční program pro zvyšování kvality ve vyšším vzdělávání a podporu porozumění mezi kulturami prostřednictvím spolupráce se třetími zeměmi (Erasmus Mundus) (2009–2013), a to na základě zprávy paní de Sarnezové. Podporuji kompromisní pozměňovací návrhy zaměřené na vynikající akademickou kvalitu, spravedlnost související s geografickým pokrytím, informovanost veřejnosti o tomto programu a nutnosti odstranění všech právních a administrativních překážek výměnným programům mezi evropskými zeměmi a třetími zeměmi (vízový problém). Považuji rovněž za nezbytné přijetí kroků v rámci programu, které zajistí, aby se studenti, doktorandi a výzkumní pracovníci s doktorátem a univerzitní pracovníci pocházející z nejméně rozvinutých třetích zemí (především AKT – africké, karibské a tichomořské země) vraceli do svých zemí původu, jak mile skončí jejich pobyt, a tak se předešlo jevu „odlivu mozků“. Konečně tleskám požadavku na výuku alespoň dvou evropských jazyků a boji proti diskriminaci a podpoře dodržování rovnosti mezi ženami a muži.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose a Britta Thomsen (PSE), písemně. – (DA) Dánští poslanci Skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu hlasovali proti zprávě o programu Erasmus Mundus II. Nikoliv proto, že bychom byli proti tomuto programu, ale proto, že text týkající se financování může vést k situaci, kdy dánští studenti budou muset za využití tohoto programu platit. Z obecného hlediska cíle programů Erasmus Mundus podporujeme.

Dánští poslanci Skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu hlasovali pro zprávu z vlastního podnětu o lepší regulaci, ale chtějí zdůraznit, že odstranění administrativní zátěže může být velmi zpolitizovaným procesem. Podporujeme cíl odstranění nadbytečné administrativní zátěže. Některá administrativní zátěž však může být sociálně velmi nutná, i když může být pocíťována jako překážka růstu a inovaci společností. Domnívám se, že pro snížení administrativní zátěže je nezbytný vyvážený přístup.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), písemně. – (EL) V rámci politiky Lisabonské strategie namířené proti řadovým voličům využívá EU program Erasmus Mundus (2009–2013) pro buržoazní modernizaci vysokých

škol v členských státech podle požadavků kapitálu, aby tak způsobila „odliv mozků“ z členských zemí a vystupňovala vykořisťování pracovníků, čímž navýší zisky evropských monopolů.

Posiluje soukromá hospodářská kritéria pro hodnocení vysokých škol a výzkumných středisek a zrovnoprávňuje veřejné a soukromé vzdělávací instituce. Vytváří „konsorcia“ na základě „vynikající kvality“ a pro studenty zavádí školné, a tím zásadně vylučuje děti z rodin pracujících tříd z vyššího a postgraduálního vzdělávání.

Demagogická prohlášení EU o zabránění odlivu mozků z méně rozvinutých zemí nemůže zakrýt pravý cíl, kterým není nic jiného než politováníhodné vykořisťování pracovní síly těchto zemí a drastické omezení práv mladých lidí na vyšší standard bezplatného státního vzdělání pro všechny děti z rodin pracujících tříd.

Proto parlamentní skupina Komunistické strany Řecka hlasovala proti této legislativní iniciativě.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu paní De Sarnezové o programu Erasmus Mundus (2009–2013), protože považuji tento nový program za zásadní pro podporu Evropské unie jakožto centra vynikající kvality vzdělávání na světové úrovni.

Prostřednictvím spolupráce mezi různými vzdělávacími zařízeními EU Erasmus Mundus II zlepší reakci na globální poptávku po mobilitě studentů a podpoří kvalitu vyššího vzdělávání v EU a dialog mezi různými kulturami. Chtěla bych také zdůraznit inovace navržené ve zprávě, například rozšíření doktorských programů, zahrnutí stipendií a podpora aktivní účasti podniků a výzkumných středisek.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Toto je významný program, který se zaměřuje na podporu studentů ze třetích zemí, kteří chtějí přijít do Evropské unie, přestože jeho omezené finanční prostředky mohou způsobovat obtíže pro ty, kdo musí platit vysokým školám poplatky a nemohou. Proto, přestože jsme hlasovali pro zprávu, litujeme zamítnutí pozměňovacích návrhů předložených naší skupinou, neboť se zaměřovaly na vyřešení tohoto problému.

S potěšením však říkáme, že návrhy byly přijaty s cílem zlepšení mobility těchto studentů a upozornění na skutečnost, že program nesmí být využíván k přilákání osob se zvláštními dovednostmi ze třetích zemí do Evropské unie na úkor jejich země původu. Trvali jsem na to, že je třeba, aby Evropská komise při hodnocení programu zohledňovala možné důsledky „odlivu mozků“ a sociální a hospodářské situace dotčených osob.

Musíme zajistit, že magistři, doktorandi a výzkumní a vysokoškolští pracovníci budou mít možnost návratu na své místa původu po skončení studia, čímž se zabrání jakémukoliv „odlivu mozků“.

Neena Gill (PSE), písemně. – Paní předsedající, hlasovala jsem pro tuto zprávu a doufám že prodloužení programu Erasmus Mundus do roku 2013 bude nadále důležitým mostem mezi různými kulturami.

Přínosy tohoto vzdělávacího programu jsou zjevné – nejenže bude mít EU prospěch z přilákání nadaných studentů ze třetích zemí, cožlepší výzkum a inovaci v EU, ale naši vlastní studenti si rovněžlepší jazykové znalosti a zvýší se jejich zaměstnatelnost doma i v zahraničí.

Především považuji tento program za velmi vhodný proto, že tento rok je Rokem mezikulturního dialogu. Budování spojení se třetími zeměmi prostřednictvím vzdělání podporuje porozumění a komunikaci mezi různými kulturami, jazyky a vírami. Je to přesně takový program, jaký by měl Evropský parlament podpořit, a srdečně jej vítám.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Rozhodli jsme se hlasovat proti této zprávě Výboru pro kulturu a vzdělávání. Nehlasujeme proti myšlence programu Erasmus Mundus jako takové, ale kvůli některým podrobným návrhům předloženým výborem a návrhům předloženým Komisí.

Nepodporujeme zvláštní víza pro Erasmus Mundus, jak je stručně popsáno v tomto návrhu. Každý členský stát má právo vydávat víza a doufáme, že budou velkorysé v případě vydávání víz studentům z programu Erasmus Mundus. Domníváme se, že není možné upravovat tento typ víz na úrovni EU.

Rovněž odmítáme myšlenku poskytování finanční podpory EU absolventskému sdružení studentů pro studenty absolvující různé programy Erasmus Mundus. Studentská sdružení by se měla vytvářet podle potřeb a z osobního úsilí jednotlivců. Nemohou být vytvořeny shora institucemi EU.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), písemně. – (PL) Program Erasmus Mundus zahrnuje spolupráci a mobilitu v odvětví vyššího vzdělání, zaměřené na podporu Evropské unie jakožto celosvětového centra vynikající

kvality vzdělávání. Rozšiřuje dosavadní možnosti v rámci programu Erasmus a otevírá spolupráci v oblasti vzdělávání v zemích, jež nejsou členy Unie.

Vzdělávání hraje klíčovou úlohu v životě mladých lidí. Zahraniční zkušenosti si stále více cení sami studenti i jejich budoucí zaměstnavatelé. Znalost jazyků, kultur, konkrétních charakteristik jednotlivých zemí a schopnost fungovat v mezinárodním prostředí jsou pouze několika přínosy z mnoha, jež přináší účast na tomto programu. Podpora mobility je další důležitou vlastností cílů programu. To je významné především s ohledem na dobu globalizace, protože styky se třetími zeměmi nabývají na významu. Měli bychom přivítat skutečnost, že evropští studenti a studenti ze třetích zemí budou mít i nadále možnost takovou zkušenost získávat.

Jsem potěšena, že přijatý program rovněž obsahuje odkazy na řešení otázky víz. Ty nadměrně komplikují cestování. Navrhované zjednodušení by mělo rovněž ovlivnit rozsah dostupných informací. Studenti by měli mít možnost získat v předstihu všechny informace, které požadují, aby jim byla usnadněna příprava pro jejich pobyt. V této souvislosti by byla obzvláště užitečná pomoc ze strany zastoupení Evropské komise.

Ona Juknevičienė (ALDE), písemně. – (LT) Dnes jsme hlasovali o nové generaci programu Erasmus Mundus (2009–2013). Stávající program Erasmus Mundus byl realizován v roce 2004 a využilo ho více než 4 000 občanů Evropské unie a třetích zemí. Erasmus Mundus se ukázal jako spolehlivé opatření v oblasti vyššího vzdělávání, zejména v oblasti magisterských oborů. Cílem nového programu je podpora vyššího vzdělávání v Evropě, které mladým lidem nabídne více kvalitnějších kariérních příležitostí, a uplatňování strukturovanější mezinárodní spolupráce mezi institucemi vyššího vzdělávání, což zajistí větší mobilitu studentů z celé Evropské unie a třetích zemí. Během příštích pěti let bude vysokým školám v Evropě a třetích zemích přiděleno více než 950 milionů EUR na účast v programech a udělování grantů. Bude doplněn zvláštní program pro postgraduální studia a studentům se dostane větší finanční podpory. Při hlasování jsem podpořila pozměňovací návrhy příslušného výboru, které dokumentu poskytují jasnější regulaci, zajišťují výběr a práva studentů a umožňují lepší spolupráci mezi vysokými školami.

Carl Lang a Fernand Le Rachinel (NI), písemně. – (FR) Cíl podpory rozsáhlého ekonomického přistěhovalectví, stanovený dne 11. ledna 2005 Evropskou komisí v její zelené knize o přístupu EU k řízení ekonomické migrace, je vzhledem k této zprávě mnohem naléhavější.

Na program Erasmus Mundus II pro období 2009–2013 nebude přiděleno méně než 950 milionů EUR. Cílem tohoto programu je přilákat zahraniční studenty a učitele do geografické oblasti Evropské unie. To je o 654 milionů EUR více než částka přidělená na první verzi programu.

Z tohoto důvodu – chvályhodného samotného o sobě – podpory studentů ze třetích zemí v tom, aby přicházeli studovat do Evropy tím, že se jim nabídnou magisterské diplomy a doktoráty na vysoké úrovni, ve skutečnosti otevře stavidla novému toku legálního přistěhovalectví. Jednodušší přístup do Evropy bude ve skutečnosti poskytnut zahraničním státním příslušníkům ze třetích zemí, zejména prostřednictvím zjednodušených vízových postupů a postupů pro získání stipendia a upravených poplatků za výuku.

Narozdíl od podpory vlastních občanů a evropského výzkumu a vynikající kvality Evropská unie znovu upřednostňuje tyto subjekty mimo EU a ukazuje svou zálibu v rozsáhlém přistěhovalectví.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Program Erasmus Mundus II se podobá výměnnému programu Erasmus pro evropské studenty, ale zaměřuje se především na výměnu se třetími zeměmi. Jeho cílem je přilákat do Evropy kvalifikované zahraniční studenty.

V zásadě podporuji mezikulturní výměnu, zejména vědecké úrovni. Avšak pochybuji o účinnosti, a především o užitečnosti tohoto programu pro členské státy. V době, kdy jsou v některých členských státech v mnoha vysokoškolských oborech omezována místa pro vlastní obyvatelstvo, bychom měli být obezřetní ohledně vyšších kvalifikací.

Posun celého evropského vysokoškolského systému k boloňskému modelu dostatečně ztěžuje studentům s magisterským diplomem najít místo pro PhD. Nárůst konkurence mezi studenty s trvalým pobytem se mi jeví jako kontraproduktivní. V souvislosti s programem bude také obtížné kontrolovat porušení imigračních předpisů. Proto jsem hlasoval proti zprávě.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), písemně. – (PL) Program Erasmus Mundus již hraje velmi významnou úlohu v současném vzdělávání mladých lidí i dospělých. Avšak získané zkušenosti naznačují, že by se tyto výzvy měly řešit opatrně. Nepřiměřeně radikální změny, například nové podmínky studijních poplatků, by mohly způsobit nerovnováhu tohoto vzdělávacího systému, který prokázal svou existenci na trhu. Tyto

změny mohou rovněž porušovat některé zásady týkající se autonomie vzdělávacích institucí. Proto je nezbytné zvážit, zdali by nebylo lepší nechat rozhodnutí na konsorciu Erasmus Mundus, nebo stanovit podmínky pro řízení shora.

Jsem přesvědčen, že tam, kde existují zavedené praktiky a místní orgány mají možnost rozhodnout, měly by být respektovány a nic nového by nemělo být nařizováno shora. To je obzvláště důležité proto, že žijeme ve velmi rozdílných oblastech. O některých se tvrdí, že jsou více rozvinuté, jiné méně, a všechny se liší v tradicích a různých hospodářských podmínkách.

Chtěl bych využít této příležitosti a poukázat na to, že v tomto Parlamentu existuje neodůvodněná praktika odkazovat na dokument, které ještě nejsou závazné, například Evropská ústava, která byla odmítnuta referendem, Lisabonský smlouva a související Listina základních práv. Právní předpisy nemohou vycházet z toho, co není dosud kodifikováno.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro zprávu paní De Sarnezové o programu Erasmus Mundus (2009–2013). Mladí lidé jsou naše budoucnost, a neříkám to jen tak, protože je to velmi příhodné vyjádření: program Erasmus Mundus vychází z étosu vynikající kvality a podpory mezikulturní integrace prostřednictvím spolupráce se třetími zeměmi, aby mohly příští generace spolupracovat na vytváření lepšího světa. Konkrétně nový program Erasmus Mundus zdůrazňuje možnost účastnit se magisterských a doktorandských oborů, vytváření partnerství se vzdělávacími zařízeními ve třetích zemích a provádění konkrétních komunikačních a informačních činností.

Této iniciativě tleskám a chtěl bych upozornit na návrh paní De Sarnezové, že by výuka alespoň dvou cizích jazyků měla být prioritou: jazyky jsou vskutku hlavním hnacím motorem kulturní integrace.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) Erasmus Mundus II povětšinou odpovídá svému předchůdci, přestože byly provedeny podstatné úpravy. Významné změny zahrnují více vyvážené a zaručené geografické zastoupení v programech Erasmus Mundus, jež mohou nabídnout vysokoškolská konsorcia z minimálně tří evropských zemí, přičemž bude zvláštní pozornost věnována zranitelnému obyvatelstvu.

Přijímací kritéria do vzdělávacích kurzů musí být kvalitní a současně musí být dodržováno rovné postavení žen a mužů a zlepšen přístup znevýhodněných skupin.

Jsou-li evropským studentům a studentům ze třetích zemí udělovány granty, musí instituce nabízející kurzy doržovat zásadu rovných příležitostí a nediskriminace.

Současně by měl Erasmus Mundus II přispět k udržitelnému rozvoji vyššího vzdělávání v Evropě a ve třetích zemích, přičemž by Komise měla vyvinout maximální úsilí, aby zabránila odlivu mozků.

Zelení zajistí skutečné provedení těchto úprav. Hodnocení programu Erasmus Mundus by mělo rovněž prokázat, že ze zlepšil přístup zranitelných skupin ke kurzům v rámci tohoto programu.

Skupina Zelených / Evropské svobodné aliance v Evropském parlamentu za těchto podmínek zprávu schválila.

– Zpráva: József Szájer (A6-0300/2008)

Bogusław Liberadzki (PSE), písemně. – (PL) Hlasoval jsem pro zprávu o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o bezpečnostních pravidlech a normách pro osobní lodě (přepřacované znění) (KOM(2007)0737 – C6-0442/2007 – 2007/0257(COD)).

Spolu s panem Szájerem se přikláním k zásadám a pokynům stanoveným Konferencím předsedů. Zcela odpovídají právu. Rovněž zcela schvaluji návrh, že rozhodnutí Konference předsedů vyžaduje technické úpravy.

– Zpráva: József Szájer (A6-0297/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o geneticky modifikovaných mikroorganismech (přepřacované znění), a to na základě zprávy pana Szájera. Vzhledem k vývoji a složitosti práva a právních předpisů vyjadřuji politování nad tím, že Komise nepřezkoumala svůj postoj datující se k 1. dubnu 1987, v němž instruuje své služby, aby pokračovaly a kodifikovaly všechny legislativní akty až alespoň po desáté modifikaci a současně zdůrazňuje, že se jedná o minimální pravidlo a že v zájmu srozumitelnosti a správného pochopení právních předpisů Společenství mají její služby kodifikovat dokumenty, za něž jsou odpovědné, ve stále kratších intervalech. V tomto konkrétním případě přezkoumáváme směrnici z roku 1990 a právo a právní předpisy, které se změnily

čtyřikrát, a to v letech 1994, 1998, 2001 a 2003. Směrnice 90/219/EHS původně určená ke kodifikaci je nakonec přepracována, aby zavedla změny nezbytné pro přizpůsobení postupu pro právní předpisy s kontrolou zavedenému v roce 2006. Domnívám se, že politika konsolidace práva Společenství by měla být jednou z priorit Evropské komise a že současný stav není v pořádku, zejména s ohledem na členské státy a občany.

Dumitru Oprea (PPE-DE), písemně. – (RO) I když jsou dosažený pokrok a dosažená účinnost v zemědělské, rostlinné a živočišné výrobě nepředstavitelné bez velkých objevů v oblasti genetiky, potřebujeme stanovit optimální opatření pro biologickou bezpečnost při využívání geneticky modifikovaných mikroorganismů za kultivovaných podmínek, protože je třeba, abychom dodržovali zásadu předběžné opatrnosti, a chránili tak lidské zdraví a životní prostředí.

Je zcela jasné, že by se dnes lidstvu dařilo hůře a existovaly by větší vnitřní rozpory, kdyby nedošlo k Mendelovým objevům, po nichž následovaly objevy Morgana, Cricka a Watsona. Avšak je zřejmé, že postupy získávání, testování, používání a obchodování v oblasti geneticky modifikovaných organismů (GMO), ať již rostlin, živočichů, nebo mikroorganismů, musí v každé zemi podléhat zvláštnímu režimu regulace, autorizace a administrace, který stanoví právní a institucionální rámec, jehož účelem bude odstranění nebo omezení rizik jakýchkoliv škodlivých dopadů.

– **Zpráva: Eoin Ryan (A6-0348/2008)**

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro zprávu pana Ryana o statistikách Společenství o obchodu mezi členskými státy. Cílem právních předpisů Společenství je snížení nadbytečné a nadměrné byrokracie, a proto otázka statistik o obchodu mezi členskými státy nemůže zůstat bez povšimnutí.

Eurostat vytvořil pracovní skupinu, která má objasnit, jak může být zjednodušeno a modernizováno podávání zpráv v rámci Společenství týkajících se tohoto obchodování. Kromě toho probíhá studie o jednotném systému rozvoje a katalogizace obchodních toků zboží v rámci společného trhu. Souhlasím s touto iniciativou, ale společně s panem Ryanem doufám, že Komise tento návrh vylepší dostatečně podrobnou specifikací, jaká opatření by měla být přijata pro zavedení jednotného mechanismu tohoto druhu. K tomu by mohly být využity pilotní projekty, takže by realnost tohoto režimu mohla být prozkoumána komplexně.

Eoin Ryan (UEN), písemně. – (GA) Devadesát procent irských podniků jsou malé a střední podniky, což se podobně týká celé Evropské unie. V Irsku – znám tam situaci lépe – existuje zhruba 250 000 malých a středních podniků, které zaměstnávají 800 000 osob. Většina těchto podniků (zhruba 90 %) zaměstnává méně než 10 osob, přičemž jedna osoba je zaměstnána v polovině případů. Čas je proto velmi vzácným zdrojem, ale tyto podniky plývají velkým množstvím tohoto času jen kvůli vyplňování formulářů.

Nebude žádným překvapením, že podporuji tuto zprávu (vždyť je to moje zpráva), u níž bylo dosaženo kompromisu prostřednictvím spolupráce Rady a mých kolegů ve výboru ECON. Avšak chtěl bych uvést toto vysvětlení, abych zdůraznil její význam. Ustanovení této zprávy ulehčí 200 000 malých a středních podniků v jejich úkolu vyplňování formulářů týkajících se obchodu se zbožím, a tím jim ušetří čas a prospěje obchodu a podnikání obecně.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), písemně. – (PL) Intrastat je jednotným společným systémem evropských zemí. Jeho úkolem je omezení nadměrné byrokracie a regulace. Jedná se o pružný systém, který proto umožňuje zohlednit konkrétní potřeby a řešení jednotlivých členských států Evropské unie.

Dalším důležitým bodem je, že systém Intrastat a mezinárodní obchodní statistický systém vycházejí z doporučení pro mezinárodní statistický systém o obchodu se zbožím statistického oddělení OSN. To dovoluje získat úplné a zcela srovnatelné informace o mezinárodním obchodu se zbožím.

Pokračující shromažďování statistických údajů o významných ekonomických otázkách je opravdu důležité. Členské státy by měly učinit vše, aby tento systém modernizovaly a vylepšily.

– **Zpráva: Evelyne Gebhardt (A6-0361/2008)**

John Attard-Montalto (PSE), písemně. – Malta je jediným státem EU, kde není možný rozvod. V Evropě jsou pouze tři státy, kde je rozvod nemožný: Vatikán, Andorra a Malta.

Avšak Malta umožnila registraci rozvodu uskutečněného jinde, pokud měla osoba státní příslušnost nebo trvalý pobyt v zemi, kde se rozvod uskutečnil.

Podle nařízení Brusel II (nařízení Rady (ES) č. 2201/2003) se může nyní osoba rozvést, pokud je státním příslušníkem jakéhokoliv členského státu a má zde trvalý pobyt v délce šesti měsíců. Jakákoliv další osoba může zažádat o rozvod, pokud měla před podáním žádosti o rozvod trvalý pobyt v členském státě po nepřerušené období jednoho roku.

Je chvályhodné, že bylo přihlédnuto k novému článku v případě zemí, které nemají rozvodové právo, jako například Malta.

Na Maltě již uznáváme rozvod prostřednictvím systému registrace v případech, kdy se uplatňují příslušné právní předpisy; nejedná se o otázku přijetí zásady rozvodu, protože ta již za určitých okolností platí. Otázkou je, zdali by rozvod měl tvořit konkrétní součást našeho právního systému, i když nenastanou uvedené zvláštní podmínky.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro návrh legislativního usnesení, kterým se na základě pozměňovacích návrhů schvaluje návrh nařízení rady, kterým se mění nařízení z roku 2003, pokud se týká jurisdikce a zavedení právních předpisů použitelných v manželských věcech, a to na základě zprávy paní Gebhardtové. Kvůli větší mobilitě občanů v rámci Evropské unie, jejímž důsledkem je nárůst počtu „mezinárodních“ párů, tedy párů, kde mají manželé různou státní příslušnost nebo odlišný trvalý pobyt v různých členských státech nebo v členském státě, jehož není alespoň jeden člen páru státním příslušníkem, a kvůli vysoké rozvodovosti v Evropské unii se stalo nezbytným vytvořit platné právo a pravomoci v manželských věcech, což se každý rok týká zvyšujícího se počtu občanů. Je nezbytné poukázat na to, že Smlouvy stanoví postupné vytvoření oblasti svobody, bezpečnosti a spravedlnosti společně s opatřeními zaměřenými na zvyšování slučitelnosti platných pravidel v členských státech v oblasti konfliktů mezi právními předpisy a pravomocí.

Lena Ek (ALDE), písemně. – (SV) Zpráva paní Gebhardtové objasňuje pravomoci vnitrostátních soudů v manželských věcech v rámci EU a rovněž právo, které má být považováno za příslušné. Cílem je bojovat proti riziku, že se jeden z manželů bude snažit požádat o rozvod tak, aby se případ posuzoval podle práva konkrétní země, která chrání dotčeného z manželů. Tento cíl je sám o sobě chvályhodný. Avšak podle mého názoru nevýhody této úpravy převažují výhody.

Švédsko má jednu z nejliberálnějších právních předpisů týkajících se manželských věcí, a na to bychom měli být hrdí. Nebezpečí spojené s původním návrhem je takové, že by to mohlo znamenat velký počet případů, o nichž by švédské soudy musely rozhodovat podle maltského, irského, německého nebo íránského práva, pokud jedna ze stran požádá o rozvod. Z dlouhodobého hlediska by to mohlo omezit švédské bezpodmínečné právo jednotlivce požádat o rozvod, a mít toto právo zaručeno – oblast, v níž bych nikdy nemohla dělat kompromisy. Proto bylo mou první myšlenkou hlasovat proti zprávě. Avšak během hlasování byl schválen ústní pozměňovací návrh, který se zásadně týká právní zásady veřejného zájmu. Stále jsem přesvědčena o zachování švédského modelu, ale aby bylo podpořeno zlepšení, rozhodla jsem se namísto toho zdržet.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu paní Gebhardtové týkající se příslušného práva v manželských věcech. S ohledem na zvýšenou mobilitu občanů v EU a různé příslušné právní předpisy v různých členských státech podporuji možnost, aby si manželé s rozdílnou státní příslušností nebo místem trvalého pobytu v rozdílných členských státech mohli zvolit příslušné právo pro rozvod.

Domnívám se však, že je klíčové zajistit informovanost obou z manželů, takže budou oba beze zbytku znát právní a společenské důsledky plynoucí z výběru příslušného práva.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Nové právní předpisy, které navrhujeme, se týkají rozvodů „mezinárodních párů“, tedy párů, kde jsou manželé rozdílné státní příslušnosti nebo žijí v různých členských státech.

Dotčenou otázkou je upevnění pravidel týkajících se příslušné jurisdikce a rozhodného práva, aby se vyvážila právní nejistota, která v této oblasti převažuje. V současné době se rozhodné právo určuje podle vnitrostátních kolizních norem, jež jsou v různých členských státech velmi různorodé a také složité. Většina členských států určuje rozhodné právo podle kritérií příslušnosti nebo trvalého pobytu (*lex loci*). Jiné členské státy systematicky uplatňují své vnitrostátní právo (*lex fori*), což samozřejmě může vést k použití práva, s nímž nejsou manželé takřka spojeni, výsledkem bude právní nejistota.

Podle této nové úpravy se navrhuje, abychom harmonizovali tyto kolizní normy. To podporujeme, protože by to mohlo zavést více předvídatelnosti do dramatické situace, a takový postup je v zájmu bezpečnosti, na níž mají právo děti, jež jsou často oběťmi odloučení od svých rodičů.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Strana Junilistan je velmi znepokojena, když pozoruje horlivost zpravodajky, když se zabývá otázkou, jíž nedávno Rada odmítla. Skutečností je, že přes své nedostatky je stávající nařízení Brusel IIa mnohem lepším právním předpisem než návrh zpravodajky. Odmítnutí svobody manželů vybrat si soud a soudní příslušnost je znakem arogantního přístupu Komise, a ještě více zpravodajky, k současné praxi ve všech členských státech.

Nejenže odmítáme tuto špatně promyšlenou zprávu, ale vyzýváme všechny členské státy, aby se postavily za svobodný výběr manželům procházejících rozvodem. Složitá pravidla EU poslední věcí, kterou tito lidé ve složité situaci potřebují.

Marian Harkin (ALDE), písemně. – Irsko se rozhodlo nepřijmout a neuplatňovat tuto úpravu, protože nepodporujeme rozšíření příslušnosti irských soudů tak, aby rozváděly státní příslušníky EU podle práva úplně odlišného od práva státu, z nějž pochází.

Pokud by Irsko toto opatření uplatňovalo, umožnilo by to státním příslušníkům EU s pobytem v Irsku, aby se rozváděli u našich soudů z podstatně odlišných a méně náročných důvodů než těch, které stanoví naše ústava a uznalo naše referendum o rozvodu z roku 1995, tedy bez čtyřleté odluky stran. Rovněž by to mohlo znamenat, že již v takových případech nebudou uplatňovat stávající ústavní požadavky na irské soudy v rozvodových řízeních, které jim umožňují rozvod pouze tehdy, pokud jsou zúčastněné strany a závislé děti řádně zabezpečeny. I když zpráva obsahuje pozitivní aspekty, zdržela jsem se kvůli stanovisku Irska hlasování.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), písemně. – (FI) Paní předsedající, hlasovala jsem proti zprávě o manželských věcech paní Gebhardtové, neboť se domnívám, že je důležité, aby se u finských soudů používalo v budoucnosti finské právo v případech, kdy by použití zahraničního práva mohlo významně kolidovat se základními zásadami finského práva.

Rovněž se velmi obávám navrženým posuzováním zavinění v případech rozvodů. Ve Finsku jsme se vzdali vyšetřování nevěry a podobných záležitostí v rozvodových věcech zhruba před 20 lety. Opětovné zavedení by bylo obrovským skokem vzad a závanem starých časů.

Ona Juknevičienė (ALDE), písemně. – (LT) Rozšířená Evropská unie zažívá nárůst počtu mezinárodních manželství, tedy manželů s rozdílnou státní příslušností. Naneštěstí v EU končí velký počet manželství mezi státními příslušníky různých zemí rozvodem a rozvodové řízení je často složité a dlouhé. Je tomu tak proto, že dosud lidé měli pouze omezené možnosti volby soudu, který by se měl zabývat jejich rozvodem. Jakmile se dohodli na odloučení, měli manželé přístup pouze k soudu v zemi jejich pobytu. Pak neměli mít možnost vybrat si právo jiného členského státu Společenství a použít ho pro svůj rozvod. Aby se rozvedla se svým manželem, musela se například Litevka, která si vzala Němce a měla rodinu v Německu, obrátit na soud v místě svého bydliště. Po přijetí této úpravy nebudou tato omezení od 1. března 2009 platit. Rodiny v rozvodovém řízení budou mít možnost zvolit si soud podle svého bydliště, nebo si zvolit právo uplatňované zemí, jejímiž jsou občany. Při hlasování jsem podpořila pozměňovací návrhy, které stanoví, že právo uplatňované při rozvodu nesmí kolidovat s hlavními zásadami Listiny základních práv Evropské unie. To je velmi důležité, protože se snažíme zabránit diskriminaci z důvodu pohlaví při soudním řízení a rozhodování v rozvodových věcech.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), písemně. – (FI) Hlasovala jsem pro zprávu paní Gebhardtové, protože považuji návrh Komise na standardizaci kolizních norem v oblasti rozvodů mezinárodních párů za obzvláště důležité. Rozvod je lidskou tragédií pro dotčené strany i jejich děti. Proto je třeba, aby měly strany co největší povědomí o použitém postupu a hmotném obsahu práva.

Současná situace, kdy mají podle nařízení Brusel IIa manželé možnost vybrat si mezi několika příslušnými soudy a kdy je soudní příslušnost určována podle kolizních norem členských států, kde má soud své sídlo, nevytváří právní jistotu. Obchodování se soudy a „útek k soudu“ za účelem dosažení příznivějšího výsledku pro jednu stranu jsou vedlejšími efekty výše uvedeného.

Domnívám se, že právo manželů na vzájemnou dohodu o výběru příslušného soudu a soudní příslušnosti by jim v obou případech pomohla dobrat se podstaty věci. Z tohoto závažného důvodu je zásadní zjednodušení přístupu k informacím o obsahu a postupech, jak je uvedeno v pozměňovacím návrhu 2. Stejně tak je klíčový pozměňovací návrh 1, který při výběru práva chrání zájmy dětí.

Podporuji pozměňovací návrh 37 předložený mou skupinou, podle něhož právo členského státu, kde manželé uzavřeli manželství, musí být rovněž zvoleným právem. Je to logické, a bylo by pak snazší zjistit obsah práva, které má být použito.

Astrid Lulling (PPE-DE), písemně. – (FR) Obecně řečeno je v Evropě příliš mnoho rozvodů, zejména v mojí zemi. Nárůst rozvodů postihuje smíšené páry, tedy páry, kde mají manželé rozdílnou státní příslušnost.

Protože je volný pohyb osob realitou evropské integrace, je zásadní vytvořit jasný právní rámec.

Protože vím, že jsou vnitrostátní pravidla rozvodu velmi rozdílná, plně si uvědomuji případné nebezpečí plynoucí z „rozvodové turistiky“, kdy je možný výběr soudní příslušnosti nejpříznivější pro jednoho z manželů a nejvíce nevýhodné pro druhého.

Hlasovala bych pro tuto zprávu, protože by navrhovaná úprava vyrovnala nedostatky, když by umožnila dvěma manželům žijícím v různých členských státech vybrat si po vzájemném souhlasu a za úplné znalosti faktů příslušnou jurisdikci pro jejich rozvodové řízení, která by měla být v jednom ze dvou členských států Evropské unie s trvalým bydlištěm.

Naneštěstí byl v hlasování přijat ústní pozměňovací návrh, který způsobil takový zmatek, že bylo nezbytné předat celou zprávu zpět výboru. Protože nebyla zpráva předána zpět výboru, nemohu se zúčastnit závěrečného hlasování.

Téma je příliš delikátní na to, aby se o něm hlasovalo za současného zmatečného stavu.

Mairead McGuinness (PPE-DE), písemně. – Nehlasovala jsem o této zprávě, protože se Irsko rozhodlo nevyužít svou možnost podílet se na přijetí a uplatňování navrhovaného nařízení a nehraje aktivní úlohu na vyjednávání na úrovni Rady.

Irsko nepodpořilo takové rozšíření soudní příslušnosti, aby irské soudy rozváděly státní příslušníky EU podle zásadně odlišného práva státu, odkud pochází.

V případě realizace by to umožnilo státním příslušníkům EU s pobytem v Irsku, aby se rozváděli u našich soudů z podstatně odlišných a méně náročných důvodů než těch, které stanoví naše ústava a uznalo naše referendum o rozvodu z roku 1995

Protože se Irsko neúčastní procesu přijetí a uplatňování tohoto nařízení, rozhodla jsem se o této zprávě nehlasovat.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), písemně. – (SK) Vítám zprávu kolegyně Evelyne Gebhardtové o výběru soudní příslušnosti, uznávání rozsudků a o pravidlech týkajících se rozhodného práva v manželských věcech. Jsem přesvědčen, že je důležité v této citlivé oblasti vytvořit jasný, úplný a flexibilní právní rámec.

V dnešním hlasování jsem hlasoval pro zavedení možnosti vybrat si příslušný soud pro rozvodové řízení manželů. Podpořil jsem návrh, podle něhož si takzvaný mezinárodní manželský pár může vybrat soudní pravomoc v místě jejich trvalého bydliště, případně v právním systému státu, v němž bylo manželství uzavřeno.

Plně jsem podpořil názor, že je důležité zabezpečit dostatečný přístup k informacím pro oba manžely, a to bez ohledu na jejich finanční situaci a vzdělání. Obě strany by měly být přesně a úplně informovány o důsledcích své volby soudu a rozhodného práva v případě rozvodu. To platí zejména v případě mezinárodních manželství, kdy se zákony členských států, způsoby rozvodu a podmínky, za nichž je ho možné dosáhnout, se výrazně liší.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) V záležitostech týkajících se přeshraničních manželství je důležité, aby se právní situace v Evropě standardizovala. Právní jistota občanů v oblastech, jako jsou manželství a rozvod, jež často zahrnují velmi emocionální otázky, se stává stále významnější oblastí politiky.

Ve světě, který se stále rychleji zmenšuje, jsou pravidla jako ta již obsažená v občanském právu, v tomto případě svobodný výběr rozhodného práva a příslušného soudu stranami, velmi důležitá pro jejich mobilitu. Tato úprava rovněž vytváří „uživatelsky přívětivý“ přístup k oblasti rodinného práva. Dalším velmi důležitým faktorem je v této souvislosti dobrá informovanost stran o právních důsledcích svého rozhodnutí. Proto to jsem hlasoval pro tuto zprávu.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože jsem myslel na 1 50 000 evropských mužů a žen, kteří každoročně podstupují přeshraniční rozvodové řízení. Mezi ně patří i mnoho rumunských mužů a žen, kteří uzavřeli manželství v zahraničí. Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože jsem pevně přesvědčen, že je naší povinností podporovat odstranění všech těchto byrokratických překážek a obtíží, kvůli nimž někteří lidé říkají, že by Unie byla peklím pro občany a rájem pro právníky.

Také se domnívám, že je naší povinností s ohledem na ty, které zastupujeme, abychom odstranili mnoho dalších problémů souvisejících se zdravotní péčí o evropské občany v zemi odlišné od země jejich původu a stejné platnosti vzdělávacích diplomů.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro práci předloženou paní Gebhardtovou o rozhodném právu v manželských věcech. Má důležitý cíl: kromě předpisů platného práva vytvořit jasný a komplexní právní rámec, který bude zahrnovat právní předpisy o soudní příslušnosti, a uznání a uplatňování rozhodnutí v manželských věcech.

Podle současného scénáře kolize mezi vnitrostátním právem a právem Společenství mohou způsobit, že se v jakémkoliv „mezinárodním“ rozvodu mohou objevit nejrůznější právní otázky. Musíme se také zabývat rizikem „útěku k soudu“, z něhož bude mít prospěch ten z manželů, který se o něj pokusí jako první a použije takovou soudní příslušnost, jejíž právo nejlépe slouží jeho nebo jejím zájmům.

To je zcela nepřijatelné, a proto vítám tuto zprávu zaměřenou na zavedení významných odpovědností manželů, především pokud se týká objasnění výběru, výběru soudní příslušnosti a konečně výběru rozhodného práva.

Olle Schmidt (ALDE), písemně. – (SV) Jako někdo, kdo podporuje Evropskou unii obvykle vidím přidanou hodnotu evropských právních předpisů. Často se lépe najde řešení problémů, když o nich přemýšlí více lidí. Tato zpráva je politováníhodnou výjimkou z tohoto pravidla. Máme všechny důvody být pyšní na právní předpisy, které dávají lidem možnost, aby se rozešli, pokud si to přejí, a proto také všechny důvody pro ochranu systému, který nyní máme ve Švédsku. Stejně jako vláda se proto domnívám, že návrh Komise na harmonizaci vede špatným směrem, pokud musí být přihlédnuto například k praktikám Malty. Vatikán nemůže mít možnost bránit doma politice rovnosti. Evropská parlament má jiný názor. Tento pozměňovací návrh je rovněž uveden v zápisu.

Anna Záborská (PPE-DE), písemně. – (SK) Hlasovala jsem proti nařízení, protože považuji za nezodpovědné, aby EU zasahovala do otázek, které nepatří do její pravomoci. A k tomu patří i rodinné právo. Rada ministrů by si měla dobře rozmyslet, zde přijme návrhy Parlamentu a Komise. Malý počet problémových případů by se neměl zneužívat k tomu, aby si EU přisvojovala nové pravomoci. To není smyslem evropské integrace.

Kromě toho se stanovisko Evropského parlamentu odvolává na Listinu základních práv EU. To je nepřijatelná manipulace ze strany Parlamentu, protože Listina základních práv EU není žádný právně závazný dokument, ale politický kompromis. Listina základních práv EU ve svém článku 9 uvádí: „Právo uzavřít manželství a založit rodinu je zaručeno v souladu s vnitrostátními zákony, které upravují výkon těchto práv.“ Pokud se rodinné právo řeší na vnitrostátní úrovni, proč potřebujeme evropské paralelní řízení pro rozvody? To otevírá cestu manipulaci. Není tedy celkem jasné, kam směřuje tento předpis a Komise není schopná odstranit pochybnosti. Navrhuji Radě ministrů, aby toto nařízení zamítla.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Je zaznamenáván nárůst počtu manželských párů v EU, kde jsou manželé státními příslušníky různých členských států EU, nebo zemí mimo EU.

Následkem to se otázka výběru rozhodného práva nebo příslušného soudu v konkrétním případě objevuje stále častěji.

Evropská unie potřebuje účinné kolizní normy, které určí pravomoci.

Stejně jako narůstá počet rozvodů, narůstá také počet případů diskriminace při usilování o rozvod nebo právní odvětví. Nejlépe informovaný manžel přebírá iniciativu a použije soudní příslušnost, která nejlépe vyhovuje jeho nebo jejím zájmům. Při tom tento manžel odhaduje pravomoci dotčeného právního systému.

V případě manželství, kdy má jeden z manželů trvalý pobyt v zemi mimo EU, může být obtížné získat rozhodnutí soudu ohledně rozvodu v zemi mimo EU.

Zpráva, o které se dnes hlasovalo, má za cíl zajistit přístup obou manželům ke spolehlivým informacím týkajícím se rozvodu a odvolání a rovněž týkajícím se hlavních otázek vnitrostátního práva a práva Společenství.

Bylo správně uznáno za klíčové, aby byly v každém případě výběru rozhodného práva přihlédnuto k zájmům dotčených dětí.

– **Zpráva: Pedro Guerreiro (A6-0388/2008)**

Lena Ek (ALDE), *písemně*. – (SV) Rybářská politika EU není a nikdy nebyla založena na dobře promyšlených, společných rozhodnutích. Populace ryb v Evropě v posledních letech dramaticky poklesly a pro změnu této situace toho bylo učiněno jen velmi málo. Namísto toho EU nabízí pomoc za rybolovná práva v zemích třetího světa, a tak bude vyčerpávat jejich rybolovné zdroje. Místnímu obyvatelstvu u pobřeží se sníží možnosti obživy a omezí se na život na pomoci, kromě toho pomoci, která jen zřídka poskytuje přiměřenou náhradu nebo vyrovnává ztracený příjem.

EU by měla namísto toho zastávat rybářskou politiku, která musí být prostoupena dlouhodobým a dalekosáhlým myšlením. V takovém procesu není místo pro pomoc při zlepšování a modernizaci rybářských loďstev, jejichž konečným cílem je zvýšení kapacity odlovu. Ráda bych však podpořila opatření, jejichž cílem je pomoc zranitelným místním populacím v chudých pobřežních regionech, jejichž jediným zdrojem příjmů je rybolov a které jsou velmi postiženy snižováním populací ryb, z velké části v důsledku nesprávné rybářské politiky EU. Návrhy ve zprávě pana Guerreira však taková opatření neobsahují, a proto jsem hlasovala proti zprávě.

Duarte Freitas (PPE-DE), *písemně*. – (PT) V nařízení (ES) č. 639/2004 o řízení rybářského loďstva zapsaného v nejbližších regionech Společenství je stanoveno několik odchylek od režimu vstupu/výstupu stanovených podle článku 13 nařízení (ES) č. 2371/2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky.

Avšak opožděné přijetí právního nástroje Komise umožňujícího dotčeným členským státům přidělovat státní podporu a rovněž omezené kapacity loďnic znemožňují dodržet lhůtu týkající se vstupu do rybářského loďstva, které využívá státní podpory na renovaci, až do 31. prosince 2008, jak je stanoveno v nařízení č. 639/2004.

Výbor pro rybolov ve své zprávě obhajuje prodloužení lhůt pro státní podporu na obnovu a registraci plavidel, ať již ve vztahu k současnému platnému nařízení, nebo k návrhu předloženému Evropskou komisí, podle kterého by se měly lhůty prodloužit pouze o rok, jinými slovy do 31. prosince 2009.

Prodloužení státní podpory pro obnovu loďstev v nejbližších regionech do 31. prosince 2009 a možnost zápisu plavidel do 31. prosince 2011 představuje klíčovou pomoc, která zohledňuje výše uvedená omezení.

Proto jsem dnes hlasoval pro Guerreirovu zprávu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Podpora obnovy a modernizace rybářských loďstev v nejbližších regionech je velmi důležitá vzhledem ke strategické povaze odvětví rybolovu v těchto oblastech. Zpráva, o níž se dnes hlasovalo, se zaměřuje na prodloužení lhůty pro financování obnovy a modernizace rybářských loďstev z nejbližších regionů o jeden rok.

Je oprávněné přihlédnout ke konkrétní strukturální, sociální a hospodářské situaci těchto regionů, pokud se týká řízení jejich rybářských loďstev. Proto by měla být potřebám těchto regionů přizpůsobena ustanovení o řízení režimů vstupu/výstupu loďstev a o povinném odnětí kapacity a rovněž pravidla pro přístup ke státní podpoře pro obnovu a modernizaci rybářských plavidel.

Celkově by měla pokračovat podpora obnovy a modernizace rybářských loďstev z nejbližších regionů, zejména v případech drobných loďstev, protože se loďstva z těchto regionů skládají především ze stárnoucích plavidel, v některých oblastech to jsou plavidla postavená před více než 30 lety. Tato opatření jsou nezbytnou podmínkou pro zlepšení skladování úlovků a pracovní a bezpečnostní podmínky rybářů z těchto regionů.

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro zprávu o řízení rybářského loďstva zapsaného v nejbližších regionech Společenství, kterou předložil pan Guerreiro. Komise vždy podporovala evropskou integraci, ať se již jednalo o jakoukoliv oblast, a tento názor sdílím, ale v tomto případě musíme odstranit jakékoliv lhůty, aby měly tyto regiony dostatek času pro řádnou obnovu a modernizaci, a tak se lépe připravily na konkurenci v rámci vnitřního trhu.

Je zřejmé, že trvalá podpora tohoto obnovení je zajistit pracovní a bezpečnostní podmínky a zachování populací ryb. Proto podporuji tuto iniciativu zaměřenou na celkovou restrukturalizaci loďstev nejbližších regionů, aby tak čelily novým evropským výzvám v odvětví rybolovu.

10. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno ve 14:15 a znovu zahájeno v 15:10.)

PŘESEDÁJÍCÍ: PAN VIDAL-QUADRAS

Místopředseda

11. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

12. Vztahy EU-Rusko (rozprava)

Předsedající. – Prvním bodem pořadu jednání jsou prohlášení Rady a Komise ke vztahům EU-Rusko.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – Pane předsedající. Vztahy Evropské unie s Ruskem jsou jednou z největších výzev naší doby. Na jedné straně vidíme složitou síť společných činností a vzájemných vztahů. Na straně druhé spatřujeme pozadí gruzínských událostí.

Evropská rada požádala o přezkum vztahů EU-Rusko, který se odehrává v kontextu událostí, které na tyto vztahy vrhají značný stín. Porušení gruzínské územní celistvosti za použití síly a ruské jednostranné uznání Abcházie a Jižní Osetie zůstává nepřijatelné a nemůžeme souhlasit se zásadami zahraniční politiky v nedávné době formulované Moskvou, včetně obnovení sfér vlivu.

Proto musí být očekávaný přezkum spíše strážlivým hodnocením vlastního zájmu EU na tomto vztahu. Přesto jsou současně hospodářské a obchodní vztahy s Ruskem velmi silné a nadále posilují. Rusko je naším třetím nejvýznamnějším obchodním partnerem jsme svědky až 20% ročního nárůstu. Klíčovým faktorem je energetika, ale ohromným tempem rostou i služby.

Díky nedávnému velkému nárůstu a vznikající střední třídě je Rusko důležitým rozvíjejícím se trhem přímo před naším prahem, který nehledě na dopady současné finanční krize nabízí příležitosti pro evropské podniky. Evropská unie je v Rusku hlavním investorem zodpovědným za 80 % kumulativních zahraničních investic. Výrazný podíl ruských zahraničních rezerv je v eurech, což z něj činí jednoho z největších světových držitelů aktiv v eurech.

Ze všech těchto důvodů sázíme na pokračující růst ruské ekonomiky a na podporu úkolu Ruska v oblasti modernizace, včetně vybudování skutečně nezávislého soudnictví schopného vynucovat smlouvy. To je v souladu s důrazem, který prezident Medvěděv klade na význam právního státu v Rusku.

Bezpečnost poptávky a nabídky v oblasti energetiky je klíčovým prvkem našich vztahů. Členské státy jsou hlavními kupujícími ruských energetických produktů, což se v brzké době pravděpodobně nezmění.

Tento vztah je o vzájemné závislosti, nikoliv pouhé závislosti. Vývoz z Evropské unie významně přispívá k pozoruhodné míře růstu, který Rusko zažívá během posledních pěti, šesti let. Avšak je toho ještě třeba udělat hodně pro vybudování opravdového energetického partnerství vycházejícího ze zásad uvedených v Evropské energetické chartě, zejména transparentnosti, reciprocity a zákazu diskriminace.

Co je důležitější, Rusko je klíčovým geopolitickým hráčem, jehož konstruktivní zapojení do mezinárodních záležitostí je nezbytnou podmínkou účinného mezinárodního společenství. Proto se angažujeme v otázce Íránu, Blízkého východu, Afghánistánu, Balkánu a jiných, stejně jako na vícestranných fórech. Máme rovněž společný zájem na nešíření zbraní hromadného ničení. V žádné z těchto oblastí není spolupráce vždy jednoduchá, ale je třeba, abychom pokračovali. Lepší spolupráce v oblasti svobody, bezpečnosti a spravedlnosti pomáhá řešit hrozby představované například terorismem a organizovaným zločinem.

Díky námí vytvořenému dialogu se nám podařilo, že jsme schopni diskutovat o oblastech, jako jsou lidská práva. Dnes probíhají konzultace v Paříži. Rusku ještě jednou připomeneme jeho závazky jakožto člena Rady Evropy a OBSE, zejména pokud se týká například svobody tisku a událostí probíhajících v Ingušsku a dalších otázkách v oblasti lidských práv.

Nám je to jasné: Evropa podporuje hodnoty a zavedené normy mezinárodního jednání, a za tím si stojíme za všech okolností. Sem patří dodržování územní celistvosti a mírové řešení sporů. Evropská rada s uspokojením konstatovala, že se ruští vojáci stáhli z území sousedících s Jižní Osetií a Abcházií, což je

důležitým krokem při provádění šestibodového plánu. Minulý týden byly zahájeny v Ženevě zahájeny rozhovory, což je opět významný pokrok. Ale je toho samozřejmě ještě třeba učinit hodně.

Zítرا budu hostit dárcovskou konferenci pro Gruzii, která má za cíl uvolnění prostředků na obnovu poškozené infrastruktury a opětovnou integraci vnitřně vysídlených osob a urychlení hospodářské obnovy Gruzie po konfliktu. Ve spolupráci s Parlamentem zamýšlím věnovat na tyto účely 500 milionů EUR a ráda bych poděkovala předsedům Rozpočtového výboru a Výboru pro zahraniční věci, kteří mi ohledně tohoto přístupu písemně poskytli svou podporu.

Přezkum vztahů EU-Rusko v rámci Evropské rady, jak je požadováno, bude představovat komplexní přehled mnoha aspektů partnerství, od našeho úsilí o podporu vstupu Ruska do WTO, přes zjednodušení vázového režimu, celní spolupráci, vzdělávací výměny a spolupráce na vědeckém výzkumu. Tento přehled by nás měl informovat o všech stávajících aktivitách s Ruskem a těch, jež jsou v současné době pozastaveny. O tom by se mělo diskutovat na příštím zasedání Rady pro obecné záležitosti dne 10. listopadu 2008, kde, jak doufám, budeme schopni najít správné porozumění ohledně dalšího průběhu jednání o nové dohodě mezi EU a Ruskem.

Říkám to proto, že nevím o žádném lepším způsobu sledování našich vlastních zájmů a vyslyšení našich obav. Na jedné straně se nesmíme chovat, jako by se nic nestalo. Ve všem, co děláme, musíme zajistit a vyjasnit, že máme velmi jasné hodnocení našich cílů, a zajistit, že se Evropa za tyto cíle postaví jednotně.

Pravděpodobně je příhodně, že tuto rozpravu vedeme dnes, v předvečer mezinárodní dárcovské konference, které, jak jsem již řekla, budu předsedat společně se zástupci Světové banky a současného francouzského a budoucího českého předsednictví.

Evropská unie bude nadále hrát svou úlohu, jako jsme to dělali v průběhu krize, konstruktivního, spolehlivého partnera, který se řídí svými hodnotami a rozhodujícím způsobem přispívá ke stabilitě a míru.

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, především bych se chtěl omluvit a poděkovat paní Ferrero-Waldnerové za to, že vystoupila přede mnou, protože jsem právě přišel ze zasedání Konference předsedů výborů. Kvůli této dnešní dopolední rozpravě trvaly rozvory o něco déle, než se očekávalo, přičemž vystoupil úřadující předseda rady a proběhlo hlasování. Přijměte prosím tedy mou omluvu.

Jak uvedla paní Ferrero-Waldnerová, opravdu se nacházíme na křižovatce vztahů EU-Rusko, zejména po konfliktu v Gruzii. Po výjimečném zasedání Evropské rady dne 1. září o tom Rada jednala dne 13. října, jak řekla paní Ferrero-Waldnerová. Po rozmístění nezávislé civilní pozorovací mise Evropské unie v Gruzii byly staženy ruské jednotky z oblastí sousedících s Jižní Osetií a Abcházií. To značí další důležitý krok při uplatňování dohod z 12. srpna a 8. září uzavřených za zprostředkování ze strany Evropské unie týkajících se nezávislosti, suverenity a územní celistvosti Gruzie – jak jsem již několikrát mohl prohlásit pře vašim Výborem pro zahraniční věci.

Evropská unie bude nadále vyzývat zúčastněné strany, aby pokračovaly v provádění svých závazků v rámci diskusí stanovených v dohodách z 12. srpna a 8. září tohoto roku.

Dozvíte se, že tyto rozhovory začaly v Ženevě dne 15. října pod záštitou Evropské unie, OSN a OBSE. Pro přípravu a vedení těchto jednání máme zvláštního zástupce pro krizi v Gruzii, Pierra Morela, který odvádí vynikající práci. První jednání, konané 15. října, umožnilo přímé setkání dotčených stran.

To všechno bude samozřejmě trvat ještě dlouho. Jedná se o zdlouhavý proces, ale nakonec, když si vzpomeneme, z čeho se skládají obvyklé mírové procesy, protože si připomínáme situaci na Balkáně, sama skutečnost, že se odehrálo přímé setkání všech stran, značí důležitou fázi, dokonce i když víme, že cesta bude ještě dlouhá, jak jsem řekl.

Příští zasedání v rámci tohoto procesu se bude konat dne 18. listopadu v Ženevě. Doufáme, že se strany zaváží k nalezení pragmatického řešení pro pokračování diskusí, což by umožnilo projednání všech významných otázek, zejména dohod v oblasti bezpečnosti a stability, včetně údolí Horního Kodori a v regionu Ačalgori, a samozřejmě prosazování otázky vysídlených osob.

Unie je rozhodnuta dodržet svůj závazek pokračovat v řešení konfliktu v Gruzii a dosáhnout úplného vyřešení vycházejícího ze zásad mezinárodního práva.

Z obecnějšího hlediska, Evropská rada právě nyní požádala Komisi a Radu, aby s ohledem na příští summit naplánovaný na 14. listopadu provedly úplné a komplexní hodnocení vztahů EU-Rusko. Jak dnes dopoledne

řekl úřadující předseda Rady prezident Sarkozy, je klíčové s Ruskem hovořit a je to v našem zájmu, protože jsou vztahy s Ruskem velmi důležité.

Paní Ferrero-Waldnerová nám připomněla, že se jedná o klíčové partnerství: Evropská unie a Ruskou jsou na sobě navzájem závislé a je zřejmé, že pomocí dialogu můžeme zajistit zlepšení stavu lidských práv v Rusku i dotčené oblasti. Je v našem zájmu, abychom vyzvali Rusko k provádění spolupráce, kterou potřebují obě strany.

Chtěl bych vám připomenout, že Rusko potřebujeme, abychom čelili globálním výzvám, jako jsou boj proti terorismu, změně klimatu nebo šíření zbraní hromadného ničení. Evropská unie se tak rozhodla a jsme přesvědčeni, že je v ruském zájmu, aby se rozhodlo stejně, protože si opravdu přejeme pokračování tohoto dialogu.

Nadcházející summit dne 14. listopadu bude příležitostí přezkoumat různé rozměry vztahů, jež musíme mít s Ruskem, a musíme realizovat konstruktivní zapojení, abychom určili, zdali Rusko doufá ve využití úplné výhody plynoucí z tohoto dialogu. Avšak měli bychom v tomto dialogu pokračovat, jak dnes dopoledne uvedl úřadující předseda Rady, aniž by byly ohroženy základní ústřední zásady evropské integrace.

Dialog s Ruskem může vycházet pouze z dodržování suverenity států, právního státu a společných pravidel. V této souvislosti je vstup Ruska do organizací, jako je například Světová obchodní organizace, v našem společném zájmu. Kromě toho by umožnil vyřešení mnoha sporných otázek týkajících se určitého počtu členských států.

Mám na mysli zákon o vývozu dřeva a poplatky za přelet Sibíře. Jsme rovněž přesvědčeni, podle diskusí, jež se vedly dnes ráno, že je náš závazek k užším hospodářským vztahům s Ruskem důležitý. Také zde musí existovat zóna s Ruskem, jež bude jasněji definována na hospodářské a obchodní úrovni, a my musíme podle možností přispívat k vytváření společného hospodářského prostoru pro Evropskou unii a Rusko.

V tomto ohledu budeme samozřejmě dále působit na Rusko ohledně významu transparentnosti, reciprocity a zákazu diskriminace v oblasti energetiky. To je rovněž v širším smyslu pravdivé pro otázku dosavadních investic, protože se společnosti působící v Rusku často potýkají se skutečnými problémy, které v současné době nemají žádné uspokojivé řešení.

Je rovněž zřejmé, že během tohoto summitu bychom měli jednat o dopadu finanční krize v Rusku. To je nové téma, rovněž důležité pro Evropskou unii. Je také významné pro Rusko, pro investiční politiky a obchodní politiky mezi EU a Ruskem.

Rovněž připomeneme, jak jsem již uvedl, naše obavy ohledně závazků ze zasedání týkajících se lidských práv, demokracie a právního státu. Na mezinárodní úrovni bychom měli řešit veškeré otázky spolupráce týkající se našeho společného sousedství a samozřejmě otázek současného zájmu po konfliktu v Gruzii. Musíme se však rovněž zabývat mezinárodními otázkami společného zájmu, například Blízkého východu, Íránu a Afghánistánu.

Závěrem bych chtěl říci, že je v našem zájmu pokračovat v dialogu s Ruskem, doopravdy jej posilovat. Domníváme se, že to je jediný hlas, který Rusku umožní pokrok a zajistit, že naše budoucnost bude založena na stále větším počtu vzájemných hodnot. Z událostí v Gruzii se musíme poučit a musíme usilovat o vybudování konstruktivních, vyvážených vztahů s Ruskem a pokusit se vytvořit dlouhodobé strategické partnerství s touto zemí. Aniž bychom se vzdálili od tohoto cíle, musí to naproti tomu konflikt v Gruzii posílit v kontextu toho, jak znovu připomínám, co představuje identita Evropské unie vůči jejím dalším partnerům, kteří nemusí mít ve vztahu k Rusku vždy stejné zájmy jako my.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, jménem skupiny PPE-DE. – (ES) Pane předsedající, chtěl bych zahájit citací několika slov, která pronesl úřadující předseda Rady pan Sarkozy během dnešní dopolední rozpravy. Řekl, že by se Evropa neměla účastnit nové studené války a že by neměla nezodpovědně přizívat napětí, které by vedlo ke krizi mezi námi a Ruskem. Rusko je vyzýváno k tomu, aby bylo vzhledem ke svému strategickému významu, svým přírodním zdrojům, své vojenské a jaderné síle, rozsahu našeho obchodu s Ruskem – jak připomněla paní komisařka – a jednoduše také proto, že je hlavním dodavatelem energie do EU, pozitivním a konstruktivním partnerem Evropské unie.

Avšak nepovažujeme se pouze za hospodářskou a obchodní unii, ale také za unii hodnot. Proto si tyto hodnoty nemůžeme vybírat podle toho, kdo je nejsilnější nebo nejdůležitější.

Jsem přesvědčen, že hodnoty jako svoboda, dodržování demokratických hodnot, lidská práva a suverenita a územní celistvost států jsou hodnotami, které musí být brány v potaz. Nemůžeme se dívat stranou a předstírat, že se letos v létě nic nestalo, když jsme byli svědky skutečné násilné invaze a následné okupace suverénního státu.

Musíme posílit naši politiku sousedství a jednat podle hodnot, které zastáváme.

Stále se ještě musí odehrát spousta věcí: musí být provedeno hodnocení ze strany evropské komisařky a jejich oddělení v rámci Komise, ženevské rozhovory a dárcovská konference, která se bude konat tento týden v Bruselu, a to vše je z mého hlediska důležité.

Závěrem bych chtěl ještě jednou citovat úřadujícího předsedu Rady, který řekl, že Evropská unie musí hovořit jedním silným hlasem. Nebudeme schopni hovořit jedním silným hlasem – bude-li tomu tak, ukážeme příznaky slabosti –, pokud na příštím evropském summitu, který se bude konat 14. listopadu v Nice, Evropská unie zahájí jednání týkající se uzavření dohody nebo partnerství s Ruskem, aniž by tato země zcela plnila a dodržovala dohody, jež podepsala s Evropskou unií ve dnech 12. srpna a 8. září.

Jan Marinus Wiersma, *jménem skupiny PSE*. – (NL) Pane předsedající, stejně jako pan Salafranca bych se chtěl zmínit o tom, co dnes dopoledne pronesl prezident Sarkozy: musíme usilovat o řešení problému s Ruskem raději prostřednictvím dialogu než konfrontace. V Evropě musíme usilovat o budování vztahů, jež budou vycházet z partnerství, ale také ze zásady rovnosti partnerů, aniž bychom však zapomínali na kritické poznámky, bude-li tomu třeba.

V této souvislosti musíme hledat řešení problémů týkajících se Gruzie a musíme s Ruskem spolupracovat na řadě zásadních otázek, které byly právě uvedeny, mezinárodních otázek, jako je budoucnost systému nešíření, problémech týkajících se Íránu a období po Kjótu. Naše cíle v oblasti životního prostředí se nemohou ukázat jako úspěšné, pokud nedosáhneme dohody s dalšími klíčovými světovými partnery.

Musí být usilováno o spolupráci s Ruskem, která se bude týkat finanční krize a úlohy Ruska v rámci G8. Finanční krize znovu ukazuje, jak moc jsme závislí na Rusku, ale také jak Rusko spoléhá na mezinárodní ekonomiku. Skutečnost, že se svět v porovnání s obdobím před 30 nebo 40 lety změnil, je dalším důvodem, proč se nemůžeme vrátit k taktice ze studené války.

Zadruhé bychom chtěli ocenit činnost francouzského předsednictví a jednotu Unie ve způsobu, jakým řeší konflikt v Gruzii. Je klíčové, abychom tuto jednotu pevně zachovávali rovněž v následujících týdnech a měsících. To je obzvláště důležité pro rozhovory v Ženevě a následné rozhovory v listopadu. Pochopitelně nevznikla žádná bezprostřední dohoda o receptu na vyřešení gruzínské otázky.

Tuto otázku je možná obtížné vyřešit, protože se ve svém stanovisku s Ruskem zásadně lišíme. Podle našeho názoru by měla být zachována územní celistvost Gruzie a skutečnost, že Jižní Osetie a Abcházie byly uznány za nezávislé země, je pro nás nepřijatelná. Diskuse o těchto záležitostech bude náročná.

V tomto ohledu může být důležité, abychom sami věděli o nutnosti mít rovněž v Evropě širší debatu o stávajících bezpečnostních strukturách a předpisech v rámci helsinského procesu. Rusko předložilo návrhy na změnu a zlepšení výše uvedeného, ale Rada a Komise si o této záležitosti možná budou myslet svoje.

V rámci rozhovorů je třeba Rusku jasně sdělit, že nechceme rozdmýčovat sféry vlivu a že s nimi nesouhlasíme, a to ani v oblastech sousedících s Ruskem a Evropskou unií. Nepodporuji ani takové rozšíření NATO.

Přesto podporuji aktivní politiku EU, která zaručí nezávislost zemí, jako jsou Ukrajina, Gruzie a Moldavsko, a doufám, že návrhy, které Komise předloží letos na podzim a které se budou týkat východního partnerství, pomohou upevnit vazby s takzvanými sousedními zeměmi, takže bychom mohli přispět k zajištění jejich vlastního rozvoje a jejich vlastní nezávislosti.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, *jménem skupiny ALDE*. – (FR) Pane předsedající, pane Jouyete, paní Ferrero-Waldnerová, pokud smím, tak bych vám nejdříve doporučil hezkou knížku na vánoční prázdniny: nádhernou biografii hraběnky ze Ségur. Jak víte, skutečné jméno hraběnky ze Séguru znělo Sophie Rostopchineová – ano, Rostopchineová – a že její otec byl muž, který zastavil tažení císaře Napoleona do Ruska. Kniha podává barvitý popis, jak se to všechno odehrálo. Něco z těchto poučení platí i dnes. Každopádně, to byl jen úvod.

Především bych chtěla objasnit, že když jsem vystoupila dnes dopoledne, nijak jsem si nepřála, aby se summit EU-Moskva neuskutečnil. Samozřejmě, že ne. Musí se konat. Protože jsem měla k dispozici asi jen minutu

a půl, možná jsem to neřekla dost srozumitelně. Chtěla jsem říci, že jsem ze závěrů, jež se právě Rada rozhodla sledovat, vyvodila opětovné zahájení partnerských jednání, jednání o smlouvě o přidružení a že cokoliv se stane, takřka bez ohledu na to, jak uspěje summit dne 14. listopadu, který bude pravděpodobně náročný, budou rozhovory v každém případě obnoveny a budou zohledněna hodnocení Komise a Rady, a to je zcela správné. Ve skutečnosti jsem chtěla o něco lepší objasnění situace.

Takže nevím, jestli mě pan Sarkozy vědomě nepochopil, či nikoliv. V každém případě mi neodpověděl, ale odpověď bych ocenila, pane Jouyete, protože mně osobně by bylo líto, kdyby již bylo rozhodnuto o obnovení jednání v jakémkoliv případě. Samozřejmě, je to velká země. Je to velká země, která je velmi hrdá, a velká země, která neukazuje příliš lítosti a která si, podle mého názoru, neváží druhých ve slabém postavení.

Takže možné rozhodnutí o obnovení jednání v jakémkoliv případě, i před konáním summitu, nedokládá přílišnou diplomatickou zkušenost. Každopádně jsem překročila vymezený čas, takže jen doufám, pane Jouyete, že mi dáte tak či onak jasnou odpověď a já vám budu velmi vděčná.

Bart Staes, jménem skupiny Verts/ALE. – (NL) Pane předsedající, pane Jouyete, paní Ferrero-Waldnerová, dámy a pánové, o konfliktu mezi Ruskem a Gruzii je možné hovořit dlouho a je to zcela určitě rozhodující faktor našich vztahů s Ruskem.

V každém případě je možné říci, že Rusko i Gruzie neuspěly. Je nepřijatelné, aby státy používaly pro řešení svých konfliktů vojenské prostředky. V politologii existuje teorie, která říká, že demokratické země v zásadě řeší své problémy demokratickým způsobem, prostřednictvím dialogu, a nikoliv vojenskými prostředky. Protože k tomu v tomto případě nedošlo, je jak v Rusku, tak v Gruzii s demokracií určitě něco v nepořádku. Jinak by se věci nestaly tak, jak k nim ve skutečnosti došlo.

Dnešní rozprava se zaměřuje na naše vztahy s Ruskem. Ruská situace zůstává velmi kritická, alespoň pokud se týká oblasti demokracie, dodržování lidských práv, svobody tisku a svobody sdružování, situace v Čečensku – která již možná není na titulních stránkách novin, ale každý, kdo tuto zemi pozorně sleduje, ví, že je situace v Čečensku stále kritická – a také pokud se týká problému spojených s přípravou zimních olympijských her v Soči. Všechny tyto otázky způsobují mnoho problémů.

Podle mého názoru a jak již bylo řečeno existuje mezi Evropskou unií a Ruskem vzájemná závislost. To je pravda. Vždy, když mluvíme o vzájemné závislosti a diskutujeme o uvedených problémech, měli bychom, podle mne, připomínat tyto další hodnoty, hodnoty demokracie, typicky evropské hodnoty, jiné způsoby řešení konfliktů, úsilí o větší demokracii a využití jemnějších nástrojů.

Celá skupina Zelených / Evropské svobodné aliance podporuje dialog, který je podle mého názoru jedním z největších výdobytků Evropské unie. Evropská unie je velmi výkonná při řešení konfliktů a jejich prevenci mírovou cestou. Proto můžeme, pokud budou splněny všechny podmínky a pokud Rada, Komise a Evropský parlament zaujmou pevný postoj k uvedeným hodnotám, zahájit s klidnou myslí, rozhodností a vůlí uspět dialog s Ruskem, včetně otázek dohod o partnerství a spolupráci.

Adam Bielan, jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedající, operace ruských ozbrojených sil v Gruzii jsou obzvláště příkladnou zkouškou stávajících ruských záměrů. Zkoušce podrobují rovněž politickou sílu a základní zásady fungování Evropské unie. Naneštěstí se vedoucí představitelé některých členských států chovají, jako by se ruská invaze do suverénní a demokratické Gruzie nikdy neuskutečnila.

Dámy a pánové, Rusko znovu uráží Evropskou unii, když požaduje svých sil na pozice před invazí. Jak ale potom máme chápat, že v gruzínských vesnicích na území Jižní Osetie a v jejím okolí stále probíhají brutální etnické čistky? Jak máme chápat skutečnost, že byl dvěma stovkám pozorovatelů vyslaným Evropskou unií odepřen přístup na dějiště konfliktu? Taková situace je na světelné roky vzdálená od návratu ke *statutu quo* ze dne 7. srpna, což je podmínkou pro účast Ruska na rozhovorech. Jedním z cílů ruské invaze do Gruzie bylo terorizovat sousední země regionu, aby nedošlo k realizaci projektu *Nabucco*, který je zásadní pro zabezpečení dodávek energie v Evropské unii. Zdá se, že se dnes nikdo nedomnívá, že tento transportní koridor pro plyn a ropu mohl vést přes Gruzii. Tento koridor je pro nás životně důležitý a je jediný, který nekontroluje Kreml.

Rovněž bych rád připomněl, že v zemích sousedících s Evropskou unií žije mnoho držitelů ruských pasů. Mohl bych zmínit například Ukrajinu, Bělorusko a pobaltské státy. Proto nesmíme zapomínat, že Kreml v žádném případě nemůže považovat za osoby, které potřebují jeho tzv. ochranu. Přesně to se stalo v Jižní Osetii. Znovu musím zdůraznit, že členské státy Unie a jejich nejbližší sousedé jsou nyní ohroženi ruskou agresí.

V současné době čelíme situaci, kdy Rusko kromě energetického vydírání zašlo tak daleko, že do svého arzenálu zařadilo vyhrožování vojenskou akcí proti členským státům Unie a jejich nejbližším sousedům. Současná situace v Gruzii je jasným příkladem. Za těchto okolností nemůže být řeči o partnerství mezi Unií a Ruskem. Přítomnost na nadcházejících rozhovorech dne 14. listopadu v Nice by znovu ukázala, že jsou vedoucí představitelé Evropské unie zcela neschopni jednat s Ruskem.

Esko Seppänen, jménem skupiny GUE/NGL. – (FI) Pane předsedající, paní komisařko, akciové trhy ve Spojených státech amerických se zhroutily a zhroutily se i akciové trhy v Rusku. Všichni prožíváme stejnou krizi způsobenou nadměrným kapitalismem. Nehledě na to si některé země EU berou příklad z pobaltských států, jejichž prezidenti se učili ve Spojených státech, a zejména z Polska a chtějí Rusko izolovat od Evropského společenství. Nejdříve bylo zastaveno zahájení rozhovorů o dohodě o partnerství a dnes je důvodem konflikt Gruzie a Abcházie s Ruskem.

V mnoha západoevropských zemích sdělovací prostředky je Rusko zobrazováno jako útočník. To je špatný obraz. Saakašviliho armáda zaútočila jako první a zahájila globální konflikt. Za to by neměl být odměňován. V tomto ohledu je Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů v Evropském parlamentu bohužel zajatcem svého vlastního extremistického křídla.

Samozřejmě, Rusko dosáhlo vojenského vítězství nad Saakašviliho armádou, armádou, kterou vycvičili Američané a Izraelci a kterou vyzbrojili Ukrajinci. Uznání nezávislosti Jižní Osetie a Abcházie byl politický protitah. Rusko nyní nese politické důsledky. Avšak naše skupina není přesvědčena, že by jedním z nich měla být izolace Ruska. Evropský kapitalismus potřebuje ruské přírodní zdroje a Rusko potřebuje evropskou politickou zkušenost s demokracií, občanskými svobodami a právním státem.

Tyto cíle nebudou dosaženy politickým násilím, ale spoluprací a dialogem. O to pravděpodobně jde během dnešních helsinských rozhovorů mezi náčelníky generálních štábů Mikem Mullenem a Nikolajem Makarovem. Kromě toho y EU neměla bojkotovat dialog.

Přejeme všem pozitivním krokům předsednické země vše nejlepší.

Paul Marie Coûteaux, jménem skupiny IND/DEM. – (FR) Pane předsedající, pane Jouyete, je čas se kát – tak se jeví dnešní nálada – nebo alespoň přehodnotit dogmata a instinktivní reakce, a kromě toho jsem potěšen, že pan Sarkozy dnes dopoledne poskytl příklad výše uvedeného, který se jevil jako upřímný. Proto bychom se měli znovu zamyslet nad naší starou, velmi starou nedůvěrou vůči Rusku, nebo raději nedůvěrou této zemi, která je jedním z našich partnerů, ať se nám to líbí, či nikoliv.

Proto bych rovněž doporučil – stejně jako paní Neyts-Uyttebroecková – přečíst si biografii hraběnky ze Ségururu, zejména tu od paní Strichové, kterou zveřejnilo vynikající nakladatelství Bartillat, a zjistíte opravdový význam, který by měla mít slova, jež jste dvakrát vyslovili, pokud jsem tedy slyšel správně: „vzájemná závislost“.

Ano, zcela jasně jsme na sobě vzájemně závislí, ale nikoliv pouze v boji proti terorismu nebo zbraním hromadného ničení. Jsme vzájemně závislí ze všech hledisek: z hlediska energetiky, abych uvedl to nejokřídlenější, ale také z hlediska výzkumu, průmyslu a politik, samozřejmě vícestranně.

Zamysleme se nad tím, jak bude vypadat tvář Evropy v 21. století v závislosti na to, jestli se budou naše národy stále podporovány nesmírným bohatstvím Sibíře. Takže prosím zastavme zástupné spory, které nejsou naše vlastní, ale třetí velmoci, jež má zájem na rozdělení Evropy, aby ji mohla ovládnout. Věřte mi, v tomto směru myslím na evropské zájmy, pokud akceptujete, že se o tuto oblast zajímají francouzští suverenisté.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Dámy a pánové, rozhodnutí Rady neobnovit jednání s Ruskem o strategickém partnerství považuji za nerozumné, krátkozraké a škodící občanům Unie. Upozorňuji, že jde o partnera, na jehož dodávkách surovin je Evropa závislá. A nejde jen o plyn a ropu, např. bez titanu z Ruska se nedá vyrobit ani jeden airbus. Navíc, a to je ještě horší, je současná evropská rusofobie založená nikoliv na faktech, ale na jejich politickém a mediálním výkladu. Upozorňuji, že konflikt na Kavkaze začala Gruzie bez ohledu na následky, nikoliv Rusko. Navíc neznám faktický důvod, proč nelze respektovat samostatnost Jižní Osetie a Abcházie, pokud řada členů Unie okamžitě a s velkým jásotem přiznávala nezávislost Kosovu. Jsem ráda, že Václav Klaus, prezident České republiky, kterou zde zastupuji, pojmenoval situaci realisticky, když řekl, že není zlatá Gruzie a zlé Rusko. Bohužel byl jediný. Pokud chce být Unie strategickým partnerem a globálním hráčem, nezbyvá než totéž přiznat Rusku. Konfrontační politika nemůže prospět nikomu.

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, pane úřadující předsedo Rady, jeden z předřečníků prohlásil, že zásadou stojící za vším musí být „nepoužití síly“. Nepoužití síly, jak je stanoveno mezinárodním právem. Musíme trvat na potvrzení mezinárodního práva, včetně územní celistvosti, zákazu vměšování do vnitřních záležitostí jiného státu, neovlivňování a dodržování dohod ze srpna a září. Doufám, že se to uplatní i v Ženevě.

Musíme dále pokračovat v zajištění toho, že budou dodržována rozhodnutí Evropské rady ze dne 1. září a usnesení vyjednaná Komisí a týkající se dohod o přidružení, dohod o volném obchodu a Evropského hospodářského prostoru plus, nebo jakkoliv se nazývá, aby byly jednotlivé země posíleny, stabilizovány a angažovány bez provokací jiných zemí a aby mohla být provedena nezbytná práce na dárcovské konferenci.

Současně musíme východoevropským státům poskytnout pocit bezpečnosti a solidarity v Evropské unii a v NATO. Jsem přesvědčen, že je to důležité i z psychologických důvodů.

Paní komisařko, jsem vděčný za skutečnost, že jste zmínila naši vzájemnou hospodářskou závislost, která je nejlepší bezpečnostní politikou, jakou můžeme mít. Avšak čím více je tato vzájemná závislost posilována a čím více se stává součástí zájmu obou stran, a ty jsou pak více propojeny, tím obtížnější pro nás bude zbavit se této závislosti mírovými prostředky. Zde musíme jít příkladem. Měli bychom rovněž podpořit jakýkoliv pokrok v právních povinnostech zahrnujících Rusko a dohody v rámci WTO a dohody o partnerství s odpovídajícími povinnostmi. Bude-li naše vzájemná hospodářská závislost tímto způsobem podpořena právními a smluvními opatřeními, bude pokrok v našich silách.

Avšak to musí vycházet z našich zájmů. Zabezpečení dodávek energie je jedním bodem a v této oblasti existují výzvy, kterým musí čelit celý svět. Nebezdůvodně se 5+1 znovu sešla k otázce Íránu a pak se vrátila ke své běžné práci. To se odehrává i na jiných úrovních. Slyšel jsem, že výbor Evropského parlamentu opětovně navštívil Moskvu. Írán, Blízký východ, změna klimatu, terorismus a mnoho dalších otázek: Rusko zde tvoří klíčovou součást.

Musíme být otevření diskusi. Bezpečnostní partnerství s Ruskem bude fungovat pouze tehdy, nepůjde-li na úkor stávajících aliancí a budou-li USA udrženy mimo Evropu. To je podmínka pro partnerství tohoto druhu.

Reino Paasilinna (PSE). – (FI) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, obě strany jednaly špatně a porušily mezinárodní dohody. Nyní se jedná o záležitost, jak rychle se můžeme pohnout z místa a rychle znovu stabilizovat situaci.

Proto rovněž potřebujeme spolupráci s Ruskem. To je základní požadavek. Ve skutečnosti je mnoho ruských cílů stejných jako našich, jež jsou stanoveny v Lisabonské smlouvě. Prezident Medvěděv řekl, že jsou potřeba institucionální reformy. To je pravda. Druhým bodem je podle něj reforma infrastruktury. Třetím jsou investice. To jsou věci, které známe. Pak je zde inovace, o tom víme mnohem více, mohu-li to tak říci. Tyto věci jsou nám společné. Chtějí hrát úlohu při řešení mezinárodní finanční krize a mají pro to málo kapitálu. Proto nechtějí být odříznuti, to je samozřejmé, a my musíme odpovědět prostřednictvím spolupráce, která nám umožní řídit Rusko směrem, jakým chceme.

Rusko nechce hovořit o ideologii, ale Evropská unie dnes ano. Chceme, aby byla v Rusku demokracie, to je naše ideologie. Rusko chce praktická řešení a je pravděpodobně dobré harmonizovat, a to nám umožní pokrok. Proto stále potřebujeme jedno „I“, tedy integraci, ke čtyřem „I“ zmíněných panem Medvěděvem, protože tak můžeme úspěšně ovlivňovat budoucnost Ruska podle našich názorů a zvýšit stabilitu.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) V diskusi o konfliktu mezi Ruskem a Gruzii tihneme k přehlížení toho, co se stalo v Abcházii. Rusové mají určité nějaké důvody pro obhájení svého jednání, které bylo, přestože nepřiměřenou, reakcí na úsilí vyřešit problém v Osetii vojenskými prostředky. Pokud se však týká Abcházie, k ničemu takovému nedošlo. Masový vpád ruských vojsk, přítomnost flotily u gruzínského pobřeží a vojenské obsazení území kontrolovaného gruzínskými orgány, to vše dokazuje, že je Rusko připraveno použít své bojové síly pod záminkou podniknutí preventivního opatření. Proto musí být taková akce zařazena mezi ty odůvodněné výlučně jednostranným posouzením zahraničně-politických zdrojů.

Prezident Medvěděv se ve svém prohlášení vrátil k pojmu společné oblasti bezpečnosti sahající od Vancouveru k Vladivostoku. Ptám se vás, dámy a pánové, jak můžeme v této společné oblasti bezpečnosti spoléhat na spoléhat na společnou akci, když se samo Rusko ukazuje jako zdroj nebezpečí? Pokud se týká ostatních otázek, které by prezident Medvěděv rád viděl začleněné do případné dohody, měli bychom připomenout, že se již všechny nachází v nyní platné dohodě. Tato dohoda byla přijata v roce 1990 a je nazvána Pařížská

charta pro novu Evropu. Samozřejmě zde skutečnou otázkou není dialog, ale právo veta ve vztahu k různým akcím, které může podniknout NATO.

(Potlesk)

Rebecca Harms (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedající, ráda bych se zmínila o tom, co ve svém projevu o stále probíhajících konfliktech na Kavkazu uvedl pan Staes.

Pokud nyní obnovíme rozhovory s Ruskem – což podporujeme –, je podle našeho názoru velmi důležité, abychom nezapomínali, že existují ještě Karabach, Čecensko, Moldavsko a Podněstří a že rovněž budeme muset v příštím desetiletí řešit velmi obtížný problém na Ukrajině, který se týká Krymu. Evropská unie nesmí opakovat chybu, kterou udělala před válkou v Gruzii, když tento konflikt nebrala dostatečně vážně.

Podle nás je proto důležité řešit všechny konflikty. Kavkaz a další sousední regiony jsou velmi důležité. Všechny se nachází v Evropě, a Evropa, Evropská unie, je proto musí řešit s mnohem vyšší prioritou – a to bychom měli dělat ve spolupráci s Ruskem.

Nyní si nejsem jista, zdali můžeme tyto konflikty uspokojivě vyřešit, či nikoliv, ale jsem docela optimistická, že tento pocit studeného míru, který se plíží Evropou – a tím myslím celou Evropskou unii – a který také způsobil poplach v Rusku, byl dostatečným varováním a že se různé strany nyní vrátí k jednání s větším zaujetím.

Z pohledu Západu je také velmi zajímavé, že ve finanční krizi Rusko zachraňuje celé státy, aby ji samo zvládlo. Ve věku globalizace je propojená povaha našich ekonomik mnohem širší, než v předchozím případě, kdy jsme hovořili o energetice.

Budeme-li si zde lépe rozumět a pokud by třeba Západ vždy netrval na tom, že jeho systém vítězí od konce osmdesátých let, mohli bychom se dostat do lepší pozice pro řešení tohoto sporu.

Konrad Szymański (UEN). - (PL) Pane předsedající, Rusko možná vydělává na finanční krizi nejvíce. Nedávno se naše pozornost výrazně odklonila od ruské agrese do Gruzie k problémům, s nimiž se potýkají naše banky. Tento posun byl zřejmý během naší dopolední rozpravy.

Nesmíme však zapomínat, že počet ruských vojáků rozmístěných v Osetii a Abcházii dnes přesahuje 7 000. To je více než trojnásobek počtu ke dni 7. srpna, a Rusko tak nedodrжуje mírovou dohodu způsobem, kterým bychom si přáli. To znamená, že se vztahy mezi Evropskou unií a Ruskem stále nachází ve slepé uličce. Rovněž to znamená, že v současné době nemáme žádný důvod obnovit politický dialog v rámci společných evropských a ruských orgánů; není důvod znovu otevírat jednání týkající se dohody o partnerství. Konečně je zklamáním, že pozorujeme postoj některých členských států, které navrhuji možnost ignorovat ruskou agresi vůči Gruzii, a že je to pouze otázka času. Tato pasivní politika se může celkové zahraniční politice Evropské unie velmi prodražit.

Vittorio Agnoletto (GUE/NGL). - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, musíme uznat, že se Radě podařilo zvládnout vztahy s Ruskem vyváženěji než usnesení o událostech v Gruzii přijaté Evropským parlamentem. V tomto usnesení se všechna vina svalila na samotné Rusko, a dokonce byl ospravedlňován gruzínský útok ze 7. a 8. srpna.

Pokud bychom se však opravdu zajímali o stabilizaci míru, museli bychom odmítnout vstup Gruzie a Ukrajiny do NATO. Víme, že to by pouze způsobilo destabilizaci celého regionu a mnohem větší pravděpodobnost dalších válek. Jednání s Ruskem by měla být obnovena nejen kvůli hospodářským zájmům, ale také proto, že dokud se o věcech nebude mluvit, tak nezklidní, a jedná se o vždy nejlepší způsob.

Současně musíme být zcela neústupní v otázce lidských práv, svobody informací a politických svobod, které určitě nejsou v Rusku pravidlem. Nejlepším způsobem, jak chránit práva není nepřátelství vůči energetice, ale odklonit se od naší závislosti na Rusku, což nepotřebujeme pouze kvůli diverzifikaci zdrojů našich dodávek energie, ale rovněž pro investice do čistých energií.

Ještě mám jednu závěrečnou poznámku. Od Komise a Rady jsem slyšel, že velmi důvěřovaly Rusku, když vstupovalo do Světové obchodní organizace. Chtěl bych vám připomenout, že jste pronášeli stejné poznámky, když do WTO vstupovala Čína, a nyní vidíme hrozné dopady čínského přistoupení na evropskou ekonomiku a evropské pracovníky. Proto bychom se po řešení měli možná poohlédnout jinde: možná bychom měli zpochybnit celý mechanismus Světové obchodní organizace.

Gerard Batten (IND/DEM). - Pane předsedající, Kremlu se při jednání s prezidentem Sarkozym vyplnily všechny jeho požadavky. Dohoda prezidenta Sarkozyho o „míru pro naši dobu“ mu dala vše, po čem toužil, a diplomatické východisko. Od druhé světové války bylo základní zásadou mezinárodních vztahů, že se agrese nesmí vyplácet, nebo že by agresori neměli být omlouváni z politického hlediska, ale Moskva zvítězila a NATO bylo poníženo, přičemž EU hrála na obě strany.

Jako instituce Evropská unie jednoduše není demokratickou západní stranou nové studené války. EU nepatří do svobodného světa. Je protidemokratická, nedemokratická a imperialistická. Institucionálně tíhne na stranu dalších antidemokratických impérií, nikoliv svobodných států. EU se neřídí právem, ale ideologií.

Naneštěstí evropské vlády – jako dobří Evropané – zvolí možnost provádět katastrofální postoj EU vůči Rusku, než aby sledovaly vlastní společné národní zájmy.

Sylwester Chruszcz (NI). - (PL) Společně se Spojenými státy je Ruská federace jedním z hlavních partnerů Evropské unie. Rusko je strategickým partnerem a dodavatelem energetických surovin do členských států Evropské unie, včetně mé vlastní země, Polska. Spolupráce s Ruskem je prostě realita a je v zájmu obou stran, aby byla úspěšná. Gruzínský útok na Jižní Osetii a následné vystupňování konfliktu vážně ohrožuje vztahy mezi Bruslem a Moskvou.

Avšak to neznamená, že bychom se měli otočit k Rusku zády, jak by si přáli někteří evropští politici, nebo s ním dokonce přerušit vztahy. Během posledních dvaceti let Rusko vyvíjí značné úsilí, aby se dostalo do kruhu demokratických evropských států, a přestože je toho nepochybně stále ještě třeba vykonat hodně, není nejmenších pochyb o tom, že ruské obyvatelstvo velmi podporuje minulého a současného prezidenta Ruské federace. Doufám, že přes určité obtíže budou Evropská unie a Rusko pokračovat v úspěšné spolupráci, protože je to v zájmu obou stran.

PŘESEDÁJÍCÍ: PAN MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Místopředseda

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). - (NL) Pane předsedající, pane Jouyete, paní Ferrero-Waldnerová, dámy a pánové, nikdo nepopírá, že se v poslední době vztahy s Ruskem změnilly. Dovolte mi dodat, že izolace Ruska není podle mého názoru možná. Současně je obtížné hovořit o partnerství, pokud členské státy Rusku tolik nedůvěřují.

Přesto si jako předsedkyně delegace pro vztahy s Ruskem myslím, že bychom měli v tomto dialogu pokračovat. To Rada a Komise dělají, a tak bychom se měli zachovat i my jako Evropský parlament. V souvislosti s návštěvou Moskvy, kterou plánujeme na konec tohoto týdne, se v naší delegaci pro Rusko vskutku jedná o téma velmi vzrušené diskuse. Výsledkem této diskuse bylo, že bychom měli v dialogu pokračovat, ale měli bychom našim partnerům sdělit, že se nejedná o běžný stav. V tom musíme být upřímní a pokoušet se zapojit do konstruktivních konzultací.

Ze strany Ruska toho očekáváme víc. Stažení vojsk z nárazníkové zóny bylo pouze prvním krokem. Napětí se uvolní pouze tehdy, pokud se sníží počet vojáků v Abcházii a Jižní Osetii, nebo pokud budou tito vojáci staženi. Přestože to není v dohodách stanoveno doslova, je to v jejich duchu a rád bych k této věci slyšel názor pana Jouyeta.

EU, a zejména předsednictví, byla během posledních měsíců neuvěřitelně jednoznačná a rozhodná. To by podle mého názoru mělo zůstat zachováno.

Mám tři otázky. První se týká průběhu summitu: Jaké konkrétní signály a kroky považujete za nezbytné pro obnovení jednání? Zadruhé: jak v tomto ohledu zapojíte Parlament? Zatřetí bych vám chtěla říci toto: Rusko není stranou smlouvy o kazetové municí, která bude podepsána v Oslo. Nyní vychází najevo, že ruskou kazetovou bombou byl zabit nizozemský novinář. Paní Ferrero-Waldnerová, jak bychom přesto mohli zapojit Rusko do této nové smlouvy, která bude podepsána v Oslo?

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Pane předsedající, francouzské předsednictví sehrálo příkladnou úlohu při zvládnutí krize v Gruzii. Víme, jak krize řešit, ale nevíme, jak jim předcházet. Dovolte mi této sněmovně připomenout, že v EU byl jeden ministr zahraničí, pan Steinmeier, německý ministr zahraničních věcí, jenž předložil velmi seriózní plán řešení, který přijaly všechny strany kromě Tbilisi. To je historický fakt. A je to politováníhodné, protože to dokonce mohlo zabránit válce. Jsem přesvědčen, že by Steinmeierův plán mohl stále sloužit jako hlavní základ pro vyjednání řešení, přestože dnes je situace mnohem obtížnější vzhledem k tomu, že obyvatelé Abcházie a Jižní Osetie nyní zaujímají zcela odlišné názory. Dovolte mi dodat, že

jednání nemohou být vedena bez zapojení dvou zúčastněných národů – Abcházců a Osetinců. Pokud se týká vztahů s Ruskem je klíčový rovněž jejich postoj.

Abychom získali jistotu, nemůžeme prostě pokračovat odtud, kde jsme byli. Rusko zůstává strategickým partnerem, ale i když ho nesmíme držet v izolaci, naše důvěra je narušena. Rusko se musí z těchto událostí poučit stejně jako my a konkrétněji musíme zjistit, proč je Rusko mnohem tolerantnější k ukrajinskému a gruzínskému přibližování k EU než k NATO. T toho se musí poučit, jak americká politika, tak my, pokud chceme normalizovat strategické partnerství mezi Ruskem a EU. Děkuji vám za pozornost.

Henrik Lax (ALDE). - (SV) Pane předsedající, ruský útok na Gruzii není izolovaným incidentem. Zažíváme nový posun ruských vztahů s jeho sousedními státy – nový posun, který může mít závažné následky, pokud EU nebude jednat s rozmyslem. Opravdu se nacházíme na křižovatce, jak řekl ministr Jouyet. Obávám se, protože velký počet vedoucích představitelů EU již hovoří o návratu k normálním vztahům EU a Ruska. Chovají se, jako by válka s Gruzii vůbec nebyla, ale ruská vojska, více než 8 000 mužů, se stále nachází v okupovaných oblastech. Etnická čistka pokračuje.

EU musí vyslat jasný signál a důrazně odsoudit ruskou imperialistickou politiku, kdy se domnívá, že má právo chránit „své“ občany okupací suverénních států. Dnes Gruzie, zítra Ukrajina a Bělorusko. Zopakuji to v pátek na moskevské schůzce s ruskou delegací. Bude-li EU trvat na bezpodmínečných jednáních o dohodě s Ruskem za současného stavu, pak tím schválíme ruskou akci v Gruzii a vystavíme Rusům bílý šek pro pokračování v jeho imperialistické politice. EU má povinnost pomáhat obětem, nikoliv útočnickům. Chtěl bych poblahopřát komisaře Ferrero-Waldnerové k jejímu návrhu 500 milionů EUR a doufám, že ona slibná konference bude zítra úspěšná.

Tatjana Ždanoka (Verts/ALE). - Pane předsedající, dnes nehovořím pouze jako představitelka své politické skupiny členská delegace EU-Rusko, ale rovněž jako rodilá ruský mluvící poslankyně tohoto Parlamentu.

Někteří politici zapomínají, že Rusko je podle počtu obyvatel opravdu největší evropskou zemí a ruský mluvící občané jsou největší menšinovou skupinou v Evropské unii – je jich až 10 milionů. Naneštěstí mnoho z těch, kdo mluví o ruských zdrojích, mají na mysli pouze suroviny a zapomínají na lidský rozměr. Nesmíme zapomínat, že lidé jsou základem vztahů EU-Rusko. Ruský hovořící občané Evropské unie podporují vztahy mezi EU a Ruskem založené na strategickém partnerství. Nepodporujeme pouze společný trh EU-Rusko, jak dnes uvedl prezident Sarkozy, ale také volný pohyb osob. Podporujeme lidská práva – rovněž zmíněná prezidentem Sarkozym – ale jsme proti dvojím normám, kdy evropské instituce přehlížejí porušování práv ruský mluvících občanů v pobaltských státech.

Ģirts Valdis Kristovskis (UEN). - (LV) Jsou konkurenti nebo partneři, vychytralými hráči nebo nesamostatnými hlupáky? Hovořím o vztazích mezi západní demokracií a ruskou autokracií. Připomínají hru na kočku a na myš. Je komické, že dva měsíce po vojenském zásahu prezident Medveděv navrhuje novou evropskou dohodu o bezpečnosti. Pan Sarkozy je velmi laskavý a nevidí, že Rusko zvyšuje svou vojenskou přítomnost v Jižní Osetii a Abcházii. Kvůli tomu se má Rusku věřit? Kosovský proces a gruzínský konflikt jsou možná mnohem poučnější. Co způsobuje tento optimismus mezi evropskými vedoucími představiteli? Rusko bude úspěšně využívat důvěřivost Západu a dychtí po pomstě se na Západu, kdekoli je to možné. Politika týkající se cizích státních příslušníků deklarovaná Ruskem v Osetii, Abcházii a na Ukrajině představuje závažné riziko; odehrává se boj v kyberprostoru. Obyvatelé Ruska a jejich hromadné sdělovací prostředky, včetně těch v pobaltských státech, z dobrého důvodu podporovali ruskou invazi do Gruzie. Nyní se nesmíme pustit do obnovení celkových rozhovorů s Ruskem. Rusko musí nejprve realizovat kavkazský mírový plán.

Roberto Fiore (NI). - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych vyvrátit myšlenku, že Rusko napadlo Gruzii. Domnívám se, že musíme přijmout návrh předložený Ruskem, které požaduje čas, aby tribunál rozhodl, kdo skutečně nese odpovědnost za rozpoutání války.

Přesto jsem v době, kdy se zhroutilo kreativní účetnictví, přesvědčen, že je třeba přemýšlet o reálné ekonomice, která nás čeká v budoucnu, která je tvořena surovinami, zemí a prací, a nyní, v případě Evropy, zahrnuje Rusko. Chci rovněž říci, že to není pouze ekonomická realita: jedná se o západní Evropu založenou na katolictví, která by se mohla spojit s východní Evropou vycházející z ortodoxního křesťanství, a mohlo by se jednat o efektivní unii dvou evropských plíc – jejich dvou spirituálních plíc.

Je tedy v zájmu Evropy, aby stála při Rusku, a v ruském zájmu je být s Evropou.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (FR) Pane ministře, poté, co pan Sarkozy dnes dopoledne mluvil o povinnosti Evropy hovořit silným hlasem, mám několik poznámek v polštině.

- (PL) V nedávné době byly vztahy s Ruskem jiné. Evropa byla rozdělena; nehovořila jedním hlasem. Komisař Mandelson prohlásil, že otázka embarga na polské maso je dvoustrannou záležitostí. To není ta Evropa, kterou chci, a pro takovou Evropu zde není místo.

Krize v Gruzii dočasně otevřela západní Evropě oči, zejména našich socialistických kolegů, ohledně toho, jaké může Rusko být. Konkrétně může být atraktivní, fascinující, ale také nepředvídatelné, nikoliv nezbytně dodržující dohody, které podepsalo, a jeho postoj k WTO může být stěží popsán jako nadšený. Rusko si chce zachovat svá vlastní pravidla, která mu dávají volnou ruku činit rozhodnutí, z nichž má prospěch. Nebude možné dosáhnout mírových dohod, které potřebuje, když nebude tato skutečnost pochopena. Rusko je naším nejbližším sousedem, zemí s velkými možnostmi a kulturním dědictvím, hrdým národem; hrdým na svou zemi od Baltu až k Beringovu průlivu. Potřebujeme dialog s Ruskem, který bude zahrnovat úctu k ruským lidem, ale také rozhodný, společný postoj vůči politickým vedoucím představitelům, konkrétně pánům Medvěděvovi a Putinovi, a neměli bychom žít ve strachu, že Rusové kdykoliv uzavřou plynové kohoutky.

Životní standard Rusů povětšinou závisí na dováženém zboží z Evropské unie, jehož pomocí naplňují své potřeby. Tato skutečnost posiluje naše vedoucí představitele a pocit důležitosti při našich jednáních se silným partnerem. Než abychom se plazili po kolenou, měli bychom raději s našimi partnery zasednout v Kremlu ke kulatému stolu. Konečně, *signora comisaria*, úřadující předseda Rady zdůrazňuje, že ruské stažení z nárazníkové zóny bylo úspěšné, a že je tato akce dobrým znamením. Namísto toho by to možná mělo být považováno za krok zpět, takový, který se dělá jen jako ústupek, protože se Rusko nestáhlo z Osetie a Abcházie, a vůbec tak nezamýšlí učinit. Buďme realističtí a pokusme se předpokládat jeho další krok.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Pane předsedající, pane úřadující předsedo Rady, paní komisařko, mezi Ruskem a Spojenými státy existují značné rozdíly. Především bych chtěl v Rusku vidět tak svobodné prezidentské volby, jak mohu dnes alespoň očekávat v USA.

Avšak velmoci se také v něčem podobají a doufám, že mnoho z vás se možná brzy podívá na pořad o Henry Kissingerovi na programu ARTE. Pokud se týká intervence v Chile a trvalé zásahy v Latinské Americe, uvedli Kissinger a generál Alexander Haig následující. Pokud něco obtěžuje Spojené státy, zasáhnou a provedou změnu režimu. Sami se prohlásili za oprávněné provést takovou akci. Možná můžeme to samé prohlásit o Rusku, přestože pravděpodobně v méně případech než u Spojených státech.

Obě velmoci jsou rovněž v určitých ohledech v rozporu s mezinárodním právem. Zejména intervence v Latinské Americe mezinárodnímu právu zcela odporovaly. Válka v Iráku byla zcela jasně proti mezinárodnímu právu, stejně jako ruské akce v Abcházii a Jižní Osetii. V případě kosovského problému musíme počkat a uvidíme, jestli Mezinárodní soudní dvůr označí tuto operaci jako odporující mezinárodnímu právu.

V obou případech, pane Zaleski – a říkám to proto, že si vás velmi cením –, jste měl úplnou pravdu, že se jedná o fascinující a silnou, ale nepředvídatelnou zemi. To se týká více USA než Ruska a musíme na to reagovat.

Avšak domnívám se, že by v obou případech bylo špatné přerušit rozhovory. Po jasném porušení mezinárodního práva ve válce v Iráku – a bylo to skutečně rozsáhlé porušení, kdy byly zabity tisíce lidí – jsme neřekli: „Nyní přerušíme rozhovory s USA.“ Samozřejmě jsme pokračovali v diskusích s touto zemí.

Nesrovnávám vnitřní strukturu USA a Ruska, pouze jejich vystupování na mezinárodní scéně. Prezident Sarkozy má úplnou pravdu – a rád bych mu poděkoval za jeho pragmatickou, srozumitelnou politiku: musíme se s empatií zapojit do tohoto dialogu.

Druhým bodem, který chci přednést, je to, že musíme posílit sousední země, zejména proto, že sousedí i s námi. Musíme dát Ukrajině a Gruzii sílu, aby mohli jednat se svým obtížným sousedem, Ruskem. Avšak musíme zajistit, že naše akce bude racionální, a akce pana Saakašviliho byla iracionální. Například chování pana Juščenka vůči paní Tymošenkové také není racionální. Musíme zajistit, že naši sousedé budou jednat racionálně. Pokud tak učiní a budou mít naši podporu, pak rovněž odolají Rusku, které se znovu pokouší jednat jako velmoc.

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Pane předsedající, paní komisařko, pane ministře, jsem velmi vděčný panu Swobodovi za to, že si nepřeje přerušit dialog se Spojenými státy, ale vraťme se k aktuálnímu tématu. Je jasné, že obě strany, tedy Evropská unie a Rusko, potřebují loajální a účinnou spolupráci, zejména v oblasti energetiky.

Bez naší technologické pomoci by Rusko jistě nebylo schopno využívat své zdroje. Je ale také zřejmé, že potřebujeme společnou a účinnou energetickou politiku, jež nám v současnosti chybí, jak bylo již v rámci této rozpravy zdůrazněno.

Samozřejmě, pokud se jedná o vytvoření míru na Kavkazu, je společná politika rovněž nezbytná. Je nezbytné uplatňovat dohody uzavřené mezi prezidenty Sarkozym a Medvěděvem, včetně dohody o stažení ruských vojsk z Abcházie a Osetie – jejichž počet se v porovnání s obdobím před třemi měsíci ztrojnásobil –, protože je třeba zásadního důkazu dobré vůle a loajální a spolehlivé spolupráce.

Odpovědnost Ruska za situaci na Kavkazu je očividná. Ruská vojenská přítomnost během posledních 16 let tedy nesloužila ke zmírnění konfliktu, ale spíše se stala nástrojem imperialistické politiky této velké země, která se snaží z těchto konfliktů těžit. Z toho plyne, že snížení počtu ruských vojáků v Abcházii a Osetii na úroveň před srpnovým konfliktem by mohlo, jak uvedli někteří mí kolegové poslanci, vydláždít cestu efektivním jednáním.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). - (PL) Pane předsedající, když dnes prezident Sarkozy hovořil v této sněmovně, řekl, že Rusko plní své závazky týkající se stažení svých vojsk na pozice před 7. srpnem, a vyzval k obnovení normálních vztahů s Ruskem. To by bylo obrovskou chybou a ve skutečnosti by to vládě Ruské federace zajistilo pocit úplné beztrestnosti.

Chtěla bych připomenout, že je nyní v Abcházii a Jižní Osetii rozmístěno 8 000 ruských vojáků, a to také na místech, kde se nacházeli před začátkem konfliktu. V pohraničních vesnicích probíhá brutální etnická čistka; abcházští vojáci okupují údolí Kodori. Přes 200 pozorovatelů z Evropské unie dosud neobdrželo povolení ke vstupu ani do jedné z těchto dvou republik, které Rusko uznalo za nezávislé státy. Zdá se mi, že tento stav je velmi vzdálen situaci ze dne 7. srpna 2008.

Nemůže být ani řeči o návratu k normálním vztahům, pokud Rusko nebude nadále plnit své povinnosti. Pokud se k tomu Evropská unie rozhodne bude riskovat výsměch a ukáže, že v budoucnu, dříve či později, legitimuje jakýkoliv ruský krok, byť sebevíc nebezpečný.

Bastiaan Belder (IND/DEM). - (NL) Pane předsedající, Evropská unie není jednotná v reakci na jednostranné územní rozdělení Gruzie provedené za ruského dohledu. Znovu nemáme žádný důkaz společné, a ani rozhodné, evropské odpovědi na kremelské mocenské machinace. Zásadní otázkou proto zůstává: co Evropská unie myslí strategickým partnerstvím s Ruskou federací? Jinými slovy: je Moskva pro Brusel skutečně nepostradatelným partnerem, nebo jsem se tímto dotkl evropského citlivého politického místa?

Konec konců, faktem na této věci je, že Rusko dosud sabotuje účinnou mezinárodní reakci na jaderné programy Íránu a Severní Koreje. Současně se Moskva přímo neukázala ani jako nepostradatelný partner v krvavém boji proti islámskému terorismu, například v Afghánistánu.

Pouze v oblasti energetiky chladná čísla ukazují, že existuje pravděpodobně strategické, dokonce nepostradatelné, partnerství mezi Evropskou unií a Ruskem: dnes 27 členských států EU závisí na ruském vývozu ropy a plynu zhruba ze 70 %. Pro naše vlastní dobro by EU měla tuto výraznou závislost co nejrychleji snížit. Konec konců Moskva přiznává, že se její zásoby energie vyčerpají v 10 nebo 15 letech.

Rado a Komise, kde je teď vaše strategie diverzifikace energetiky? Jistě vás nové objevy plynu v Turkmenistánu vyburcují k akci.

Josef Zieleniec (PPE-DE). - (CS) Evropská unie se na mimořádném summitu 1. září zavázala znovu zahájit jednání o nové partnerské smlouvě s Ruskem poté, co se ruské jednotky stáhly z gruzínského území na své pozice ze 7. srpna. Aby Unie dostala svého slova a potvrdila, že je předvídatelným partnerem, mělo by být jediným kritériem pro zahájení rozhovorů zhodnocení, zda jsou ruské jednotky za pozicemi ze 7. srpna. Rusko tuto podmínku zatím neplní. Znovuzahájení rozhovorů nesmí být za žádných okolností interpretováno jako náš souhlas s ruskou politikou na Kavkaze a probíhající de facto blokadou rozhovorů o budoucím uspořádání v regionu. Znovuzahájení rozhovorů a jejich další průběh musíme od sebe důsledně oddělit.

Dohoda o partnerství a spolupráci je klíčový dokument usazující naše vztahy s Ruskem. Novou partnerskou smlouvu potřebují jak Unie, tak domnívám se ještě více Rusko samotné. Nová dohoda zlepšující jak kvalitativně, tak kvantitativně stávající text je podmínkou a zároveň odrazem kvality našich vztahů s Ruskou federací. Je proto klíčové, aby i průběh rozhovorů jednoznačně odrážel naše postoje a hodnoty. Domnívám se, že po objektivním a jednohlasném posouzení, že Rusko je staženo na své pozice ze 7. srpna, by Evropská unie měla zahájit rozhovory, jak slíbila. Jejich pokračování však je třeba podmínit přinejmenším jednoznačným závazkem Ruska, že nepoužije sílu vůči Gruzii a ani jinému ze svých sousedů a spory týkající se společného

sousedství bude řešit po dohodě s Evropskou unií. Právě připravenost Ruska přistupovat k řešení problémů na Kavkaze, Ukrajině a v Moldávii společně, a nikoliv unilaterálně a silou, musí být pro nás lakmusovým papírem pro pokračování jednání s Ruskem.

Libor Rouček (PSE). - Evropa a s ní celý svět stojí před celou řadou vážných globálních problémů. Je zde šíření jaderných zbraní, mezinárodní terorismus, globální oteplování, nevyřešené konflikty na Blízkém východě, v Afghánistánu, světová finanční krize a mnohé další problémy. Žádný z nich Evropská unie nevyřeší sama. Potřebuje spolupráci dalších mezinárodních aktérů, mimo jiné také Ruska. Spolupráci a dialog však potřebuje i Rusko. Rusko potřebuje prodat své nerostné suroviny, potřebuje nakoupit západní technologie, znalosti, spotřební zboží a mnohé další. Jen tak bude mít Rusko šanci modernizovat a postupně reformovat svoji ekonomiku i svoji společnost. Spolupráce s Ruskem vytváří společnou budoucnost mezi Evropskou unií a Ruskou federací. To však předpokládá dialog, a to dialog na všech úrovních, od energetické politiky, recipročních investičních aktivit až samozřejmě také po dialog v oblasti lidských a občanských práv a demokracie.

Rozhodnutí Evropské rady pokračovat ve vyhodnocování vztahů EU-Rusko před nadcházejícím summitem v Nice považuji za správné. Unie vydala jasný signál, že je ochotna obnovit rozhovory s Ruskem o nové smlouvě o partnerství a spolupráci. Podmínkou pro to je však plnění dohod z 12. srpna a 8. září ze strany Ruska.

István Szent-Iványi (ALDE). – (HU) Pane předsedající, EU usiluje o partnerství a spolupráci s Ruskem, ale nemůžeme hovořit o partnerství, dokud nebude založeno na vzájemnosti, mezinárodním právu a dodržování dohod. Ruská akce v Gruzii zničila nejdůležitější psychologický základ partnerství: důvěru. Tato důvěra může být obnovena pouze tehdy, bude-li do všech podrobností zcela uplatňována šestibodová dohoda. Nejsou třeba kroky vpřed nebo posun správným směrem, ale skutečná, úplná shoda. Rusko se musí alespoň rozhodnout, zdali bude na Evropu pohlížet jako na partnera, konkurenta nebo soupeře. Je třeba, aby Moskva věděla, ať se již rozhodne jakkoliv – zdali pro partnery, nebo pro soupeře –, že budoucnost Ukrajiny, Gruzie a ostatních sousedních zemí není předmětem velmocenských dohod. Evropa nemůže nikdy souhlasit s novým rozdělením kontinentu, s novou Jaltskou dohodou. Opravdu chceme partnerství, ale partnerství založené na reciprocitě a vzájemné úctě. Děkuji vám.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – Pane předsedající, rusko-gruzínská válka a její následky poukazují na politickou nutnost Evropské unie k serióznímu přehodnocení jejich vztahů s Ruskem, jak dnes správně poukázala paní komisařka. Kromě toho by měl být „normální stav“ přerušen do doby, než Evropadostane jasně ruské odpovědi na některé velmi důležité otázky.

Je třeba uvést, že Evropa musí nalézt způsob, jak s Ruskem hovořit novým, odlišným, silnějším hlasem. Důvodem je, že se Rusko vrátilo ke „sféram vlivu“ z 19. století, nebo zjednodušeně k reálné politice. Ruská prohlášení o privilegovaných zájmech ve své sousedství jsou toho důkazem. Tuto reálnou politiku živí na domácí scéně agresivní nacionalismus a zvnějšku nálepka nepřítele v zemích, které Rusko obklopují. S ohledem na to je zásadní, aby Evropa pochopila, že by měla uplatňovat silnější nástroje svého vlivu.

Evropská reakce na rusko-gruzínský konflikt a jeho následky je smíšená. Pro některé existují důvody, aby se vztahy mezi EU a Ruskem vrátily k normálnímu stavu. To se děje přes skutečnost, že Moskva dosud zcela neplní své závazky ohledně stažení vojsk, a co je důležitější – uznala nezávislost Jižní Osetie a Abcházie. Návrat k normálnímu stavu před úplným splněním závazků ze strany Moskvy velmi připomíná appeasement. Je třeba, aby se Evropa v Rusku angažovala, ale musí tak činit zásadově a soudržně.

Vliv EU na Rusko je omezený. Avšak Rusko by mohl zřejmě zajímat jednotný postoj Západu. Rusko je velmi citlivé na otázky svého mezinárodního postavení a prestiže: například úvahy o G7 proti G8. Moskva se rovněž zajímá o výzkumné technologické programy, obchodní dohody a jaderná paliva.

Konečně musí EU zůstat silná a soudržná, aby podpořila svou vizi způsobu, jakým by se partnerství s Ruskem mělo vyvíjet.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – Pane předsedající, vyslanče Jouyete, paní komisařko, vztahy mezi EU a Ruskem by potřebovaly přehodnotit, i kdyby nedošlo k událostem v Gruzii. Otázky energetiky, bezpečnosti a společného sousedství potřebují plán společného řízení, který dosud neexistuje. V EU se stále upřednostňují spíše dvoustranné než vícestranné akce, jež snižují dopad našeho přístupu. Kromě toho na základě různých zkušeností v rámci Unie stále neexistuje společné vnímání Ruska na východě i na západě, což je podmínka pro společný postoj. Budu hovořit velmi jasně. My na východě jsme nejméně nakloněni konfrontaci, protože

bychom utrpěli ztráty jako první. Rovněž jsme méně nakloněni umožnit ignorování ruského nepřijatelného chování, protože bychom opět utrpěli ztráty jako první, kdyby se opakovalo.

Zobecňování v jakémkoliv směru škodí. Na jedné straně by naše vztahy s Ruskem neměly být vyloženy nepřátelské kvůli tomu, co se stalo v Gruzii. To by však na druhé straně nemělo být přehlíženo jen kvůli zachování nedotčených dvoustranných vztahů. Není třeba, abychom přerušovali své vztahy s Ruskem. Konec konců přežili jsme v minulosti i horší věci. Potřebujeme seriózní dialog založený na naší síle – pravděpodobně jediné věci, kterou Rusko respektuje –, v jehož rámci Rusko sdělíme, co je přijatelné, a co nikoliv, a Rusko nám konečně řekne, co od nás opravdu chce. Doufám, že s tím budeme moci žít oba.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Pane předsedající, v evropské zahraniční politice existuje tradice, kterou z větší části formoval Hans-Dietrich Genscher, který se účastnil rozhovorů se Sovětským svazem i během nejtěžších časů studené války, ale vždy na základě střízlivé analýzy ruských zájmů. Tehdy bylo hlavním sovětským cílem zachování statu quo, zatímco cílem dnešního Ruska je změna statu quo v jeho vlastní prospěch. Pokud jde o ruské zájmy, jedná se o zcela odlišný postoj. Má objektivní zájmy na nevyřešených konfliktech a kritice Pařížské deklarace prostřednictvím uznání Abcházie a Jižní Osetie. Tam leží jeho zájmy. Jeho zájmem je nestabilní Ukrajina.

Nic z toho není dobré. Je to pro nás výzva. Avšak je to mnohem lepší než existenční ohrožení ze strany Sovětského svazu, dokonce i v dobách, kdy jsme se účastnili rozhovorů s Ruskem. Proto je s ohledem na nás důležitá jedna věc: nechceme rétoriku studené války, ale nechceme ani naivitu. Chceme kritický dialog s Moskvou. Podporujeme dlouhodobý cíl strategického partnerství, ale nikoliv naivní uznání, že jsme k tomuto cíli již dospěli.

Rád bych dodal, že by mne potěšilo, kdybychom tuto rozpravu vedli v Bruselu, a nikoliv ve Štrasburku.

Francisco José Millán Mon (PPE-DE). – (ES) Pane předsedající, Rusko je významným globálním aktérem a stálým členem Rady bezpečnosti. Má obrovský jaderný arzenál, rozsáhlé území a nevyčerpatelné přírodní zdroje, včetně ropy a plynu. Jeho spolupráce je nezbytná pro řešení úkolů, jakými jsou blízkovýchodní mírový proces nebo iránská jaderná otázka, a pro boj proti organizovanému zločinu, terorismu a šíření jaderných zbraní.

Proto jsem přesvědčen, že nesmíme Rusko izolovat, ale spíše se snažit o zahájení dialogu a spolupráce s touto zemí. Rovněž bychom mohli vytvořit partnerství na jiné, ambicióznější úrovni. Ruská federace je sousedem Evropy, který po dlouhé době v politické totalitě a hospodářském centralismu nastoupil cestu demokracie, lidských práv a soukromé ekonomiky.

Bude-li se Rusko těmito ideály řídit, jeho vztah s Evropskou unií by se mohl stát hlubším a vztahem mezi opravdovými sousedy a partnery založeným na společných základních hodnotách. Krize v Gruzii byla opravdu velmi vážná. Pro nás jako členy Evropské unie musí být základními zásadami nepoužití síly, dodržování suverenity a územní celistvosti států a dodržování mezinárodních dohod v dobré víře.

Ruské jednání v létě nebylo s těmito zásadami v souladu. Rovněž se mi zdá, že Rusko beze zbytku a uspokojivě neprovádí dohody z 12. srpna a 8. září, protože pravděpodobně využívá nejednoznačnosti těchto dohod.

Ženevská konference také ještě pořádně nezačala. Chtějí-li ruské orgány budovat s námi, EU, vztah opravdové spolupráce a důvěry, nesmí být jejich chování stejné jako v minulých měsících. Musí rovněž zajistit dodržování zásad respektování lidských práv a právního státu také u ve své zemi, což prezident Medvěděv vyhlásil na začátku svého funkčního období.

Dámy a pánové, podle mého názoru se jedná o klíčový okamžik. Musíme být opatrní a snažit se přesvědčit Rusko, že po nás silný vztah vzájemné důvěry mezi partnery vyžaduje, abychom sdíleli společné hodnoty.

Kristian Vigenin (PSE). – (BG) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, otázka vztahů s Ruskem se v této sněmovně projednává často, což samo o sobě svědčí o jejím významu nejen pro evropské instituce, ale rovněž pro občany Evropské unie. Vítám váš přístup, paní komisařko, protože musíme žít v reálném světě a protože musíme být zcela informováni o rizicích a nepříznivých důsledcích otevřené konfrontace s Ruskem. Musíme se nažít poučit ze všech konfliktních situací, a tak je přeměnit na budoucí posílení. Nepodceňujeme vážnost vojenské kampaně v Gruzii. Prevence je jedinou politikou, která může předejít budoucímu vývoji v sousedních zemích.

Před dvěma měsíci jsem se zeptal pana Solany, zdali očekává, že bude Rusko po válce v Gruzii vstřícnější a připravenější ke kompromisu, nebo zda bude dále jednat více konfrontačně a velkopanský. Samozřejmě

neodpověděl, ale dnes mohu prohlásit, že se nepříznivý scénář nenaplnuje. Avšak závisí to velké míře na nás. Jsem přesvědčen, že výzva, s níž se právě potýkáme, spočívá v tom, jak vybudujeme nové, pragmatické vztahy s Ruskem, aniž bychom se zpronevěřili hodnotám, z nichž vychází naše Unie. Proto je důležité, abychom měli jasnou strategii, která zajistí, že všechny kroky směrem ke spolupráci v hospodářských, energetických a zahraničněpolitických otázkách a v řešení veškerých problémů budou následovány krokem k podpoře lidských práv a demokratických reforem v Rusku.

Na závěr bych chtěl zdůraznit, že je důležité na fórech přednést otázky, jež mohou Rusko zapojit do realizace společných politik – nyní nebudu všechny tyto otázky uvádět. Jsem přesvědčen, že přístup dosud demonstrováný Komisí a Radou zůstane zachován a bude úspěšný.

Děkuji vám.

Toomas Savi (ALDE). - Pane předsedající, Evropský parlament je jedinou institucí, kterou volí přímo občané EU. Je také nazýván svědomím Evropy. Toto svědomí je již roky zatěžováno konflikty vyprovokovanými Ruskem. Vzpomeňte si na válku v Čechensku, vzpomeňte si na Ukrajinu, nákladní automobily čekající celé týdny na finských, estonských a lotyšských hranicích, nevyřešený konflikt v Podněstří, kybernetické útoky na Estonsko, zákaz dovozu polského masa. K tomu všemu se nyní přidala ruská agrese vůči Gruzii.

Obávám se, že EU ukazuje pouze ustrašenou reakci a chodí po špičkách namísto toho, aby projednávala sankce. Pouze podněcujeme Rusko, aby jednalo stále nezodpovědněji. Jsem přesvědčen, že čisté svědomí ve vztazích s Ruskem není luxusem, který by si Evropská unie nemohla dovolit.

Ari Vatanen (PPE-DE). - Pane předsedající, příští týden bude v Moskvě zahájena výstavba okruhu formule 1. Když stavíte okruh, musíte se držet konstrukčních plánů. Nejde to jinak. Předpokládá se, že my v této sněmovně budeme inženýry demokracie, a možná bychom opravdu neměli hovořit o vztahu EU-Rusko, ale EU-Kreml, protože se vládcové Kremlu jednoho dne změní a doufáme, že to bude změna k lepšímu.

Chceme samozřejmě účast Ruska a účast Kremlu. O tom nikdo nemůže polemizovat, ale otázka zní: za čích podmínek? Nemůže to být za jejich podmínek. Musí to být za univerzálních podmínek univerzálních hodnot. Předpokládá se, že budeme hájit skutečné základy EU. Jste-li skauti, musíte zůstat věrni skautské přísaze. Budeme-li přehlížet tyto současné – jak bych to řekl – praktiky kremelského režimu, sami budeme postupně opouštět důvod existence EU. Zradíme také zájmy ruského národa, protože musíme podporovat demokratické síly na celém světě. Žádná dvojí opatření. Musíme dát naději lidem, kteří bojují za základní životní hodnoty. Je to naše povinnost.

Stane-li se Rusko demokratickou zemí, musíme ho přivítat ve všech mezinárodních strukturách. Musíme se dívat daleko kupředu, stejně jako naši předchůdci. Proč by Rusko jednoho dne nemohlo patřit do reformované EU nebo do NATO? Nikdy nevíme. Pánové Monnet a Schuman se dívali velmi daleko kupředu. To je cesta pokroku. Tato diskuse se stává velmi vážnou, takže mohu-li vám připomenout – když mám na mysli naše vztahy – jeden ruský vtíp. Kuře říká praseti: „Pojďme společně podnikat. Budeme vyrábět snídaně. Já dodám vejce a ty slaninu.“

Katrin Saks (PSE). - (ET) Je zřejmé, že nemůžeme mluvit o obnovu nebo zlepšení vztahů s Ruskem, pokud nebude existovat vzájemná důvěra, a tato důvěra nemůže být vytvořena bez úplné realizace mírového plánu. Dívám se na vztahy s Moskvou ze dvou pohledů. Zaprvé z pohledu členského státu, kde sdílím názor, že je mnohem rozumnější hovořit o takových tématech než vztahy zpřetrhat. Na úrovni Evropské unie je však naše poselství takové, že by se Unie měla zabývat přáními a obavami našich menších zemí, které si prožily odlišné dějiny. Stejně tak tím, že agresivní ruská zahraniční politika nebo porušování lidských práv nemůže být jediným poselstvím, zájmy Evropské unie, které jsou řízeny nad hlavami slabších, tedy východoevropských, zemí rovněž nemohou být jediným způsobem chování.

Líbilo se mi, co dnes řekl pravicový francouzský prezident Nicolas Sarkozy: zdůraznil potřebu dialogu namísto protiútoků. Připomněl nám, že byla cesta do Moskvy považována za zbytečnou, ale přesto zastavila ruská vojska. Samozřejmě nepotřebujeme novou studenou válku, ale je třeba, abychom bránili naše evropské zásady suverenity, územní celistvosti a politiky a demokracii založené na hodnotách.

Vyzývám Evropskou unii, aby pokračovala v udržitelné zahraniční politice, nikoliv ve zpřetrhávání vztahů. Je povinností poslanců tohoto Parlamentu, aby napětí vyřešili. Potřebujeme diplomacii a také diplomacii pro lidi, čehož dobrým příkladem je velmi úspěšný ruský divadelní festival, který právě skončil v mé zemi, v Estonsku. Chtěla bych vyzvat evropské vedoucí představitele, předsednictví EU a předsedy frakcí Evropského parlamentu, aby nezapomínali na obavy svých sousedů a hrůzy, které Rusko nadále způsobuje tím, že sleduje

svou agresivní politiku. Je zřejmé, že ve vztazích mezi Evropskou unií a Ruskem je nyní velmi málo důvěry a úcty vzhledem...

(Předsedající řečníci přerušil)

Jerzy Buzek (PPE-DE). - (PL) Děkuji vám za možnost diskutovat o této otázce. Jsem přesvědčen, že všichni ve sněmovně chceme stejnou věc. Chceme spolupracovat s Ruskem. Rovněž chceme stabilní, předvídatelnou politickou situaci v Evropě. Rusko nás – Evropskou unií – zcela určitě potřebuje, protože chce prodávat plyn a ropu, ale především proto, že má své vlastní vnitřní problémy. Rusko potřebuje naši stabilitu, odpovědnost a sílu. V čem se tedy v této sněmovně lišíme?? Lišíme se ve způsobu, jakým chceme pokračovat ve vztazích s Ruskem, abychom dosáhli nejen hospodářských cílů Evropské unie, ale také cílů dodržování zásad a systému hodnot, v něž věříme.

Chtěl bych uvést příklad ze své vlastní zkušenosti. V roce 2001 byly vztahy Ruska a Polska vskutku velmi dobré a polský ministr zahraničí byl v Moskvě přijat se všemi poctami. Ruský ministerský předseda přijel do Varšavy a projednával důležité otázky týkající se našich vzájemných vztahů, zejména v oblasti energetiky. Dokonce prodloužil svou návštěvu o jeden den, což je za normální situace velmi vzácné. A to přesto, že pouhé dva roky předtím, v roce 1999, Polsko vypovědělo přibližně tucet ruských diplomatů zapletených do mnoha činností, z nichž ani jedna neměla mnoho co do činění s diplomacií. Poté následovala krátká krize, dokud Rusko nezjistilo, že má cenu s námi mluvit a přijmout společná opatření, a to proto, že když jsme v právu, tak jsme silní, abychom odolali.

Rusové jsou hrdý národ s velkou tradicí. U ostatních uznávají rozhodnost a sílu více než složitá vysvětlení, že „černá není zas až tak černá“. Pokud jsme v právu, je jediným řešením tvrdý a rozhodný postoj.

Maria-Eleni Koppa (PSE). - (EL) Pane předsedající, Evropská unie se dnes potýká s úkolem obnovení svých vztahů s Ruskem. Tyto vztahy musí vycházet z dodržování lidských práv a mezinárodního práva. Mezinárodní vývoj je takový, že je třeba vytvořit nové strategické partnerství mezi Evropskou unií a Ruskem. Konečným cílem je jednotná Evropa nerozdělená hranicemi z minulosti.

V rámci evropské politiky sousedství musíme úzce spolupracovat na stabilizaci této oblasti, protože u žádného z nevyřešených konfliktů na Kavkazu neexistuje skutečná vyhlídka na jeho vyřešení bez účasti Ruska. Naším zájmem je usilovat o společná řešení společných problémů, co nejrychleji pokračovat v jednáních o partnerství a zahájit dialog v duchu vzájemného porozumění a vzájemné úcty. Jen tak bude naděje pro nalezení řešení i těch nejzávažnějších problémů způsobem sloužícím společným zájmům. Rovněž to potřebujeme pro vnitřní politiku stability celé Evropy.

Kavkazské země a Spojené státy musí pochopit, že širší euroatlantické vztahy musí jít ruku v ruce s normalizací vztahů s Moskvou. Pokud je cílem opravdu kolektivní bezpečnost, pak je třeba spolupráce s každým a účast všech. Jinak bude návrat k mentalitě studené války nevyhnutelný.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). - (SV) Pane předsedající, kvůli ozbrojenému útoku a válce se mění mapa Evropy. Touto akcí Rusko ukazuje, že je pro dosažení politických cílů připraveno použít vojenskou sílu. Nedovolme, aby se to z dnešní rozpravy vytratilo. Samozřejmě to musí ovlivnit náš pohled na Rusko, ale také různé požadavky, jež je třeba uvést v souvislosti s jakoukoliv budoucí spoluprací. Chtěl bych varovat ty, kteří situaci srovnávají s jinými záležitostmi. Pane Swobodo – prosím nesrovnávejte tuto situaci s Irákem. V Iráku existovala diktatura nejhruššího zrna a byl v konfliktu s mezinárodním společenstvím. Na minulost můžeme mít rozdílné názory, ale nesrovnávejte Irák s evropskou demokracií a suverénním státem.

Pro události v Gruzii není žádná omluva. Nepokoušejte se omluvit něco, co se omluvit nedá. Ani Rusko, ani žádná další země nemají žádné legitimní zájmy v žádné jiné evropské zemi. To musí být výchozí bod veškeré evropské spolupráce. Jinak bude základ spolupráce narušen a otevře se cesta pro další násilí.

Angažujeme se v několika oblastech důležité spolupráce, kde je potřeba účast Ruska. Sem náleží odvětví energetiky, Irán a změna klimatu. Domnívám se, že Evropa a Evropská unie by měly být otevřeny spoluprací, ale jasně za podmínek, jež jsou třeba pro reformu základu této spolupráce. Měli bychom přivítat spolupráci, ale rovněž dát na srozuměnou požadavky, jež je třeba uložit. Tak můžeme rovněž hrát úlohu při pomoci Rusku při přijímání demokracie a dodržování lidských práv a základních pravidel. To musí tvořit základ evropské politiky vůči Rusku.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). - (EL) Pane předsedající, pane ministře, paní komisařko, chápu protiruský postoj mnoha poslanců. V minulosti trpěli. V Řecku jsme zažili občanskou válku, která trvala celé čtyři roky a zanechala mnoho mrtvých.

Takže se nemůžeme neustále dívat do minulosti. V případě, že je Rusko v právu, musíme to také uznat. Zapomněli jsme, jak Putin varoval, že uznání Kosova podnítl reakci? Zapomněli jsme, že Bush porušil slib Spojených států daný Rusku, že se NATO nebude rozšiřovat na východ?

Existuje pouze jediná politika, kterou bychom měli následovat, a tou je politika dnes formulovaná prezidentem Sarkozym, který uvedl, že by bylo nezodpovědné umožnit krizi, aby se rozvíjela ve vztazích mezi Evropskou unií a Ruskem.

Adrian Severin (PSE). - Pane předsedající, Rusko již není sovětským nepřítelem svobodné, demokratické Evropy. Přesto Rusko není strategickým partnerem Evropské unie. Tuto nejednoznačnost je třeba překonat. Rusko je příliš velké na to, aby bylo izolováno; je příliš velké na to, aby bylo přehlíženo. Evropská unie musí z této reality vycházet.

Geopolitické krize na Jižním Kavkazu a Západním Balkánu ukázaly, že Rusko a euroatlantické demokracie mohou snadno rozšířit jednostranná opatření pro své pohodlí, aniž by se zabývaly prioritami těch ostatních.

Nedávná globální finanční a hospodářská krize ukázala, že jsou na sobě Rusko a Evropská unie navzájem závislé. Proto musíme uspořádat novou konferenci o bezpečnosti a spolupráci v širší Evropě, nyní od Vancouveru k Šanghaji, která obnoví zásady a pravidla mezinárodních vztahů a mezinárodního práva mezinárodních organizací...

(Předsedající řečníka přerušil)

Bogusław Rogalski (UEN). - (PL) Rusko postupně obnovuje kontrolu nad svými sousedy a úspěšně dosahuje svých cílů v oblasti zahraniční politiky. Představuje svět *faits accomplis*, zatímco z evropských politiků stále více tryská pokrytectví a slabost. Francouzský prezident skoro Rusko přechválil, přestože nestáhlo vojska z povstaleckých gruzínských oblastí a uznalo jejich nezávislost. Německá kancléřka za sebe v Tbilisi ujistila, že Gruzie bude moci vstoupit do NATO. Za pár týdnů ujistila prezidenta Medvěděva, že není důvod se ukvapit.

Ano, Rusko určitě ví, jak odměnit takovou loajalitu. Německé společnosti E.ON byl zajištěn přístup k sibiřským zásobám a na trh s energií a obě země budou společně budovat plynové potrubí, pupeční šňůru, v Baltském moři. Francouzský prezident podepsal v Moskvě mnohamiliardové kontrakty týkající se modernizace ruského železničního systému. Nejhanebnějším příkladem evropského chování vůči Rusku bylo, když prezident Sarkozy prohlásil, že Rusko má právo chránit své občany.

Máme věřit, že předseda Rady nevěděl, že tento trik Rusko v minulosti několikrát využilo? Je to nová Jalta...

(Předsedající řečníka přerušil)

Předsedající. – Dámy a pánové, musím prohlásit, že pokud budete hovořit tak rychle jako poslední řečník, nebude se tlumočit, protože tlumočníci samozřejmě nebudou stíhat. Postup zdvižené ruky není tím nejlepším způsobem vystoupení, když vám není přidělen čas. Tento postup se chystáme předložit předsednictvu, protože ho využívá stále více poslanců. Samozřejmě pokud tímto způsobem požádá o vystoupení 14 nebo 15 poslanců, jednoduše nemůžeme všechno stihnout. V každém případě myslíte na to, že pokud mluvíte velmi rychle, budete tomu rozumět pouze vy a vaši krajané, protože tlumočníci tuto rychlost nemohou stíhat.

Christopher Beazley (PPE-DE). - Pane předsedající, mám tři otázky na paní komisařku. Vyjádřila se pro obnovení rozhovorů, stejně jako kolega Hökmark. Jaké zájme EU bude zastupovat na těchto rozhovorech? Bude požadovat stažení ruských vojáků – 8 000 jich je stále na gruzínském území –, zejména z údolí Kodori, které nelegálně okupují abcházské pravidelné jednotky, když jej převzali od gruzínských vojáků?

Zadruhé, bude Rusko uvažovat o příspěví do fondů určených na nápravu škod způsobených gruzínským občanům jeho vojsky?

Konečně, má v tomto případě informace, že zatímco je Saakašvili obviňován z nepřiměřeného jednání, bylo ve skutečnosti 400 ruských tanků...

(Předsedající řečníka přerušil)

Miloš Koterec (PSE). – (SK) Vycházíme z chybného předpokladu, jako bychom chtěli Rusko postavit do úlohy nepřítele. Tak jak tu bylo řečeno už několikrát, s Ruskem máme mnoho strategicky společných zájmů.

Nacházíme se ve stadiu globalizace a měli bychom si uvědomit, kde jsou skutečná rizika pro budoucnost, mír, rozvoj, existenci jako takovou.

Souhlasím. Odsudme neadekvátní reakci v Gruzii a jakoukoliv podobnou. Ale jaká se dala očekávat? Kritizujme, reagujme, ale pracujme s Ruskem jako s rovnocenným a potenciálním strategickým partnerem a přijďme s návrhy řešení i pro summit v listopadu. V každém ohledu tím pomůžeme vlastním zájmům.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, pane úřadující předsedo Rady, paní komisařko, předchozí debata jasně ukázala, že máme s Ruskem mnoho styčných bodů a mnoho bodů, které se jeví jako konfliktní: situace na Kavkazu a v Gruzii a otázka energetiky jsou již mnohokrát prodiskutované, a konečně je zde otázka našich společných zájmů v rámci finanční krize, která byla znovu a velmi správně nadnesena.

Mým požadavkem na Komisi a Radu by bylo – a dotkl se toho zřejmě i pan Sarkozy –, aby Evropa přestala pouze reagovat na situace a pokoušela se aktivně přebírat iniciativu a vstupovala do řady otázek, které jsou pro nás důležité. Požaduji konstruktivní dialog s Ruskem, který by ale neměl být vždy určován pouze akcemi jedné strany.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Pane předsedající, domnívám se, že hlavním problémem není Rusko, rozštěpení EU – rozštěpení mezi hodnotami, přáními a potřebou chovat se jako obvykle. Řešením je přesvědčivě ukázat, že EU seriózně uplatňuje své univerzální hodnoty – není to jen o hodnotách EU a ruských hodnotách – a že zajistí, aby se podobná invaze jako v Gruzii nikdy v Evropě neopakovala. Gruzie patří do Evropy.

Jak bychom to měli udělat? Nechodit po špičkách, jak říkal pan Savi, ale zaujetím pevného stanoviska ke způsobu prevence takových událostí v budoucnosti.

Moje otázka se rovněž týká dárcovské konference. Měli bychom požádat Rusko, aby nahradilo část škod...

(Předsedající řečníka přerušil)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Budování dobrých vztahů s Ruskem představuje pro Evropskou unii obrovský úkol. Ruská federace je jedním z našich nejsilnějších politických, hospodářských a vojenských partnerů.

Nedávné události v Gruzii narušily naši důvěru v našeho východního souseda. Ruská zahraniční politika odhaluje aspirace Kremlu, jejichž cílem je vybudovat obrovské, světové impérium, a dokládá nedostatečné dodržování mezinárodních dohod. Moskva jasně ukázala svou sféru vlivu. To staví Evropskou unii do velmi obtížné situace, ačkoliv takové, kdy jsme sice naštěstí mluvili jedním hlasem, přesto byl tento hlas poněkud utlumen.

Po událostech v Gruzii bychom se měli zamyslet nad tím, jak může být zachována soudržná politika vůči Rusku. Otázka bezpečnosti v současné době z naší strany vyžaduje neprodlenou akci.

(Předsedající řečníka přerušil)

Charles Tannock (PPE-DE). - Pane předsedající, rád bych ocenil zejména pana Sarkozyho vedoucího francouzské představenosti za to, že zajistil, aby 90 % šestibodového plánu odpovídalo podmínkám stažení vojsk z Gruzie. Domnívám se, že ruské vedení pánů Putina a Medvěděva pozdě zjišťuje, že jejich nepřiměřená agrese do Gruzie byla chybou, protože stále potřebují dobré vztahy se Západem, jinak budou čelit hospodářskému krachu. Kromě toho Abcházii a Jižní Osetii uznaly pouze Venezuela, Nikaragua a teroristický Hamás, což je ostuda jejich vlád, a nejbližší ruští spojenci jako Bělorusko a Uzbekistán odolávají tlaku, aby se připojili k novému a nedávno objevenému ruskému pojetí sebeurčení, který se nikdy neuplatnil na Čečence.

Rusko musí pochopit, že se sféry vlivu z 19. století do moderního světa nehodí, a v budoucnu dát ruce pryč od Ukrajiny, zejména Krymu, Moldavska nebo států Jižního Kavkazu. Moskva musí respektovat jejich územní celistvost v...

(Předsedající řečníka přerušil)

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, musím říci, že se vzhledem k povaze této Unie dalo čekat, že v této sněmovně uslyšíme rozdílná stanoviska. Tato rozprava – a říkám to s potěšením – byla vynikající, kromě poznámek pana Battena, jež osobně považuji za šokující. Kromě této řeči však vše ostatní bylo oprávněné. Chtěl bych rovněž poděkovat paní Neytsové a panu Couteauxovi za jimi doporučenou četbu, která nám umožní obohatit náš pohled na vztahy mezi Napoleonem a Ruskem a umožní, abychom se Benita a já lépe seznámili s rakousko-ruskými vztahy.

S podstatnějším ohledem na příčinu a průběh konfliktu učiním tři poznámky týkající se předsednictví EU: první samozřejmě je, že použití síly byla chyba; druhou je, že Rusko reagovalo nepřiměřeně, ale, jak bylo zdůrazněno dnes dopoledne, muselo nějak reagovat, i když je tato reakce stále nepřiměřená; zatřetí by si Evropská unie přála nezávislé mezinárodní vyšetřování o příčině a průběhu konfliktu.

K rozšíření ruského stažení a ke stabilitě Kavkazu bych rád podotkl, že se nesmíme chovat tak, jako by se nic nestalo. Bylo nám řečeno: „Předsednictví jedná, jako by vztahy byly normální.“ Domnívám se, že nikoliv; konec konců se od srpna určité věci odehrály. Před dvěma měsíci jsme čelili ozbrojenému konfliktu; dne 10. října jsme mohli pozorovat stažení Rusů se sousedních oblastí. Jak jsem již řekl, jedná se o klíčový další krok.

To neznamená, že by Rusko plnilo všechny své povinnosti, o tom velmi dobře víme – a tím odpovídám řečníkům, kteří zdůrazňovali problémy přetrvávající v oblasti Achalgori –, ale v této fázi je nejdůležitější nyní vstoupit do politického procesu. To je cíl rozhovorů probíhajících v současné době v Ženevě. Poselství Evropské unie je takové, že na tomto kontinentu již nesmí existovat sféry vlivu. Evropská unie a Rusko patří do stejného sousedství, pro jehož prospěch musíme spolupracovat, nikoliv si navzájem odporovat.

K obnovení jednání o partnerství bych rád uvedl, že byla jednání o budoucí dohodě odložena, nikoliv přerušena, a to z legálních důvodů rovněž uvedených v dnešní dopolední rozpravě, a jak sdělila Evropská rada dne 15. října, pokračování těchto jednání bude zahrnovat hodnocení, o něž byly Komise a Rada požádány. To je zcela logické, jak kromě jiného uvedla paní Neytsová. Chci poukázat na to, že je třeba, abychom jasněji rozlišovali mezi obnovením jednání a konáním summitu mezi EU a Ruskem dne 14. listopadu. Tento summit se konat bude, a jak ukázala tato rozprava, je důležitější než kdy jindy. Samotný summit není zamýšlen jako vyjednávání o budoucí dohodě o partnerství.

Rovněž bych se chtěl vrátit k několika řečníkům, kteří zmínili vzájemnou závislost. Je pravda, že se na takovou vzájemnou závislost musí pohlížet v širším smyslu. Existuje ve všech oblastech: samozřejmě v oblasti energetiky a mohu říci, že pro některé členské státy je to závislost a je třeba, abychom ji řešili prostřednictvím diverzifikace zdrojů dodávek. Kromě toho jsme závislí v oblasti mezinárodní bezpečnosti, a to z důvodu, že Evropská unie nesmí nechat bez odpovědi návrhy ruského prezidenta Medvěděva podporující nový evropský bezpečnostní rámec, přestože názor Evropské unie nemusí být nutně stejný jako ruský.

Chtěl bych v této souvislosti poukázat, stejně jako někteří z vás, že jsme vázáni Helsinským závěrečným aktem a Pařížskou deklarací, tedy dokumenty, jež podepsalo také Rusko, jak správně zdůraznil pan Onyszkiewicz. Proto je určité třeba, jak mnozí z vás zdůraznili, střízlivá analýza vztahů s Ruskem. Nemůže být řeč o návratu ke studené válce nebo o zpronevěření se našim hodnotám a zásadám. Abychom to ale zajistili, je nezbytnější než kdy jindy, abychom s Ruskem zahájili dialog.

Chtěl bych poděkovat všem, kteří blahopřáli francouzskému předsednictví Evropské unie za jeho práci, zejména panu Wielowieyskému a panu Tannockovi. Francouzské předsednictví jednalo co nejefektivněji – a tím bych rád uzavřel –, protože se mohlo spolehnout na podporu všech členských států, Evropské komise a této sněmovny. Rozdělení EU by bez pochyby bylo nejlepším způsobem, jak by Rusko mohlo EU oslabit.

S ohledem na velmi ostrou polarizaci debaty mezi členskými státy, které k nám přistoupily nedávno, a staršími členskými státy EU je třeba zdůraznit, že nyní potřebujeme více než kdy jindy, a tato rozprava to ukázala, jednotu při našem řešení gruzínské krize a jednotu v dialogu s Ruskem: jednotu na straně Evropské unie při odsouzení použití síly všech stran a porušení územní celistvosti; jednotu Evropské unie v jejím jednání, tedy v rozmísťování civilních pozorovatelů a konečně jednotu Evropské unie při určování jejích zájmů, zejména v oblasti energetiky a globálnější oblasti mezinárodní bezpečnosti. Až přijde čas, budou na základě této jednoty obnovena naše jednání o budoucí dohodě s Ruskem.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – Pane předsedající, byla to velmi zajímavá rozprava, ale také rozprava, která ukázala, že vnímání jsou velmi odlišná – existují různé pohledy a různé aspekty a podobně některé rozdílné aspekty převažují v debatě v rámci Rady. Zcela souhlasím s naším předsedou Rady a naším přítelem, že nejdůležitější je, abychom mluvili jedním hlasem, silným hlasem. Tak by se mělo stát na příštím evropském summitu s Ruskem.

Jaké jsou naše zájmy? Domnívám se, že jsem je uvedla velmi jasně ve svém prvním vystoupení. Protože jsme tak vzájemně propojeni, jsou nejdůležitější zájmy v oblasti hospodářství a energetiky, ale také zájmy na světové scéně. Ty byly zmíněny – změna klimatu, zabezpečení dodávek energie, otázka, jak se v budoucnosti dohodneme v Kodani. Co uděláme s Íránem a Blízkým východem? Rovněž existují zřejmé zájmy ve všech rozdílných otázkách, a to bych chtěla zdůraznit a připomenout.

Na příštím zasedání Rady pro obecné záležitosti a vnější vztahy dne 10. listopadu provedeme zajímavou diskusi a já doufám, že dojdeme ke správnému porozumění ohledně pokračování v jednání o nové dohodě EU-Rusko, protože ta byla pouze odložena. Domnívám se, že to náš předseda promluvil velmi srozumitelně. Říkám to kvůli tomu, že se domnívám, že toto je nejlepší směr cesty kupředu, ale současně musíme zachovat pevný postoj. Musíme jednat s takovým Ruskem, jaké je, nikoliv s tím, jež bychom si přáli. To je také jasné. Tím myslím dialog o lidských právech, jak byl dnes popsán, a diskuse o všech rozdílných názorech. Tak jsme to dělali na minulých summitech, jichž jsem se osobně zúčastnila.

Pokud se týká otázek vznesených ohledně 8 000 ruských vojáků, Evropská rada na ně jasně odpověděla a s uspokojením konstatovala, že byly ruské síly staženy z oblastí sousedících s Jižní Osetií a Abcházií jako podstatný další krok v provádění dohod z 12. srpna a 8. září, stejně jako zahájení mezinárodních rozhovorů v Ženevě stanovených uvedenými dohodami. Domnívám se, že Ženeva je místem, kde se bude dále diskutovat o politických řešeních. Rozhovory byly zahájeny s obtížemi, ale proces běží a nyní chceme pokračovat. To je moje první poznámka.

Zadruhé, Rusko nebude přítomno na dárcovské konferenci, aby vám jasně odpovědělo, ale domnívám se, že přijde čas, kdy budou otázky škod předneseny na fóru, a poté proběhne mezinárodní vyšetřování. O tom se již diskutovalo v rámci Rady, která takovou mezinárodní diskusi podpořila.

Dovolte mi říci něco k lidským právům. Jak jsem uvedla dříve, v Rusku se odehrávají určité věci, z nichž máme obavy, zejména násilná úmrtí novinářů, omezování nevládních organizací, situace na Severním Kavkazu obecně a v Ingušsku zejména. Rovněž jsme požádali o úplné vyšetření případů, jako je úmrtí Anny Politkovské a nedávné zabití Magomeda Jelovjeva po policejním zatčení. Poslední kolo konzultací o lidských právech, jak jsem řekla, se koná dnes a určitě bude příležitostí tyto obavy srozumitelně sdělit.

Rusku jsme také dali jasně na srozuměnou, že je třeba, aby úplně spolupracovalo s Radou Evropy a ratifikovalo Protokol 14 o Soudu pro lidská práva a Protokol 6 o trestu smrti.

Ohledně přistoupení k WTO: my, jakožto Evropská unie, dále důrazně podporujeme přistoupení k WTO, protože se domníváme, že to vytvoří rovné podmínky, jež jsou nezbytné pro naše hospodářské společenství, a věříme, že je v našem zájmu jako hlavního hospodářského partnera, aby Rusko vstoupilo do systému založeného na pravidlech. Ale z hlediska dalšího vývoje je rovněž důležitý rozvoj našich dvoustranných vztahů. Je to nejdůležitější, a proto budeme tuto otázku nadále podporovat. Musíme se s Ruskem nadále otevřeně angažovat v tomto důležitém procesu, ale je zřejmé, že musíme nalézt včasné řešení s nimi a pro ně.

Byla zmíněna otázka zabezpečení dodávek energie a čisté energie. Dovolte mi říci, že jsme také vedli dialog o energetice a dialog o životním prostředí, a otázky energetické účinnosti, čisté energie atd. Byly tedy řešeny na různých setkáních G8 a na našich summitech EU, a budou určitě jedním z hlavních témat na cestě do Kodaně, přičemž také potřebujeme spolupráci Ruska. Komise podporuje společnou realizaci projektů v rámci Kjótského protokolu a je připravena udělat více, protože se domníváme, že jde o nejdůležitější téma.

Pokud se týká evropské bezpečnostní architektury, chtěly bych vysvětlit, že prezident Medveděv ji již uvedl na červnovém summitu EU-Rusko v Chaty-Mansijsku – nikoliv po gruzínské krizi, ale před ní. Byla jsem tam a vím o tom hodně, takže jsem to chtěla zmínit pro objasnění. Je to stará ruská myšlenka, která se neustále znovu objevuje a považuji za zajímavé, že prezident Sarkozy navrhl, že by se o ní mohlo diskutovat na summitu OBSE v roce 2009. Ještě se nekoná, ale dovolu mi uvést, že je nanejvýš důležité, aby se o otázce bezpečnostního partnerství diskutovalo, ale vždy s ohledem na stávající vztahy v oblasti bezpečnosti. To musíme také velmi jasně říci.

Na závěr mi dovolu, abych uvedla, že je velmi důležité, abychom pokročili v otázce nevyřešených konfliktů – to je zřejmé –, a velmi brzy, na přelomu listopadu a prosince, navrhnou sdělení o východním partnerství. O tom jsme již v Radě hovořili, a bude to rovněž velmi silný bezpečnostní prvek, ale máme další bezpečnostní mechanismy, například Minskou skupinu, která by tedy neměla být vyloučena.

Moje poslední poznámka se týká kazetových bomb, protože o těch se také mluvilo. Dovolte mi říci, že hluboce litujeme použití těchto bomb oběma stranami, což vytváří velkou překážku pro návrat vnitřně vysídlených osob domů. Proto se chceme angažovat společně s mezinárodními organizacemi zabývajícími se touto oblastí, abychom vyčistili postižené oblasti, ale také proto, aby tyto bomby již v budoucnu neexistovaly.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 142)

Alexandra Dobolyi (PSE), písemně. – Poslední události způsobily otázky o povaze našich krátkodobých i dlouhodobých vztahů. Musíme jít kupředu a dívat se kupředu. Jednání mezi EU a Ruskem o nové dohodě o strategickém partnerství by měla pokračovat. Uzavření této dohody je v zájmu obou stran. EU má velký zájem na podpoře skutečného „strategického partnerství“ s Moskvou. Musíme být pragmatičtí a realističtí a sledovat politiku orientovanou na výsledky. EU musí nalézt nejlepší společný přístup pro jednání s Ruskem o otázkách, jako jsou současné globální ekonomické problémy, energetika, vzájemná energetická závislost, nešíření jaderných zbraní, terorismus a změna klimatu, protože se jedná o otázky našeho hlavního vzájemného zájmu. Nemůžeme si dovolit odsunout Rusko na okraj, musíme se s ním konstruktivně angažovat. Nyní je více než kdy jindy potřebný dialog a dlouhodobá spolupráce. Izolace Ruska nepomůže. Je třeba posílit vztahy v mnoha oblastech společného zájmu, zejména s ohledem na řešení současné finanční krize a vytvoření nové globální struktury finanční architektury, v jejímž rámci je zcela nezbytná spolupráce s Ruskem a také Čínou a Indií, a zajištění stability a bezpečnosti ve společném sousedství EU a Ruska.

Lasse Lehtinen (PSE), písemně. – (FI) Západní svět se ohledně Ruska zase jednou zklamal ve svých očekáváních. Po rozpadu Sovětského svazu panovalo přesvědčení, že se Rusko, nyní oproštěné od svých ideologických okovů a odmítající komunismus, současně zbaví totality, autoritářství a pronásledování disidentů. Panovalo přesvědčení, jako již mnohokrát předtím, že se Rusko může přiblížit Evropě a jejím hodnotám. Rusko se nestalo demokratickou tržní ekonomikou, ale určitou formou kapitalistické diktatury vykořisťování, kde musí občanská práva ustupovat právu silnějšího.

V diskusích je někdy obtížné odlišit naivní přání od vykalkulovaného pragmatismu. Členské státy reagují na válku v Gruzii velmi různě. Nyní se musíme zeptat, zdali například selektivní přístup k Rusku zdůrazňující ekonomické hodnoty nenarušuje základ našich společných hodnot. EU vychází ze společných hodnot a myšlenek, že by se všechny praktické problémy měly řešit jednáním, nikoliv válkou. Tato instituce musí být zachována, aby nejmenší členové EU a země, které se chtějí připojit, mohli přežít. S těmito společnými zásadami nemohou členské státy na dvoustranných jednáních s Ruskem obchodovat.

Andres Tarand (PSE), písemně. – (ET) Pane předsedající, několik poslanců Parlamentu prohlásilo, že hrabivost je příčinou současné finanční krize. Pan Schöpflin ve svém článku, který se objevil letos na jaře, popisuje tento starý jev jako důležitý faktor vztahů mezi EU a Ruskem. Musím poukázat na to, že jsem v době zveřejnění jeho článku došel ke stejnému závěru, přičemž jsou zohledněny vztahy v oblasti energetiky mezi některými členskými státy EU v posledních letech. V posledních týdnech – od prvního šoku srpnových událostí – se stejný jev odráží v gruzínské problematice. Určitá skupina politiků byla schopna se navzájem přesvědčit, že aby ulehčili svému kolektivnímu svědomí, že hlavním viníkem konfliktu byl Saakašvili. Saakašvili možná také před dvěma lety organizoval deportace Gruzínců z Moskvy a v předvečer bojů přičaroval do této oblasti pskovskou vzdušnou výsadkovou divizi? Jsem přesvědčen, že více důvodů svědčí pro to, že se jedná o výsledek nebezpečné politiky obnovy ruských sfér vlivu a že bychom měli podle toho reagovat.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), písemně. – (PL) Rusko podle všeho potřebuje v hospodářském sektoru investice a technologie Evropské unie. Evropská unie potřebuje ruské suroviny. V roce 2001 odpovídaly členské státy EU za 79 % ruských zahraničních investic, což činí zhruba 30 miliard USD. V květnu 2004 se 25 členských států Evropské unie podílelo na zahraničním obchodu z 55 %.

Členské státy Evropské unie nemají zájem na tom, aby se naše vztahy s Ruskem zhoršovaly. Unie potřebuje diverzifikovat své dodávky ropy a zemního plynu. Díky svému politickému a hospodářskému potenciálu je Rusko seriózním partnerem Evropské unie. Chce-li Evropská unie na mezinárodní scéně podporovat myšlenek, které se liší od myšlenek Spojených států, pak může být pro jejich realizaci politická podpora Ruska klíčová. Například Kjótský protokol se stal účinným po ruské ratifikaci, výměnou za to Evropská unie souhlasila s ruským členstvím ve WTO.

13. Demokracie, lidská práva a nová smlouva o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a Vietnamem (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o:

– otázce k ústnímu zodpovězení, kterou za skupinu ALDE pokládá Radě Marco Cappato o demokracii, lidských právech a nové smlouvě o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a Vietnamem (O-0095/2008 – B6-0473/2008), a

– otázce k ústnímu zodpovězení, kterou za skupinu ALDE pokládá Komisi Marco Panella o demokracii, lidských právech a nové smlouvě o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a Vietnamem (O-0096/2008 – B6-0474/2008).

Marco Cappato, autor. – (IT) Pane předsedající, paní komisařko, představitelé Rady, dámy a pánové, probíhají jednání o nové dohodě o spolupráci s Vietnamem a jsem přesvědčen, že je důležité, aby byl Parlament informován o podstatě těchto jednání, zejména pokud se týká dodržování lidských práv a demokracie.

Nemyslíme si, že prostřednictvím dohody o spolupráci můžeme nějak zázračně pouhým lusknutím prsty dosáhnout dodržování demokracie a lidských práv ve Vietnamu nebo kdekoliv jinde. Avšak naše evropské právní předpisy nám velí, abychom odmítali přijmout závažné a systematické porušování lidských práv a demokracie. Víme, že nemáme rozsáhlé zdroje, kterými bychom si to vynutili, víme však že nová jednání o dohodě o spolupráci může být dobrou příležitostí alespoň pro nějaký pokrok v nezávažnějších a nejsystematičtějších případech porušování.

Doufám, že Parlament v rámci tohoto usnesení, které bude zítra přijato, může Komisi a Radě předložit několik bodů, které byly rovněž součástí slyšení v parlamentním podvýboru pro lidská práva, jehož se mimo jiné účastnili například Kok Ksor, Vo Van Ai a členové nenásilné radikální strany.

Zprvė, situace degarské menšiny, což jsou křesťané v horách středního Vietnamu: stále jsou po stovkách vězněni a do pohoří středního Vietnamu stále nemají přístup mezinárodní pozorovatelé, zejména z Organizace spojených národů. To, že je nyní Vietnam v Radě bezpečnosti OSN, by již nikdy nemělo opakovat: stovky v současnosti zadržovaných politických vězňů musí být propuštěny.

Existuje tam obrovský problém s náboženskou svobodou a Vietnam na to musí reagovat před podpisem nové dohody, zejména ohledně neuznání Jednotné buddhistické církve. Hlava církve Thich Quang Do je stále vězněn a půda patřící křesťanům je stále konfiskována. Je načase, aby Vietnam zrušil zákon trestající disident a náboženské činnosti.

Paní komisařko, pane úřadující předsedo Rady, náš požadavek je tedy velmi konkrétní: můžeme zajistit, aby tyto problémy, alespoň toto závažné porušování lidských práv, byly vyřešeny před sjednáním nové dohody o spolupráci?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, pane Cappato, těší mě, že jsem zde dnes opět mezi vámi.

Stav lidských práv ve Vietnamu sledujeme velmi pozorně a předsednictví mělo nedávno příležitost znovu vyjádřit své obavy, a to po rozsudcích vynesených konkrétně nad dvěma novináři, kteří podali zprávy o případech korupce. Rada a Komise udržují s Vietnamem pravidelný dialog o tématu lidských práv prostřednictvím rozhovorů, které se konají dvakrát ročně. Poslední jednání, 10. června 2008 v Hanoji, nám umožnilo na jedné straně se zabývat obecným stavem lidských práv ve Vietnamu, a zejména svobodou projevu, situací menšin a uplatňováním trestu smrti, stejně jako několika jednotlivými případy.

Kromě toho je v jednotlivých případech uvěznění nebo rozsudků, jež se nám jeví jako porušování občanských svobod a mezinárodních závazků, zejména Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, jež Vietnam podepsal, přijímají selektivní opatření.

Kromě toho při příležitosti Evropského dne proti trestu smrti dne 10. října jsme znovu vietnamským orgánům vysvětlili naše velmi srozumitelné stanovisko týkající se tohoto tématu. Zdáli se otevření našemu poselství a předložili právě probíhající reformu trestního zákona, od níž se očekává, že sníží počet trestných činů trestaných smrtí. To je minimum, co byli schopni udělat.

Dámy a pánové, jak můžete sami vidět, otázka lidských práv je důležitým tématem našich vztahů s Vietnamem. Jedná se o citlivou otázku. Pane Cappato, zmínil jste situaci křesťanů ve středním Vietnamu, záležitost, o kterou se pozorně zajímáme, a děkuji vám za to. Chtěl bych poukázat na to, že Evropská unie je jedinou velmocí, která v této záležitosti sleduje takovou globální a účelnou politiku, což bylo leckdy terčem kritiky ze strany našich partnerů. Avšak přál bych si to zcela vyjasnit: budeme tuto politiku sledovat se vši rozhodností.

Chtěl bych nyní přejít k budoucí dohodě o partnerství a spolupráci, tedy k právě probíhající rozpravě. Další kolo rozhovorů právě probíhá v Hanoji a bude pokračovat až do 22. října. Podobně jako jakákoliv dohoda uzavřená Evropskou unií se třetí zemí musí obsahovat velmi důležitou doložku o lidských právech. Tato doložka bude představovat zásadní prvek budoucí dohody, u níž bude existovat možnost jejího pozastavení

nebo zrušení, pokud ji jedna strana nebude dodržovat – na tomto bodu budu trvat. Vietnam v této fázi jednání princip dotčené doložky nezpochybnil. Opakuji, že to je minimum toho, co může udělat. Ze strany Vietnamu je to pozitivní znamení a praktický závazek k dodržování lidských práv. Evropská unie bude mít tedy od podpisu této dohody k dispozici účinný právní nástroj pro zajištění dodržování lidských práv.

Dámy a pánové, pane Cappato, souhlasíme s vámi, že stav lidských práv ve Vietnamu je třeba zlepšit. Domníváme se, že opatření, která podnikáme již několik let, přispívají ke zlepšení této situace, ale kromě toho nám podle našeho názoru podpis budoucí dohody o partnerství a spolupráci umožní, v tomto případě i dalších, využít doložku o lidských právech k vytvoření nejlepšího možného rámce řešení této problematiky ve Vietnamu. Tato sněmovna bude samozřejmě plně informována o vývoji jednání, která, jak bych rád připomněl, právě probíhají.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – (ES) Pane předsedající, promiňte mi prosím za krátké přerušování jednání, když jsem poslouchala některé z vašich poslanců.

Předsedající. – Paní komisařko, není vaše vina, když vás poslanci rozptýlí něčím nepodstatným v jasné nesolidárnosti s poslanci, kteří mluví na čas. Je vám tedy odpouštěno a jsou to poslanci, kdo musí brát ohled na to, když někdo z nás hovoří, neměli by rušit úřadujícího předsedu Rady nebo kohokoliv, do hovoří jménem Komise. Prosím pokračujte.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové z Rady, a samozřejmě dámy a pánové z této sněmovny, pane Cappato, Komisi velmi těší, že se Parlament zabývá jednáními o dohodě o partnerství a spolupráci s Vietnamem, stejně jako stavu lidských práv v této zemi.

Naše rozprava se koná v pravý čas, protože právě dnes, jak uvedl náš předseda, se v rámci tohoto jednání konají rozhovory v Hanoji. Mohu vám říci, že stav lidských práv je klíčovým zájmem Evropské unie v jejích vztazích s Vietnamem. Je pravda, že přese všechno, tato země učinila v dotčené oblasti určitý pokrok. Mám tím na mysli zejména nedávné úsilí o omezení udělování trestu smrti, dále například o právní rámec stanovící podmínky výkonu náboženské svobody a o lepší zvládnutí otázek etnických menšin, které utekly do Kambodži a nyní se do Vietnamu vrací.

Nicméně – a v tomto ohledu máte pravdu – je zřejmé, že se v posledních měsících naneštěstí objevily některé znepokojivé trendy, zejména v souvislosti s náboženskou svobodou a svobodou projevu. Tyto trendy mnohem konkrétněji dokresluje obtěžování katolické komunity v Hanoji a odsouzení novinářů za jejich zprávy o korupci minulý týden.

Jak uvedl vietnamský vicepremiér pan Khiêm, když byl naposledy na návštěvě Bruselu, dne 17. září, pro dlouhodobou stabilitu Vietnamu a jeho důvěryhodnost na mezinárodní scéně by bylo katastrofální, pokud by současné hospodářské a sociální obtíže této země vedly k jejímu instinktivnímu návratu k autoritářství a represím.

Naproti tomu nyní musí Vietnam více než kdy jindy vytvořit mechanismy zaměřené na umožnění pokojného vyjádření napětí a sociální frustrace, jež tato země pociťuje. To je poselství, které předseda Barroso zopakuje tento týden na schůzce s ministerským předsedou Dungem při příležitosti summitu ASEM v Pekingu. To bude poselstvím Evropské unie na příštím zasedání v rámci dialogu o lidských právech mezi EU a Vietnamem, který se v prosinci bude rovněž konat v Hanoji. Návrh dohody o partnerství a spolupráci předložený Evropskou unií Vietnamu potvrzuje a zvyšuje význam, který ve vztazích s touto zemí přikládáme lidským právům.

Stávající návrh dohody, jak uvedl náš předseda, skutečně obsahuje klíčovou, odkladnou doložku o lidských právech, upevňuje pravidelný dialog o lidských právech mezi EU a Vietnamem, když mu propůjčuje právní status, a stanoví pomoc Vietnamu při vytváření akčního plánu pro lidská práva. Zahrnuje celou řadu podrobných ustanovení o shodě s pracovním právem, řádné správě věcí veřejných a podpoře právního státu. Rovněž obsahuje klauzuli o Mezinárodním trestním soudu. Tato dohoda je tedy právním nástrojem a prostředkem pro politickou akci, o níž jsem přesvědčena, že ji potřebujeme pro zvýšení naší angažovanosti v oblasti lidských práv a budování demokracie.

Charles Tannock, jménem skupiny PPE-DE. – Pane předsedající, musím říci – a je to spíše smutné –, že zůstávám skeptický, zdali má doložka o lidských právech obsažená v dohodě o spolupráci mezi EU a Vietnamem větší cenu než papír, na kterém je napsána.

Vznešené úmysly v ní obsažené jsou pochopitelně odrazem našich společných evropských hodnot, ale jsem přesvědčen, že je to o něco málo více než kosmetická úprava a pochopitelná úlitba silné lobby za lidská práva

v Unii. Konec konců Čína je nyní druhým největším obchodním partnerem EU, ačkoliv komunistická diktatura v Pekingu nevěnuje žádnou pozornost naším obavám o lidská práva. Vlastně se někdy divím, zdali má opravdu smysl zabývat se touto otázkou.

Politický útlak a porušování lidských práv v Číně odvrací naši pozornost od událostí v sousedním Vietnamu, kde jsou ještě o něco brutálnější. Demokratičtí disidenti a příslušníci náboženských menšin jsou věznění, novináři umlčovani a svobody, které zaručujeme v Evropě, například necenzurovaný internet, prostě neexistují.

Proto jsem loni společně s panem Cappatem a dalšími, aby se o Thich Quang Doovi uvažovalo v souvislosti s Nobelovou cenou. Tento statečný buddhistický mnich již léta trpí obtěžováním a vězněním za svůj boj za náboženskou svobodu a lidská práva.

Vietnam představuje dilema, kterému čelí Evropská unie. Jak moc by měla lidská práva znamenat v našich obchodních vztazích se třetími zeměmi, když jsou formálně vepsána do obchodních dohod a dohod o partnerství? A mohou být samotné silné hospodářské vazby pozitivní silou pro politické reformy a reformy v oblasti lidských práv a demokracie?

Jedná se obtížné otázky, s nimiž si bude muset poradit nová komisařka pro obchod ze Spojeného království, baronesa Ashtonová. Jsem přesvědčen, že o našich společných hodnotách není možné vyjednávat. Proto žádám Komisi a Radu, aby buď byly čestné a přestaly předstírat tím, že odstraní tyto doložky o lidských právech a demokracii, nebo opravdu a upřímně volaly třetí země k odpovědnosti za jejich bezohledné porušování hodnot, které všichni považujeme za svaté. Velmi oceňuji zejména pana Cappata a jeho práci, kterou v tomto směru vykonal.

Barbara Weiler, jménem skupiny PSE. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, v Evropě to dobře chápeme a máme velmi blízký vztah k vietnamskému lidu. Moje skupina si až příliš dobře pamatuje hrozné utrpení a zkázu způsobenou válkami a okupací Vietnamu nejen ze strany Spojených států, ale i evropských zemí.

Vietnam se nyní rozvíjí v obzvláště dynamický a přitažlivý region jihovýchodní Asie. Deset členských států společenství ASEAN netvoří jen demokracie, jak je chápeme v Evropě, ale časy se mění. Nová charta ASEAN konkrétně dokládá, že porušování lidských práv nelze přehlížet, pane Tannocku, a jednání, která k ní vedou, dokládají, že jsou lidská práva opravdu na pořadu jednání.

Nyní je obzvláště vhodná doba, protože byla jednání znovu zahájena; opět se jedná o dohodu o spolupráci z roku 1995. Je pravda, že po Číně je Evropská unie druhým největším obchodním partnerem Vietnamu, a to je přesně důvod, proč budeme mít možnost dosáhnout pokroku. Dohoda o partnerství určitě není bezúčelná.

Skupina sociálních demokratů v Evropském parlamentu žádá Komisi, aby usilovala o zaručení svobody tisku, svobody pro menšiny a bojovníky za demokracii, svobodu vyznání a samozřejmě svobodu činnosti pozorovatelů OSN. Pak bude možné budovat ještě těsnější přátelství s touto krásnou zemí.

Athanasios Pafilis, jménem skupiny GUE/NGL. – (EL) Pane předsedající, úplně chápeme, že imperialismus a jeho představitelé, Evropská unie a Spojené státy americké a ti, kdo je podporují, pravděpodobně na Vietnam nezapomenou, protože to byl celosvětový symbol: jeho lid porazil francouzský i americký imperialismus a vybojoval svou nezávislost.

Dnes navrhovaná stejná usnesení jsou nepřijatelná a vyzývají Vietnam, aby souhlasil s návrhy Evropské unie. Čeho se vám nepodařilo dosáhnout zbraněmi, toho se pokoušíte dosáhnout ekonomickým vydíráním. To je smysl doložek, které jste přijali ohledně tzv. Dodržování lidských práv a demokracie.

Když jste vznesli otázku lidských práv, žádám vás všechny, včetně pana Cappata, abyste nám odpověděli: desítky tisíc lidí ve Vietnamu trpí kvůli agentu orange, nehumánní chemické a biologické zbraně použité Spojenými státy. Rodí se desítky tisíc zmutovaných dětí, další lidé umírají na rakovinu a celé oblasti leží ladem kvůli použití této zbraně, kterou vyráběla dobře známá společnost Monsanto.

Nemají snad tito lidé, kteří stále trpí a umírají, lidská práva, včetně nejvyššího lidského práva, práva na život? Proč poté nepodporujete požadavek vietnamské vlády a obětí na odškodnění a na řešení následků této zakázané biochemické války, ale podporujete domnělá lidská práva na návrat církevního majetku, který patří lidu?

Proto je pokrytectvím zmiňovat lidská práva. Pouze vietnamský lid má právo řešit vlastní problémy, nikoliv lidé, kteří by se jim podle konečné analýzy měli omluvit za zavraždění jednoho milonů lidí ve válce, kterou proti nim rozpoutali. Je potřeba vyvážené, vzájemné, přínosné hospodářské spolupráce bez politického a ekonomického vydírání.

PŘEDSEDAJÍCÍ: EDWARD McMILLAN-SCOTT

Místopředseda

Jim Allister (NI). - Pane předsedající, nehleď na minulá ujištění vietnamské vlády, že zaručuje náboženskou svobodu, a nehleď na vynikající úsilí předřečníka, který se snažil očistit vietnamský režim, je realita velmi odlišná, zejména pro izolované křesťanské skupiny. Zatímco je zabavování církevního majetku běžné, osoby spojené s neregistrovanou evangelickou církví jsou konkrétními cíli státní perzekuce. Před pár měsíci mladý muž z jednoho kmene odmítl vzdát se své křesťanské víry a zemřel na zranění, která utrpěl během oficiálního vyšetřování; stovky z nich za svou víru zůstávají ve věznicích, kde je špatné zacházení nekontrolovatelné. Klaním se jejich odvaze, odsuzuji jejich pronásledovatele, ale především vyzývám EU, aby nastavěla zlepšení vztahů s Vietnamem a obchodu nad ochranu a požadavek lidských práv pro tyto velmi věřící lidské bytosti. Za účelem obchodu nebo krátkodobého zisku očistit závažné porušování lidských práv ze strany Hanoje.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Pane předsedající, Vietnam je zemí, která se stále více otevírá Evropské unii, ale je zde jeden kámen úrazu, a tím jsou lidská práva a základní svobody. V této souvislosti bych vás chtěl upozornit zejména na náboženskou svobodu, stejně jako tomu naštěstí je i v tomto usnesení. Křesťané jsou ve Vietnamu pronásledováni a augšpurský biskup, který se velmi zajímá o pronásledování křesťanů, se o tyto pronásledované velmi obává. Kromě toho jsou pronásledováni i buddhisté a další náboženské skupiny a je jim bráněno v praktikování jejich náboženství.

Můžeme dát jasně na srozuměnou, že je naší povinností usilovat o to, aby se Vietnam skutečně stal naším rovnocenným partnerem, aby se otevřel a aby se nám přiblížil. To však nesmí být na úkor základních lidských práv, ale musíme vycházet z rovnocenného partnerství založeného na těchto právech.

Richard Howitt (PSE). - Pane předsedající, naše dnešní usnesení jednoduše jen nepředkládá naše obavy nad svobodou projevu, represemi proti disidentům a náboženskou diskriminací ve Vietnamu. Vyzývá Evropskou unii k tomu, aby přihléděla k dosaženým výsledkům našeho dialogu o lidských právech a aby stanovila jasná kritéria pro zlepšení pokroku na cestě k dohodě o partnerství a spolupráci s Vietnamem.

Nikdy nemůžeme souhlasit s tím, aby byli věznění novináři, kteří odhalili zpronevěru 750 000 USD na ministerstvu dopravy, zčásti použité na sázky na anglickou Premier League.

Nikdy nemůžeme souhlasit s trestem smrti za 29 různých trestných činů, které pro nás trestnými činy nejsou. Bylo nám řečeno, že se popravy konají ve čtyři hodiny ráno a bez upozornění, což znamená, že až do šesti do rána vězni nespí, protože se obávají, že si pro ně někdo přijde.

A nikdy nemůžeme souhlasit s hrozbami a zastrašováním katolické církve, jaké se odehrálo po masových mírových protestech minulý měsíc v Hanoji. Amnesty International zaznamenala jednu ženu, která opouštěla kostel, aby našla svůj gang, a křičela: „Zabijte arcibiskupa“ a „zabijte kněze“.

Vietnam je od roku 1982 smluvní stranou Mezinárodního paktu o občanských a lidských právech. Současné důkazy dokládají jasné porušení článků 2 a 18. Kromě toho se Vietnam v červenci ujal předsednictví Rady bezpečnosti OSN. Vyzýváme evropské vyjednavče, aby vietnamské vládě objasnili, že jakákoliv snaha o dodržování mezinárodního práva v rámci mezinárodních institucí musí být v souladu s jeho dodržováním doma.

Konrad Szymański (UEN). - (PL) Domnívám se ze seznamu porušení lidských práv ve Vietnamu je nezbytné zdůraznit státní násilí vůči katolíkům. Hanojská vláda jednostranně kontroluje majetek katolické církve, a to v protikladu se svými dřívějšími závazky. Katolíci bránící obsazení budov v Hanoji a náležející k apoštolskému nunciátu byli napadeni zásahovými jednotkami. Počet vězňů svědomí narůstá. Nedávno proběhla další zatčení na půdě kláštera redemptoristů v Thai Ha. Hanojský arcibiskup Quang Kiêt je pod dohledem v domácím vězení a obává se o svůj život. Přestože se Vietnam, částečně slovy, otevřel z hospodářského a sociálního hlediska, stává se zemí, kde se pronásledování křesťanů stupňuje. Nová dohoda mezi Evropskou unií a Vietnamem se musí zabývat otázkou náboženské svobody v této zemi. Jinak by neměla být podepsána.

Marco Cappato (ALDE). - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych říci panu Pafilisovi, že dnešní válku ve Vietnamu vede vietnamský režim proti vlastním obyvatelům, vietnamskému lidu, národu Khmer Krom a Degardům.

V nové dohodě bude doložka o lidských právech. To je dobře, ale podobná doložka je i ve stávající dohodě a nejsme schopni zajistit její dodržování. Takže náš požadavek, podle mne velmi důležitý, je, abychom před podepsáním nové dohody obdrželi výsady týkající se zásadní aspektů v oblastech, kde dochází k systematickému porušování lidských práv: přístup do pohoří ve středním Vietnamu, propuštění politických vězňů a uznání buddhistické církve a vlastnictví katolíků, protože čeho nedosáhneme před podpisem dohody, budou po podpisu další požadavky nemožné podle evropského a mezinárodního práva.

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. - (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, pane Cappato, jsem přesvědčen, že bychom na jedné straně měli mít jasno v tom, co znamená být obětí imperialismu, a současně vědět, co znamená dodržování lidských práv. Sám bych neporovnával oběti biochemických zbraní s oběťmi útoků na náboženskou svobodu. To vše tvoří jednotný, zcela nedělitelný, celek.

Abych odpověděl panu Tannockovi, ale do určité míry také panu Cappatovi – neměli bychom podceňovat hodnotu odkladné doložky o lidských právech. Musíme pouze zvážit obtíže spojené s uzavíráním dalších dohod během posledních téměř 20 let s jinými skupinami států – tím mám na mysli státy Zálivu. Musíme se rovněž zabývat úlohou, kterou tato doložka hrála u některých zemí v rámci Dohody z Cotonou. To ukazuje, že Evropská unie bere vážně svůj zájem o podporu lidských práv v rámci dotčených dohod.

Pokud se týká dalších výsad požadovaných panem Cappatem, jsou to právě jednání vedená Komisí, která umožní zjistit – a paní komisařka to zdůraznila –, zdali v této oblasti vietnamské orgány pokročily. Tento pokrok bude posouzen jako celek. Opakuji, že jsem přesvědčen, že pokroku ohledně vztahů s Evropskou unií v těchto zemích dosáhneme prostřednictvím dialogu a že nejlepším prostředkem Unie pro podporu jejích hodnot, které jsou vám i nám, panu Cappatovi a ostatním v této sněmovně, tak drahé, jsou podobné dohody a podobné doložky.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. - Pane předsedající, domnívám se, že je velmi jasné, že se chceme všichni zabývat otázkou lidských práv, kdekoli a kdykoli je to možné. Jak jsem řekla, udělala jsem to před pár týdny a dělal jsem to na své cestě do Vietnamu před dvěma lety. Pamatuji si tedy, že se mi podařilo dosáhnout propuštění několika vězňů, takže je to opravdu možné. Dále jim předložíme seznam a řekneme jim: tady, tady a tady je třeba něco zlepšit.

Domnívám se, že se jedná o důležitou rozpravu, protože znovu obrací naše myšlenky k významné otázce náboženských komunit, v tomto konkrétním případě ke křesťanům a katolíkům. Na tyto otázky se musíme velmi jasně zaměřit, ale současně bych ráda řekla, že víme, že se Vietnam v současnosti nachází ve velmi obtížné hospodářské a sociální situaci, takže pokud nebude Vietnam opatrný, nebudou ze zahraničí, zejména z Evropy, přicházet investice. To je další velmi dobrý nástroj, který máme k obvyklému dialogu.

Například určitě vietnamské orgány požádáme o gesto shovívavosti ve prospěch dvou novinářů nedávno uvězněných a souzených v Hanoji za využití svobody projevu. To bychom měli znovu jasně uvést.

Konečně bych chtěla uvést, že Vietnam bude v Ženevě napříště podléhat periodickému a univerzálnímu přezkumu stavu lidských práv, což bude další výbornou příležitostí velmi jasně položit otázky a zjistit, co se doposud stalo.

Předsedající. - Rozprava je ukončena.

Obdržel jsem čtyři návrhy usnesení⁽²⁾ předložené v souladu s čl. 108 odst. 5 jednacího řádu.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu.

14. Doba vyhrazená pro otázky (otázky Radě)

Předsedající. - Dalším bodem je doba vyhrazená pro otázky (B6-0475/2008).

(2) Viz zápis.

Následující otázky jsou určeny Radě.

Omluvám se, že máme málo času, ale zamýšlím přerušit zasedání podle plánu v 19:00. Pan Jouyet je zde celé odpoledne, stejně jako paní Ferrero-Waldnerová.

Otázka č. 1, kterou pokládá **Claude Moraes** (H-0703/08)

Předmět: Pokrok u „modré karty“

Jaký pokrok může Rada hlásit v polovině francouzského předsednictví ohledně tzv. Modré karty a souvisejících priorit migrace osob s vysokou kvalifikací a cirkulační migrace?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, chtěl bych panu Moraesovi, že návrh směrnice o podmínkách pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci – směrnice o modré kartě – byl Komisí předložen Radě v říjnu 2007, jak navíc dobře ví.

Cílem tohoto návrhu je podnítit státní příslušníky třetích zemí s vysokou kvalifikací, aby se usadili v Evropské unii. Aby byla EU atraktivnější, stanoví tento návrh společná kritéria jejich přijetí, uznává rovné zacházení se státními příslušníky EU na různých úrovních a nabízí držitelům modrých karet možnost pohybu na území Unie.

Jak víte, tento návrh je jednou z priorit francouzského předsednictví v rámci Paktu o přistěhovalectví a azylu. Dne 25. září Rada tuto iniciativu podpořila na základě kompromisu navrženého předsednictvím. Tento kompromis se na jedné straně zaměřuje na definici vysokých profesních kvalifikací a vyšší kvalifikace ve vzdělávání a na straně druhé na vztah s vnitrostátním právem; konečně se zaměřuje také na minimální mzdu, u níž je stanovena odchylka pro případy konkrétních potřeb jednotlivého povolání.

Rada zadala Výboru stálých zástupců úkol dokončit přezkum textu, aby mohl být navržen velmi rychle a aby se jeho konečné přijetí mohlo odehrát po přijetí vašeho stanoviska. Jsem přesvědčen, že to bude možné v rámci listopadového plenárního zasedání.

Claude Moraes (PSE). - Děkuji vám za vyčerpávající odpověď. Modrá karta může být úspěšným projektem, bude-li komplexní, vyvážená a spravedlivá. V tomto ohledu se chci zeptat Rady, jak se zabráni odlivu mozků, nebo selektivnímu výběru nejlepších pracovníků nejen z rozvojových zemí, ale také z rozvíjejících se ekonomik? Bude existovat nějaké propojení mezi vládami EU, Komisí a vládami – zejména ministerstvy práce těchto zemí –, které zajistí, že zatímco získáme nejlepší pracovníky, a my usilujeme o nejlepší pracovníky, nezpůsobíme tím odliv některých nejlepších lidí z těchto rozvojových zemí a rozvíjejících se ekonomik, dále že budeme monitorovat tuto problematiku a zachováme svobodnou volbu, ale že získáme modrou kartu, protože by se pro toto území mohlo jednat o vývoj správným směrem?

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Ještě bych se rád chtěl vrátit k jedné konkrétní otázce. V minulosti jsme měli opakovaně problém s tím, že zatímco jsme na jedné straně z evropského pohledu prohlašovali, že potřebujeme kvalifikované přistěhovalce, byli jsme na druhé straně příliš restriktivní.

Existuje spolehlivé srovnání mezi přitažlivostí americké zelené karty a srovnatelných systémů, a co chceme v Evropě udělat?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, domnívám se, že chceme udělat přesně toto: smířit se se skutečností, že v Evropě budeme vždy potřebovat přistěhovalce. Jasně míváme do nevýhody způsobené demografickou krizí a také pokud se týká přitažlivosti v porovnání s jinými částmi světa, a proto musíme zachovat otevřenou politiku jak v rámci Evropské unie, tak vůči skutečným rozvíjejícím se ekonomikám, a v tomto rámci musíme na jedné straně zajistit, že budeme mít právní rámec pro ekonomické přistěhovalce, a na straně druhé, že dosáhneme vyvážených dohod se zeměmi původu kombinací naší politiky příjmu a zabránění odlivu mozků.

Domnívám se, že zohlednění nového jevu ekonomické migrace a její rámec, jsou jedněmi z nejinovačnějších prvků Paktu o přistěhovalectví a azylu přijatého 27 členskými státy. Odpovídám na otázku ctěného poslance: Ano, v této oblasti zkusíme inteligentně a účinně napodobit Spojené státy.

Předsedající. – Otázka č. 2, kterou pokládá **Liam Aylward** (H-0705/08)

Předmět: Účinky rizikového přístupu k cenám potravin a odolnost škůdců

Za předpokladu, že rizikový přístup sníží počet pesticidů na trhu, jaký bude podle Komise budoucí výsledek rezistence škůdců a následné rostlinné výroby v EU, jaké budou dopady na ceny/bezpečnost potravin a důsledky pro rozvojový svět? (Někteří odborníci jsou přesvědčeni, že EU bude získávat více potravin z rozvojového světa, což v něm způsobí nárůst cen a související dopady na osoby na pokraji chudoby.)

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Pokud se týká prostředků na ochranu rostlin, balíček o pesticidech byl předložen v Radě a jeho cílem je přezkum předpisů upravujících uvádění takových výrobků na trh a přijetí směrnice upravující jejich udržitelné používání.

Clem je zajistit, aby bylo využití pesticidů slučitelné s ochranou životního prostředí a s ochranou zdraví a samozřejmě musíme přihlídnout k dopadu balíčku o rezistenci škůdců. Na tomto základě Rada dne 15. září přijala společný postoj.

Tento postoj obsahuje ustanovení o schvalování účinných látkách používaných v pesticidech na základě posouzení jejich rizik, která představují pro zdraví lidí a zvířat a pro životní prostředí.

Tato problematika je velmi významná. I zde je třeba, abychom chránili naše občany, protože se jedná o nebezpečné látky, například karcinogenní látky, mutagenní látky a látky toxické pro reprodukci, nebo mohou poškozovat soustavu žláz s vnitřním vyměšováním, a proto by neměly být používány. Rada rovněž přihlíží k dopadu na zemědělskou výrobu, protože je rozhodnuta zajistit, aby nové právní předpisy neměly škodlivý dopad na ceny nebo dostupnost potravin v Evropě nebo v jiných částech světa.

Naproti tomu by měl přezkum právních předpisů o pesticidech a ochraně rostlin posílit volný pohyb výrobků a vzájemné schvalování produktových osvědčení v rámci stejné oblasti a racionálnější postupy schvalování účinných látek na evropské úrovni, což by vše mělo přispět k modernizaci evropského zemědělství a zlepšení ochrany našich spotřebitelů a občanů.

Liam Aylward (UEN). - Mohu ujistit pana ministra, že všichni chceme chránit zdraví občanů a životní prostředí, ale souhlasí Rada s požadavkem, aby Evropská komise posoudila dopady na potravinářskou výrobu a dodávky potravin kvůli právním předpisům jednotlivých členských států? Skutečnost, že Evropská komise dosud neuspěla, je zcela nepřijatelná.

Bude Rada souhlasit s tím, že se od nás bez řádně aktualizovaných informací nedají čekat informovaná rozhodnutí?

Jim Allister (NI). - V návaznosti na předchozí otázku, proč se Rada obává řádného posouzení dopadů, abychom mohli znát skutečný dopad vašich návrhů na evropskou potravinářskou výrobu? To se týká výrobců i spotřebitelů. Výrobci i spotřebitelé přijdou o hodně, budou-li pesticidy, jež jsou pro rostlinnou výrobu klíčové, odstraněny bez příslušné dostupné náhrady. Co mají například dělat pěstitelé brambor ze severní Evropy s jejím vlhkým podnebím, když nebude náhradní prostředek proti bramborové plísni? Prostě jen řekneme: „to je moc špatné“? Řekneme našim spotřebitelům: „dovázejte ze zemí, které nezajímá kontrola pesticidů“? Není opravdu čas znovu se zamyslet a řádně posoudit dopad těchto návrhů?

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Mohu podpořit alespoň dvě poznámky týkající se posouzení dopadů? Domnívala bych se, že z hlediska Komise a Rady bude větší angažovanost, pokud máte důkaz, který vám usnadní posouzení dopadů. Víím, že irská plíseň je dlouhodobá záležitost, ale je to velmi závažný problém a domnívám se, že byste ho měli řešit, a to nikoliv pouze z pohledu výrobců, ale také s ohledem na to, že to bude mít dopad na cenu potravin, na jejich dostupnost a rovněž to, že se chystáme dovážet produkt vyrobený za použití chemikálií, které Evropa zakáže.

Povězte mi, jaký to má smysl, protože já ho nevidím.

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Děkuji panu Aylwardovi, panu Allisterovi a paní McGuinnessové za jejich otázky. Pro nás je cílem ve druhém čtení a do konce roku dosáhnout dohody v této delikátní věci, přičemž by ho Parlament měl formálně přijmout během svého prosincového dílčího zasedání. Je naplánován dialog mezi Komisí, Radou a Parlamentem, který by měl sladit rozdílné vyjádřené názory a v tomto rámci se mi zdá velmi logické, aby bylo provedeno posouzení dopadů, aby byl zjištěn dopad těchto předpisů na výrobní postupy a ochranu spotřebitele. Nepochybují, že nám dáte lepší představu ohledně dopadu těchto směrnic.

Předsedající. – Otázka č. 3, kterou pokládá **Seán Ó Neachtain** (H-0707/08)

Předmět: Přístup k finančním prostředkům v rámci výzkumných programů EU pro technologii a rozvoj

Jaké iniciativy předloží Rada, aby zajistila plnou informovanost evropských podniků o tom, jak čerpat finanční prostředky v rámci výzkumných programů EU pro technologii a rozvoj, jejichž výše pro podniky v EU bude v letech 2007–2013 činit 55 miliard EUR?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, chtěl bych odpovědět panu Ó Neachtain, že od přijetí prvního rámcového výzkumného programu Rada zavedla soubor opatření, který zlepšuje přístup podniků k informacím. Tato opatření by měla umožnit úplnou informovanost podniků o způsobech čerpání finanční prostředky podle evropských rámcových programů pro výzkum a rozvoj.

Je to například internetová stránka Cordis, která je určitým elektronickým nástrojem vytvořeným tak, aby usnadňoval návrhy evropských technologických projektů v oblasti výzkumu a vývoje. Podniky mohou mít přístup ke všem nezbytným informacím o evropských programech a o hlavních vnitrostátních a regionálních subjektech v různých členských státech. Tato stránka je praktickým průvodcem po zdrojích finančních prostředků pro výzkum a inovaci.

Existuje rovněž síť vnitrostátních kontaktních míst, jež byla vytvořena pro zlepšení přístupu podniků k informacím a která jsou podporována podle sedmého rámcového programu pro konkurenceschopnost a inovaci. Cílem této sítě je tedy zprostředkovat informace, jež budou co nejvíce personalizovány a decentralizovány, tím, že vytvoří kontakty mezi různými institucemi, ministerstvy, vysokými školami, výzkumnými středisky nebo společnostmi soukromých konzultantů.

Konečně, zveřejnili jsme pokyny pro využití prostředků podle sedmého rámcového programu pro výzkum a pro využití strukturálních fondů, které mohou být použity ve výzkumném sektoru. Tyto pokyny předkládají podnikům základní informace a že právě tyto informace a tyto četné zdroje informací umožňují našim podnikům usilovat o nástroje prováděné Evropskou unií.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Pane úřadující předsedo Rady, děkuji vám za vyčerpávající odpověď. Avšak chtěl bych se zeptat, zdali může Rada uvést, jaké žádosti podle rozvojového programu budou projednány efektivněji a zdali má nějaké plány, které zajistí, že dostaneme rychlejší odpovědi. Jak by se to podle vašeho názoru mělo udělat?

Teresa Riera Madurell (PSE). – (ES) Pane předsedající, v sedmém rámcovém programu a programu pro konkurenceschopnost a inovace bylo jedním z našich cílů podpořit účast malých a středních podniků.

Protože od přijetí těchto programů uběhly dva roky, mohla by nám Rada sdělit, zdali se účast malých a středních podniků zlepšila ve srovnání například v porovnání s předchozími rámcovými programy?

Avril Doyle (PPE-DE). – Mohla by Rada prosím potvrdit, že podle sedmého rámcového programu je celý postup žádosti mnohem uživatelsky přívětivější, než je tomu teď, a že je rovněž transparentní, aby mohly podniky obecně vědět, jak čerpat finanční prostředky a jak odpovídat na výzvy týkající se peněz dostupných podle sedmého rámcového programu?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Budu k panu Ó Neachtainovi úplně upřímný: vzhledem k bodům, které budou na pořadu jednání na prosincovém zasedání Evropské rady, nedomnívám se, že tato otázka bude vznesena v Evropské radě, a to i přes problém, jehož se týká. Měla by být přednesena v Radě pro výzkum a konkurenceschopnost. Domnívám se, že toho bylo pro zlepšení informačního systému uděláno hodně.

Reakce na paní Rierovou: domnívám se, že je toho učinit ještě mnoho. Politická dohoda o komunikaci bude zítra přijata Komisí, Radou a Parlamentem, a evropská činnost se tak bude lépe zveřejňovat.

Domnívám se, že je to důležitý krok, ale kromě toho je důležité – a paní Doyleová má pravdu, když na tom trvá, stejně jako paní Rierová –, abychom znásobili počet praktických informačních míst. Jsem přesvědčen, že tato sněmovna disponuje velmi důležitou kontrolní úlohou při zajištění, že se tyto praktické informační body budou neustále vyvíjet z hlediska, kdo by je měl řídit a jaké postupy by měly být používány.

Předsedající. – Otázka č. 4, kterou pokládá **Brian Crowley** (H-0709/08)

Předmět: Poskytování pomoci v naléhavých případech po přírodních katastrofách

Jaké návrhy předložilo předsednictví Rady pro rozšíření a zlepšení poskytování pomoci EU v naléhavých případech po přírodních katastrofách, záplavách, požárech atd.?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Abych odpověděl panu Crowleymu, Evropa během posledních let trpí stále se zvyšujícím počtem katastrof a závažných krizí. Lesní požáry a povodně, které nedávno zasáhly několik evropských zemí, dokládají, že je klíčová, abychom zvýšili účinnost a kapacitu reakce Evropské unie v naléhavých případech. To je také třeba udělat v duchu solidarity a pro ochranu našich občanů. Potřebujeme solidaritu a jednotu a je třeba, abychom chránili své občany na území Evropské unie i mimo něj. Proto priority předsednictví zahrnují posílení reakční kapacity Evropské unie na katastrofy a krize.

Když začneme u stávajících zdrojů Společenství, zejména u mechanismu civilní ochrany Společenství, je třeba, abychom si prošli několika různými fázemi reakce na katastrofy. Zaprvé potřebujeme prevenci, výzkum a informace. Potřebujeme zvýšit úsilí při realizaci systémů včasného varování. Za druhé je třeba, abychom byli na krize připraveni, což znamená posílení kapacit řídicích a reakčních kapacit a koordinace mezi příslušnými agenturami na úrovni Společenství a na mezinárodní úrovni. Doufáme, že prostřednictvím intervence zvýšíme kapacitu poskytování evropské humanitární pomoci a civilní ochrany, a tím zlepšíme mechanismus civilní ochrany Společenství s operativnějším centrem.

Kvůli tomu se různé příslušné pracovní skupiny těmito tématy zabývají v rámci Rady a Rada tuto práci posoudí do konce roku. Pro informaci ctěných poslanců, ve dnech 4. a 6. listopadu předsednictví uspořádá cvičení civilní obrany, jehož se zúčastní všichni generální ředitelé civilní obrany z členských států. To nám přímo umožní získat přehled o potřebném pokroku v tomto velmi důležitém sektoru.

Brian Crowley (UEN). - Pokud se týká koordinace činností, jedná se samozřejmě – podle toho, co jsme zažili minulý rok, kdy se lesní požáry rozšířily z Řecka do Itálie a části Slovinska, nebo různé záplavy na Dunaji, které nepostihly pouze Rakousko, ale i další okolní země – o nejdůležitější aspekt.

Existuje návrh, který vytvoří koordinační oddělení, jež bude na určité centrální úrovni neustále operativní a které přispěje ke koordinaci řízení těch přeshraničních přírodních katastrof, jež mají dopad na celou Unii?

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Pane úřadující předsedo Rady, koordinace poskytování pomoci je jedním aspektem, druhým je, zdali bude evropským občanům zřejmé, že je zapojena Evropská unie, nikoliv pouze členské státy – že Evropa dělá na místní úrovni něco pro jednotlivé lidi.

Jim Allister (NI). - Pane ministře, chtěl bych se vás zeptat na vstupní hranici podle Fondu solidarity EU. Jak jsem pochopil, je stanovena na zhruba 3 miliardy EUR. Je stanovena stejně pro velké země i malé regiony a velké regiony. Proto může existovat úroveň škod způsobených záplavami, jako tomu bylo letos v létě v Severním Irsku, která je dosud v tomto konkrétním regionu velmi rozsáhlá, protože se škody nacházely pod hranicí a nerozšířila se na celý stát, a proto není přístup k fondu solidarity EU. Je to spravedlivé? Neměli byste se tím snad zabývat a je rovněž nutné, abyste se věnovali bláznivému kroužení zemědělských producentů, jimiž musí projít, aby se mohli ucházet o tyto finanční prostředky?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Zaprvé odpověď panu Crowleymu – jsem přesvědčen, že je opravdu cílem předsednictví dosáhnout stavu, kdy bude existovat co nejoperativnější koordinační středisko. V to doufáme. Problém je, že potřebujeme dosáhnout rovnováhy mezi těmi, kdo požadují větší koordinaci, například předsednictví, a členskými státy, které podporují úroveň solidarity i v této oblasti. Aby bylo úplně jasno, předsednictví bude pracovat v rámci Rady na zlepšení koordinace a – v rámci odpovědi panu Rackovi – viditelnější koordinaci, protože – jak pan Rack správně řekl – potřebujeme zajistit viditelnost Evropské unie.

Odpověď panu Allisterovi – pokud se týká Evropského fondu solidarity, jsem si velmi vědom pozornosti, kterou bychom měli věnovat Severnímu Irsku v souvislosti s několika přírodními katastrofami. Nemám žádné informace o diskriminaci Severního Irsku, ale společně se službami rady samozřejmě zajistím, aby byl Fond solidarity využíván co nejrychleji a nejspravedlivěji podle regionů, a to na evropské i vnitrostátní úrovni.

Předsedající. – Otázka č. 5, kterou pokládá **Eoin Ryan** (H-0711/08)

Předmět: Potravinová bezpečnost a nerovné partnerství

Protože EU slíbila pokračovat v zavádění iniciativ, jež zajistí bezpečnost dodávek potravin rozvojovému světu, co dělá Rada ohledně obvinění z rozvojového světa, že je EU vykořisťuje nerovným partnerstvím, zejména prostřednictvím jednání o obchodních dohodách, které slovy Hospodářské komise OSN pro Afriku „nezahrnují úplně všechny“ a „nejsou transparentní“ a které EU umožňují vydělávat na nedostatečné kapacitě afrických zemí zvládat složité právní otázky, a pak také tím, že zajišťuje evropské dodávky potravin mimo jiné na úkor západoafrického rybolovu?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Odpověď panu Ryanovi – jak víte, Dohoda z Cotonou zřídila dne 23. června 2000 nové partnerství mezi Evropskou unií a 78 státy AKT. Tyto nové dohody by měly podpořit globální přístup ke vztahům mezi Evropskou unií a těmito zeměmi na základě obchodního přístupu ke zboží a službám, doprovodných opatření, opatření na podporu regionální integrace a skutečnosti, že tato obchodní opatření musí odpovídat pravidlům Světové obchodní organizace. Na konci roku byla zahájena realizace několika prozatímních dohod, jak Rada zdůraznila ve svých závěrech z května 2008, které se týkají rizika narušení obchodu, což bylo důležitým zájmem.

Je zcela jasné, že proces vyjednávání úplných regionálních dohod o hospodářském partnerství je jednou z hlavních priorit Rady. Rada kromě toho přijala novou řadu závěrů o dohodách o hospodářském partnerství – čtvrtou od roku 2006 –, v níž připomíná, že účelem těchto dohod slučitelných s pravidly WTO je podpora rozvoje. Proto v Radě stále existuje shoda v názorech na tuto důležitou otázku a společný cíl dosáhnout úplných dohod o hospodářském partnerství, což zemím AKT přinese udržitelný hospodářský rozvoj.

Potravinová bezpečnost je podle informací výboru odpovědného za tato jednání ústředním bodem společných diskusí. Na regionální úrovni je dosahováno trvalého pokroku a je stále naším cílem co nejrychleji uzavřít úplné regionální dohody o hospodářském partnerství.

Pokud se týká partnerských dohod v odvětví rybolovu, chtěl bych této sněmovně připomenout, že podle závěrů Rady z července 2004 Společenství zavedlo nový druh dvoustranných dohod. Zajímá mě především to, že by možnosti rybolovu měly být – a doufám, že budou – přiděleny pravidlům Společenství na základě transparentních vědeckých stanovisek, a pak také to, že část finančního příspěvku Společenství stanovená v tzv. Podpůrných odvětvových dohodách by měla být využita na rozvoj odvětví rybolovu partnerského pobřežního státu za účelem vytvoření odpovědného a udržitelného rybolovu.

Konečně nesmíme zapomínat na to, že prozatímní dohody o hospodářském partnerství potřebujeme, ale musíme jednat co nejrychleji, abychom co nejdříve uzavřeli úplné dohody o hospodářském partnerství, na čemž spolupracují všichni členové Rady.

Eoin Ryan (UEN). - Jaká transparentní opatření může Rada realizovat, aby zajistila maximální účinnost nejen obchodních dohod, ale také pomoci určené rozvojovému světu?

Domnívám se, že když slyšíte jeden názor na dohody o hospodářském partnerství od Komise a pak z druhé strany kritiku nevládních organizací, je velmi obtížné zjistit, kdo má pravdu a kdo z toho má skutečný zisk. Ale v rámci těchto dohod o hospodářském partnerství určitě existuje soustavná kritika a nedostatečná transparentnost. Chtěl bych vás požádat, abyste se k tomu vyjádřil.

Avril Doyle (PPE-DE). - Pokud se týká západoafrického rybolovu, mohla bych předsednictví upozornit, že tyto dohody o rybolovu, přestože jsou dvoustranné, potřebují mnohem více kontroly a přezkumu ze strany EU, a Komisi, aby zajistila, že závažná chudoba a zadlužení v těchto třetích zemích nezpůsobí neudržitelný a neodolatelný tlak na podpis těchto lukrativních dohod, jež jsou často, a běžně, výsledkem závažného a nezodpovědného využívání zdrojů? Domnívám se, že je velkou otázkou, co v tomto ohledu Evropa dělá. Mohlo by se předsednictví prosím vyjádřit?

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Pane předsedající, chtěl bych podpořit otázku paní Doyleové, ale poněkud odlišným způsobem.

Řízení rybolovu v oblasti Západní Sahary bylo přeloženo do Maroka před nějakými dvaceti lety. Neexistoval tam žádný tlak. Rybolov ze strany Evropské unie byl v této oblasti minimální, ale byl zde problém se špatným řízením rybolovu.

Moje otázka zní: jaká opatření můžeme přijmout, abychom pomohli zemím odpovědným za rybolov, aby zajistily účinnou kontrolu? Nestačí pouze podepsat dohody o rybolovu. Nebude-li existovat účinná kontrola rybolovu, budou vždy existovat problémy.

Může Evropská unie udělat něco, co by těmto zemím pomohlo účinně kontrolovat svůj rybolov a zabránit vyčerpání jejich zdrojů, jako se tomu děje nyní?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Domnívám se, že pokud se týká transparentnosti, měly by být tyto dohody transparentní. Osobně nemám žádný komentář k nějaké nedostatečné transparentnosti. Musíme mít na paměti, že se nacházíme v přechodné fázi a máme tyto prozatímní dohody. Nejsou zcela uspokojivé, ale s hledem na pravidla WTO nemůžeme jednat jinak.

Zadruhé, ctěný poslanec má pravdu: země, které dohody uzavřel, k nim jsou velmi kritické. Účinnost rozvojové pomoci je kritizována vždy. Spolupracujeme s Komisí, abychom zajistili, že tyto mechanismy pomoci a tyto podpůrné mechanismy budou transparentnější, to je samozřejmé.

Zatřetí, chceme pokročit směrem ke globálním dohodám, které zahrnou všechny subjekty a zástupce občanské společnosti z partnerských zemí.

Začtvrté, pokud se týká rybolovu u pobřeží západní Afriky, jsem přesvědčen, že má paní Doyleová pravdu. Je samozřejmě třeba, abychom zajistili, že v této oblasti bude vždy existovat udržitelný rozvoj, a v každém případě musí tyto dohody zůstat dvoustranné a nevyvíjet žádný nepřiměřený nátlak. Jak poukázala ctěná poslankyně, musíme realizovat účinná opatření pro kontrolu rybolovných zdrojů. Není to jednoduché. Přirozeně musíme přihlídnout ke stavu hospodářského rozvoje a pomáhat těmto zemím k větší integraci do mezinárodních obchodních zón.

Předsedající. – O otázce č. 6 bylo rozhodnuto, že je nepřipustná, neboť se podobá otázce zodpovězené na dílčím zasedání září II.

Otázka č. 7, kterou pokládá **Manuel Medina Ortega** (H-0719/08)

Předmět: Bezpečnost letectví

Protože se v poslední době v různých částech světa zvýšil počet leteckých nehod, může Rada uvést, je-li přesvědčena, že jsou stávající pravidla a postupy v oblasti letecké bezpečnosti dostačující, nebo zdali podporuje předložení nových iniciativ zaměřených na zajištění bezpečnosti cestujících v letecké dopravě, ať již ve vzdušném prostoru EU či mimo něj?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, odpovídám na otázku pana Mediny Ortegy, že letecká doprava je stále nejbezpečnějším druhem dopravy, ale je pravda – v tom chápu pocitu všech –, že některé nehody, obzvláště ty ve Španělsku letos v létě, nám připomínají tragické následky podobných neštěstí.

Zvýšení bezpečnosti cestujících v letecké dopravě je stále jednou z hlavních priorit Rady. Chtěl bych této sněmovně připomenout, že existuje nařízení, přijaté Parlamentem a Radou, jímž se zřizuje černá listina rizikových společností. Toto nařízení umožňuje, aby byla letadla považovaná za nebezpečná vyloučena z provozu ve vzdušném prostoru Společenství a je účinným nástrojem uplatňování mezinárodních norem pro bezpečnost letectví v zemích, o nichž se Komise domnívá, že tato minimální pravidla bezpečnosti nedodržují. Tento seznam se pravidelně aktualizuje.

V tomto zásadním odvětví letecké dopravy je dalším důležitým prvkem vytvoření Evropské agentury pro bezpečnost letectví, jejímž úkolem je podpora nejvyšší možné úrovně bezpečnosti a ochrany životního prostředí v civilním letectví. Instrukce Společenství se rovněž zabývají případy letadel provozovaných v rámci Společenství přepravci ze třetích států, tj. přepravci usazenými mimo Společenství, a byla stanovena pravidla Společenství pro udělování licencí posádkám, pro provoz a pro bezpečnostní normy.

Jak řekl ctěný poslanec, je samozřejmě třeba tato pravidla doplnit a posílit a Komise, jak doufám, co nejdříve předloží některé návrhy. Tyto návrhy přezkoumá Rada a tato sněmovna v rámci regulativního postupu, který dobře znáte.

Je také třeba, abychom spolupracovali s mezinárodní organizací pro civilní letectví, která je samozřejmě klíčovým partnerem v tomto odvětví, a francouzské předsednictví je rozhodnuto bezpečnost v letecké dopravě prosazovat. S ohledem na stanovení bezpečnostních norem Společenství pro letiště, kontrolu letecké dopravy a leteckých služeb již zahájilo přezkoumání nových návrhů Komise přijatých loni v červnu.

Manuel Medina Ortega (PSE). - (ES) Pane úřadující předsedo Rady, velmi vám děkuji za dlouhou odpověď. Byla velmi vyčerpávající.

Moje doplňující otázka zní, že někteří tvrdí, že nárůst počtu nehod souvisí s nabídkami stále levnějších letů, jimiž si letecké společnosti navzájem konkurují. Spotřebitelé mají velkou radost, že za letenku zaplatí méně, ale nevím, zadli má Komise k dispozici nějaké studie potvrzující souvislost mezi nízkonákladovými lety a nárůstem počtu nehod.

Robert Evans (PSE). - Moje poznámka se týká celé otázky bezpečnosti letectví. Bylo hlášeno několik incidentů, kdy cestující, někteří se Spojeného království, jindy jiné státní příslušnosti, vypili během letu příliš mnoho alkoholu stali se nebezpečím nejen pro ostatní cestující, ale pro celé letadlo.

Domníváte se, že by v tomto případě mohl být zakázán vstup na palubu letadla cestujícím, kteří si s sebou berou alkohol?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. - (FR) Domnívám se, že by Komise v rámci svých návrhů měla posoudit všechny zdroje nebezpečí. Bude-li se jevit, že se jedná – abych odpověděl panu Evansovi – o takový zdroj, jak tomu může být, pak souhlasím. Je také třeba, abychom se v tomto rámci zabývali chováním cestujících, což mi umožňuje odpovědět panu Ortegovi, protože se podobné nehody neodehrávají jen u nízkonákladových letů, protože prodejce jsou bezpochyby mnohem omezenější.

Avšak abych odpověděl panu Ortegovi – nevím o žádné přímé souvislosti mezi nízkonákladovými lety, pokud to byla vaše otázka, a počtem nehod; je pravda, že existuje spojení mezi společnostmi usilujícími o snížení nákladů, zejména v oblasti údržby, bezpečnosti a životnosti letadel, a počtem nehod. Je třeba, abychom proti tomu bojovali a prostřednictvím stávajících výborů a ještě důležitějšího projektu CESAR zajistili lepší kontrolu činnosti těchto společností, zejména údržby, která, jak ukáže vyšetřování, je v některých případech příčinou neštěstí, jejichž byste se naneštěstí stali oběťmi. Jsem přesvědčen, že je opravdu třeba, abychom tomuto jevu věnovali obzvláštní pozornost.

Avril Doyle (PPE-DE). - Děkuji vám, přestože jsem byla přerušena. Vše, co bychom chtěli, jsou záruky – trochu se odchylujeme a hřešíme na velkorysost předsedajícího –, mohl byste prosím udělat něco s cestou do Štrasburku, abychom mohli létat na štrasburské letiště a dostat se sem? Štrasburk je krásné město, ale nemůžeme se do něj dostat, a proto si všichni stěžujeme na zdejší zasedání.

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. - (FR) Je mi potěšením odpovědět paní Doyleové, kterou mám velmi rád a jíž jsem velmi nakloněn. Chtěl bych poukázat na to, že vyvíjíme velké úsilí o zlepšení cestování do Štrasburku a že, jak víte, subvencujeme pět leteckých společností. Francouzská vláda, abych trochu odbočil, vynakládá více než 22 milionů, aby zajistila, že budou tyto společnosti do Štrasburku létat. Pokoušeli jsme se rovněž zlepšit železniční spojení mezi Bruselům a Štrasburkem odbočkou přes Roissy spojením mezi Thalys a TGV. Je zřejmé, že bychom toho měli udělat více. Pokusíme se a budeme pokračovat. Nyní diskutujeme o dalším zlepšování služeb, o nichž jste mluvila – a sdílím váš názor –, protože je to krásné město.

Předsedající. – Otázka č. 8, kterou pokládá **Robert Evans** (H-0721/08)

Předmět: Elektronické cestovní doklady

Když chybí vizuální kontrola příslušného úředníka, jaké záruky nám může dát Rada, že použití elektronických cestovních dokladů na některých letištích nesníží bezpečnost nebo nezvýší možnost záměny totožnosti?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. - (FR) Pane předsedající, abych odpověděl panu Evansovi, rada v současné době klade velký důraz na prosazování hraničních kontrol na vnějších hranicích Evropské unie, což bylo zdůrazněno dnes dopoledne.

Nechceme budovat pevnost Evropa, ale nesmíme zapomínat, že schengenský prostor byl rozšířen a že Schengen musí fungovat naprosto efektivně a že je naším společným úkolem bojovat proti přeshraničnímu zločinu a zajišťovat potírání nezákonnosti.

Rada má na to tedy takový názor, že by se měla pro správu našich vnějších hranic měla lépe využívat nová technologie. Komise zveřejnila velmi vítané sdělení nazvané Další opatření v oblasti správy hraničních kontrol v Evropské unii, které se nám jeví jako vynikající návrh.

Rovněž je klíčové usnadnit kontroly na hraničních přechodech a mohu vás ujistit, pane Evansi, že to nezpochybní celistvost a bezpečnost schengenského prostoru. Automatické ověření totožnosti cestujících nesmí snížit bezpečnost na hranicích.

Jak víte, nařízení 2252/04 poskytuje záruky; tento dokument stanoví přesné normy biometrických ukazatelů, jež mají být integrovány do pasů a cestovních dokladů vydaných členskými státy. Tato ustanovení umožňují, aby byly cestovní doklady bezpečnější, a nám umožňují účinnější boj proti padělání dokumentů tím, že se vytvoří spolehlivé propojení mezi cestovním dokladem a jeho držitelem. Záruky v tomto nařízení musí být posíleny a my musíme v této iniciativě pokračovat – to je celá myšlenka Paktu o přistěhovalectví a azylu, který do určité míry popsal dnes dopoledne pan prezident Sarkozy.

Záleží na tom, abychom měli právní rámec pro činnost; také záleží na tom, pane Evansi, abychom současně měli, prostřednictvím paktu, společnou politickou vůli k zajištění bezpečnosti, která je zásadní v kontextu rozšířeného prostoru svobody.

Robert Evans (PSE). - Stejně jako pan ministr si nepřeji, aby se z Evropy stala pevnost, a chci citlivé hraniční kontroly a využití nových technologií. Ale zažil jsem použití těchto cestovních dokladů a podivuji se nad tím, že mi může říci, že se mýlím, protože se stane to, že držitel elektronického cestovního dokladu přijde k zařízení, vloží svůj cestovní doklad do čtečky, a pokud je tento pas v pořádku, projde na druhou stranu. Nevidím nic jiného než kontrolu, že dotčená osoba vlastní platný cestovní doklad.

Nekontroluje se, jestli je tento cestovní doklad vydán na jméno držitele. Chápu to tak, že mi nic nezabrání, abych použil váš pas, pane ministře – pokud byste mi ho půjčil –, a prošel bych kontrolou, protože se tam nikdo nepodívá, jestli fotografie v tomto dokladu odpovídá dotčené osobě, nebo bych mohl použít cestovní doklad někoho významného, jako je například pan McMillan-Scott.

Divil bych se, kdybyste mi zaručil, že se stávající kontroly týkají vlastnictví a skutečné identity držitele cestovního dokladu.

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) To je jednoduchá otázka, za kterou jsem vám vděčný, pane Evansi. Ne, jsem přesvědčen, že pokud existuje nějaká mezera v kontrole totožnosti, a to musím zkontrolovat, pak musíme zajistit, abychom dostali skutečný důkaz totožnosti. To se mi zdá jasné. Nemůže docházet k výměně cestovních dokladů.

Proto si vaše poznámky zapamatuji. Zkontrolujeme to, co jste uvedl, a můžete si být jist, že v rámci opatření dostupných Radě a práce na realizaci Paktu o přistěhovalectví a azylu se budeme znovu zabývat tím, jestli je vhodné posílit tuto záležitost v rámci schengenského prostoru. To je třeba udělat.

Předsedající. – Otázka č. 9, kterou pokládá **Marian Harkin** (H-0723/08)

Předmět: Dobrovolníci

Mohla by Rada sdělit, zdali francouzské předsednictví podpoří požadavek, aby Eurostat doporučil uplatňování příručky OSN o neziskových organizacích v systému národních účtů s ohledem na skutečnost, že se jedná o oblast statistického systému, která se přímo týká evropských občanů, a tím opravňuje zapojení občanů do dobrovolných činností, tím že jako první výslovně zviditelní statistický systém?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, odpověď pro paní Harkinovou – Komise, jak dobře ví, diskutovala ve Výboru pro měnovou a finanční statistiku a statistiku platební bilance; což je Eurostat, jak předpokládám. Na konci těchto diskusí se výbor rozhodl, že má být na akademické úrovni proveden dodatečný výzkum, který definuje harmonizovaná identifikační kritéria pro neziskové organizace, aby mohly být tyto organizace porovnány v času a prostoru. Otázka statistiky je důležitá, protože je pravda, že struktury dobrovolného sektoru se velmi liší, a tyto struktury musíme lépe pochopit. Avšak záleží na tom, a zde bych chtěl ctěné poslance ujistit, že se Rada velmi angažuje v rozvoji dobrovolného sektoru. Je úkolem občanů, aby vzali za vlastní evropský cíl, zejména to platí pro mladé lidi. Nedávno jsem, především z posledních studií, viděli, že to nejsou nějakí velcí eurofilové, i přes možnosti, jež se jim nabízejí.

V listopadu by proto mělo být v rámci programu Rady pro vzdělání, mládež a kulturu doporučení o mobilitě mladých dobrovolných pracovníků v Evropě, aby byla dobrovolná práce podpořena na evropské úrovni a poskytla lepší obraz Evropy, zejména pro naše mladé spoluobčany.

Marian Harkin (ALDE). - Zaprvé děkuji předsednictví za jeho odpověď a skutečně chválím francouzské předsednictví za jeho iniciativu týkající se mobility. Avšak vaše odpověď cituje dopis Evropské komise, který

není ničím jiným než pokusem o odvrácení pozornosti, protože v něm stojí, že se důraz zaměří na diverzitu právního statusu a nedostatečná harmonizační kritéria pro identifikaci neziskových činností v různých zemích. Pane ministře, jak dobře víte, 32 zemí již vytváří tyto neziskové organizace, včetně, jak je mi potěšením říci, Francie a České republiky, která bude od ledna předseda Radě. Takže jsem přesvědčena, že Komise bude, jak jsem řekla, odvracet pozornost a zaměřit se na toto, a vzhledem k tomu, že Francie sama takové účty vytváří, byla bych velmi potěšena, kdybych slyšela, že alespoň Eurostatu doporučíte, aby doporučil vytváření těchto účtů všem zemím.

Zita Pleštinová (PPE-DE). – (SK) Více než 100 milionů Evropanů různého věku, různého vyznání a národnosti vykonává dobrovolnickou práci, proto sociální kapitál ve formě aktivního dobrovolnictví hraje velmi důležitou úlohu v místní demokracii v rámci víceúrovňového partnerství. Podporuji, aby byl rok 2011 vyhlášen Evropským rokem dobrovolnické práce. Nemyslí si Rada, že v této oblasti bychom do roku 2011 mohli a měli udělat ještě o mnoho více než doposud?

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Moje otázka se týká způsobu kontroly těchto statistik. Stále a znovu jsme svědky, že evropské statistiky uvádějí různé země, jako Německo, Španělsko, Polsko atd., ale velmi zřídka se týkají Evropy jako celku, tedy evropské 27, a přesto jsou tyto statistiky následně srovnávány s USA, Indií nebo Čínou. Měli bychom usilovat o to, aby byla v těchto statistikách vidět evropská 27, a právě proto je pro nás důležitá dobrovolná práce.

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Jsem přesvědčen, že je opravdu důležité, nejprve odpovím paní Pleštinové, poté se vrátím k paní Harkinové a panu Rübigerovi, vidět symbol dobrovolné práce, a že bude rok 2011 rokem dobrovolného sektoru. Proto se francouzské předsednictví přeje být na tyto události připraveno a skutečně podporovat mobilitu mladých lidí a vidět, jakého pokroku bude dosaženo při budování dobrovolných služeb v Evropě.

Odpověď na otázku o statistice – chtěl bych se vrátit k výměně s paní Doyleovou. Jak uvedl pan Rübiger, opravdu podporuji lepší informovanost o činnosti Evropy v oblasti komunit a charity a také větší transparentnost. Ale můžeme si také snadno všimnout, jaké je rozšíření evropské humanistické tradice v souvislosti s ostatními částmi světa, jmenovitě Spojenými státy, ale rovněž kdekoliv jinde, a tím myslím to, co může existovat v Asii.

Avšak, a nejsem odborník na tuto otázku, musíme také zajistit správnou vyváženost mezi statistickými požadavky a větší jednoduchostí a pokoušet se zjednodušit a odlehčit zatížení struktur, které mají často málo zdrojů. Osobně podporuji dobrou znalost statistik tak, jak ji doporučujete. Jsem proti uniformitě této oblasti: jsem přesvědčen, že je rovněž důležité zachovat určitou rozmanitost, a nevím, proč by to mělo bránit tomuto správnému statistickému přístupu. Na druhé straně je pro mě důležité zajistit, aby požadavky, jejichž užitečnosti rozumím a které musí existovat, byly úměrné tomu, čeho chceme dosáhnout, aby snižovaly zatížení těchto struktur s nedostatečnou administrativou.

Předsedající. – Otázky 10 a 11 byly spojeny, protože se velmi podobají, ale oba autoři chtějí využít možnosti položení doplňujících otázek panu ministrovi.

Otázka č. 10, kterou pokládá **Avril Doyle** (H-0725/08)

Předmět: Politika EU v oblasti geneticky modifikovaných produktů

Souhlasí předsednictví a Rada se stávající politikou „nulové tolerance“, která zakazuje dovoz produktů neschválených v EU – obsahujících GMO nahodile nebo v malém množství – a která způsobuje velké problémy s dodávkami určenými evropským zemědělským podnikům závislým na dovozu zrna a krmiv?

Tyto produkty často obsahují v EU schválené geneticky modifikované variety, a přesto když se v nich najde byť stopové množství neschválených genetických modifikací, jsou zakázány a zničeny. Tento postup postrádá vědeckou přesnost a integritu.

Nedávná zpráva Společného výzkumného střediska (SVS) Komisi uzavírá, že „dosud nebyl hlášen jakýkoliv důkaz zdravotních dopadů geneticky modifikovaných potravinářských výrobků podléhajících regulativnímu postupu.“

Jaká opatření podnikne předsednictví pro zajištění rychlého posuzování geneticky modifikovaných produktů v Evropské unii vzhledem k závěrům zprávy SVS a vzhledem k nepřiměřenému zdržení postupů posuzování geneticky modifikovaných variet?

Otázka č. 11, kterou pokládá **Mairead McGuinness** (H-0730/08)

Předmět: Diskuse o strategických aspektech geneticky modifikovaných organismů

Předseda Evropské komise nedávno vyzval členské státy, aby jmenovaly vysoké úředníky pro účast na diskusích o strategických aspektech geneticky modifikovaných organismů. Tyto otázky, které se řeší v rámci této skupiny, zahrnují fungování postupů schvalování, dopad asynchronních autorizací geneticky modifikovaných organismů a debatu v rámci široké veřejnosti o otázkách těchto organismů. První zasedání skupiny na vysoké úrovni se konalo 17. června, další je naplánováno na tento měsíc.

Může Rada uvést, jakého pokroku bylo dosaženo v těchto diskusích a kdy se očekává předložení zprávy této skupiny?

Může se Rada vyjádřit k tomu, jak se cíle a doporučení skupiny na vysoké úrovni mohou lišit od cílů a doporučení pracovní skupiny pro geneticky modifikované organismy vytvořené Radou pro životní prostředí?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, je mi potěšení, že mohu stejně odpovědět paní Doyleové i paní McGuinnessové. Francouzské předsednictví se rozhodlo pokračovat v komplexní a politicky velmi citlivé diskusi o geneticky modifikovaných organismech – diskuse zahájilo minulé předsednictví, aby se dosáhlo závěrů v této otázce do konce tohoto roku.

Paní Doyleová, paní McGuinnessová, Rada pro životní prostředí včera diskutovala o geneticky modifikovaných organismech po neformálním setkání ministrů životního prostředí, které se, jak víte, konalo v Celle Saint-Cloud. Tato diskuse bude pokračovat s ohledem na provozní závěry pro prosincové zasedání Rady na konci francouzského předsednictví.

Jakým směrem se v této fázi diskuse ubírá? Zaprvé je třeba posílit prostředky inspekcí v oblasti ochrany životního prostředí a hodnocení, která je harmonizují na evropské úrovni, a v této souvislosti samozřejmě nemůžeme nevyužít možnost podat v prosinci zprávu o výsledcích těchto úvah.

V rámci těchto úvah musíme rovněž přihlédnout k sociálním a hospodářským kritériím řízení rizik souvisejících s GMO a zabývat se tím, jak můžeme zlepšit využití vědeckých znalostí, vytvořit harmonizované hranice pro označování a konečně také přihlédnout ke křehkosti některých citlivých nebo chráněných oblastí.

Proto, jak víte, předseda Barroso vytvořil skupinu na vysoké úrovni, která se má touto otázkou zabývat a domnívám se, že byste měli společně s Komisí vědět, v jaké fázi činnosti se tato skupina nachází. V této fázi nebyla zveřejněna žádná zpráva. Skupina se zabývá právním rámcem, souvisejícími otázkami v oblasti obchodu a životního prostředí a nárůstem cen zemědělských produktů a jeho dopadem na otázku GMO.

Jak jsem uvedl, záleží na tom, co bude Radě předloženo, a že je třeba zajistit, aby byly rychle přijaty nové pokyny týkající se hodnocení v oblasti ochrany životního prostředí, aby byla vzata v úvahu rizika GMO pro životní prostředí. Na to bych chtěl poukázat.

Avril Doyle (PPE-DE). - Děkuji předsednictví za odpověď, ale bez ohledu na očekávanou zprávu skupiny na vysoké úrovni, pokud má úloha Světové obchodní organizace něco znamenat, neměla by alespoň zahrnovat jednotný postup bezpečnostního posuzování a schvalování geneticky modifikovaných produktů, s nimiž se obchoduje celosvětově? Protože neříkáme zcela určitě, že jsou spotřebitelé ze Spojených států, Austrálie a Japonska více ohroženi jejich postupy a schvalování geneticky modifikovaných produktů, které jsou velmi účinné? Konečně, nemělo by předsednictví souhlasit, že cokoli jiného než vzájemné, vědecky podložené postupy bezpečnostního posouzení a schválení GMO by bylo nedostatečně soudržné a v této sněmovně by zpochybnilo naše právní předpisy?

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Domnívám se, že mě spojení těchto dvou otázek poškodilo, protože moje otázka je velmi specifická. Především si nejsem jista úplnou spoluprací této skupiny na vysoké úrovni, ale chtěla bych vědět, jakého pokroku, pokud vůbec nějakého, bylo dosaženo a kdy podají zprávu, protože se mi jeví, že Evropa je spíše o aktivitě než akci v oblasti GMO, a to, co potřebujeme, je akce, protože nyní panuje taková situace, kdy jsou velké země jako USA a další velmi spokojeny s vlastním způsobem posuzování GMO a Evropa chce odlišná kritéria. Z vaší odpovědi jsem vyrozuměla, že vyhledáváte něco „přísnějšího“ – cokoli to může znamenat –, a proto máme stejný problém.

Předsedající. – Byla to Rada, kdo požádal o spojení obou otázek.

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Přijímám svou odpovědnost. Pane předsedající, mohu vás ujistit, že tu nejste pro nic za nic. V této souvislosti přijímám svou odpovědnost a omlouvám se paní McGuinnessové.

Odpověď na otázku paní Doyleové – v otázce případného přezkumu, zejména vzájemného přezkumu, Rada zahájila velmi plodnou výměnu názorů s odborníky z EFSA, zejména pokud se týká posouzení ohrožení životního prostředí. Tyto diskuse pozitivně přispěly zejména k tématu posilování posouzení v oblasti životního prostředí, zlepšenému použití technologických odborných znalostí, jak jsem již uvedl, a při zohlednění některých citlivých oblastí.

Vzájemný přezkum se mi jeví jako krok správným směrem. Domnívám se, že by se jednalo o zdravý vývoj. Pokud se týká obav vyjádřených paní McGuinnessovou, jsem přesvědčen, že se nemůžeme obejít bez rigorózního posouzení dlouhodobých dopadů používání GMO na životní prostředí. Jsem si vědom amerických tendencí v této oblasti. Pokud se týká evropských obav, musíme mít na paměti dlouhodobé obavy, a proto musíme být velmi pečliví při posuzování, které musíme provádět.

Předsedající. – Otázka č. 12, kterou pokládá **Jim Higgins** (H-0728/08)

Předmět: Situace v Zimbabwe

Může Rada sdělit, zdali přehodnotila svůj postoj k situaci v Zimbabwe, a to vzhledem ke skutečnosti, že v době vzniku této otázky neuspěla snaha o zprostředkování dohody panem Thabem Mbekim a obyvatelé Zimbabwe nadále trpí, zatímco Evropská unie nadále nezáučeně přihlíží neúspěšným jednáním?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, odpovídám panu Higginsovi – situaci v Zimbabwe budeme dále věnovat značnou pozornost a budeme se o ni velmi zajímat. Proto odsuzujeme násilí páchané od začátku loňského dubna. Odsuzujeme způsob vedení voleb, ale k tomuto tématu se nebudu vracet. Jako Evropská unie se snažíme prosadit v Radě bezpečnosti velmi závažnou rezoluci o situaci v Zimbabwe.

Po dohodě umožňující sestavení jednotné vlády, která byla podepsána pod dohledem SADC dne 15. září, se Evropská unie obrátila na své partnery ohledně co nejrychlejšího vytvoření jednotné vlády, jinými slovy vyjádření vůle zimbabwského lidu, kterou vyjádřil dne 29. března.

Jednání pokračují, ale v důsledku plánu prezidenta Mugabeho na zachování některých významných postů pro svou stranu (připomínám, že prohrála volby, jejichž druhé kolo bylo zfalšované) toto úsilí o zprostředkování selhalo. Rada oznámila, že bude tuto situaci nadále velmi podrobně sledovat.

Kromě toho podporuje zprostředkovatelské úsilí SADC pod vedením prezidenta Mbekiho, aby se dostavil lepší výsledek ohledně volby vyjádřené zimbabwským obyvatelstvem 29. března. Bude-li toto úsilí nadále blokováno, jsme připraveni přijmout dodatečná opatření prostřednictvím sankcí namířených proti zimbabwským orgánům.

Vzhledem k velmi závažné humanitární situaci si nepřejeme, aby se obyvatelstvo stalo obětí současného stavu, a proto Komise právě uvolnila dalších 10 milionů EUR na řešení situace, v níž se nachází zimbabwské obyvatelstvo.

Závěrem bych chtěl Parlament upozornit, že pokud se týká hospodářských a sociálních aspektů, je Unie připravena, po vytvoření důvěryhodné jednotné vlády, přijmout opatření podporující upevnění demokracie a hospodářskou obnovu země.

Proto bych vás chtěl ujistit, že zůstaneme obezřetní, a upozornit vás na skutečnost, že Evropská unie zůstává aktivní na všech frontách – politické, diplomatické, hospodářské a humanitární –, aby zajistila, že se lidu Zimbabwe dostane spravedlnosti.

Předsedající. – K této otázce mám dvě doplnění, ale bude to poslední otázka. Obávám se, že nyní musím tato témata uzavřít. Chtl bych poděkovat panu ministrovi za jeho velmi vyčerpávající odpovědi. Kdokoliv z této sněmovny má otázku, dostane písemnou odpověď.

(Poznámky z pódia od pana Gaye Mitchella)

Beru na vědomí váš problém, pane Mitchelli. Dodržuji čas. Pokud ostatní nikoliv, je to jejich problém, ale mohu odpovědět sám za sebe. Na začátku doby vyhrazené otázkám jsem prohlásil, že bychom měli skončit v 19:00.

(Poznámky z pódia od pana Gaye Mitchella)

Pokoušíme se zde zachovat určitý pořádek a oceňuji váš zájem.

(Poznámky z pódia od pana Gaye Mitchella)

Beru vaše poznámky na vědomí, ale nemyslím si, že by to byla moje vina.

Jim Higgins (PPE-DE). - (GA) Pane úřadující předseda Rady, Rada si je vědoma, že Národní demokratická konference usiluje o nové volby a že plány na uspořádání rozhovorů o rozdělení moci ve Svazijsku byly o týden odloženy.

A to kvůli odmítnutí vydat pas opozičnímu vůdci Morganu Tsvangiraiovi. Pane ministře, myslíte si, že je to správné nebo užitečné? A jste přesvědčen, že může být vytvořena dlouhodobá dohoda?

Colm Burke (PPE-DE). - Pouze se zajímám o to tím, jestli se někdy Evropská unie angažovala u stran zapojených do politického procesu v Zimbabwe. I kdyby včas vyřešilo své politické problémy, bude potřebovat obrovskou podporu, jak hospodářskou, tak související s budováním nových obchodních vztahů. Pouze mě zajímá, jestli se někdy Evropská unie angažovala u dotčených stran.

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. - (FR) Zaprvé, jak uvedl pan Higgins, situace nadále vzbuzuje velké obavy a chápeme, proč byla doposud navrhovaná řešení nepřijatelná pro opoziční vůdce, ale jsem přesvědčen, že bude dne 27. října v Harare uspořádáno trojstranné setkání politických orgánů SADC, tedy Svazijska, Angoly a Mozambiku.

Odpověď panu Burkeovi – vzhledem k postavení pana Tsvangiraie je samozřejmě obtížné zůstat v kontaktu. Jeho pas byl zabaven a nebyl mu vrácen; nemohl přijet do Svazijska. Komise, a rovněž úřadující předseda Rady ministrů Bernard Kouchner, jsou stále informováni a jsou ve velmi těsném kontaktu se zástupci SADC a panem Mbekim. Z naší strany můžeme pouze zajistit obnovení vztahů se Zimbabwe, ale pouze za předpokladu, že bude zaručen právní stát a pokud budou uspokojivá řešení. Avšak udržujeme maximální kontakty, jaké jsou možné za současné situace, ať již prostřednictvím Louise Michela, nebo Bernarda Kouchnera.

Předsedající. – Tímto je doba vyhrazená pro otázky ukončena.

Autoři otázek, které nebyly zodpovězeny pro nedostatek času, obdrží písemnou odpověď (viz příloha).

(Zasedání bylo přerušeno v 19:00 a znovu zahájeno ve 21:00)

PŘESEDÁJÍCÍ: PANÍ MORGANTINI

Místopředsedkyně

15. Ochrana poslanecké imunity: viz zápis

16. Program reformy polských loděnic (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je prohlášení Komise o programu reformy polských loděnic.

Marek Siwiec (PSE). - (PL) Paní předsedající, chtěl bych vás informovat, že na galerii sedí delegace polských odborů. Budou naslouchat naší rozpravě. V delegaci jsou zástupci gdaňských, gdyňských a štětínských loděnic. Chtěl bych vás požádat, abyste přivítala naše polské přátele.

Předsedající. – Děkuji vám, pane Siwieci; delegace je velmi vítána.

Neelie Kroes, členka Komise. – Paní předsedající, Komise velmi dobře ví o historickém významu polských loděnic, a proto usilovně pracujeme na nalezení řešení, které umožní restrukturalizaci tohoto odvětví tak, aby poskytovalo živobytí dotčeným regionům. Avšak na cestě k reálnému řešení jsme závislí na spolupráci polských orgánů. Abych to řekla přesně: šetření ohledně státní podpory v těchto případech se táhne již asi čtyři roky.

Toto šetření se týká podstatné částky operační pomoci štětínským, gdyňským a gdaňským loděnicím. I když nepočítáme státní záruky od roku 2002 dodnes, obdržely gdyňské loděnice od Polska – tedy od polských

daňových poplatníků – pomoc ve výši 176 000 EUR na jednoho pracovníka. To je zhruba 24 000 EUR na pracovníka ročně, což znamená, že subvence každého pracovníka minimálně dvojnásobně převyšují průměrný roční příjem polských pracovníků.

I bez státních záruk činila celková státní podpora od roku 2002 poskytnutá gdaňským a štětínským loděnicím 700 milionů EUR, respektive 1 miliardu EUR.

Přes všechny tyto peníze zůstávají loděnice a budoucnost pracovníků nejisté. Chtěla bych tedy zdůraznit, že mě to velmi znepokojuje. Domnívám se, že je třeba brát ohled na budoucnost pracovníků. Například brání bolestivé, ale nezbytné restrukturalizaci, kterou provedly například německé a španělské loděnice a na kterou se v současnosti připravuje Malta.

Po celé čtyři roky ponechala Komise otevřené dveře střídajícím se polským vládám. Setkala jsem se s mnoha ministry a ministerskými předsedy polských vlád. Stále znovu a znovu jsme se pokoušeli dosáhnout dohody a naneštěstí, a je mi to velmi líto, nám polské orgány neumožnily těchto příležitostí využít.

Letos v červenci dospěla Komise k závěru, že poslední plány restrukturalizace nezaručují přežití loděnic, ale opět, s vědomím významu této otázky pro polskou ekonomiku a společnost, jsme jako Komise prokázali pružnost a poskytli dva dodatečné měsíce na nové konečné plány, které by měly být předloženy 12. září.

V létě zůstali úředníci Komise stále k dispozici a poskytli polským orgánům zpětnou vazbu na jimi předložený návrh. Nyní pečlivě vyhodnocuji restrukturalizační plány předložené polskými orgány dne 12. září. Naneštěstí nemohu přijít na to, jak by tyto revidované konečné plány zajistily přežití loděnic. Plány vyžadují další přísun finančních prostředků, včetně peněz na pomoc s každodenní činností.

Rovněž je třeba zdůraznit, že restrukturalizační plány předložené dne 12. září – hovořím o plánech polské vlády – předpokládají snížení počtu pracovních míst o zhruba 40 %. Avšak je možné, že tyto oběti nepřinesou zbylým zaměstnancům jakoukoliv vyhlídku na udržitelná pracovní místa, protože loděnice nebudou velmi pravděpodobně životaschopné a budou nadále potřebovat státní podporu z prostředků polských daňových poplatníků.

To není přijatelný výsledek. Není to přijatelné z hlediska práva hospodářské soutěže EU, ani z hlediska budoucnosti polských loděnic. Není to přijatelné pro jejich zaměstnance, a už vůbec pro polskou ekonomiku. Proto za současného stavu nevidím možnost, jak se vyhnout nepříznivému stanovisku ohledně gdaňských a štětínských loděnic.

Ale úkolem Komise není prostě vyjadřovat odmítavé stanovisko. Aktivně pomáháme polským orgánům, aby předložily řešení, které by zajistilo z obchodního hlediska životaschopnou budoucnost hospodářských center v Gdaňsku, Gdyni a Štětínu a udržitelná pracovní místa.

Podle tohoto scénáře by měl být majetek gdaňských a štětínských loděnic prodán za tržní hodnotu v několika částech. Majetek bude rozdělen po otevření, bezpodmínečném a nediskriminačním výběrovém řízení a zbývající zastřešující společnost výnos použije na splacení po mnoho let poskytované podpory a skončí v likvidaci a kupci majetku by potom mohli rychle obnovit hospodářskou aktivitu loděnic, aniž by byli zatíženi splácením velkých částek státní podpory vyplácené loděnicím po mnoho let. Mohli by dokonce znovu zaměstnat více pracovníků, než by tomu bylo v případě realizace restrukturalizačních plánů z dne 12. prosince.

Mohu pouze předpokládat, že jakýkoliv investor, který by chtěl převzít loděnice – nebo alespoň část jejich stávajících závazků – by byl šťastnější, kdyby získal nejdůležitější produktivní majetek nezatížený dluhy a pracovat na jeho rozšiřování konkurenceschopnými a udržitelnými prostředky. Konečný výsledek by mohl být pravděpodobně úspěšný ze dvou hledisek: na jedné straně bude počet propuštěných pracovníků nižší než podle plánů restrukturalizace předložených polskou vládou a na druhé straně získají pracovníci opětovně zaměstnaní kupci majetku loděnic stabilnější pracovní vyhlídky v životaschopném podniku, protože bude odstraněno břemeno dluhů z minulosti.

Toto řešení, které by odpovídalo precedentu se společností Olympic Airlines, by umožnilo brzké opětovné zahájení hospodářské činnosti loděnic, což prospěje i tamním zaměstnancům.

Komise tuto možnost přednesla polským orgánům. Udělali jsme to několikrát a upřímně doufám, že využijí výhody naší pružnosti a přednesou nám konkrétní návrh. Mezi polskými orgány a úředníky Komise probíhají technické diskuse o možné realizaci řešení „Olympic Airlines“ pro gdaňské a štětínské loděnice.

Pokud se týká Gdaňsku, domnívám se, že je dobrá šance dosáhnout příznivého výsledku, pokud zůstane na obou stranách zachována pružnost a dobrá vůle. Přirozeně se mě budete ptát: proč takový přístup pro Gdaňsk? Existují dva důvody: zaprvé byl Gdaňsk již prodán soukromé společnosti, která do něj vložila nové finanční prostředky a, zadruhé, závazky těchto loděnic týkající se státní podpory z minulosti jsou v porovnání s Gdyní a Štětínem velmi omezené.

Za Komisi jsme již polským orgánům oznámili naše stanovisko v rámci posouzení kompenzačních opatření potřebných pro splnění podmínek EU pro státní podporu. Protože loděnice dostaly v minulosti menší podporu, budeme na ně v tomto ohledu klást nižší požadavky. Protislužbou za otevřenost Komise je, že polské orgány nyní musí předložit návrh plánu restrukturalizace pro Gdaňsk, aby bylo možné diskutovat o všech důležitých otázkách, a dosud – což je mi velmi líto – jsme takový plán neobdrželi a je důležité, aby ho polské orgány poskytly rychle.

Kromě toho může polská vláda požádat o podporu z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci – žádost bude pravděpodobně úspěšná – a objem příspěvku by záležel na výši spolufinancování, kterým je polská vláda připravena přispět, protože spolufinancování z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci může činit maximálně 50 % nákladů.

Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci analyzoval podle Komise dosavadní částku podpory na jednu osobu v rozsahu od 500 EUR do 10 000 EUR z fondu, která musí být doplněna o stejnou částku členským státem.

Na závěr mohu říci, že Komise při posuzování těchto případů velmi pokročila a prokázala velkou pružnost. Děláme všechno, co je v našich silách, a budeme pokračovat ve spolupráci s polskými orgány na nalezení ekonomicky reálného řešení, které bude odpovídat právu hospodářské soutěže ES a dosavadním precedentům Komise.

Nyní je míč na straně hřiště polských orgánů. Budoucnost polských loděnic a jejich zaměstnanců závisí na ochotě polských orgánů ke spolupráci s Komisí na rychlé nalezení příznivého řešení ve výše uvedeném rámci.

Předsedající. – Chtěla bych apelovat na poslance a jejich smysl pro disciplínu a odpovědnost, protože máme velmi omezené lhůty. Dnes večer je na pořadu jednání mnoho položek, takže bych vás chtěla požádat, abyste přísně dodržovali svůj čas.

Jerzy Buzek, jménem skupiny PPE-DE. – (PL) Paní předsedající, paní komisařko Kroesová, děkuji vám za dnešní přítomnost a za to, že se zabýváte otázkou loděnic, a také za pozitivní poznámku na konci vašeho projevu.

Samozřejmě uznáváme zásadu hospodářské soutěže a chceme, aby evropské společnosti vytvářely zisk a zajišťovaly slušné mzdy svým zaměstnancům. Polské loděnice mají dlouhodobé problémy s uplatňováním těchto zásad. Avšak negativní rozhodnutí Komise nyní způsobí jejich bankrot, a tato situace je stěží přijatelná.

Uznáváme, že hospodářské a sociální důsledky takového krachu by byly regionální, nanejvýš vnitrostátní, a že se Evropská unie v současnosti potýká s globální krizí. Avšak neexistuje důvod přidávat k všeobecnému hospodářskému poklesu dramatickou situaci polských loděnic a polských zaměstnanců loděnic. Evropské a polské odvětví stavby lodí si zaslouží záchranu. Proto nemůžeme přijmout zamítavé rozhodnutí, a žádám odložení tohoto rozhodnutí, což by polské vládě a investorům poskytlo čas jednat. Proto očekáváme pozitivní signál Evropské komise. Především to během období restrukturalizace poskytne příležitost zajistit, aby dotčené společnosti zůstaly funkčními loděnicemi. Bude-li struktura loděnic rozdělena v důsledku privatizace, nebude možné odvětví stavby lodí znovu oživit. Zadruhé, pozitivní výsledek zajistí zaměstnancům loděnic jejich pracovní místa, nebo pro ně bude moci být nalezena nová práce, a současně bude zachována kontinuita výroby a zaměstnanosti.

Zatřetí, během tohoto období bude nezbytné zachovat výrobu a zajistit, že změny budou udržitelné. Bylo by dobré určit nejlepší řešení této situace a jsem pevně přesvědčen, že s tím budou paní komisařka Kroesová a Komise souhlasit.

Martin Schulz, jménem skupiny PSE. – (DE) Paní předsedající, moje skupina požádala o vaši přítomnost na této rozpravě, paní komisařko, protože s vámi nesouhlasíme prakticky v žádném ohledu. Za současné světové hospodářské situace se nemůžete obrátit a říci že jen kvůli nesplnění určitých regulativních podmínek musí být tyto loděnice uzavřeny. Pokud tyto loděnice nyní uzavřete, za této ekonomické situace, uvrhnete celý region do hospodářské katastrofy, a to nejde. Polská vláda – stejně jako vy v Komisi a my v Parlamentu –

proto potřebujeme více času. V taj tíživé ekonomické situaci prostě nemůžete prohlásit: „nebyly splněny některé body, a to je konec.“

Moje druhá poznámka je tato. Argument 24 000 EUR vydávaných na každé pracovní místo je samozřejmě dobrý a správný, ale něco vám řeknu: býval jsem starostou v jednom německém městě, kde fungoval uhelný důl a bylo nám řečeno, že každé pracovní místo stojí moc peněz, a důl byl uzavřen. Trvalo 20 let – 20 let – než jsme obnovili polovinu ztracených pracovních míst. V polských městech s loděnicemi to nebude jiné. Když dnes řeknete, že je se vším konec, bude restrukturalizace regionu trvat minimálně dvě desetiletí.

Proto je nutné zaměřit úsilí na zachování těchto loděnic, nikoliv na jejich zavření. Vyzývám Komisi a polskou vládu – stejně jako kolegové z mé skupiny –, aby udělaly vše možné pro záchranu všech tří polských loděnic. To je jeden z klíčových bodů, který po vás chceme.

Pokud polské orgány nepracují dostatečně rychle, pokud akční plány, podnikatelské plány, které jste zmínila, paní Kroesová, nejsou k dispozici, potom se vás ptám: musí být zaměstnanci polských loděnic potrestáni, protože některé orgány, nebo vláda, neodvedly svou práci? To nám vlastně říkáte: zaměstnanci platí za nedostatky vlády nebo administrativy, a to je zcela nepřijatelné.

Proto je uvolnění prostředků z fondu pro přízpusobení se globalizaci správné, ale musíte je uvolnit, abychom mohly tyto loděnice zachránit, a tím zachovat konkurenceschopné polské odvětví stavby lodí.

Je to důležité i pro nás sociální demokraty, kteří nepocházíme z Polska, a proto v této rozpravě vystupují také já. Polské loděnice, například Gdaňsk a Štětín, byly pro nás všechny významným symbolem demokratického boje polského lidu proti diktatuře. To je další důvod, proč nesmí být loděnice uzavřeny.

Janusz Onyszkiewicz jménem skupiny ALDE. – (PL) Paní předsedající, problém polských loděnic není nic nového. Vyvíjí se mnoho let. Střídající se vlády bohužel tento problém vhodně nevyřešily. Proč se to stalo? Není zde místo ani čas diskutovat o této konkrétní otázce. Odpovědné osoby budou pohnány k odpovědnosti podle polských demokratických postupů.

Avšak dnešní situace je obtížná. Je pochopitelné, že Komise nemůže přehlížet tuto neschopnost jednat. Na druhé straně musíme zdůraznit skutečnost, že za různé plány zaplatíme rozdílně. Možnost zlepšit situaci loděnic prohlášením, že by loděnice měly být fakticky uzavřeny, jasně zahrnuje určité závažné následky. Především dojde ke snížení počtu pracovních míst. Postižení zaměstnanci mohou být v budoucnu znovu přijati, ale do té doby se budou potýkat s velkou nejistotou a závažnými obtížemi.

Kromě toho musíme zohlednit další faktor. Nechci se vracet k již položeným otázkám, ale celá záležitost uzavírání polských loděnic, a možná také obtížné období, kterému čelíme, vzniká v období voleb do Evropského parlamentu. Bylo by velmi nešťastné, kdyby toto rozhodnutí poskytla municí lidem, a naneštěstí jich je v Polsku docela hodně, kteří jsou stále proti našemu členství v Evropské unii.

Proto bych chtěl vyzvat Komisi, aby byla v případě Gdaňsku co nejpružnější. Samozřejmě i my v Polsku přijmeme opatření, abychom zajistili, že bude polská vláda jednat rozhodně a pružně.

(Potlesk)

Elisabeth Schroedter, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, paní komisařko, jménem skupiny Zelených / Evropské svobodné aliance vyzývám Komisi, aby přispěla k zajištění budoucnosti těchto loděnic.

Nehovoříme zde o krátkodobé restrukturalizaci, jaké se často odehrává v západních zemích. Nesmíme zapomínat, že tyto loděnice nesou velké zatížení z minulosti – nejen zátěž socialistické státní ekonomiky, ale také břemeno chyb z procesu přistoupení, přičemž jste vy jako Komise nezohlednili skutečnost, že tato země procházela obdobím transformace a ž jste tehdy ukládaly podmínky, jež byly nerealistické a nepřispívaly k dobrému sociálnímu a hospodářskému rozvoji. Jsou to chyby z procesu, za něž také musíte nést odpovědnost.

Proto zcela nedává smysl, abyste nyní odmítli státní podporu a zničili pracovní místa, a poté podporovali propuštěné zaměstnance z prostředků fondu pro přízpusobení se globalizaci. Jaký bude mít v tuto chvíli smysl, když budete podporovat nezaměstnané? Pro místní obyvatele by to bylo velké rozčarování a zodpovědná by byla EU. Lepší by bylo podnítit vhodný rozvoj těchto loděnic, aby obyvatelé tří měst, Štětínu, Gdaňsku a Gdyně, získali udržitelnou budoucnost. Je to možnost, kterou bychom měli podpořit, nikoliv na to reagovat s pozdní lítostí. Je to jediná možnost, kterou v tomto případě vidím.

Možnost, kterou máme, je, aby Komise prohlásila, že bude státní podpora, ale že v rámci státní podpory chceme, aby byla tato pracovní místa modernizována z hlediska ochrany životního prostředí, aby se zajistila dlouhodobá budoucnost těchto míst a aby se zajistilo, že zde budou mít pracovníci dlouhodobá pracovní místa.

Adam Bielan, jménem skupiny UEN. – (PL) Paní předsedající, sídlo Evropského parlamentu, na němž se dnes nacházíte, je považováno za symbol německo-francouzského usmíření. Je to jediný důvod, proč Parlament využívá ke svým plenárním zasedání dvě místa, jmenovitě Brusel a Štrasburk. Za tímto účelem vynakládají evropští daňoví poplatníci každoročně mnoho milionů eur.

Polské loděnice, konkrétně Gdaňsk, jsou symbolem boje proti komunistické vládě. Symbolizují pád železné opony, která dělila Evropu vedví. Proto byly vlajkové stožáry, které stojí před budovami Evropského parlamentu a které nesou vlajky členských států, vyrobeny v gdaňských loděnicích. Je to díky hrdinství polských stavitelů lodí, kteří bojovali za opětovné sjednocení Evropy, že se dnes můžeme scházet. Tito lidé si zaslouží naši úctu, zaslouží si důstojný život.

Uzavření loděnic, které navrhuje Evropská komise, bude zahrnovat kruté propouštění mnoha tisícovek kvalifikovaných pracovníků, a kromě toho přijde o živobytí dalších osmdesát tisíc lidí. Tento krok by mohl způsobit masovou ekonomickou migraci. Pracovníci polských loděnic nechtějí, aby se to stalo, chtějí zůstat doma a pracovat v moderních, ziskových loděnicích.

Proto vyzývám paní komisařku Kroesovou – neničme tento obrovský potenciál. Dejme polským loděnicím šanci, aby se zotavily z finančního krachu. Paní předsedající, jsem si vědom, že tato polská vláda, a zejména její ministr financí, udělala loni mnoho chyb. Avšak desítky tisíc lidí by neměly platit za neschopnost Aleksandera Grada. Zejména nyní, kdy západoevropské státy pumpují desítky milionů eur do svých bankovních systémů, aniž by myslely na zásady volné hospodářské soutěže, by zamítavé rozhodnutí Komise bylo v Polsku vnímáno jako znamení zlých úmyslů.

(Potlesk)

Ilda Figueiredo, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Paní předsedající, nastal čas, aby Komise revidovala svou strategii týkající se loděnic v Evropské unii. Odvětví stavby lodí v našich zemích je obětováno na oltář neoliberalismu, a proto existuje nebezpečí, že bude zničen jeho zbytek, ať v Polsku, nebo Portugalsku.

Nyní je jasná nevhodnost globální strategie Evropské komise týkající se konkurenceschopnosti odvětví stavby lodí ve Společenství. Zatímco jsou země, kde se odvětví stavby lodí zotavilo, jinde se tak neděje. Portugalsko zažívá ničení svých nejvýznamnějších loděnic, například Lisnave v Almadě, které zaměstnávaly tisíce pracovníků. Dodnes v této oblasti neprobíhají žádná opatření pro obnovu. Stále máme loděnice Viana do Castelo, která jsou strategická pro celý region a které potřebují podporu na modernizaci, abychom přešli novým závažným problémům.

Proto musíme vyjádřit naši solidaritu se zaměstnanci v odvětví stavby lodí, ať již v Polsku, Portugalsku, nebo v jakémkoliv jiném členském státě, a musíme trvat na řešeních, která tento průmysl zachovají. Pokud mohou být přijímána zvláštní opatření pro finanční krizi, proč jsou stejná opatření odpírána odvětví stavby lodí? To je má otázka, paní komisařko.

Witold Tomczak, jménem skupiny IND/DEM. – (PL) Paní předsedající, paní komisařko, solidarita zahrnuje spolupráci, a nikdy práci navzájem proti sobě. Problém polských loděnic představuje zásadní otázku – sloužíme ekonomice, nebo ekonomika slouží nám? V případě bank, kdy jejich hrabivý a neschopný management přivodil finanční krizi, se ukázalo na lidi, lépe řečeno bankéře. Svět tedy použil peníze daňových poplatníků na záchranu finančního systému, přestože by čistá ekonomika potřebovala odsouzení viníků a krach bank. Naneštěstí byla v případě polských loděnic použita jiná filozofie. Je bankéř lepší než zaměstnanec loděnic?

Polské loděnice symbolizují změny, které vedly k pádu berlínské zdi a vznik nové Evropy. Banky nikdy k ničemu takovému v historii nepřispěly. Avšak pomáháme bankám, zatímco zdržujeme rozhodnutí týkající se loděnic. Obtížnou situaci, se kterou se potýkají polské loděnice, nezpůsobili jejich zaměstnanci, ani není důsledkem nedostatečných dovedností při stavbě lodí. Na vině jsou špatné řízení, politické hry a temné finanční zájmy spojené s krachem těchto loděnic.

Zatímco mnoho loděnic ve starých členských státech Evropské unie státní podporu dostalo, gdaňské loděnice, symbol boje za svobodu a lidská práva, byly zničeny z politických důvodů. Finanční krach polských loděnic je v zájmu těch, kdo očekávají velké zisky z převzetí jejich majetku a atraktivních pozemků, na nichž loděnice

stojí. Kolaps loděnic jasně prospěje konkurentům, včetně těch mimoevropských. Je důležité zdůraznit, že podíl celé Evropské unie na světovém odvětví stavby lodí je třikrát menší než podíl samotné Jižní Koreje, která své odvětví stavby lodí subvencuje.

Dámy a pánové, ukazuje se, že významná část státní podpory přidělené loděnicím nebyla využita za tímto účelem. Tato záležitost by měla být podrobně vyšetřena. Paní komisařko Kroesová, nejenže vytvoření rozvojových příležitostí polským loděnicím zajistí živobytí tisícům zaměstnanců těchto loděnic a jejich rodinám, ale také zaměstnanost v souvisejících odvětvích. Je to rovněž příležitost pro rozvoj moderní polské ekonomiky a dlouhodobým zájmem Evropské unie, která by své odvětví stavby lodí měla podporovat. Proto je zničení polských loděnic v rozporu s Lisabonskou strategií.

(Potlesk)

Sylwester Chruszcz (NI). - (PL) Paní předsedající, paní komisařko, situace, jíž dnes čelí polské loděnice vyžaduje okamžitou reakci ze strany vlády, celého odvětví stavby lodí a Evropské komise. Namísto privatizace loděnic, by měly být znárodněny, aby mohl být realizován komplexní program restrukturalizace. Jaký je smysl v udělení jakékoliv podpory, pokud je jediným řešením privatizace a loděnice budou vlastnit subjekty nepocházející z Evropské unie? Nejenže by porušovaly pravidla EU pro hospodářskou soutěž, ale rovněž by se podílely na ztrátě strategického odvětví polské ekonomiky, protože v odvětví stavby lodí a souvisejících odvětvích je nyní zaměstnáno více než 100 000 osob.

Na pozadí světové hospodářské krize povede podpora nedávno přiznaná bankám fakticky k jejich znárodnění a přivede je pod státní kontrolu. Státní podpora je udělována, aby byly tyto podniky ziskové v průběhu restrukturalizace. Taková akce by například mohla zachránit polské odvětví stavby lodí. Od roku 2005 se Evropská komise ptá na způsob využití státní podpory udělené polským loděnicím. Bylo by dobré, kdyby Komise používala srovnatelná kritéria na podobné činnosti provozované loděnicemi v jiných částech Evropské unie.

Namísto uzavírání loděnic bez patřičného zvážení takového kroku by Polsko mělo povolat neschopné manažery těchto společností k odpovědnosti, přičemž by se začlo s řídicími pracovníky a skončilo s ústřední administrativou. Měly by být identifikovány osoby zodpovědné za špatná rozhodnutí týkající se loděnic, nikoliv trestání polští daňoví poplatníci, jejichž peníze budou financovat přidělenou státní podporu. Obrátím se na vás, paní komisařko, a požádám vás, abyste jednala spravedlivě. Pro přijetí vhodných a účinných opatření potřebujeme čas. Jsem si jist, že to nebude promarněný čas.

(Potlesk)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Paní předsedající, všichni v mé zemi očekávají pozitivní rozhodnutí Komise. Měli bychom pracovat na zajištění pozitivního výsledku. Měli bychom pomáhat při restrukturalizaci a modernizaci polských loděnic, nikoliv hrozit jejich uzavřením. Uzavření loděnic v Gdyni, Gdaňsku a Štětínu způsobí zhroucení celého odvětví ekonomiky. Stovky tisíc lidí přijdou o práci a lidé skončí na ulici. To chceme?

Pro záchranu polských loděnic existuje mnoho argumentů. Zaprvé, odborníci se shodují, že rychle roste globální poptávka po lodích. Zadruhé, loděnice mají objednávkami plně vytíženou kapacitu na několik příštích let, což jim během tohoto období zajistí zisk. Zatřetí, polské loděnice mají kvalifikované zaměstnance a vynikající technologii, což je recept na úspěch v konkurenci s asijskými loděnicemi. Začtvrté, kolaps loděnic a následné masové propouštění závažně zatíží polský systém sociálního zabezpečení.

Nepružnost paní komisařky nám možná poskytne čas na rozmyšlenou, zejména pokud posuzujeme situaci s ohledem na obrovské částky vydávané některými evropskými státy na záchranu bank ohrožených finanční krizí. Jsou tyto dva případy tak odlišné? Nebo chybí pouze dobrá vůle Komise?

Znovu bych chtěl požádat o pozitivní řešení problému polských loděnic.

(Potlesk)

Bogusław Liberadzki (PSE). - (PL) Paní předsedající, jsem poslancem za Západní Pomořansko. Stejně jako Gdaňsk a Gdyně považuje Štětín, jakožto hlavní město regionu, loděnice za jeden ze svých symbolů. Paní komisařko, dámy a pánové, jsme nyní uprostřed zápasu s finanční krizí, krizí bankovních ústavů a krizí ratifikace reformní smlouvy. Doba liberalismu se chýlí ke konci, a proto je třeba, aby byla Komise pružnější v otázkách státní podpory, nikoliv pouze v otázkách bank. Zdá se, že jeden zaměstnanec banky má pro státní podporu větší cenu než jeden zaměstnanec polské loděnice.

Předkládám návrh, který uznává prospěšnost státní podpory přidělené polským loděnicím. Protože se jedná o státní podporu, nemusí být splácena. Reforma odvětví stavby lodí má zpoždění. Komise by neměla trestat 100 000 Poláků, jak to uvedl pan Schulz, kvůli nedbalosti a lhotejnosti tří vlád.

Jaká je současná situace? Loděnice mají investory, kteří čekají na kladné rozhodnutí. Loděnice mají programy restrukturalizace. Pokud potřebují zlepšení, je to úkolem Komise, stejně jako polské vlády. Víme, jaké lodě mohou být postaveny a jaká plavidla mohou být stavěna kromě nich. Zaměstnanci a odbory neobvykle spolupracují. Reformujeme loděnice bez šoku, bez bankrotů a bez rušení smluv s dodavateli a zákazníky.

Musíme učinit loděnice účinnými a konkurenceschopnými. Toho nejde dosáhnout během pár týdnů. Paní komisařko, dobře víte, že je třeba čas, a vaše srovnání s Olympic Airlines se jeví jako nevhodné pro situaci, v níž se nacházejí loděnice. Jeden rok není tolik, když visí na vlásku osud skoro 100 000 rodin.

(Potlesk)

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). - (PL) Paní předsedající, v Polsku roste hořkost a hněv. Veřejné mínění nemůže pochopit, proč chce Evropská komise donutit polské odvětví stavby lodí ke krachu. Lidé se stále častěji ptají: komu to nejvíc prospěje? Bude zničení loděnic skutečně krokem k rozvoji Evropy? Když čelíme světové krizi, kdy finanční sektor dostává subvence v řádu stovek miliard, je rozumné nebo odůvodněné požadovat jednoho roku splacení nějakých deseti milionů podpory přidělené loděnicím? Je opravdu čas na vybíjení zaměstnavatelů a zbavení subdodavatelů jejich hlavních klientů? Jsme skutečně připraveni na lavinový efekt, který může mít s ohledem na současnou krizi katastrofální následky?

Doufám, že se zvěsti o vlivu lobbistů na tvrdou linii Komise nezakládají na pravdě. Myšlenka solidarity, která se v očích Poláků zrodila v těchto loděnicích, stručně znamená, že bychom se o sebe měli zajímat, pokud však Komise není přesvědčena, jako některé postavy z Orwellovy Farmy zvířat, že jsou si všichni Evropané rovni, ale někteří jsou si rovnější.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). - (PL) Paní předsedající, žádám Evropskou komisi, aby přijala plány restrukturalizace spojených gdaňských a gdaňských loděnic a štětínských loděnic. Komise by měla tyto plány přijmout nejen proto, že jsou gdaňské loděnice symbolem. Být symbolem je důležité, zejména v rozsahu gdaňských loděnic, ale ani to nezakládá důvod pro odchylku od dodržování práva a obecných pravidel. Plány restrukturalizace by měly být přijaty z jiných důvodů – protože jsou srozumitelné a jsou pravděpodobně jediným možným řešením. Protože řeší nezbytnost modernizace loděnic a jejich realizace bude znamenat podporu zásad svobodné hospodářské soutěže, protože to bude znamenat privatizaci, a v důsledku toho budou loděnice schopny v tržních podmínkách fungovat nezávisle.

Mělo by nás těšit, že současná polská vláda je první po mnoha letech, která se skutečně pokouší vyvést odvětví stavby lodí z jeho obtížné situace. Pan Bielan se v tomto velmi mylí, protože díky ministru Gradóvovi máme nyní příležitost vyřešit tyto problémy trvale.

Dnes dopoledne prezident Sarkozy řekl této sněmovně: „Chtěli bychom, aby byla Evropa jednotná.“ Jednota ale také znamená pochopení, že je důležité vytvořit příležitost pro záchranu polských loděnic. Přijetí plánů restrukturalizace by bylo takovou příležitostí. Prezident Sarkozy také řekl: „Evropa potřebuje silný průmysl. Evropa musí vyrábět automobily a lodě.“ Pokud Evropská komise tyto plány zamítne, bude to znamenat, že další evropská země zastaví výrobu lodí.

Logickým důsledkem dnešní výzvy francouzského předsednictví by bylo přijetí plánů restrukturalizace polských loděnic. Pak bude šance na evropský konsensus v této záležitosti, kdy parlament, Komise i Rada společně přispějí k záchraně polských loděnic.

Andrzej Jan Szejna (PSE). (PL) – Paní komisařko, nemohu souhlasit ani s jedním slovem liberálního pohledu, který jste zde vyjádřila. Navrhla jste rozčtvrcení majetku polských loděnic, jeho prodej v bezpodmínečných výběrových řízeních a jeho převod do soukromých rukou. Nepochybně to není v zájmu zaměstnanců loděnic, nýbrž investorů.

Rád bych vám řekl, že vámi přeložený návrh naneštěstí není v souladu s polským právem, protože jednoduše znamená platební neschopnost. Proč jste vy a Komise nenavrhly rozčtvrcení majetku evropských bank a jeho prodej v bezpodmínečném výběrovém řízení? Vlády dnes navrhují záruky ve výši 10 miliard pro Nizozemsko, 10,5 miliard pro Francii, 400 miliard pro Německo, protože Evropa je místem sociálních hodnot a solidarity.

Vím, že některé polské vlády mnohokrát chybovaly. Jejich chyby musí být nyní naneštěstí napraveny a polská vláda nyní potřebuje čas – alespoň jeden rok –, aby zajistila, že se tyto chyby nedotknou polských pracovníků. Žádám vás o víc času. Apeluji na vaše sociální cítění a ekonomický zdravý rozum. Polské loděnice jsou evropské loděnice.

Ryszard Czarnecki (UEN). - (PL) — Paní předsedající, pamatuji si, jak mě před nějakými patnácti lety představitelé štetínských loděnic informovali o obrovské státní podpoře, kterou EU a Německo poskytly německému odvětví stavby lodí kvůli konkurenci štetínských loděnic. Říkám to nyní, aby se pak náhle nezjistilo, že Brusel používá dvojí normy, že má EU lepší a horší loděnice, loděnice, které si zaslouží benevolentnost Komise, a ty, které si zaslouží pouze hnidopišství.

Nejprve vedoucí představitelé čtyř největších členských států, potom země eurozóny a konečně všech 27 členských států lehkovážně rozhodly poskytnout miliony eur, aby zachránily banky zaměstnávající stovky lidí, a současně zpochybňují vyrovnávací pomoc loděnicím zaměstnávajícím tisíce a desetitisíce, počítáme-li subdodavatele. Pracovníci polských loděnic by neměli platit vysokou cenu propouštění v podivných tahanicích mezi Evropskou komisí a současnou polskou vládou. Je příliš jednoduché, aby Komise rozhodla, zdali se štetínské a gdaňské loděnice potopí, nebo budou plavat. Má-li Komise činit kontroverzní rozhodnutí tohoto druhu, alespoň někdy by měla diskutovat se zúčastněnými stranami, souhlasit s vytvořením skupiny odborníků a neobracet se zády k polským loďářům a jejich rodinám.

Urszula Gacek (PPE-DE). - (PL) Paní předsedající, poslouchám debaty o polských loděnicích s uspokojením a jsem přesvědčena, že se polská delegace zhostila svého úkolu a předložila nezvratné argumenty, zatímco na nikoho nesvalovala vinu.

Nemůžeme souhlasit s likvidací, jejímž důsledkem bude nevyhnutelně rozklad majetku loděnic. Uvedla jsem příklad řecké letecké společnosti, která se díky likvidaci zbavila svých dluhů a mohla pokračovat v činnosti. Naneštěstí podle polského práva platební neschopnost neumožňuje společnosti podstoupit takovou terapii a její očistění a ozdravení. Tato terapie polské loděnice zabije. Ale zatížení dluhy nedovolí polským loděnicím ziskový provoz. V rozhovoru pro polské noviny jste řekla, že záchrana zadlužených bank je úplně něco jiného než záchrana zadlužených loděnic. Loděnice byly možná špatně řízeny, a obtížná restrukturalizace byla možná opakovaně odkládána, ale jedna věc je jistá: nikdy se neuchýlily k takovým vysloveně nezodpovědným a pochybným obchodům jako bankovní sektor. Za chyby polských loděnic budou platit polští daňoví poplatníci, zatímco my všichni platíme a budeme platit za chyby evropských bank.

Tato rozprava ukazuje, že existuje shoda ohledně takové reformy loděnic, která jim dá reálnou naději, že budou v budoucnu fungovat se ziskem. Všichni víme, že pokud Komise přijme naše argumenty, a Polsko tuto příležitost promarňuje, žádná další již určitě nebude.

Marek Siwiec (PSE). - (PL) Paní předsedající, paní komisařko, není čas uznat, že se v Evropě a na celém světě odehrává něco nového? Není čas pro mírnou korekci našeho vnímání a myšlení? Není čas, abychom uznali, že se tohoto konfliktu neúčastní dvě strany, ale pouze jedna? Jedna strana, k níž patříme všichni a v jejímž rámci chceme udělat něco správného? Není čas ukázat polským pracovníkům a polskému lidu, že Evropská unie může v této konkrétní situaci udělat něco správného?

Chtěl bych vás vyzvat, abyste přešla na správnou stranu. Chtěl bych vás vyzvat, abyste posílila svou vnímavost a představitost a stála na této nové straně, protože právě teď se mění běh dějin a vy máte příležitost postavit se na správnou stranu.

(Potlesk)

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). - (PL) Paní předsedající, banky a finanční instituce mají okamžitě k dispozici stovky miliard eur, aby chránily volný trh a Evropskou unii. Polské loděnice nedostaly ani minimální částku, zatímco to byly finanční instituce, jejichž spekulace vedly ke světové krizi, a více než 30% zhodnocení polské měny způsobilo kolaps tamních loděnic.

Dnes Evropská unie poskytuje z peněz svých občanů pomoc těm, kdo krizi zavinili, zatímco její oběti jsou likvidovány. Rozsudek vyneseny nad polskými loděnicemi je rovněž dárkem německým loděnicím, které po roce 1989 dostaly stovky miliard německých marek v nevratných subvencích. Cenou bude ztráta více než 100 000 pracovních míst, zejména v Polsku, a nikoliv v Evropské unii.

Měli by se lidé a místa, kde vzniklo hnutí Solidarita, kde byl zahájen pád berlínské zdi a osvobození Evropy, padli za oběť arbitrárním rozhodnutím z Bruselu přijatým v zájmu spekulantů, kteří chtějí rozdrtit a

zplundrovat loděnice? Požadujeme na Komisi rozhodnutí, která pomohou zachránit a budovat odvětví stavby lodí.

Janusz Lewandowski (PPE-DE). – (PL) Paní předsedající, paní komisařko, po mnoha projevech, zejména polských, mám jen několik poznámek. Zaprvé, odkazují na dopis, který zaslala polská delegace u skupiny PPE-DE předsedovi Barrosovi, aby ho upozornila, že za železnou oponou byla stavba lodí považována za polskou specialitu. Z tohoto důvodu má relativně vyspělou technologii a kvalitní lidské zdroje. To bylo určité věno, které jsme přinesli do sjednocené Evropy, a to lze vidět u malých a středních podniků, které si dnes vedou velmi dobře, ale je skryto rovněž v potenciálu – včetně lidského potenciálu –, který náleží třem loděnicím, o kterých dnes diskutujeme. Dne je spolehlivost plánů určována zájmy současných a případných soukromých investorů, kteří chtějí v budoucnosti těchto lokalit riskovat své peníze.

Moje druhá poznámka se týká toho, zdali je politika hospodářské soutěže moudrá v těchto nestálých časech. Hranicí této moudrosti nemůže být prosté zajištění vztahů mezi konkurenty v evropském prostoru. Měla by rovněž čelit konkurentů, kteří občas hrají jinou hru – zatímco v Evropě hrajeme fotbal, oni ragby. Skutečnost, že výsledky nejsou vždy dobré, lze pozorovat z příkladu za polskými hranicemi. Možná jste slyšeli o skupině Aker, nejsilnější loďařské skupině v moderní Evropě, která sdružuje skandinávské, francouzské, německé a dokonce brazilské loďaře, předpokládám kvůli boji proti konkurenci z Dálného východu. Ale skupina Aker již zmizela. Stala se z ní korejská STX. Něco tady nefungovalo. Takže v naší složité době je mnohem důležitější činit taková rozhodnutí, která přinesou spíše stabilitu než nebezpečí, což platí také pro polské loděnice.

(Potlesk)

Dariusz Rosati (PSE). – (PL) Paní předsedající, paní komisařko, předkládáte plán, který se opravdu může stát základem úspěšné restrukturalizace polských loděnic. Polská vláda zahájila intenzivní práci na tomto plánu, ale klíčovým faktorem je čas. Žádáme vás o pozdržení rozhodnutí Komise týkajícího se loděnic. Žádáme více času pro polské orgány, aby připravily program slibující úspěch, který v Polsku zachrání více než 100 000 pracovních míst. Evropě rovněž pomůže v zachování důležitého průmyslu schopného konkurence na mezinárodní scéně. Mám nejméně dva důvody pro požadavek na více času. Zaprvé, váš plán vyžaduje v Polsku podstatné úpravy právních předpisů, a to není záležitost týdnů, ale několika měsíců. Zadruhé, současná situace se týká nás všech. Finanční krize hrozí, že se stane všeobecnou evropskou krizí. Poslední věc, kterou si Evropa právě teď přeje, paní komisařko, je zhroucení celého průmyslu.

(Potlesk)

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Paní předsedající, v této rozpravě chci položit několik otázek. Zaprvé, finanční podpora polským loděnicím je cílená podpora. Proto by Evropská komise neměla požadovat její vrácení. Zadruhé, podpora polských loděnic je podpora evropského odvětví stavby lodí, stejně jako podpora svého času přidělená východoněmeckému odvětví stavby lodí. Evropská unie potřebuje moderní, produktivní odvětví stavby lodí, u které ho si budou evropští provozovatelé námořní dopravy objednávat lodě. Zatřetí, úroveň státní podpory, kterou dostaly polské loděnice do dnešního dne a její výše předpokládaná pro budoucnost jsou zanedbatelné v porovnání s téměř 2 miliardami EUR, jež mají být podle zpráv uvolněny pro evropský soukromý bankovní sektor. Kromě toho vlády některých členských států činí v této oblasti rozhodnutí tak ukvapeně, že o nich ani neinformují Evropskou komisi.

Návrhy Evropské komise, že nejlepším řešením pro polské loděnice by byla jejich restrukturalizace rozdělením na samostatné výrobní společnosti, jsou nepřijatelné, protože by s největší pravděpodobností znamenaly rozdrobení majetku těchto loděnic, čímž by došlo k podstatnému snížení jejich výrobní kapacity.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Paní komisařko, na jedné straně oceňuji vaše pochopení historického a morálního rozměru těchto loděnic. Na straně druhé jsem přesvědčen, že jste dostatečně inteligentní na to, abyste pochopila, že ekonomické argumenty už nejsou nevyvratitelné. Podle mě to, co děláme pro banky, a to, co neděláme pro loděnice, neobstojí. Jsem přesvědčen, že v obtížné situaci potřebujeme odvážná rozhodnutí. Možná je to ta příležitost.

Zatřetí, kdybychom měli načrtnout temný scénář bankrotu a výprodeje majetku investorům pravděpodobně nepocházejícím z Polska, protože v naší zemi žádní nejsou, domnívám se, že by to bylo stejné jako v případech Siemensu a Airbusu řízených Korejci. Otázkou je, zdali by bylo tak rozsáhlý celostátní průmysl v cizích rukou přínosem pro Polsko a Evropu?

Bogdan Golik (PSE). – (PL) Paní předsedající, paní komisařko, protože jsem se v červenci a v září ptal dvakrát a nedostal jsem písemnou odpověď, ptám se na to nyní ústně. Otázka zněla, zdali je pravda, že na setkání Evropské komise a delegace společnosti Ulstein (jeden z investorů) dne 20. června jistý pan Soukup zastupující Komisi – a zde cituji poznámky Evropské komise – na dotaz ohledně prodejní ceny štětínských loděnic Nowa uvedl, že s ohledem na vysoké závazky a ztráty nebude vysoká. V této souvislosti se zeptal, proč společnost Ulstein neuvažuje o koupi majetku po případném insolvenčním řízení, které bude zahájeno po rozhodnutí o vrácení státní podpory. Zdůraznil, že pokud bude převzat majetek v insolvenčním řízení, nebyla by možná podpora restrukturalizace, ale bylo by možné získat část regionální podpory nových investic a pro tvorbu pracovních míst. Podle mého názoru zkušeného obchodníka to představuje návrh investorovi, aby se držel zpět a jednal proti zájmům společnosti. Bylo tomu tak, paní komisařko?

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gdaňské loděnice, kolébka solidarity, hlavní aktér boje proti komunismu, diskriminované loděnice, u nichž politická rozhodnutí komunistů zavinila jejich špatný finanční stav, dnes čekají na kladné rozhodnutí Evropské komise. To samé lze říci o celém odvětví stavby lodí. Polské odvětví stavby lodí nezávisí na tomto rozhodnutí samotné, protože na něm závisí celosvětové postavení odvětví stavby lodí Evropské unie. Problémem je konkurence z Koreje a zemí, které nejen poskytují státní podporu, ale také snižují pracovní standardy a které nedodrží práva pracovníků. Nebude existovat rovná hospodářská soutěž, pokud se bude s loděnicemi zacházet hůře než s bankami využívajícími nefér prostředky pro podporu hypoték.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Paní předsedající, paní komisařko, kolaps polského odvětví stavby lodí není nezbytný ani pro Polsko, ani pro Evropskou unii. Proto musíme nalézt společné řešení.

Zprv je třeba, aby Evropská komise stáhla své požadavky na vrácení veřejných finančních prostředků, zejména těch, kde se za dlužníky zaručil stát. Zadruhé, požadavek na loděnice, aby platily v době, kdy Evropská unie ustupuje od tržní ekonomiky a znárodňuje banky, je nespravedlivý a je v rozporu se smyslem Evropské unie.

Zatřetí, ekonomika Evropské unie i Polska se musí rozvíjet. Rozvoj nemůže vycházet z pouhé likvidace nebo omezování výroby jednotlivých průmyslových odvětví. Začtvrté, přání na likvidaci loděnic, kolébky hnutí Solidarita a evropských změn, může způsobit rozsáhlou obrannou reakci veřejné nespokojenosti, což teď nikdo nepotřebuje. A zapáté, v Evropské unii žije skoro sto milionů osob na hranici biologického přežití. Proč násobit chudobu?

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Paní předsedající, bezpochyby zažíváme krizi důvěry v evropské instituce, tedy krizi v Irsku, Nizozemsku a Francii. Ale nikoliv v Polsku. Alespoň dosud. Polsko evropským institucím důvěruje. Naneštěstí, pokud bude loděnicím zabráněno v činnosti a postupné restrukturalizaci, také Polsko možná zažije krizi důvěry v instituce Evropské unie, protože je každému jasné, že existuje dvojitý metr, dvojitá norma: liší se v případě bývalého Východního Německa a bank. Můžeme mluvit o rozdílných měřítcích, ale ti, kdo přijdou o práci, to nebudou chápat. Když jsem měl tu čest navštívit společně s paní komisařkou polské loděnice, měl jsem dojem – a pravděpodobně správný dojem –, že chcete najít správné řešení a dát loděnicím šanci. Děkuji vám mnohokrát.

Předsedající. – Omlouvám se panu Janowskému, panu Wojciechowskému a panu Pękovi, ale obávám se, že nebude možné pokračovat. Angažoval jsem se v odborech 30 let a chápu tragédii a dramatickou situaci zúčastněných, ale musím udělit slovo paní komisařce Kroesové.

Neelie Kroes, členka Komise. – Paní předsedající, zájem ctěných poslanců o tento dokument na mě udělal velký dojem a dnes jsem věnovala velkou pozornost všem poznámkám.

Udělám vše, abych vám mohla odpovědět, a pokud mi dovolíte, krátce se pokusím popsat současnou realitu.

Pan Buzek na začátek objasnil situaci v Polsku a správně zmínil, že bychom měli být připraveni nabídnout prospěšné řešení, které umožní zachování podnikatelské aktivity. Nabízíme prospěšné řešení, které zachová podnikatelskou aktivitu. Budou-li mít investoři zájem o stavbu lodí, a někteří jej mají – a máme takové zprávy nejen od členů vlád, ale i z jiných zdrojů –, pak mohou předložit nabídku za majetek, a to zdůrazňuji. Prosím, přihlédněte k tomu, že pokud se týká Komise, řešení může mít za následek životaschopnou hospodářskou činnost v Polsku. Musíme mluvit o životaschopné činnosti, protože nechci dotčeným zaměstnancům něco nereálného.

Trvá to příliš dlouho. Všichni tito lidé mají právo vědět, co se bude dít a jaká bude jejich budoucnost, a nikdo nečeká, že prostě řekneme: pokračujme, sakra, co můžeme dělat, pokračujme v tom, co děláme dosud. Víme, že toto není udržitelná situace. Přesto jsme my, jako Komise, dělali vše, abychom předložili řešení.

Proto, jak jsem uvedla dříve, by nám v případě Gdaňsku měla nejprve polská vláda předložit podnikatelský plán, který bude reálný z hlediska budoucnosti. Všichni tamní dělníci mohou svou práci vykonávat vynikajícím způsobem a již dělají práci, která je dobrým důvodem k zamyšlení o jejím rozšíření – konečnou jsou tyto loděnice privatizované, vlastníci do nich investovali a je možnost, že se zde bude pokračovat. Avšak zoufale potřebujeme podnikatelský plán, a o něj vás žádám. Vy, kteří se tak angažujete v polské situaci, byste se měli obrátit na polskou vládu a říci: „Pojďte, chlapi a děvčata, nyní musíte ho musíte předložit. My, jako poslanci Evropského parlamentu, už nemůžeme tolerovat fakt, že jste nic nepředložili.“ Jinými slovy, nepředkládají řešení otázky, kterou máte na mysli.

Předpokládám, že se ke gdaňskému problému bude přistupovat tak, jak jsem právě uvedla, takže nyní mohu přejít ke zbývajícím dvěma loděnicím. Právě jsem vám popsala, že by se ke Gdyni a Štětínu mělo přistupovat způsobem, který zachová zaměstnanost. O tom právě hovoříme, a proto jsem uvedla příklad Olympic Airlines. Samozřejmě je to úplně něco jiného: jedni staví lodě a druzí létají. Ale přesto byla původní myšlenka řešení v případě Olympic Airlines likvidace a poté majetek, bez zatížení se splácením velkých částek, poté noví investoři, kteří dají těmto podnikům šanci na životaschopnou budoucnost.

Pane Schulzi, neřekli jsme, že by měly být loděnice uzavřeny. Usilujeme o způsob, jak je posílit, aby odolaly přicházející recesi, a o činnost, která bude s největší pravděpodobností zisková – a to je příležitost pro obě loděnice –, až bude majetek rozdělen, přičemž se přihlédne k tomu, že zde je několik případných investorů, kteří se zajímají o to, jak jim poskytnout životaschopnou budoucnost.

Paní Schroedterová, polské loděnice měly delší přechodné období než loděnice východoněmecké, a navíc během ekonomického růstu. Pane Chruszczi, ale také pane Czarnecki, pokud to porovnáváte se situací v německých loděnicích – a zde je správné říci, že existuje paralela s německými loděnicemi –, pak mám dvě hlavní poznámky.

Zprv je třeba, abychom vzali na vědomí, že odvětví stavby lodí v jiných zemích, například Dánsku nebo Spojeném království, kde nebyly finanční možnosti tak štědré, byl podstatně zmenšen, nebo dokonce ukončil činnost. Měla bych o tom něco vědět: v mé vlasti muselo být uzavřeno docela dost loděnic. Takže pokud hovoříme o rovném zacházení, je třeba přihlédnout ke skutečnosti, že se v jiných členských státech Evropské unie v minulosti uzavíraly loděnice, které již nebyly životaschopné.

Několik poslanců provedlo srovnání se situací v Německu. Celková velikost těchto tří polských loděnic – Gdyně, Gdaňsku a Štětínu – je srovnatelná s velikostí německých loděnic před jejich restrukturalizací a podpora přidělená polským loděnicím v období 2002–2008 je rovněž srovnatelná s podporou udělenou Německem jeho loděnicím – zhruba 3 miliardy EUR. Takže pro srovnání existuje základ.

Avšak jak z pohledu narušení hospodářské soutěže, tak zajištění stabilních pracovních míst, je délka restrukturalizačního procesu v Polsku přitěžujícím faktorem. Zatímco byly německé loděnice privatizovány v roce 1993 a jejich restrukturalizace byla dokončena v letech 1995–1996, polské loděnice pokračovaly v subvencované činnosti velmi dlouho, ještě před přistoupením Polska k EU, a od té doby byly několikrát zachráněny.

Zmínila jsem to již dříve, v roce 2008, více než čtyři roky po přistoupení Polska k EU a osm let poté, co byla v Polsku v roce 2000 podle dohody o přidružení z roku 1994 zavedena pravidla pro státní podporu. Kromě toho odvětví stavby lodí těžilo z bezpříkladného hospodářského růstu v posledních pěti letech. K tomu by rovněž mělo být přihlédnuto: i během období, kdy toto odvětví zažívalo růst, nebylo možné zajistit polským loděnicím životaschopné postavení, což je něco, co musíme vzít v potaz. I během tohoto období věci nefungovaly tak, jak by v porovnání s jinými loděnicemi fungovat měly.

Takže pokud zohledníme, že tento nárůst, se zajištěným přísunem objednávek a stále rostoucími cenami, vytvořil příhodné podmínky pro provedení rozsáhlé restrukturalizace ze strany Polska, Polsko této šance nevyužilo. Odborníci na průmysl již předpokládají v nadcházejících dvou nebo tří letech pokles, přesycenost na světovém trhu.

Abych to shrnula, Závěrem, srovnání s Německem může mít smysl. Ano, je to podobné; ano, je to téměř srovnatelná situace. Ukazuje to, že se s polskými loděnicemi zachází úplně stejně jako s německými loděnicemi. Při posuzování státní podpory se uplatňují stejná kritéria, přičemž životaschopnost je z nich nejdůležitější.

Konečně by mohla být načrtnuta paralela s případy, kdy Komise v jiných členských státech státní podporu neschválila a dokonce nařídila vrácení nelegálně poskytnuté státní podpory. V odvětví stavby lodí připomínám zamítavá rozhodnutí nařizující vrácení podpory – jak si někteří z vás budou pamatovat – týkající se španělských státních loděnic IZAR, řeckých loděnic a několika dalších případů.

Pokud pan Bielan říká – stejně jako já ve svých poznámkách – trvalo nám to roky kvůli hospodářskému, sociálnímu a symbolickému významu těchto loděnic. Ano, trvalo. Odvážuji se to hájit, ale nejlepší, co můžeme hrdinům z loděnic poskytnout, je životaschopná budoucnost, a o to vás žádám: pouze o realistický přístup, přístup, který si tito hrdinové zaslouží.

Byla položena otázka o evropském odvětví stavby lodí. Komise ve spolupráci s evropským odvětvím stavby lodí aktivně uplatňuje integrovanou strategii – nazýváme ji *Leadership 2015* – zaměřenou na zvýšení konkurenceschopnosti celého tohoto odvětví ve všech členských státech Evropské unie. V této souvislosti pokračuje pomoc průmyslu v Polsku i jinde při řešení klíčových problémů, s nimiž se toto odvětví potýká, například usnadnění inovace a lepší ochrana práv duševního vlastnictví. Pokračující subvencování nemůže být odpovědí na výzvy v oblasti konkurenceschopnosti.

V Komisi se stejně jako vy zajímáme o životaschopný průmysl, který může fungovat bez státních zásahů a státní podpory a konkurovat sám za sebe. To je případ mnoha evropských loděnic, zejména v odvětví technologicky vyspělých plavidel.

Pan Tomczak a několik dalších poslanců porovnávali dnešní situaci finančního sektoru a situaci v bankách a ptali se, komu slouží ekonomika. Pokles podílu EU v celosvětovém odvětví stavitelství lodí nemůže být zvrácen tím, že zachováme neudržitelnou činnost, a pan Chruszcz a pan Tomczak se zmínili o hlavním směru v rámci finanční krize. Pokoušela jsem se to vysvětlit ve svém prvním vystoupení. Chtěla bych vám říci o něco více ohledně otázek, které mi někteří z vás položili.

Byla položena otázka o možnosti uplatňovat pravidla státní podpory méně přísně, a to s ohledem na státní podporu v současnosti schválenou Komisí a určenou finančním institucím. Je to zajímavá otázka, a nejen v rámci vašeho dnešního zasedání. Ale je rovněž pravda, že se musíme zabývat tím, proč se Komise v případě polských loděnic jevila jako přísnější, zatímco schvaluje rozsáhlou podporu evropským bankám.

Situace polských loděnic, dovolíte-li mi to tak říci, se zcela liší od bankovního sektoru. Jsou pro to dva důvody, které vám vysvětlím. Číslo 1: bankrot významných evropských bank by mohl způsobit zhroucení mnoha dalších finančních institucí a vytvářet systematické nepříznivé dopady na celou ekonomiku jednoho nebo více členských států. Takže se nyní zabýváme naléhavými krátkodobými opatřeními pro banky, což je v protikladu k podpoře restrukturalizace polských loděnic trvajícím mnoho let. Mimochodem, kdyby banky požadovaly dlouhodobou státní podporu, vztahovaly by se na ně podobné požadavky jako na polské loděnice. Musely by předložit důvěryhodný plán restrukturalizace. Musely by zajistit dlouhodobou životaschopnost, aby mohly přijímat podporu. Takže v současnosti v bankovním sektoru platí, že po bankách požadujeme restrukturalizaci a reálné podnikatelské plány pro budoucnost.

Nevím, proč se několik z vás tolik obává státní příslušností kupce majetku loděnic. Bude-li se jednat o skutečné podnikatele a bude-li je tento majetek zajímat, nechme je, ať o něj usilují. Dlužíme zaměstnancům loděnic, abychom usilovali o řešení bez ohledu na státní příslušnost nebo protekcionismus. To není odpověď, kterou bych chtěla dát zaměstnancům obávajícím se o svá pracovní místa, o místa, která budou udržitelná.

Velmi mě těší, že několik poslanců uznává pružnost loděnic a že z toho neděláme dogma. Pokud by jedinou možností byla pouze výroba lodí, budu se domnívat, že tyto případy neřešíme profesionálně. Měla by zde existovat udržitelná výroba jakýchkoliv produktů využívající zručnosti těchto lidí. Bude-li poptávka stoupat a pracovníci a loděnice budou kompetentní, v což – jak jste uvedli – věřím, pak jim můžeme dát šanci, aby se oprostili od zátěže státní podpory v minulosti.

Pokusím se to uzavřít, protože rozumím řeči vašich těl. Jedna z hlavních otázek, s nimiž jsem se potýkala je tato: nemůžete poskytnout více času? Je to způsob, jak bychom měli řešit tuto obzvláště obtížnou otázku? Domnívám se, že všichni tito pracovníci mají právo žádat po nás předložení reálného řešení pro jejich budoucnost. To co my, jakožto Komise, předkládáme, a to, oč žádáme polskou vládu a kde vůči ní naléhavě potřebujeme vaši podporu, je jejich informovanost. Prostě předložte podnikatelský plán pro Gdaňsk. Prosím, prosím. A mějte na paměti, že se jedná o příležitost pro Gdyni a Štětín.

Existuje budoucnost, ale pak musíme jednat tak, aby zátěž všech, kteří musí v posledních letech splácet státní podporu, byla snata z tohoto majetku a že s rozděleným majetkem bude existovat nová budoucnost pro činnost jak loděnic, tak v oblastech i regionech.

Je zcela klíčová, aby tento majetek nebyl tímto způsobem zatížen, protože bude-li tento majetek zatížen, pak bude pro investory méně zajímavý. Taková je skutečná zákonitost správného přemýšlení nad tímto řešením. Bude-li třeba provést likvidaci, může se tak stát paralelně, a bude-li paralelní, nebude trvat dlouho.

Kdybych stála tváří v tvář všem těmto pracovníkům, pak bych raději řekla: prosím, souhlaste s řešením, které vám právě Komise nabízí. Budete-li s ním souhlasit, může být provedeno rychle, a neříkejte mi, že nemůžete změnit právní předpisy, když jsou v Polsku takové, jaké jsou. Jsem si zcela jista, že právní předpisy mohou tomuto řešení vyhovovat, ale pokud tomu tak je, můžete jednat jako vláda. Ze svých zkušeností z minulého století a z jiné pozice vím – a věděla jsem –, že pokud chcete řešení, existuje východisko. Za všechny tyto pracovníky vás upřímně žádám: prosím, obraťte se na polskou vládu.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 142)

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN), písemně. – (PL) Paní předsedající, když sleduji současnou aktivitu Komise týkající se polských loděnic, utvrzuje mě to v mém přesvědčení, že Polsko nemělo vstupovat do EU za podmínek stanovených před několika lety. Miliony mých spoluobčanů byly podobného názoru, ale většina byla svedena k myšlence, že by EU mohla Polsku pomoci dosáhnout úrovně rozvoje „staré“ EU. To se netýká pouze loděnic, ale mnoha dalších oblastí, například zemědělství. Podporuji zapojení své země do Evropského společenství, ale jsem proti, a protestuji proti tomu, aby se s Polskem z ekonomického hlediska zacházelo jako s dobytým územím. Vidím, jak bývalé komunistické Východní Německo, nebo samozřejmě bankovní sektor, podléhá jiným kritériím. Je jim umožněna státní podpora.

Dnes, když osud Lisabonské smlouvy visí ve vzduchu, jsem přesvědčen, že z ekonomického hlediska učiní Polsko zcela závislé na bruselské byrokracii. Proto v nadcházejících volbách do Evropského parlamentu musí evropští občané podpořit politiky, kteří tuto smlouvu odmítnou.

17. Podpora vozidel silniční dopravy, která neznečišťují životní prostředí (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o zprávě (A6-0291/2008) pana Dana Jørgensena za Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin o revidovaném návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o podpoře čistých a energeticky účinných silničních vozidel (KOM(2007)0817).

Dan Jørgensen, zpravodaj. – (DA) Paní předsedající, každý den Evropané onemocní kvůli znečištění ovzduší z evropské dopravy. Také víme, že čelíme závažným změnám klimatu v neposlední řadě způsobené nadměrnou spotřebou paliv v odvětví dopravy. Z těchto dvou důvodů dnes odpoledne v této sněmovně diskutujeme o velmi významném právním předpisu. Z těchto dvou důvodů je rovněž důležité, že se nám podařilo úspěšně vyjednat kompromis mezi Parlamentem a Radou ministrů, který, jak doufám, zítra přijmeme.

To, o co bychom měli přijmout, je povinnost evropských orgánů hrát větší úlohu v boji proti znečišťování ovzduší. Měli bychom přijmout povinnost, aby při nákupu vozidel spíše než k ceně v librách a pencích nebo eurech a centech přihlížely k tomu, jde-li o popelářský vůz, autobus nebo jiné vozidlo, které používají pro plnění svých veřejných úkolů. Přihlédnuto musí být k dopadům na zdraví, životní prostředí a klima, ke skutečnosti, že vozidla vypouštějí různé druhy částic a že při spalování fosilních paliv způsobují zvýšené znečištění, a tím přispívají ke globálnímu oteplování.

Nenutíme orgány, aby si zvolily neekologičtější řešení, ale nutíme je, aby při svých výpočtech vzaly v potaz důsledky v oblasti zdraví a životního prostředí. Rovněž vytváříme otevřenost a transparentnost v souvislosti s učiněnými rozhodnutími. A proto jsem si jist, že mnohem více evropských orgánů učiní správná – tedy ekologická – rozhodnutí, namísto krátkodobých, přestože možná levnějších, možností zahrnujících pouze počty v librách nebo pencích. Kromě to je celým účelem tohoto návrhu.

Navíc bude mít tento návrh, jak doufám, některé přímé dopady na životní prostředí, protože veřejný sektor je skutečně odpovědný za velkou část nákupů široké škály vozidel: například autobusů, přičemž podíl evropských veřejných orgánů na nákupu autobusů činí zhruba jednu třetinu. Kromě opravdu přímého dopadu na životní prostředí, bude mít tento návrh ještě druhotný dopad, protože chceme vytvořit poptávku po zvláštních ekologických vozidlech – poptávku, která může řídit trh a která může způsobit, že se vývoj nových, lepších a ekologičtějších vozidel průmyslu vyplatí před tím, než mu to nařídí právní předpisy.

Považuji za důležité zdůraznit, že to není příliš byrokratická úprava. Není to otázka ukládání celé řady zatěžujících pravidel místním orgánům. Ani se nejedná o otázku vytváření obrovského objemu byrokracie.

Naopak, připravili jsme úpravu, jejíž uplatňování a provádění jsou velmi snadné. Je to úprava, která rovněž obsahuje výjimky, kdekoliv mohou být potřeba, a zejména je to úprava, která zajistí, že země, jež má již k dispozici efektivní systém zohledňující dopad nakoupených vozidel na zdraví a životní prostředí, bude mít možnost tento systém zachovat.

Jak již bylo zdůrazněno, podařilo se nám vyjednat dohodu, kompromis. Jsem přesvědčen, že jsme v rámci tohoto procesu vyslali důležitý signál, že zde v Parlamentu držíme při sobě, když jde o tento důležitý právní předpis. Chtěl bych poděkovat všem stínovým zpravodajům a Komisi za jejich konstruktivní spolupráci. Rovněž bych chtěl poděkovat francouzskému předsednictví za cílené úsilí, jímž také přispělo k dosažení uvedeného kompromisu. Jsem hrdý na to, že zítra můžeme schválit právní předpis, který v Evropě sníží znečištění a jehož pomocí se místní orgány budou přímo podílet na boji proti globálnímu oteplování a boji proti znečištění ovzduší, v jehož důsledku každoročně onemocní mnoho Evropanů.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN COCILOVO

Místopředseda

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, jak víte, cílem tohoto návrhu je zvýšit počet energeticky účinných vozidel, která znečišťují méně, na evropském trhu za účelem snížení jak spotřeby energie, tak emisí CO₂ a dalších znečišťujících látek. Tato opatření prospějí obyvatelům velkých i menších měst, kteří v současnosti tvoří většinu evropské populace.

Především bych chtěl poděkovat panu zpravodaji Jørgensenovi a stínovým zpravodajům za jejich zaujetí a konstruktivní příspěvky, stejně jako za spolupráci v rámci letních interinstitucionálních rozhovorů. Proces spolupráce nám umožnil vytvořit kompromisní dokument, který v prvním čtení získal širokou podporu.

Ustanovení návrhu směrnice stanoví, že veřejné orgány a společnosti, a také společnosti poskytující veřejnou dopravu, musí zahrnout spotřebu energie a emise CO₂ a dalších znečišťujících látek mezi kritéria výběru vozidel pořizovaných v rámci výběrových řízení. Rozhodnutí ve výběrovém řízení by v budoucnu nemělo vycházet výlučně z ceny vozidla, ale také z environmentálních nákladů v průběhu celé životnosti dotčeného vozidla. Současně návrh ponechává místním orgánům možnost rozhodnout o podrobnostech uplatňování těchto ustanovení, čímž se plně drží zásady subsidiarity. Legislativní text, který budeme schvalovat, nepřináší nové administrativní postupy. Návrh tedy zcela odpovídá stávajícím předpisům o zadávání veřejných zakázek a veřejných službách a všechna v nich obsažená ustanovení, například o výjimečných mezních hodnotách, zůstávají v platnosti.

Kromě toho návrh představuje významný pokrok v rámci politik Společenství v oblastech energetiky, klimatu a životního prostředí. Směrnice bude zahrnovat všeobecné parametry pro spotřebu energie, emise CO₂ a emise ostatních znečišťujících látek při nákupu prostřednictvím výběrového řízení. Evropský veřejný sektor proto bude sloužit jako příklad a bude podporovat vyspělejší inovační technologie s cílem vytvoření udržitelných dopravních systémů v budoucnosti. Podle mého názoru se jedná o velmi jasné poselství a může být sděleno místními veřejnými podniky nebo poskytovateli místních služeb související s tímto odvětvím snižování znečištění.

Návrh kromě toho zavádí do výběrových řízení na dodávky vozidel udržitelnou ekonomiku, aniž by se zvyšovaly náklady. Namísto toho dopad těchto vozidel, který budou mít během jejich použití, bude předvídatelný a transparentní před tím, než vznikne. Proto se bude o nákupu prostředků veřejné dopravy rozhodovat racionálně, a tím se může předejít vyšším nákladům jak u provozovatel, tak u samotných veřejných dopravních společností.

Předpokládá se, že dopady této směrnice – a již končím, pane předsedající – velmi překročí bezprostřední oblast uplatňování. Postupy zadávání veřejných zakázek jsou klíčovým, velmi viditelným trhem a mohou ovlivňovat rozhodnutí přijímaná společnostmi a jednotlivci. Můžeme předpokládat, že díky této směrnici se z dlouhodobého hlediska zvýší počet čistých a energeticky účinných vozidel a že prostřednictvím úspor z rozsahu dojde ke snížení jejich ceny. V důsledku toho se zvýší energetická účinnost a u všech v Evropě provozovaných vozidel dojde ke snížení emisí CO₂ a dalších znečišťujících látek.

Nyní bych si rád poslechl, co řeknou poslanci Evropského parlamentu, kteří se rozpravy velmi účastní, abych jim na konci rozpravy mohl poskytnout nezbytná vysvětlení. Doufám, že v průběhu této rozpravy dojdeme k pozitivnímu výsledku a že budeme moci revidovaný návrh směrnice přijmout.

Andreas Schwab, *navrhovatel stanoviska Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů*. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, chtěl bych začít tím, že z návrhu zprávy jasně vyplývá, že na ochraně životního prostředí a změně klimatu opravdu záleží nejen celému Evropskému parlamentu a všem jeho výborům, ale také Komisi a Radě.

Proto se domnívám, že určitě zaostáváme za panem Jørgensenem, když říká, že by se všichni v Evropě měli zajímat o snížení emisí znečišťujících látek a že by faktory ochrany životního prostředí a klimatu měly hrát významnou úlohu při zadávání veřejných zakázek na vozidla. Avšak na životní prostředí a změně klimatu musí rovněž záležet lidem, samotným občanům Evropské unie – musí to být autonomní zájem, tedy zájem těch, kdo v Evropské unii nakupují automobily nebo autobusy. Proto se budu nadále zajímat, zdali ustanovení, která zde navrhuje, opravdu nakonec v této věci posílí svědomí občanů, nebo zdali jej oslabí, a zdali bude tato směrnice opravdu sloužit všem našim cílům, nebo zdali vytvoří ještě více frustrace z údajné bruselské byrokracie.

Jak se na to dívám, existuje mnoho příkladů v mnoha evropských zemích, jež dokládají že se již dnes nakupují vozidla poháněná vodíkem a vozidla s nízkými emisemi CO₂, a to i bez této směrnice – jinými slovy: již existuje povědomí o životním prostředí. Spíše pochybuji, že to směrnice podpoří, protože podle mne toho směrnice činí velmi málo, a není pravda, jak tvrdíte, pane Jørgensene, že by byly dopady na životní prostředí nějak rozsáhlé.

Naším cílem by mělo být zvýšení povědomí kupujících, nikoliv ovlivnění 1 % trhu s osobními automobily a 6 % trhu s nákladními automobily prostřednictvím této směrnice. Domnívám se, že dopad bude relativně malý: podmínky výběrových řízení budou relativně široké a rozhodnutí se nakonec podřídí vnitrostátnímu uplatňování. To znamená, že je docela možné, alespoň podle právních služeb Rady, že rozsah dopadů na životní prostředí bude činit pouhé 1 %, a dopad na životní prostředí tedy bude relativně malý.

Avšak směrnice nebude nijak škodit, protože nakonec všechny zúčastněné subjekty budou mít možnost pokračovat víceméně stejně jako předtím. Jedná se o úspěch Rady a stínového zpravodaje ve Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin pana Hoppenstedta. Stanovisko Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, jehož jsem navrhovatelem, zaujal podobné stanovisko a prostřednictvím dialogu bylo možné směrnici podstatně vylepšit.

Proto se domnívám, že zde určitě existují některé pozitivní body, které je dobré zdůraznit, protože někde směrnice cení své byrokratické zuby. Nyní členským státům umožňuje stanovit technické podmínky výběrových řízení, což do určité míry umožňuje jejich pružnost. Rovněž stanoví, aby do rozsahu její působnosti obecně nespádala specializovaná vozidla.

Avšak stále existuje riziko nulového dopadu, a proto bych rád na závěr uvedl, že se směrnice sice pokouší dosáhnout správného cíle, ale špatným způsobem. Pozměňovací návrhy vycházející z kompromisu v rámci dialogu znamenají, že – za předpokladu, že bude uplatňována na vnitrostátní úrovni způsobem prospěšným veřejným zadavatelům – v mnoha členských státech nebude mít se vši pravděpodobností téměř žádný dopad.

Je třeba, aby se zúčastněné osoby v evropských institucích ptaly samy sebe, zdali tato směrnice v současném stavu stále – po nepochybně obtížném kompromisu v rámci dialogu – opravdu splňuje cíle, pro něž byla určena. Kvalita jejich ustanovení takřka výlučně závisí na jejich provedení ze strany členských států, přičemž skutečně neexistuje potřeba regulace na úrovni Společenství.

Ještě jednou bych chtěl s politováním poukázat na to, že se tato směrnice v konečném důsledku týká pouze 1 % prodaných osobních automobilů a 6 % prodaných nákladních vozidel, a tím pádem nebude její přínos životnímu prostředí naneštěstí příliš významný.

Silvia-Adriana Țicău, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro dopravu a cestovní ruch*. – (RO) Směrnice zavádí ekologická kritéria mezi kritéria posuzovaná při nákupu čistých a energeticky účinných silničních vozidel. Členské státy informují veřejné zadavatele a subjekty poskytující služby veřejné osobní dopravy o ustanoveních týkajících se zadávání veřejných zakázek na ekologická vozidla.

Výbor pro dopravu a cestovní ruch navrhuje, aby se členské státy a Komise zabývaly způsobilostí projektů městské mobility z hlediska finanční podpory a podpory ekologických vozidel během přezkumu národních strategických referenčních rámců a vnitrostátních a regionálních operačních programů v polovině období. Podobně musí pokračovat iniciativy pro městskou dopravu a programy Civitas a Inteligentní energie – Evropa.

Výbor pro dopravu a cestovní ruch navrhuje, aby orgány, které nakupují ekologická vozidla s nejvyšším podílem z celkové roční výše konkrétních výběrových řízení, používaly označení „čistá a energeticky účinná městská silniční doprava“. Chtěla bych zpravodaji poblahopřát a jsem si jista, že tento dokument změní přístup místních veřejných orgánů k životnímu prostředí.

Karsten Friedrich Hoppenstedt, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Paní předsedající, předložený návrh Komise o podpoře energeticky účinných vozidel je revidovanou verzí původního návrhu zamítnutého před dvěma lety. Nový návrh Komise představuje podstatné zlepšení. Je však třeba uvést, že také tento text obsahuje četné body, jež mohou být kritizovány, například chybějící posouzení dopadů na životní prostředí, relativně malý tržní podíl dotčených vozidel – to zde již bylo zmíněno – a v neposlední řadě povinné začlenění environmentálních kritérií do postupů žádostí, což odporuje legislativě Evropského soudního dvora.

Tyto nedostatky se zhoršily v důsledku dohody v řídicím výboru, což by mohlo způsobit neohebné a byrokratické předpisy. Tento výsledek by pro mě byl nepřijatelný. V rámci podpory kompromisu – a to je pozitivní konstatovat – byl obsah ve shodě s Radou a Komisí úplně pozměněn – takže nyní půjde ke schválení do plenárního zasedání text, který může získat podporu.

Ústředním bodem je pružnost obcí. Členské státy mohou bez omezení stanovovat vlastní pokyny nahrazující standardizovanou metodologii návrhu Komise. Jen v Německu vím o četných normách upravujících zadávání veřejných zakázek na ekologická vozidla. Tyto normy se již dnes úspěšně používají, a podle toho, co tvrdí sdružení našich obcí, by tato forma měla zůstat zachována i v budoucnu. Proto by se v těchto případech neměly očekávat žádné nové povinnosti.

Na druhé straně členským státům bez odpovídajících předpisů text předkládá pokyny pro ekologickou politiku zadávání veřejných zakázek. V případě, že by se členské státy rozhodly pro model vypracovaný Komisí, mohou se nyní spolehnout na zjednodušené postupy. V případě veřejných zakázek do výše 249 000 EUR není potřeba začínat s žádnými formálními postupy žádostí. Uplatní se hodnota hranice *de minimis*. Jak jsme slyšeli, jsou vyloučena také speciální vozidla.

Kompromisní text podporuje Rada i Komise a schvalují ho sdružení obcí, stejně jako automobilový průmysl. I kdyby bylo možné odstranit celý legislativní text, nezbudou prakticky žádné protikladné zájmy. Proto doporučuji souhlasit s kompromisním postupem.

Inés Ayala Sender, jménem skupiny PSE. – (ES) Pane předsedající, především chci poděkovat zpravodaji za jeho vytrvalost v otázce, kterou Parlament původně zamítl. Evropské komisi chci také poděkovat za vytrvalost v této otázce, když předkládá revidovaný text, který je zásadní vzhledem k tomu, že využívá již dostupného nástroje, konkrétně schopnost místních orgánů podporovat exemplární zadávání veřejných zakázek, zejména v oblasti, jakou jsou čistá silniční vozidla, která jsou nyní klíčová.

Vítám rovněž skutečnost, že bylo podstoupeno riziko urychlení postupu, který se, jak doufám, nyní pohne kupředu, jako tomu bylo s dohodou nebo dohodovacím řízením.

Také vítám podporu a uznání iniciativ, jako jsou City-VITALity-Sustainability (CIVITAS) a Inteligentní energie – Evropa, jež tvoří základ tohoto typu programů. Doufáme, že tato podpora bude pokračovat společně s uznáním účasti všech zúčastněných stran, včetně podpory vodíku.

Avšak pokud se týká infrastruktury pro zásobování, musím vyjádřit politování nad tím, že jsme nakonec nebyli schopni využít nástroje z oblasti dopravy, který byl do určité míry tímto Parlamentem zamítnut, tedy transevropských energetických sítí, které byly v minulosti navrženy, ale nakonec nebyly přijaty.

Hovoříme o všech těch fondech a veškeré té státní podpoře, ale dosud nebyl určen žádný konkrétní fond nebo program v oblasti transevropských energetických sítí. V posledních letech se v této oblasti přešlapovalo na místě, a to i přesto, že jsou nyní dodávky nových alternativních paliv, například plynu nebo vodíku, životně důležité.

Proto bych chtěl požádat pana komisaře Tajaniho, zdali by nám v budoucnu, při revizi tohoto textu, nebo možná i před ní, mohl předložit návrh týkající se tohoto tématu: konkrétně využití tohoto nástroje transevropských energetických sítí pro zajištění dodávek těchto nových paliv v jedné z oblastí, kde jsou nejvíce třeba, jinými slovy oblasti této základní infrastruktury pro nová paliva.

Vittorio Prodi, jménem skupiny ALDE. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych poděkovat panu Jørgensenovi za tuto zprávu. Jsem přesvědčen, že se skutečně jedná o opatření odpovídající celému energetickému a environmentálnímu balíčku, o němž právě hovoříme. Určitě bude mít dopad na postupy

zadávání veřejných zakázek, nepochybně se jím bude řídit výběr ze strany institucí, ale především – naproti tomu – se jím budou řídit rozhodnutí výrobců.

To se skutečně rovná představení soudržného rámce specifikací, kterým budou muset vozidla odpovídat jak ve vztahu k parametrům snižování emisí skleníkových plynů, tak dalších parametrů, jež se přímo týkají znečištění a zdraví.

Také finanční zhodnocení vzbuzuje určité obavy: pokud se týká oxidu uhličitého, jedná se již o současné téma Kjótského protokolu v oblasti obchodování s emisemi. V dalších oblastech by to mohlo vyložené znamenat vyčíslování hodnoty zdraví v penězích nebo finanční zhodnocení zdraví. Přesto je zřejmé, že je zde konkrétním cílem nalezení srovnávacích bodů, určitě nikoliv proto, aby byly emise podporovány, ale spíše aby byly sníženy, a to včetně těch, které mají dopad na zdraví. Proto jsou zde uvedeny technické specifikace energetické činnosti a dopadu na životní prostředí.

Jedná se o významnou příležitost nabízenou touto směrnicí. Situace je tedy zřejmá, ale není omezen výběr dostupných institucí. Vyjádření nesouhlasu mne spíše pobavilo, protože se mi zdá zcela plně předsudků. Tato směrnice je silnou pobídkou institucím, ale podle mého názoru je především určena výrobcům vozidel.

Margrete Auken, jménem skupiny *Verts/ALE*. – (DA) Děkuji vám, pane předsedající, a děkuji vám, pane Jørgensene za vaši upřímnou a konstruktivní spolupráci. Právní předpis, který, jak doufám, zítra přijmeme je nezbytný. V každém případě zkušenosti z Dánska, odkud Dan Jørgensen a já pocházíme, nás učí, že pokud nevytvoříme vhodné rámce pro ekologický nákup, nedostaneme se nikdy za fázi rozhovorů. Veřejné orgány si vybírají nejlevnější nabídku, nikoliv nejekologičtější. Proto je správné zavést povinnost evropských orgánů přihlížet při investicích do nových vozidel například k emisím CO₂ a částic. Pro nás by bylo ideální, kdyby všechny orgány používaly v rámci rozdělování svých veřejných zakázek společnou metodu deklarování dopadů na životní prostředí, aby bylo zřejmé, že znečišťovatel platí. Internalizace vnějších nákladů, jak tuto zásadu nazýváme, bychom chtěli v praxi všichni. Rovněž by to výrobcům poskytlo určitou míru jistoty ohledně použitých kritérií pro rozdělování. Avšak bude nám potěšením žít s řešením, které předkládáme v této sněmovně, kdy budou mít místní orgány i samotný stát možnost volby, zdali chtějí v rámci svých materiálů k výběrovým řízením uložit konkrétní požadavky týkající se spotřeby paliva a emisí částic, nebo chtějí-li využít model, podle kterého záleží na dopadu vozidla na životní prostředí, což se posléze stane základem kontraktu. V tomto ohledu jsme spokojeni s cenou, kterou tento návrh stanoví za kilogram CO₂, tedy mnohem bližší předpokládané tržní ceně. Pouze takový způsob je silnou pobídkou vytvořenou pro vývoj čistších autobusů a nákladních i osobních automobilů. Je škoda, že se nám ve výboru nepodařilo dosáhnout většiny, abychom stejné požadavky neuložili i v rámci trhu s ojetými vozidly. Neexistují žádné technické důvody, proč by se neměly uplatňovat i v tomto ohledu. Pokud se budou uplatňovat jen u nových automobilů, bude trvat příliš dlouho, než se přefiltrují příznivé dopady tohoto návrhu, a skutečně nemáme čas na to, abychom čekali na všechna tato nezbytná zlepšení. Avšak tento právní předpis je důležitým krokem na cestě k využití obrovské kupní síly veřejného sektoru k prosazování paušálních ekologických řešení.

Bairbre de Brún, jménem skupiny *GUE/NGL*. – (GA) Pane předsedající, vítám doporučení v rámci dohodovacího řízení schválená zástupci Parlamentu, Rady a Komise týkající se čistých vozidel v silniční dopravě.

Místní orgány a další veřejné orgány musí být vyzvány k tomu, aby investovaly do udržitelné čisté dopravy.

Bude-li v dopravě rozhodováno podle ekologických kritérií a kritérií účinnosti, přispěje to zejména v našich městech ke zdraví občanů a ochraně životního prostředí. To nám pomůže plnit naše klimatické cíle, a co je důležitější, může to být tržní katalyzátor pro volbu ekologické dopravy. Subjekty zapojené do zadávání veřejných zakázek by měly zvažovat dlouhodobé přínosy.

Do výpočtů by měly být zahrnuty všechny náklady týkající se zvolených opatření.

Evropa zažívá v odvětví dopravy velké potíže.

Doufám, že bude tato směrnice – co nejdříve – přijata, aby se s jejím uplatňováním, jakožto podpůrným opatřením pro místní a veřejné orgány, které si cení životního prostředí, mohlo začít do roku 2010.

Johannes Blokland, jménem skupiny *IND/DEM*. – (NL) Pane předsedající, rozprava o klimatu a energetice, která právě probíhá v této sněmovně, vždy zdůrazňuje význam udržitelné společnosti a udržitelné odvětví dopravy tvoří její součást. V posledních měsících jsme se pokoušeli uložit přísnější normy v nákladní dopravě (Euro 6) a pro osobní automobily. Tímto řešíme problém u zdroje. Mohli bychom dopravu učinit udržitelnější i v následných fázích tím, že bychom vydávali ekologické výzvy k výběrovým řízením, jak je uvedeno v návrhu, o kterém právě hovoříme.

Beze zbytku podporuji zásadu začlenění energie a dopadů na životní prostředí do výběrových řízení na vozidla. Přispívá k udržitelnému vývoji vozidel, protože je podporována poptávka po udržitelných vozidlech, což pobízí výrobce k inovacím. Důležitými aspekty, které je třeba zohlednit, jsou spotřeba paliva a související emise CO₂, ale také emise toxických a jinak škodlivých částic, například oxidu uhličitého a jemných částic.

Pro účinnou politiku je důležité zajistit hodnotnou výměnu znalostí a informací, v jejímž důsledku bude možné optimalizovat postup ekologického zadávání veřejných zakázek.

Chtěl bych poděkovat zpravodaji panu Jørgensenovi za to, že u tohoto tématu dosáhl kompromisu s Radou. V předchozí fázi byla v této záležitosti diskuse velmi obtížná, ale ve druhém čtení byla podle mého názoru dohoda důkladně prodiskutována, což mi umožňuje, abych se pod ní podepsal.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) Pane předsedající, pane komisaři, dnes dopoledne hovořil v této sněmovně prezident Sarkozy o rozdílu mezi protekcionismem a inteligentní tržní intervencí. Když k tomu přidáme nesčetné případy, kdy je evropský průmysl zavalen pravidly a omezeními, která ho, jakkoliv jsou nezbytná, činí méně konkurenceschopným, můžeme snadno pochopit důvod pochval a hlasování ve prospěch právě projednávaného návrhu.

Je dobře známo, že má Evropská unie různé nástroje k dosažení cílů „třikrát dvacet“: jedním z nejběžnějších přístupů je žádat evropský průmysl, aby splňoval ekologická kritéria a kritéria kontroly emisí; alternativou, o které dnes diskutujeme, je navrhnout, aby veřejné orgány působily jako tržní katalyzátory. To zcela dává smysl. Podporovat hlavní veřejné kupující, aby řídili trh a vytvářeli poptávku po čistých a energeticky účinných vozidlech, jejichž výroba může být mnohem nákladnější, ale určitě příznivá pro životní prostředí, je způsob tržní intervence, který je legitimní, vhodný a obhajitelný.

Intervence se samozřejmě nesmí odehrávat způsobem odporujícím zájmům daňových poplatníků. Avšak tyto zájmy musí být posuzovány jak z hlediska bezprostředních nákladů, tak případných přínosů pro životní prostředí v každodenním životě občanů. Podle dnes projednávaných cílů, se bude po veřejných orgánech požadovat, aby při nákupu vozového parku nepočítaly pouze s kupní cenou, ale také s náklady v průběhu životnosti vozidla v oblasti spotřeby paliva, emisí CO₂ a znečištění ovzduší. Tyto náklady se musí skutečně stát kritériem při zadávání veřejných zakázek.

Veřejné orgány tak budou mít příležitost jít příkladem a působit jako katalyzátory pro automobilové odvětví, takže to bude rozvíjet výrobu ekologických vozidel se stále se snižujícími emisemi CO₂ a znečišťujících látek a investovat do ní. Na závěr chci poblahopřát panu Jørgensenovi a návrhovatelům, jejichž práce umožnila, že dnes o tomto dokumentu hovoříme a očekáváme, že skutečně pomůže s pozitivními důsledky pro udržitelnou budoucnost naší společnosti změnit chování.

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Pane předsedající, přestože jsme nyní dosáhli kompromisů, nebo možná právě proto, že jsme dosáhli kompromisů, které – jak řekl pan Schwab – odstranily zuby z legislativního textu, vyvstávají otázky ohledně účelu této směrnice.

S ohledem na malý tržní podíl vozidel nakupovaných z veřejných prostředků – hovoříme zhruba o 1 % osobních a 6 % nákladních automobilů – nemůžeme hovořit o významném příspěvku k ochraně klimatu. Není to nic víc než kapka v moři. Z hlediska hodnoty nejsou námi vynaložené prostředky odůvodněny.

Konec konců považuji použití práva veřejných zakázek za velmi diskutabilní nástroj. Jakožto nástroj veřejných orgánů pro nákup se právo veřejných zakázek jasně týká výrobků, jejich vhodnosti a jejich výkonu. Dodatečná environmentální kritéria prostě neobsahuje.

Chtěl bych rovněž poukázat na to, že budeme o normách pro výrobky hovořit v Bruselu. Máme hovořit o emisních normách pro nákladní a osobní automobily a poté o emisních limitech CO₂ pro osobní a nákladní automobily. Nepotřebujeme další evropskou regulaci upravující nákup výrobků. V tomto případě opět vytváříme dodatečnou a neúčinnou byrokracii a znovu porušujeme zásadu subsidiarity.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Pane předsedající, v době, kdy se naše rozpravy nevyhnutelně točí, jako vířící derviši, okolo krize, nemohu odolat pokušení a nepopsat přístup mého kolegy Dana Jørgensena jako kruh, ale toho času jako účinný kruh; kruh, který je kromě toho účinný ve své transparentnosti.

Prostřednictvím veřejných zakázek, které podporují výměnu starého vozového parku za nová vozidla, se ekonomika dostává do služeb životního prostředí; snižováním emisí CO₂ kvůli vytvoření poptávky se životní

prostředí dostává do služeb ekonomiky. Tato dokonalá rovnováha vytváří účinný kruh na rozpočtové úrovni a na úrovni transparentnosti. Za tuto cenu bude představovat skutečný pokrok.

Abychom toho dosáhli, musíme se držet dvou zásad: pravdivého posuzování nákladů vozidla během celé jeho životnosti a transparentní rozhodování na místní úrovni, aby se mohl konat sociálně odpovědný audit příznivých dopadů na životní prostředí. Bez transparentnosti budeme mít kruh, ale zdaleka nebude účinný. Chtěl bych ocenit práci vykonanou naším kolegou poslancem s cílem tuto transparentnost zvýšit. Případným využitím všech faktů týkajících se jejich nákupů a seznamu úspěchů, který bude zdůrazňovat opravdovou dobrou vůli místních orgánů při nákupu čistých vozidel, provedou všichni občané stejná posouzení, veřejně a aktuálně zhodnotí opravdovost těchto závazků, jež se skrývá za rétorikou.

V tomto směru nemůžeme učinit lépe než podporovat vytvoření ekologického označení, viditelné, čitelné a srozumitelné značky této ekologické kvality. V době současné krize evropský automobilový průmysl zjistí, že tato poptávka po čistých, ekologicky označených vozidlech zdaleka není překážkou, ale působí jako pobídka rozvoje, jako výzva, na kterou je třeba reagovat. Hospodářská krize nesmí v žádném případě sloužit jako záminka k zastavení zlepšování naší praxe zaměřené na snižování škodlivých dopadů na životní prostředí.

Naopak, před námi je příležitost. Přijďeme na to, jak ji využít a vytvářet nové účinné kruhy a myslíme při tom tady a teď na naši planetu, ale především na budoucí generace.

Avril Doyle (PPE-DE). - Pane předsedající, děkuji vám za shovívavost. Po mnoha diskusích nad svou první zprávou Komise v lednu předložila revidovaný návrh, jehož cílem je přispět prostřednictvím podpory čistých a energeticky účinných vozidel k tomu, že se z EU stane vysoce energeticky účinná ekonomika produkující malé množství skleníkových plynů. Tato politika je v souladu s několika dalšími návrhy, včetně těch, jež jsou součástí klimatického a energetického balíčku. Podle mého názoru by měla tato směrnice urychlit nákup čistších a účinnějších vozidel a současně vytvářet tržní dynamiku podporující tato vozidla.

Rada návrh změnila a znovu definovala působnost, aby zajistila soudržnost se směrnicemi o zadávání veřejných zakázek. Kromě toho zavedla větší pružnost v oblasti možností. Návrh směrnice se nyní týká nákupu vozidel veřejnými zadavateli a různými stranami a subjekty pro účely směrnic o zadávání veřejných zakázek a provozovateli služeb veřejné dopravy podle nařízení o závazcích veřejné služby. Požaduje, aby dotčené orgány do specifikací výběrových řízení buď zahrnuly požadavky týkající se spotřeby energie, emisí CO₂ a emisí dalších znečišťujících látek, nebo tento dopad zahrnuly do kritérií pro udělení kontraktu.

Podporuji všeobecný přístup, který poskytuje možnost výběru přihlédnutí k nákladům za celou dobu životnosti a rovněž umožňuje pružnost zvážení nákladů za celou dobu životnosti v kritériích pro udělení. Kromě toho bude směrnice přijatelná v rámci agendy udržitelnosti, jejímž požadavkem bude, aby byla vždy povinná co nejkřídlejší vozidla. Smím se domnívat, že tato směrnice může být důležitým doplňkem neobchodní agendy členských států, jejímž cílem je snížení emisí CO₂ v rámci našeho hlavního cíle, jímž je klimatický a energetický balíček?

Směrnice se bude týkat všech vozidel zakoupených ministerstvy, místními a státními orgány, samozřejmě s výjimkou vozidel záchranné služby, záchranných a vojenských vozidel. Byl jsem ujištěn, že mnoho těchto orgánů již do kritérií veřejných zakázek zapracovává náklady během životního cyklu – včetně nákladů na palivo. Odhaduje se, že efektivní náklady, včetně emisí, budou z hlediska celkových nákladů malé. Nefandím byrokracií a tento návrh neobsahuje žádné nové administrativní překážky, abych citoval samotného komisaře Tajaniho. Ale opatření jsou nezbytná na všech úrovních, máme-li přeměnit naše ekonomiky na nízkouhlíkové, což tak nutně potřebujeme. Proto tento návrh podporuji.

Paweł Bartłomiej Piskorski (ALDE). - (PL) Pane předsedající, otázka, o níž dnes diskutujeme, nás v Evropském parlamentu spíše sjednocuje, než rozděluje, jak se můžete přesvědčit. Diskutujeme o tom, jak prospět našim občanům a učinit vozidla, která používáme, co neekologičtějšími.

Dokument, který právě projednáváme, není v žádném případě dokonalý. Je plný kompromisů, které jsou v této fázi diskuse pravděpodobně nezbytné. Ale nepochybně se jedná o krok správným směrem. Vybízí zejména veřejné uživatele vozidel – orgány místní a ústřední správy – k nákupu ekologických vozidel. To je velká hodnota této směrnice, ale velmi pravděpodobně se nacházíme, jako u mnoha otázek projednávaných touto sněmovnou v oblasti bezpečnosti silničního provozu a dopravy, pouze na začátku, nikoliv na konci debaty.

Horst Schnellhardt (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, tento návrh směrnice podpoře čistých silničních vozidel ve veřejných institucích je velmi byrokratický a nepraktický. Rozhodně nelze předpokládat, že bude mít nějaký znatelný dopad na životní prostředí. Na cíli není nic špatného; navíc ho podporujeme. Rovněž se však chceme všemi silami snažit o vytvoření vhodného klimatu v Evropě.

Nemohu ale souhlasit s tímto byrokratickým přístupem, který ve skutečnosti více problémů vytváří, než jich řeší, a nepředstavuje zlepšení. Pokud, jak zde bylo dnes při několika příležitostech poukázáno, činí podíl dotčených osobních a nákladních automobilů pouhé 1 %, respektive pouhých 6 %, lze jen těžko předpokládat, že pocítíme nějaké dopady. Budou-li muset místní orgány neustále vypočítávat, kolik toho vozidlo během své životnosti vyprodukuje, a jaké náklady z toho vzniknou, pak rozhodnutí o nákupu s ohledem na všechny tyto faktory – a rovněž s ohledem na námitku, že tato směrnice vytváří stále větší byrokracii –, pak ve velkém popíráme celé právo veřejných zakázek. Říkáme něco zcela jednoduchého: nyní bylo rozhodnuto jinak. Je realitou, že se místní orgány musí rozhodovat podle ceny.

Protože se v tomto případě jedná o dvojí právní úpravu, vytváříme určitou právní nejistotu. To je velmi trestuhodný stav, se kterým nemohu souhlasit. I když kompromis navrhl zmírnění, nepřináší žádné zlepšení. Nemůžeme předpokládat žádné zlepšení klimatu. V dohledné době nemůžeme předpokládat ani snížení byrokracie.

Kromě toho se toto vše děje šest měsíců před evropskými volbami. Vy nemusíte vést tuto diskusi, pane komisaři. Spíše my ji musíme vést v rámci předvolební kampaně.

Pokud zde stále budu za dva roky, až Komise předloží svou zprávu, pak mohu pouze předpokládat, že prohlásí: „Opatření byla neúspěšná, musíme zpřísnit úpravu.“ Neuvědomí si, že udělala chybu – stejně jako před dvěma roky nepředpokládala zamítnutí –, ale prostě řekne, jak vyplývá z úvah o této záležitosti, že je nyní potřeba začlenit i soukromou osobní automobilovou dopravu. Takový je cíl, a s ním prostě nemohu souhlasit. Naši rozpravu je třeba vést od základu, aby pak i Komise věděla, že je v tomto případě třeba, aby více naslouchala Parlamentu a jeho poslancům.

Gábor Harangozó (PSE). – (HU) Děkuji vám mnohokrát, pane předsedající. Pane komisaři, dámy a pánové, v dnešní dopolední rozpravě jsme se již shodli na jedné věci: tento svět směřuje k ekologické katastrofě. Stále můžeme změnit směr a Evropa skutečně chce učinit změny. Ani finanční krize, ani jiný důvod nás nemůže donutit, abychom se vzdali vůdčí úlohy při dosahování udržitelnějšího rozvoje. Bereme-li to vážně, jsou třeba radikální změny, abychom vytvořili automobilový průmysl s větším povědomím o životním prostředí.

Je obtížné přesvědčit spotřebitele, aby se rozhodli pro ekologičtější, ale v současnosti dražší vozidla. Avšak pomocí správné regulace můžeme přispět k vytvoření čistšího vozového parku. Na jedné straně můžeme při nákupu vozidel z veřejných prostředků věnovat více pozornosti ekologickým hlediskům, přičemž veřejná sféra půjde dobrým příkladem; na straně druhé můžeme zvýšit poptávku do takové míry, která zlevní vývoj čistších technologií. Protože je tato úprava nejen důležitá pro ochranu životního prostředí, ale je rovněž klíčovou příležitostí k zachování silného evropského automobilového průmyslu, musíme ji zavést co nejdříve a v co nejširším měřítku. Děkuji vám mnohokrát.

Fiona Hall (ALDE). – Pane předsedající, tato směrnice je velmi vítaná, protože z právního hlediska zhmotňuje předchozí návrhy ve směrnici z roku 2006 a akčním plánem Komise pro energetickou účinnost.

Veřejné zakázky musí hrát klíčovou úlohu, nejen tím, že půjdou příkladem, ale také proto, že velké kontrakty pobízejí hromadnou výrobu, a tím snižují cenu energeticky účinných vozidel. Rovněž z technického hlediska dozrál čas pro tuto směrnici. Kvůli inovaci v technologii baterií se změnila dojezd a rychlost vozidel poháněných elektrinou. Mnoho vozidel objednaných veřejnými zadavateli jsou vozidla vozového parku – která se v noci vrací na základnu, kde mohou být snadno připojena k rozvodné síti a dobíta –, takže nejsou závislá na předchozí výstavbě dobíjecích zařízení a servisních stanic.

Na závěr bych chtěla říci, že doufám, že směrnice bude sloužit jako základní kámen komplexního návrhu na snížení emisí CO₂ z užitkových vozidel.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – (FI) Pane předsedající, fakta hovoří sama za sebe: 26 % celkové spotřeby energie a 24 % emisí CO₂. Spotřeba energie a emise se každý rok zvyšují zhruba o 2 %.

Emise zhoršují kvalitu ovzduší v mnoha evropských městech a mnoho oblastí bude čelit problémům při dosahování cílů Společenství v oblasti kvality ovzduší. Vysoké náklady na rozvoj zpomalují růst poptávky po vozidlech s nízkými emisemi, což naopak zpomaluje pokles pořizovacích nákladů, přestože by posouzení

dopadů mělo uvádět, že pravidla pro snižování ceny paliva by měla vyrovnávat jakékoliv vyšší pořizovací náklady u vozidel s nízkými emisemi.

Tyto skutečnosti týkající se silniční dopravy jsou známé dlouho a konečně nadešel čas jednat. Úspory nákladů obsažené v tomto návrhu směrnice, který právě projednáváme, se odhadují na zhruba 21,5 miliard EUR, nemluvě o přínosech pro životní prostředí. Avšak není nevýznamné, jak budou stanovené cíle dosaženy.

Všichni si můžeme vzpomenout na mnoho příkladů dvojího dopadu v důsledku přesahujících právních předpisů, kdy ideologické cíle nakonec vytvořily byrokratické soukolí. Například pokud se uskuteční návrhy zpravodaje týkající se ekologického označování v rámci veřejných zakázek nebo zlepšení současných vozidel za použití kritérií určených pro vozidla nová, mohla by pohltnout jakýkoliv přínos v oblasti nákladů, jehož bylo dosaženo prostřednictvím právních předpisů, protože budou zahrnovat dodatečné náklady. Právě proto bychom neměli tolik spěchat s naším úkolem vyřešit ekologické problémy.

Ale záměry pana Jørgensena byly dobré a v mnoha oblastech uspěl. Naši podporu si zaslouží větší transparentnost veřejných zakázek, pokud zajistíme, že informace nebudou zneužity k populistickým záměrům. Nevyhnutelnou je pravděpodobně také úloha veřejných zakázek jako katalyzátoru pro trh s ekologickými vozidly.

Avšak chápu ty přítomné, kteří chtějí zítra hlasovat proti tomuto legislativnímu návrhu. Kompromis v prvním čtení zřídka splňuje kritéria demokracie: to jsme zjistili během rozpravy o parlamentním klimatickém a energetickém balíčku, pokud ne dříve.

Thomas Ulmer (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, ochrana klimatu je cílem nás všech. Avšak existují různé způsoby, a ty nejsou vždy na první pohled rozeznatelné. Nenamítám nic proti ekologickému zadávání veřejných zakázek tam, kde je to rozumné. Rozhodně odmítám tuto směrnici, i když jsem si vědom, že toto moje jednání nezmění mnoho na celkovém výsledku v Parlamentu. Nicméně vysvětlím důvody svého rozhodnutí.

Dohoda v prvním čtení o tak důležité otázce, jako je tato, přičemž je v sázce mnohem víc než technické úpravy, narušuje demokracii. Faktem je, že zpravodaj, jehož práce si velmi cením, nezastupuje hlasování Parlamentu, ale pouze výboru, a na tomto základu jedná s Radou a Komisí. Parlament je zcela vyloučen.

Zadruhé, kompromisy pozměňují směrnici do takové míry, že se víceméně ztratil její obsah, a přesto způsobuje místním orgánům podstatné náklady spojené s byrokracií. Byrokracie není zadarmo, ale často postrádá smysl. V tomto případě zbytečně přispíváme k další nespokojenosti s Evropou ze strany Evropanů a našich místních orgánů.

Protože bylo zmírněno mnoho podstatných částí směrnice, chtěl bych, aby Rada a Komise stáhly celý návrh. Všechny stále relevantní otázky jsou již v evropském kontextu upraveny, nebo je není nutné regulovat, nebo by byla dotčená záležitost lépe vyřešena na základě subsidiarity. Stažení by vyslalo silný signál, že bereme odstranění byrokracie vážně.

Například v mém obvodu existuje velmi mnoho místních orgánů, které činí příslušná rozhodnutí prostřednictvím systému EMAS. Finanční prostředky vynaložené tímto způsobem by stokrát více přispěly k ochraně klimatu, než kdyby byly použity na metody izolace veřejných budov.

Pro mě vyvstává otázka, zdali se máme směrnicí řídit kvůli ní samotné, nebo abychom konali. Většina Evropanů ani jednomu přístupu neporozumí.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Vítám zprávu kolegy Jørgensena, který si klade za cíl podpořit čistá, levná a energeticky účinná vozidla na evropských silnicích. Jsem přesvědčen, že zavedením společných pravidel v evropském měřítku dosáhneme pozitivnějšího dopadu na životní prostředí. Veřejná samospráva hraje klíčovou úlohu při určování kritérií veřejných zakázek v oblasti silniční dopravy. Proto podporuji návrh, podle kterého mají veřejné zakázky obsahovat nejen pořizovací cenu, ale i náklady na spotřebu, emise CO₂ a informace o znečištění ovzduší po odbu celé životnosti vozidla. Jsem přesvědčen, že jasná ekologická kritéria mohou sehrát významnou úlohu při podpoře trhu s čistými vozidly.

Dále souhlasím s názorem, že informace o pořízení vozidel pro městskou hromadnou dopravu musí být transparentní a veřejně přístupné. Intenzivní a otevřený dialog mezi místní samosprávou, organizacemi pro ochranu životního prostředí a občany jistě přispěje k posílení ekologického hlediska při nákupu nových vozidel.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Čistá auta, to je důležitý legitimní cíl, ale již dnes mají obce možnost zohlednit ekologické hledisko ve veřejných zakázkách pro veřejnou dopravu. A také to tak dělají. Tato směrnice není žádnou novou přidanou hodnotou k ekologii, ale je zbytečnou administrativní zátěží pro obce a regiony. Členské státy se zavázaly snížit emise o 20 % a bylo by možná lépe nechat na nich, aby se rozhodly, zda budou spíše investovat do zateplování domů anebo do jiných věcí. Nechat to prostě na regionech. Nikdo tady neřekl pravdu. Jde o to, jak zajistit odbyt pro automobilový evropský průmysl, který jsme zatížili nároky na snižování emisí. To znamená jde o to, kdo si bude kupovat ta drahá auta v situaci, kdy se snižuje spotřeba, kdy jdeme do recese. A tak tu zátěž přenášíme touto směrnicí na obce a na regiony. A já s tím prostě nesouhlasím. Proto vás kolegové žádám, podpořte nás, kteří se domníváme, že je potřeba tento návrh prostě a jednoduše zamítnout.

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Vážený pane předsedo, dovoluji, abych jako bývalý starosta přednesl odmítavý postoj k diskutovanému návrhu. Takováto směrnice je zbytečná a nepotřebujeme ji, a to z několika důvodů: jde proti pravidlům volného trhu, zasahuje do subsidiarity místních samospráv, které by si samy měly určit své priority, již dnes podmínky výběrových řízení obsahují ekologické požadavky a velmi pečlivě sledují právě emise vozidel, začtvrté dosáhneme minimálního efektu za velmi vysokou cenu, dojde ke zvýšení administrativní zátěže radnic a nárůstu byrokracie. Lepší je využít finančních prostředků radnic, které jsou napjaté, např. na zateplování budov, zvýšení izolačních vlastností oken, výměny zdrojů osvětlení za moderní. Tak dosáhneme daleko většího efektu a větších úspor při ochraně životního prostředí a ochraně klimatu.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Tato směrnice přispívá ke zvýšení povědomí místních orgánů o dopadu městské dopravy na životní prostředí. Členské státy mohou pro udělování veřejných zakázek u čistých a energeticky účinných vozidel uplatňovat přísnější kritéria, než která jsou navržena ve směrnici. Mohou také zvolit nákup opravených vozidel nebo modernizovat stávající vozidla tím, že je vybaví zachycovači částic, nebo upraví jejich motory na pohon čistším palivem.

Osobně jsem přesvědčena, že by bylo možné nakupovat čistá a energeticky účinná silniční vozidla a dodatečně vybavit tato vozidla motory a náhradními díly, pokud nepřekročí 75 % najetých kilometrů ze své celkové životnosti. Stávající směrnice se neuplatňuje na silniční vozidla dodatečně vybavená motory a náhradními díly, pokud překročí 75 % najetých kilometrů ze své celkové životnosti. Jsem přesvědčena, že se jedná o nezbytné aspekty, pokud hovoříme o investicích, které by měly být udržitelné.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, chybí systém pobídek a komisař Kovács by o něj měl být opravdu požádán. Nebylo by rovněž v této oblasti rozumné uvažovat o zkrácení doby amortizace nebo poskytování povolenek či vyplácení bonusů?

Z hlediska Evropské unie bych rád viděl, jak podporujeme rovněž pomoc v této oblasti, například v rámci programu pro konkurenceschopnost a inovaci. Máme k dispozici program pro inteligentní energii a také sedmý rámcový program pro výzkum.

Chtěl bych navrhnout větší aktivitu v této oblasti, na jedné straně v oblasti daňových úlev a na straně druhé v oblasti pomoci. V této oblasti lze získat velké částky a chtěl bych navrhnout, abychom v této souvislosti zahájili novou iniciativu.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedající, především bych chtěl sdělit panu Rübigerovi a paní Ayale Senderové, že budu hovořit s příslušnými komisaři a požádám je na otázky, které tento poslanec a tato poslankyně vznesli. Rovněž bych chtěl poděkovat všem ostatním poslancům, kteří se zúčastnili této rozpravy, jež nebyla v žádném případě těžkopádná, ale naopak živá, s jasnými poznámkami a také určitou kontroverzí, kterou je vždy dobré vyslechnout.

Pane předsedající, chtěl bych při odpovědi zdůraznit tři záležitosti. První je, že analýza nákladů a přínosů provedená v kontextu posouzení dopadů návrhu naznačuje významné případné přínosy, protože počáteční investiční náklady u vozidel, které budou pravděpodobně vyšší, budou vyrovnány úsporami v důsledku nižší spotřeby energie a nižších emisí CO₂ a dalších znečišťujících látek.

Zadruhé, zahrnutí dopadu vozidel během celé doby jejich životnosti nejenže nezvýší náklady, ale namísto toho možná povede k podstatným úsporám jak u provozovatelů, tak u veřejnosti.

Zatřetí, úspory nákladů na palivo, které přímo prospěje provozovatelům, samo o sobě z větší části vyrovná jakékoliv vyšší náklady v době nákupu.

Dan Jørgensen, zpravodaj. – (DA) Pane předsedající, jsem přesvědčen, že během deseti, dvaceti let budou mít Evropané úplně jiné povědomí o ochraně životního prostředí, než je tomu dnes. Jsem tedy zcela přesvědčen, že je nepředstavitelnou myšlenka využití peněz daňových poplatníků, jinými slovy z kapes lidí, na nákup něčeho, co není zcela ekologické. Proto ti, kdo podporují tento kompromis, který bude zítra přijat, budou mít pravděpodobně možnost pohlédnou s hrdotí zpět na dobu, kdy se účastnili přijetí jednoho z prvních kroků správným směrem. Proto bych rád znovu poděkoval stínovým zpravodajům, kteří se podíleli na sestavení tohoto kompromisu. Také bych vám rád poděkoval za mnoho pozitivních připomínek, které dnes v této sněmovně zazněly ohledně probíhajících jednání.

Musím se však rovněž vyjádřit ke kritickým hlasům – a nějaké se vyskytly –, které zde zazněly. Myslím, že nejpronikavěji hovořil pan Ulmer. Například řekl, že je celá záležitost příliš byrokratická. Ne, není nijak zvlášť byrokratická. Ve skutečnosti byla vytvořena velmi jednoduše a velmi pružně. Ve skutečnosti byla sestavena tak, aby se těmi to záležitostmi mohly velmi jednoduše zabývat nejmenší místní orgány nebo dokonce nejmenší města či regiony. Výjimky existují v oblastech, kde jsou odůvodněné. Řekl také něco jiného, konkrétně to, že odvedená práce nebude mít žádný dopad. Dámy a pánové, veřejné orgány v Evropě každý rok nakupují stovky tisíc osobních automobilů. Stovky tisíc – to jsou miliony za deset let. Nemůžete tvrdit, že nebude mít žádný dopad, když přispějeme k ekologičtějšímu nákupu. Samozřejmě to bude mít nějaký dopad. Čísle pro nákladní vozidla jsou 35 000 ročně a pro osobní automobily 17 000 ročně. Sedmáct tisíc je ve skutečnosti třetina všech autobusů zakoupených v Evropě během jednoho roku. To, co děláme, bude mít samozřejmě velký dopad. V projevu pana Ulmera se však objevila jedna věc, jež je mi sympatická. To když říkal, že jeho přístup nebude mít skoro žádný vliv na výsledek zítřejšího hlasování. Myslím si, že má v tomto ohledu – naštěstí – pravdu.

Předsedající – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu 22. října.

Písemná prohlášení (článek 142)

Ivo Belet (PPE-DE), písemně. – (NL) Pane předsedající, pane komisaři, chceme-li přijmout důvěryhodnou politiku v oblasti klimatu – a v tomto ohledu zažíváme několik klíčových týdnů –, pak by měla jít vláda příkladem jako první.

Proto se jedná o velmi dobrou směrnicí a bylo by dobré, kdybychom ji co nejdříve zavedli. Nikdo nebrání vnitrostátním vládám, aby ji do roka neuplatňovaly. To je beze zbytku možné.

Zatímco se dosud nepovedlo zavést označení na evropské úrovni, nic nám nebrání, abychom přišli s iniciativami na vnitrostátní úrovni, které zvýší povědomí a budou mít propagační účinek na veřejné mínění.

Konec konců, cílem je přesvědčit spotřebitele, nás všechny, že jsou ekologická vozidla dostupná a že nemusí stát nutně více než jejich znečišťující protějšky.

Ohledně nákupu těchto nových vozidel je důležitá maximální otevřenost, aby si každý, zejména na místní úrovni, mohl sám za sebe zkontrolovat stav věcí a provést srovnání.

I my můžeme jít dobrým příkladem, například tím, že rozhodneme o ukončení cest do Štrasburku nebo Bruselu v automobilech s pohonem všech čtyř kol, ale využitím jejich ekologičtějších modelů s nižšími emisemi prachu, sazí a CO₂, aniž bychom ztratili cokoli na svém jízdním komfortu.

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), písemně. – (PL) Pane předsedající, všechny iniciativy podniknuté pro splnění kritérií v oblasti změny klimatu, která byla stanovena Radou Evropy v roce 2007 a zopakována v závěrech současného předsednictví, jasně posilují postavení EU jakožto světové špičky v boji proti změně klimatu.

V souladu s tím se tato zpráva stala součástí témat naší probíhající diskuse, neboť usiluje o nalezení účinných prostředků snížení škodlivých emisí CO₂.

Zdá se, že tento nový impuls, který veřejné orgány vyšlou směrem k výrobcům automobilů, je krok správným směrem. Avšak nesmíme zapomenout vytvořit rovnováhu mezi podporou inovace v rámci ekonomiky EU a zachováním otevřené hospodářské soutěže mezi evropskými podniky. Doufejme, že to automobilový průmysl pochopí jako pobídku k zintenzivnění výzkumu, který povede k rychlejšímu zavádění nových, ekologičtějších technologií a technologií pro úspory energie.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), písemně. – Změna klimatu a vyčerpání přírodních zdrojů jsou důležitými problémy dnešního světa. Tato iniciativa je výborným startem, který pomáhá očistit naše životní prostředí a pomáhá k větší udržitelnosti Evropy v budoucnosti. Pokud bude EU usilovat o dosažení svého cíle 20% snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020, zvýšení energetické účinnosti o 20 % a alespoň 20% využití obnovitelných zdrojů energie v rámci celkové spotřeby, je tento právní předpis klíčovým.

Kromě toho je u čistých a energeticky účinných automobilů trendem zdražování. Pokud se poptávka po ekologických vozidlech zvýší, může to způsobit pokles cen, takže by byla ekologická vozidla konkurenceschopná a mohlo by si je dovolit více spotřebitelů. Je důležité, abychom zajistili, že svou úlohu na ochraně životního prostředí sehrají všichni Evropané.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), písemně. – Vítám doporučení obsažená v kompromisním balíčku.

Je správné vyzvat místní a veřejné orgány, aby se zapojily do udržitelné, čisté dopravy. Veřejné zakázky by měly být zadávány podle kritéria udržitelnosti.

Zejména v našich městech výběr účinných, ekologických možností dopravy prospěje zdraví občanů, našemu životnímu prostředí a našim závazkům v oblasti ochrany klimatu a může působit jako tržní katalyzátor pro čistší možnosti dopravy. Zadavatelé veřejných zakázek by měli tyto dlouhodobé přínosy zvážit.

Víme, že doprava je jednou z oblastí, kde musí dojít ke snížení emisí CO₂, a doufám, že revize této směrnice bude co nejdříve dokončena, aby mohla být uplatňována do roku 2010 jako podpůrný nástroj povědomí místních a veřejných orgánů o životním prostředí.

písemně. – (GA) Domnívám se, že výbor správně vyzval místní orgány. Všichni víme, že doprava je jednou z oblastí, kde musí dojít ke snížení emisí CO₂. Tato směrnice by měla podpořit místní a veřejné orgány, kterým záleží na životním prostředí. Veřejné zakázky by měly být zadávány za základě udržitelnosti a nemělo by se přihlížet pouze k ceně, ale měly by být zohledněny všechny ostatní náklady, například v oblastech zdraví a životního prostředí, a emise oxidu uhličitého.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), písemně. – (RO) Uvedení čistých a energeticky účinných vozidel na trh významně přispěje k ochraně životního prostředí, zlepšení kvality ovzduší, a díky němu se způsoby dopravy stanou energeticky účinnějšími kvůli snížení emisí znečišťujících látek. Cíle ve směrnici o kvalitě ovzduší a cíle v zelené knize o městské mobilitě budou pomocí podpory ekologické veřejné dopravy prováděny účinněji. Pro trh Evropské unie, který musí více investovat do technologického vývoje vozidel s nižšími emisemi oxidu uhličitého a podpory alternativních paliv, současně představuje nebezpečí japonský automobilový trh, který z větší části zaměřil své úsilí na výrobu čistých automobilů.

Abychom výrobce automobilů podnítli k trvalému nárůstu počtu vyrobených ekologických vozidel, je třeba v případě veřejných zakázek přihlížet k nákladům vznikajícím během celé doby životnosti dotčených vozidel a jejich dopadu na životní prostředí a veřejné zdraví. Tato poptávka nenaruší hospodářskou soutěž mezi veřejným a soukromým sektorem, protože budou při poskytování služeb veřejné dopravy nakonec podléhat stejné regulaci a stejným kritériím v oblasti ochrany životního prostředí.

Richard Seeber (PPE-DE), písemně. – (DE) Návrh Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin na povinné stanovení norem v oblastech energetické účinnosti a emisí jako kritérií pro zadávání veřejných zakázek u silniční vozidla nebere v některých ohledech na vědomí zásadu subsidiarity a mimo jiné způsobuje dodatečné výdaje související s byrokracií. Například záruka „čistých a energeticky účinných silničních vozidel“ je ve svém stanovení a uplatňování příliš složitá, než aby měla nějaké větší využití. Předloženy kompromis ale určitým způsobem zjednodušuje tento byrokratický přetížený systém.

V této souvislosti je třeba přivítat skutečnost, že je členským státům poskytována vyšší míra pružnosti při provádění tohoto návrhu. Zásada *de minimis*, podle níž vozidla za určitou hranici nejsou zařazena do tohoto postupu zadávání veřejných zakázek, velmi přispěje ke snížení zátěže malých místních orgánů. S ohledem na skutečnost, že příslušný tržní podíl veřejných zakázek u užitkových vozidel činí pouhých 6 %, však zůstává otázkou, zdali žádoucí dopad tohoto modelu na trh s osobními automobily bude tak velký, jak se předpokládá.

18. Dopad opatření pro bezpečnost letecké přepravy a detektorů pro fyzickou kontrolu na lidská práva, soukromí, ochranu údajů a lidskou důstojnost (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava k otázkám k ústnímu zodpovězení o dopadu opatření pro bezpečnost letecké přepravy a detektorů pro fyzickou kontrolu na lidská práva, soukromí, ochranu údajů a lidskou důstojnost, které Komisi pokládají Philip Bradbourn a Marco Cappato za Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (O-0107/2008 – B6-0478/2008).

Philip Bradbourn, autor. – Pane předsedající, chtěl bych upozornit tuto sněmovnu na nedávné oznámení Komise o použití technologie pro snímkování celého těla na evropských letištích do roku 2010.

V tomto případě bych si přál, aby Komise objasnila a odůvodnila mnoho otázek vznesených ve Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci. Nejdůležitější je důvod, proč je tento postup vnímán pouze jako technická změna stávajícího nařízení o bezpečnosti letectví, a tedy proč se obchází parlamentní kontrola zásadních otázek soukromí a lidské důstojnosti.

V možnostech této technologie – a zdůrazňuji, možnostech – je donutit cestující, aby podstoupili jednání, které by bylo možné považovat za nedůstojné zacházení, a to není malý technický krok.

Máme-li ho odůvodnit našim občanům, měly bychom nejdříve vědět, proč je vlastně nezbytný. Vydáváme se na cestu využívání technologie jen za tím účelem, že je tato technologie k dispozici, a rovněž do jaké míry bude tato technologie využívána? Mohu pochopit, že by se v některých případech mohlo jednat o druhotné opatření, kdy se osoba rozhodne nenechat se, jak říkáme, prohledat bezpečnostním úředníkem. Ale jako primární snímkový opatření je to velmi závažné porušení našich základních práv na soukromí a je dotěrné.

V případě pravidel pro tekutiny jsme se přesvědčili, že se pro zvláštní bezpečnostní opatření vytváří precedenty, které se pak stanou na letištích normami. Jakkoliv jsou tato pravidla pro tekutiny pro cestující nepříjemná, určitě nejsou narušením soukromí.

Dále se velmi obávám o uchovávání údajů. Podle mého názoru není uchovávání fotografií původním záměrem, ale tím se neříká, že tak není možné učinit. Mohla by proto Komise uvést, jaké události mohou způsobit uložení těchto údajů, jak by měly být chráněny a zadli (a jak) by mohlo být dnes rozhodnuto, že tato možnost nebude využívána, čímž se velmi uleví mnoha obavám cestujících dodržujících zákony?

Chtěl bych také, aby existovaly příslušné konzultace s ostatními skupinami uživatelů. Tyto stroje byly dokonce zkoušeny na některých letištích – včetně letiště Heathrow v mé zemi –, ale jak to chápu, nebyly dosud výsledky těchto zkoušek zkontrolovány odborníky z příslušných parlamentních výborů.

Konečně bych chtěl vyzvat Komisi, aby nenutila jednotlivce podrobit se případným ponižujícím postupům, aniž by nejprve pochopila oprávněné obavy nevinných cestujících.

Bezpečnost bychom samozřejmě měli bát vážně, ale tato forma všeobecného přístupu k technologii může změnit legitimní bezpečnostní zájem na nepřijatelnou peepshow pro bezpečnostní odvětví.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedající, chtěl bych poděkovat Parlamentu za to, že předložil tuto otázku k ústnímu zodpovězení, protože mi to umožňuje objasnit událost a problematiku, které považuji za důležité. Pokud se týká práv cestujících – jejich práva na bezpečnost a také práva nemuset snášet někdy velmi dlouhé fronty – a kontrolního systému, jež se jevil jako zastaralý a ne vždy efektivní, to vše kritizujeme, a když jsem byl poslancem Evropského parlamentu, dělal jsem to také. Namísto toho se musíme zaměřit na to, abychom získali kontrolní systém, který občanům umožní co nejjednodušší a nejpříjemnější cestování. Proto jsme před několika týdny oznámili, které předměty mohou vztahy s sebou jako příruční zavazadla, a které nikoliv.

Cílem opatření přijatého Komisí a generálním ředitelstvím pro dopravu a energetiku je posun směrem užitečným občanům: vždy chránit práva občanů za všech okolností je závazek, který jsem učinil před tímto Parlamentem a který budu i nadále ctít.

Cílem tohoto návrhu – to chci uvést velmi zřetelně, a proto jsem potěšen, že dnes můžeme tuto záležitost projednávat – není rozhodnutí Komise zavést přístroje pro snímkování těla do roku 2010. Tady si zřejmě nedorozumíme. Komise se dotázala Parlamentu: domnívá se Parlament, že by bylo užitečné projednat použití přístrojů pro snímkování těla na letištích jako nepovinný kontrolní systém? To je cílem tohoto návrhu a to je uvedeno v čl. 4 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady o společných pravidlech v oblasti bezpečnosti civilního letectví. Opatření, které v současné době projednává Evropský parlament v rámci

postupu projednávání ve výborech s kontrolou, se omezuje na stanovení možnosti používání přístrojů pro snímkování těla jako prostředku pro zajištění bezpečnosti letectví.

Pokud se týká harmonogramu, pouze pokud Parlament vyjádří svou podporu a pouze pokud ověříme užitečnost, a nikoliv škodlivost těchto opatření, zejména pro zdraví občanů, budeme schopni posoudit, zdali máme zahájit práci na rozhodnutí, kterým se stanoví, za jakých podmínek mohou být tyto technologie použity.

Pokud se týká postupu, v souladu s postupem projednávání ve výborech s kontrolou jsem dne 4. září informoval předsedu příslušného parlamentního výboru, kterým je Výbor pro dopravu a cestovní ruch. Pan Costa mi odpověděl dopisem ze dne 26. září, v němž požadoval další informace týkající se zejména použití přístrojů pro snímkování těla, konkrétně jaké jsou záměry Komise s ohledem na používání těchto přístrojů, pokud bude vydáno kladné rozhodnutí.

Ve svém dopisu ze 7. října, kterým jsem odpovídal panu Costovi, jsem zdůraznil několik otázek. První bylo, že projednávané opatření možná byla úvaha o možnosti použití přístrojů pro snímkování těla jako doplňujícího opatření pro kontrolu cestujících, nikoliv povinným požadavkem. Stručně řečeno, cestující by měli mít možnost zvolit si mezi průchodem přístrojem pro snímkování těla, pokud budou považovány za vhodné, nebo podstoupit manuální kontrolu, jako je tomu nyní.

Uvedl jsem, že některé aspekty, zejména dopad na zdraví cestujících a hlavně na jejich soukromí, budou podrobněji analyzovány před tím, než bude přijato jakékoliv nařízení o přístrojích pro snímkování těla. Kromě toho by měl spolupracovat úřad evropského inspektora ochrany údajů – stále hovořím o tom, co jsem napsal v dopisu zasláném dne 7. října panu Costovi. Mimo jiné již byl přizván inspektor a odborníci z jednotlivých států, odborníci z tohoto odvětví, a poslanci Evropského parlamentu z Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a z Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, aby se zúčastnili semináře, který se bude konat dne 6. listopadu s cílem zajistit transparentnost, a to samozřejmě před přijetím jakéhokoliv rozhodnutí. Toto setkání, jež se může opakovat, má zjistit, zdali existují nějaká zdravotní rizika, o která se zajímám nejvíce. Je třeba, abychom věděli, zdali tyto přístroje pro snímkování těla poškozují zdraví těch, kdo se jimi dobrovolně rozhodli projít. Poté seriózně posoudíme jejich účinnost, což samozřejmě znamená, že budeme naslouchat všemu, co se bude týkat práv občanů na soukromí. V této záležitosti opakují, že se slova dostane evropskému inspektorovi ochrany údajů, a rovněž zamýšlím vyslechnout si Agenturu Evropské unie pro základní práva.

Jak by mohla být používána, pokud Parlament dá zelenou posouzení myšlenky přístrojů pro snímkování lidského těla? Podle mého názoru by mohla být používána pouze jako nepovinný nástroj a samozřejmě je třeba za všech okolností poskytovat alternativu, a takové alternativy by tedy měly na letištích existovat. Nebyla by to tedy jediná možnost, ale jedna z možností.

Zadruhé by byly okamžitě zničeny snímky, které by se neuchovávaly; měly by existovat technické mechanismy bránící uchování snímku osoby, která se rozhodla projít tímto zařízením. Měly by tedy být okamžitě zničeny a vůbec neuchovávány – uchovávaní je třeba znemožnit.

Další otázku týkající se zdraví považuji za prioritu: na semináři, který se bude konat dne 6. listopadu, požádáme všechny subjekty odpovědné za bezpečnost letectví, aby nám poskytly informace z různých zemí EU o jakýchkoliv hlášených poškozeních lidského zdraví způsobeného přístroji pro snímkování těla: to znamená studie vysokých škol, šetření různých ministerstev zdravotnictví nebo podobných orgánů, či statistiky ze zemí, jež tyto přístroje již používají, počínaje Spojeným královstvím, aby se zjistilo, jestli taková rizika existují.

Přesto jsem o ničem nerozhodl, ani nezamýšlím v této záležitosti vyvíjet tlak. Pouze předkládám tento problém Parlamentu k projednání. Chceme prozkoumat tuto alternativu, nepovinnou formu provádění letištních kontrol, nebo nechceme? Tak zní otázka. Pokud si přejeme tento návrh posoudit, pak musíme ověřit, je-li reálný, nebo jinými slovy možný, především s ohledem na zdraví, a pak se budeme muset zabývat dalšími kritérii, počínaje dodržováním jednotlivých práv.

Dále bude klíčové, aby právní úprava, jež může vzniknout následkem výše uvedeného, stanovila, že obsluha bude muset být velmi daleko a nebude mít možnost přímého pohledu, ale bude se nacházet na zvláštním, uzavřeném místě. Jinými slovy je třeba poskytnout veškeré záruky, že se z toho nestane invazivní nástroj, protože by to měl být pouze nástroj určený k ulehčení občanům, a který jim poskytne větší jistotu. Je rovněž pravda, podle údajů, které máme k dispozici, že na letištích, kde tento systém existuje, se většina lidí raději rozhodne projít zařízením na snímkování těla, než aby podstoupili alternativní způsob kontroly.

To jsou některé věci, jež je třeba projednat. Máme samozřejmě možnost regulace, pokud se Parlament rozhodne souhlasit s posouzením myšlenky přístrojů pro snímkování těla. Poté zde existuje možnost kontroly Parlamentem. Zamýšlím, jak jsem již uvedl a zčásti kvůli mé dlouhé zkušenosti s touto sněmovnou, zapojit Parlament. Proto jsem byl velmi ochotný a bylo mi velkým potěšením přijít dnes do této sněmovny a diskutovat o otázce těchto přístrojů. Mým cílem je zapojit Parlament a dojít k rozhodnutí společně.

Chceme, aby zde existovala právní úprava Společenství, budou-li schváleny všechny fáze posuzování přístrojů pro snímkování těla, nebo chceme ponechat použití tohoto nástroje na jednotlivých členských státech? Jsem přesvědčen, že bude-li rozhodnuto o prozkoumání možnosti těchto přístrojů, a bude-li tato možnost shledána jako reálná, pak by bylo spravedlivější a lepší poskytnout evropským občanům právní předpis Společenství. Jsem přesvědčen, že by to vytvořilo lepší záruky pro všechny občany, kteří se svobodně rozhodnou projít bezpečnostními kontrolami za použití přístrojů pro snímkování těla jakožto alternativou k jinému systému, který by měl být i nadále k dispozici na všech dalších letištích, konkrétně manuální prohlídce.

Samozřejmě uznávám, že jsou všechny kontroly z osobního hlediska invazivní. Pro mě osobně je manuální kontrola možná invazivnější než kontrola pomocí přístroje pro snímkování těla. Každý si může svobodně vybrat. Nežijeme v dokonalém světě. Naneštěstí se musíme potýkat s mnoha nepříjemnými situacemi; naneštěstí se musíme zabývat problémem terorismu, musíme řešit problém kriminality, bojovat proti problému obchodování s drogami a musíme čelit problému mafie a camorry, to vše v zemi, kterou znám nejlépe, takže jsou kontroly naneštěstí nutné. Pozorujeme některé důsledky, včetně důsledků pro jednotlivce, a musíme zajistit, aby byly důsledky pro jednotlivce co možná nejmenší, a to tím, že nebudou existovat žádné záznamy, žádné poznámky a nebude nijak porušováno soukromí nebo základní lidská práva.

Proto jsem přesvědčen, že je správné o této otázce diskutovat. Přirozeně se podřídím přáním Parlamentu poté, co se pokusím vysvětlit důvody, proč jsem na tuto možnost Parlament upozornil. Doufám, že může být projednána a prodiskutována pouze s ohledem na zájmy občanů.

Luis de Grandes Pascual, *jménem skupiny PPE-DE*. – (ES) Pane předsedající, pane místopředsedo Komise a komisaři pro dopravu, všichni víme o vaší snaze informovat Výbor pro dopravu a cestovní ruch prostřednictvím jeho předsedy pana Costy a obsahu této korespondence. Musím vám nyní vřele poděkovat za informace, které jste poskytli celé sněmovně.

Musím však kritizovat skutečnost, že je toto usnesení předkládáno nyní, když lhůta vypršela v deset hodin dopoledne. To není správné. Jinými slovy, a se vši upřímností, jedná se o nesourodé záležitosti. Stejně tak musím uvést, že i přes dosažený konsensus není postup projednávání ve výboru, třebaže s kontrolou, vhodný pro tak citlivou otázku, jakou jsou přístroje pro snímkování těla.

Podle mne musíme posoudit dopad na základní práva. Rovněž musíme v předstihu posoudit dopad na zdraví. Musíme uplatňovat zásadu proporcionality mezi tím, co je navrženo, a tím, jaký to bude mít přínos.

Tato sněmovna je zklamána otázkou tekutin, a to říkají někteří, kdo radili španělským poslancům, aby nehlasovali pro zamítnutí, protože v boji proti terorismu nám vytváření ústupků z užitečnosti nařízení připadá, že věci zašly příliš daleko. Je pravda, že jsme hlasovali pro důvěrnost a pravdou je rovněž to, co tvrdíte ve svém dopisu, že nové kontroly tekutin, které jsou zkoušeny, budou zcela schopny zachytit veškeré výbušné tekutiny.

Avšak záměr – přestože dobrovolný – týkající se snímkování těla se mi zdá žalostně nevhodný.

Je pravda, že by mohlo být dobrovolné a že by mohlo být používáno jako doplňující nástroj – jak tomu již je – v případech podezření z obchodování s drogami, které je možné ukrýt v lidském těle, ale nikoliv jako náhrada zcela přiměřené kontroly, která může být užitečná a přijatelná pro všechny.

V každém případě, pane místopředsedo, to musí být předloženo Parlamentu a Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci. Musí být chráněna základní práva a lidská důstojnost. Podpoříme jakákoliv opatření přijatá v rámci boje proti terorismu, ale nemohou být podávána postaru. Domnívám se, že byste měl být v případě podobných sdělení velmi opatrný a taktní.

Claudio Fava, *jménem skupiny PSE*. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych poděkovat místopředsedovi panu Tajanimu za některá jeho vysvětlení a rád bych neprodleně reagoval na jeho otázky. Ptá se tohoto Parlamentu, jestli se chce zabývat tímto návrhem: odpověď je kladná. Otázka k ústnímu zodpovězení pramení z tohoto našeho požadavku. Chtěli bychom se tím zabývat, jakmile budeme mít k dispozici všechny informace potřebné k tomu, abychom této záležitosti rozuměli, jak se správně zajímáte, zdali je tento nástroj nezbytný a zdali je bezpečný a v souladu se soukromým občanům, který je naší prioritou.

Vítáme dopis, který jste zaslal panu Deprezovi, předsedovi Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, v němž se svěřujete, že bychom měli přijmout oficiální závazek. Je to závazek konzultovat evropského inspektora ochrany údajů. Naše skupina dosud nemá oficiální stanovisko k otázce přístrojů pro snímkování těla: potřebujeme více informací a podrobněji otázku projednat. Zatím bychom měli chápat, jaké je skutečné nebezpečí předávkování, zejména u častých cestujících, a v tomto případě si musíme být jisti spolehlivostí informací, protože zákaz tekutin na palubě platí mnoho let a nyní přicházíme na to, že to je možná přemrštěné opatření a že informace a hodnocení byla pravděpodobně nepodložená. Potřebujeme posouzení zásady proporcionality a účasti Evropského parlamentu.

Nejsme přesvědčeni, že je možné vnímat tato opatření pouze jako technická: tato opatření mají přímý dopad na lidská práva a soukromí. Je složité kombinovat bezpečnost, soukromí a ochranu zdraví cestujících, ale takový je úkol tohoto Parlamentu, který vám jej svěřil. Doufáme, že můžeme tyto informace dostat a že nám je vy a evropský inspektor ochrany údajů poskytnete. Potřebujeme další údaje, abychom mohli učinit spolehlivé rozhodnutí o tom, jak jsou tyto přístroje užitečné.

Marco Cappato, jménem skupiny ALDE. – (IT) Pane předsedající, pane Tajani, dámy a pánové, připadá mi, že se jedná především o procedurální problém, nikoliv problém s podstatou věci, na níž není obtížné se shodnout. Jinými slovy, pokud se týká podstaty věci, je zřejmé, že každý bezpečnostní nástroj musí být přezkoumán s ohledem na bezpečnost a soukromí lidí a účinnost samotného opatření, poměru nákladů a přínosů – kolik tyto přístroje stojí, protože to je také problém –, a jsem přesvědčen, že to stane nejcitlivějším aspektem.

Ve skutečnosti mohou dobře organizované teroristické skupiny podobné technologie obejít, zatímco mají velký dopad na občany. Platí to pro otisky prstů, pro uchovávání telefonického provozu a telefonních hovorů – dobře organizované skupiny se takových kontrol neobávají, ale na druhé straně se stávají masivní kontrolou desítek milionů osob. Proto jsem přesvědčen, že se shodneme, že Evropská unie může taková nástroj podpořit pouze po podrobné analýze všech těchto aspektů a poté, co tato analýza poskytne pozitivní stanovisko ke všem těmto aspektům.

S ohledem na tento postup jsme obdrželi dokument, který v části A přílohy dokumentu 1258 uvádí nadpis „snímkování povoleno“; možná to byl tento nadpis, který u nás rozezvučel alarm, možná zbytečně, ohledně postupu, a to kvůli významu slova „povoleno“. Ptáme se, jestli má být povoleno pouze po technickém posouzení, a tedy po přijetí zcela politického rozhodnutí. To je politický signál zítřejšího usnesení.

V této otázce bude na vás, abyste v důsledku politického závazku, který jste učinil, našel technické řešení, jímž má být tohoto cíle dosaženo, a v Parlamentu najdete dobrého partnera.

Eva Lichtenberger, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, ve Výboru pro dopravu a cestovní ruch jsme projednávali možnost zabývat se těmito stroji poté, co jsme získali první fotografie, které ukazovaly, jak by mohly vypadat snímky. Pak bylo jasné, že by se návrh mohl rozdrobit na technické argumenty. Jak jsem řekla, nechci v této záležitosti zacházet do větších podrobností, ale dosud neproběhlo žádné posouzení dopadů, jako například v případě zpětných zrcátek u nákladních automobilů, kdy byli takřka všichni evropští dodavatelé dotázáni, zdali souhlasí s existencí odlišeného typu zpětného zrcátka. V tak důležité záležitosti, jako je tato, nezaznělo vůbec nic. Nebylo to považováno za důležité.

Snímky, které jsme viděli, se podobají lehce rozostřeným fotografiím nahých těl. To je zcela zřejmé. Kromě toho z mé strany nejde určitě o prudernost, když vám dnes řeknu, že mám k tomuto aspektu výhrady, protože snímek nahého těla je velmi soukromou záležitostí, a chci, aby měli lidé možnost rozhodnout, zdali je mají jiní lidé vidět nahé, či nevidět. Bylo nám řečeno, že je to vše samozřejmě dobrovolné. Ano, není to poprvé, co jsme něco takového slyšeli. Každý, kdo se odmítne podřídit takovému systému, bude od počátku považován za podezřelého. Dalším krokem bude jeho povinné zavedení. Bojím se pomyslet na to, co bude následovat dále.

Jsem přesvědčena, že se opravdu jedná o přístup, který za současného stavu nemůže projít. Za několik let bude povinný, protože bezpečnost lidí vždy doprovází argument ve prospěch podobných opatření. Kromě toho následným krokem určitě bude uchování údajů, které je v současnosti stále odmítáno. Avšak víme, že cokoliv mohou lidé učinit pro bezpečnost, bude za čas realizováno.

Pane komisaři, jediným úspěchem Evropské unie v tomto ohledu je její stále větší neoblíbenost a trvalý pokles na žebříčku popularity. Je tomu tak proto, že členské státy budou obviňovat EU a nepřijmou odpovědnost za zavedení tohoto systému.

Giusto Catania, jménem skupiny GUE/NGL. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, také já bych měl poděkovat panu Tajanimu a pronést několik poznámek. První je, že se letiště v poslední době stala místy, kde se posedlost „bezpečnosti“ uplatňuje především. Tento návrh a návrh o jmenné evidenci cestujících, s nediskriminačním nakládáním s údaji cestujících v letecké dopravě, a nařízení o tekutinách, které bylo zavedeno po údajných útocích před dvěma lety, ale po vstupu tohoto nařízení v platnost bylo zjištěno, že byly všechny osoby podezřelé z terorismu osvobozeny, obsahují společné pojítka.

Snímkování těla je posledním útočištěm moderního mučení, jak to popsal Stefano Rodotà. Mánie po získávání dalších a dalších informací, které by mohly být užitečné v boji proti terorismu, podporují autoritativní výklad právního státu. Dochází k jasnému narušování soukromí, porušování lidských práv a lidské důstojnosti. Nový požadavek úplné kontroly obnovuje systém společenské kontroly. Tento kontrolní mechanismus „vězení s hromadnou kontrolou“ se buduje v rámci společnosti, takže jsou všichni občané postupně přetvářeni na podezřelé, jež je třeba kontrolovat.

Vytváření těchto nástrojů je potvrzením Foucaultových teorií a přístroj pro snímkování těla vypadá jako stránka z knihy *Dohlížet a trestat*. Není náhoda, že se tato strategie zaměřuje především na tělo: Foucault tvrdí, že prostřednictvím politické technologie těla můžeme poznávat společnou historii mocenských vztahů. Z těchto důvodů a kvůli autoritativní povaze a z těchto politických a filozofických důvodů je podle mého názoru zřejmé, že nemůžeme podrobit naše těla použití tohoto nástroje, který je další despotickou ukázkou technologické moci.

Saïd El Khadraoui (PSE). – (NL) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, podporujeme evropský přístup. O tom by nemělo být pochyb. Mělo by však být rovněž zřejmé, že jak se rozhodovací pravomoc přesouvá z členských států na Evropu, měl by mít i Evropský parlament v dotčených oblastech větší pravomoci k přijímání rozhodnutí a provádění kontroly. Na tom jsme se také před několika měsíci shodli při změně tohoto nařízení.

Dnes je zde první soubor opatření, kterými bychom se měli zabývat. V tomto ohledu existují dva důležité aspekty. Prvním je zrušení zákazu tekutin do dubna 2010, což je velmi pozitivní, přestože bychom si jeho realizaci přáli ještě dříve.

Druhým je zanesení notoricky známého snímkování těl na seznam možných kontrolních postupů. V tomto ohledu jste uvedl, že na několika letištích, včetně Heathrow a Schipholu, již probíhají zkoušky tohoto projektu a že jsou nezbytné evropské dohody.

Chápu to tak, že dotčené členské státy nemohou pokračovat ve zkouškách tohoto projektu, pokud tuto problematiku neupravíme na evropské úrovni. Zdůvodnění je tedy postavené na hlavu. Domnívám se, že bychom se, jakožto Evropský parlament, měli dostat ke kořenům věci a před tím, než ho podpoříme, potřebujeme podrobné odpovědi na řadu otázek položených zde i kdekoliv jinde.

Do určité míry jste odpověděl, což mě velmi těší, ale domnívá se, že v oblasti soukromí bychom měli být systematictější, na což již bylo poukázání, a také pokud se týká dopadů. Jaké jsou přínosy tohoto systému v porovnání se stávajícími kontrolními metodami? Očekáváme od vás strukturovanou odpověď na tuto otázku, a také na další otázky, a budou-li tyto odpovědi uspokojivé, pak budeme schopni tuto otázku v další fázi podpořit.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Pane předsedající, pane komisaři, dnes zde nejsme proto, abychom hovořili o technických opatřeních týkajících se dopravy, ani o tom, zdali je jedno zařízení pro bezpečnostní kontrolu účinnější nebo levnější než druhé.

Zahájili jsme tuto rozpravu, protože zde hovoříme o otázce základních práv, právu na soukromí a možnosti, že tato nezodpovědná, byrokratická instalace dotčených zařízení může představovat závažný útok na práva cestujících.

Proto požadujeme, aby v této záležitosti nebylo přijato žádné rozhodnutí bez předchozího posouzení jeho dopadu, bez konzultace s evropským inspektorem ochrany údajů, bez vytvoření právního rámce, který stanoví, kdo nás smí vidět nahé a za jakých okolností a bez potvrzení, jak vlastně může být zajištěno v praxi, na každém letišti, že bude jeho použití svobodné a dobrovolné a nebude nařízeno přítomnými úředníky. Řekněte nám prosím, kdo bude uchovávat tyto soukromé snímky našich těl.

Účastnil jsem se práce na španělském zákonu o kamerách uzavřených televizních okruhu na veřejných místech. Ve Španělsku to bylo uzákoněno. Hájil jsem užitečnost tohoto systému, ale za úplných záruk.

V tomto případě nebyly dotčené záruky předloženy, a než se tak stane, pane komisaři, je přijímání tohoto návrhu postupem projednávání ve výborech pouhým zneužíváním pravomoci.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL). - (ES) Pane předsedající, pane komisaři, jak říkáme ve Španělsku: „*llueve sobre mojado*“, což znamená: „nikdy neprší, ale lijí“. Ještě nedávno byla část nařízení o bezpečnosti tajná. Toto utajení, tato nedostatečná transparentnost, způsobila závažnou zaujatost našich občanů, kteří nevědí, co mají očekávat. Nyní utahujeme šrouby ještě více prostřednictvím zcela nenáležitého postupu, protože se nepřihlíží k názorům této sněmovny. Avšak problémem není jen zapojení této sněmovny na plenárním zasedání, ale také zahájení jednou provždy veřejné diskuse s našimi občany, aby mohli vyjádřit své názory. Dosáhli jsme hranice, po jejímž překročení může být zpochybněno právo na soukromí, ochrana údajů a lidská důstojnost.

Proto tento Parlament požaduje, abychom se jakožto zástupci našich občanů ujali vedoucí úlohy a abychom o tomto problému jednou provždy diskutovali, protože musí být vyřešeny otázky týkající se této hranice, jež nesmí být překročena, jinými slovy práva na soukromí, ochrany údajů a lidské důstojnosti.

Zpochybňujeme účinnost, nutnost a přiměřenost tohoto opatření. Proto jsme přesvědčeni, že se o tom musí diskutovat na plenárním zasedání této sněmovny – nikoliv v rámci postupu projednávání ve výborech – a musí být samozřejmě zahájena veřejná diskuse s obyvateli Evropy, kteří budou konec konců všemi těmito kontrolami trpět – jak tomu již je – na všech letištích Evropské unie.

Javier Moreno Sánchez (PSE). – (ES) Pane předsedající, použití přístrojů pro snímkování těla na letištích je citlivou otázkou, která se přímo týká bezpečnosti a soukromí občanů.

V tak delikátní otázce, jako je tato, požadují naši občané transparentnost, a my ji na oplátku požadujeme od Komise.

Není to pouze technická otázka, která může být vyřešena postupem projednávání ve výboru. Pokud použijeme tento přístup, budou chybět legitimita a demokratická kontrola. Lidé musí být plně informováni o těchto opatřeních, jež je na ně přímo dopadají. Nemůžeme umožnit nedostatečnou transparentnost, která se stále znovu vytrvale objevuje u nejnovějších opatření pro bezpečnost na letištích.

V této sněmovně samozřejmě podporujeme opatření zajišťující větší bezpečnost cestování a urychlení letištních kontrol. Avšak především podporujeme zajištění ochrany našeho zdraví a soukromí.

Chceme technologii, která bude respektovat zdraví a soukromí a která nepůsobí více problémů, než kterým se snaží zabránit.

Proto, jak již bylo řečeno, musí být nejprve vypracovány lékařské a vědecké studie o přímých dopadech milimetrových vln na zdraví cestujících, a to zejména v případě těch nejzranitelnějších, jako jsou těhotné ženy, děti, nemocné osoby, starší osoby a osoby se zdravotním postižením.

Co navrhuje Komise pro zaručení důvěrnosti a soukromí, pokud se týká získávání a zpracování těchto snímků? Jak jste uvedl, je důležitým, aby byly tyto snímky neprodleně vymazány a neexistovala žádná možnost jejich vytištění uchovávání nebo přenosu.

Pane Tajani, budou mít cestující možnost výběru, nebo budou muset průchod tímto zařízením odmítnout? To zjevně není to samé. Plánuje se konkrétní odborná příprava pro bezpečnostní pracovníky, kteří budou tuto novou techniku obsluhovat? Byl posouzen poměr nákladů a přínosů a přiměřenost této nové technologie, která by měla být používána jako alternativa?

Pane komisaři, dámy a pánové, náš cíl je zřejmý. Musíme zajistit, aby byly informace poskytnuty všem a aby všechna opatření v oblasti bezpečnosti letectví dodržovala základní práva a na všech letištích se uplatňovala stejně.

Použití této nové technologie nemůže představovat další zpřísnění kvůli větší bezpečnosti – již budu končit – omezující základní práva. Je to otázka vyváženosti.

Adina-Ioana Vălean (ALDE). - Pane předsedající, řeknu to přímo. Záleží mi na boji proti terorismu a na zajištění bezpečnosti všech občanů, ale nevysvětlím svým voličům, jak 11 poslanců Evropského parlamentu rozhodlo, v rámci podivného byrokratického postupu, o povolení snímkování těl na evropských letištích, které je ukáže nahé.

Tento celý postup projednávání ve výboru je jen dalším příkladem toho, jak přimět evropské občany k euroskepticismu. Argument Komise – ale také tvůrců této technologie – zní, že jsou přístroje pro snímkování těl zamýšleny jako alternativa k tělesným prohlídkám. Ale ve chvíli, kdy tuto technologii povolíme, nebudeme mít žádné záruky, že nebude použita jako primární kontrolní postup. Ze svých zkušeností na letištích víme, že některá z nich provádí povinné tělesné prohlídky. Proto je otázkou, zdali přístroje pro snímkování těla povolíme, či nikoliv. Možná bychom je měli zakázat.

Proto vyzývá Komisi, aby zastavila tento postup, kterým se dostáváme do tak nepříjemné situace. Je třeba, aby proběhla široká demokratická debata za účasti tohoto Parlamentu a evropského inspektora ochrany údajů. Jedná se o invazivní technologii a je třeba pečlivě projednat otázky, jako jsou soukromí, přiměřenost a účinnost.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Pane předsedající, jak se ukázalo v několika případech, Výbor pro dopravu a cestovní ruch podporuje maximální bezpečnost s co nejmenším obtěžováním cestujících. V zásadě tedy souhlasíme s omezením tohoto obtěžování cestujících za současného zachování vysoké úrovně kontrol a bezpečnosti.

Aby se předešlo všem těmto obtížím, Parlament již v případě tekutin navrhl alternativu přístrojů pro snímkování. Je pravda, že by technologický pokrok mohl tento proces zjednodušit.

V tomto případě přístrojů pro snímkování těla byste se mohli domnívat, že je třeba diskrétnějších tělesných prohlídek a že by přístroje možná věci usnadnily a konkrétně zabránily výjimečným situacím, v nichž je povrchová tělesná prohlídka nedostatečná.

Avšak zcela souhlasím, jak navrhl Výbor pro dopravu a cestovní ruch, s potřebou přijetí jakéhokoliv typu prevence pro zajištění úplné bezpečnosti cestujících a evropských občanů související s použitím této technologie, bude-li používána, a aby současné studie a zkoušky – které jsou jen studiemi a zkouškami – poskytly pozitivní závěry. Toto snímkování nesmí žádným způsobem poškozovat lidské zdraví, nesmí narušovat osobní soukromí, nesmí lidi ponižovat a shromážděné údaje a snímky musí podléhat ochraně údajů.

Colm Burke (PPE-DE). - Pane předsedající, budu velmi stručný. Chci učinit jen dvě poznámky. Nemyslím si, že bychom si v této otázce měli zavřít všechny dveře. Například během čtyřletého zkušebního provozu na letišti Londýn Heathrow dalo této možnosti před běžnou tělesnou prohlídkou přednost 98 % cestujících. To je jasné vyjádření důvěry v tuto technologii. Také se zvyšuje bezpečnost. Víím, že s tím dnes nebudou jiní lidé souhlasit, ale snímkování zvyšuje bezpečnost, protože může zachytit keramické a plastové zbraně neodhalitelné běžnými detektory kovů.

Druhá moje poznámka se týká osob s kovovými implantáty kvůli zranění nebo zdravotnímu postižení. Ti trpí trvalým ponižováním, protože jsou na letištích vždy vybráni k dodatečným prohlídkám. Navrhují systém pro schvalování uživatelských pasů, aby již nepodstupovali toto pravidelné ponižování. Žádám, aby se Komise tímto problémem zabývala, protože to v současnosti způsobuje velké obtíže lidem, kteří utrpěli tělesné zranění a mají implantáty. Žádám, aby to bylo projednáno.

Silvia-Adriana Țicu (PSE). - (RO) Pokračuji za předpokladu, že je bezpečnost cestujících v odvětví letectví životně důležitá. Avšak snímkování těla naznačuje získávání podrobných obrázků lidského těla. Tyto snímky jsou narušením osobního soukromí. Proto bych chtěla uvést podmínky pro použití těchto snímků.

Pane komisaři, chápeme, že tyto snímky nebudou uchovávány. Ale budou využívány v souladu se všemi podmínkami uloženými v právních předpisech o ochraně údajů? Jaká opatření zamýšlíte přijmout, aby se zajistila důvěrná znalost ustanovení právních předpisů o ochraně údajů a jejich dodržování ze strany obsluhy těchto přístrojů? Pane komisaři, i když cestující udělí souhlas s použitím těchto přístrojů pro snímkování, chtěla bych, abychom získali záruky, že budou pořízené snímky vymazány. Naneštěstí bude muset uplynout několik let, než budeme schopni poznat dopady použití těchto přístrojů na lidské zdraví.

Erik Meijer (GUE/NGL). - (NL) Pane předsedající, opatření, které se může jevit jako odůvodněné bezpečností dopravy a terorismem, je z jiných hledisek vším, je ne samozřejmostí. Zprávy z nizozemského tisku o přístrojích pro snímkování těl vyvolaly vlnu rozhořčení. Je-li přístroj pro snímkování těla seriózním nástrojem, pak je prezentován špatně. Určitě tyto přístroje nebudeme moci používat, dokud nebudou známy jejich dopady na lidské zdraví a soukromí. Přesně proto, že se lidé cítí ohroženi všemi druhy jiného, nového vývoje, je zde třeba opravdu postupovat velmi opatrně.

Předsedající. – Pane komisaři, v očekávání požadovaných vysvětlení a zjištění je nyní vaším úkolem prohlédnout tělo této rozpravy.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedající, jsem přesvědčen, že dnes bylo dosaženo významného cíle, a tím je zahájení rozpravy o přístrojích pro snímkování těla, abychom pochopili, zdali je třeba tuto otázku řešit, či nikoliv. Podle mého názoru rozprava ukázala, že zde existuje zřejmá vůle o této otázce hovořit.

Pokud se týká metody, a zčásti kvůli rozhodnutím v rámci přijetí Lisabonské smlouvy – a doufám, že ji schválí všechny země EU –, uvědomuji si, že se k tomu Parlament chce vyjádřit a chce se cítit jako plnohodnotný zákonodárny orgán. Já se pouze držím stávajících pravidel. Nemám pravomoc měnit postup projednávání ve výboru, to mezi mé kompetence nepatří. Mohu pouze dostávat zprávy a zajistit, že se Parlament bude vždy účastnit projednávání důležitých otázek, a také sdělit, zda by se měla debata o dotčené otázce konat.

Seminář, který plánujeme na 6. listopadu a kterého se zúčastní zástupci členských států a poslanců Evropského parlamentu, bude pouze příležitostí – nikoliv jedinou, protože se může jednat o první z řady specifických setkání – pro posouzení všech aspektů použití přístrojů pro snímkování těla, počínaje tím, co považuji za nejdůležitější – lidským zdravím. Poté se budeme se souhlasem Parlamentu zabývat všemi dalšími problémy týkajícími se případného nepovinného využití tohoto nástroje. Nepřeji si něco někomu ukládat: chci pouze posoudit možnosti.

Opakuji, že jsem přesvědčen, že je správné v této záležitosti spolupracovat s Parlamentem, přičemž jsem se zavázal – opakuji to nyní, na závěr této rozpravy – oficiálně konzultovat evropského inspektora ochrany údajů a naslouchat názorům Agentury Evropské unie pro základní práva. Pokud se týká mé osoby, bude-li po všech hodnoceních, o nichž podám Parlamentu zprávu, v rámci Komise rozhodnuto o pokračování možnosti využití přístrojů pro snímkování těla, bude můj závazek takový – mohu vám to zaručit a říkám to znovu –, že tyto přístroje nikdy nebudou povinné a na letištích musí být vždy k dispozici jejich alternativy.

Bude-li existovat evropská regulace, musí vycházet z těchto podmínek: dojde-li k porušení právních předpisů, musí samozřejmě vzniknout následky. Bude-li přijat právní předpis, pokud bude existovat evropská regulace, pak se dá v případě Komise souhlasit, či nesouhlasit, ale tak se věci mají. Zavazuji se, že něco udělám: pokud někdo nevěří tomu, co říkám, a myslí si, že to není možné zvládnout, jinak neuděláme nic.

Pokud se týká snímků, tak ty nikdy nebudou zaznamenávány a nikdy nebudou uchovávány. Prostě jen zařízením projdete, vzhledem k tomu, že vše musí být zvládnuto napoprvé. Bude-li jako volitelný nástroj přijato rozhodnutí o použití přístrojů pro snímkování těla, pak nebudou snímky nikdy zaznamenávány, ani uchovávány. To bude obsaženo v textu nařízení Evropské komise. Pokud někdo tato pravidla následně poruší, pak Evropská komise přijme vhodná opatření. To platí pro jakékoliv ustanovení a jakýkoliv trestní zákoník. Pokud někdo poruší právo, následuje trest stanovená trestním zákonem.

Dnes existuje manuální tělesná prohlídka: jakýkoliv úředník, který se nepřiměřeně dotkne občana, porušuje jeho soukromí a porušuje pravidla, a tedy nedodržuje právní předpisy. Tento úředník bude s jistotou obviněn a shledán vinným v řádném soudním řízení. Velké úsilí věnuji především otázce zdraví. Jsem přesvědčen, že všechny tyto záruky musí a může posoudit Evropský parlament, který zamýšlím v jednotlivých fázích opět konzultovat, počínaje seminářem dne 6. listopad. Bude to setkání, kde budou mít poslanci Evropského parlamentu možnost klást otázky, projevit svůj názor a ptát se na jakékoliv informace, včetně těch technických. Mohu vám dát záruky politické, ale nikoliv technické povahy. Potřebujeme, aby reagovali techničtí odborníci. Po technickém posouzení budeme schopni na tyto otázky reagovat. Poslanci Evropského parlamentu pozvaní na tento seminář se rovněž zúčastní posuzování.

Jsem přesvědčen, že se v této záležitosti shodují s tím, co uvedli pánové Fava a Cappato. Může být dosaženo všeobecného konsensu, který bude společným posouzením, zdali bude vhodné tento nový technologický nástroj používat, či nikoliv. Ukáže-li se jeho použití jako nemožné vzhledem k nesplnění příslušných kritérií, pak nebude zanesen ani do seznamu nástrojů, u nichž je použití možné. Dojdeme-li ke kladnému rozhodnutí, pak bude text nařízení obsahovat všechny záruky, o jejichž začlenění do tohoto nařízení usiluji, jak jsem uvedl ve svých úvodních odpovědích na otázky i ve svých závěrečných reakcích. Je to závazek a já své závazky dodržuji, především ty učiněné Parlamentu, jehož součástí jsem byl téměř 15 let.

Předsedající. – Paní Lichtenbergerová, musím přerušit právě probíhající prohlídku, která je velmi nebezpečná zejména pro zdraví tlumočnicků, jimž děkuji za spolupráci.

⁽³⁾Obdržel jsem návrh usnesení¹ předloženého šesti politickými skupinami.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek 23. října.

19. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

20. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno v 0:14.)

⁽³⁾ 1 Viz zápis.